

***REFERAT
FRA
REGULERINGSUTVALGET***

1976

Fiskeridirektoratet

Sakliste for møte i Reguleringsutvalget 22. og 23.mars 1976.

- 1/76 Atlanto-skandisk sild.
a) Bestandssituasjonen og forskningsprogrammet for 1976.
b) Spørsmål om åpning av fisket til eget agnforbruk.
- 2/76 Rapport fra det ekstraordinære ICNAF-møte i Roma jan.1976.
- 3/76 Norsjøsildefisket i 1.halvår 1976.
- 4/76 Havbrislingfisket 1.halvår 1976.
- 5/76 Oversikt over rekommandasjoner vedtatt på det ekstraordinære møte i NEAFC i London i november 1975 samt innkomne protester på disse vedtak (ordinær protestfrist 3.mars 1976).
- 6/76 Industritrålfisket 1976.
- 7/76 Nasjonal fordeling av kvoten for 1976 av norsk-arktisk torsk.
- 8/76 Evt. fastsettelse av sluttdato for vinterloddefisket og regulering av sommerloddefisket.
a) Eventuell sluttdato for vinterloddefisket.
b) Regulering av sommerloddefisket.
- 9/76 Fastsettelse av åpningsdato for makrellfisket til oppmaling nord for 60° n.br.
Ekstraordinært NEAFC-møte 21.-24.april 1976.
- 10/76 Regulering av nordsjøsildefisket 2.halvår 1976.
- 11/76 Regulering av havbrislingfisket 2.halvår 1976.
Årsmøtet i NEAFC 1.-9.juli 1976, norsk forslag.
- 12/76 Regulering av makrellfisket.
a) Makrellfisket syd for 60° n.br. fra 1.juli til midten av september.
b) Den "irske" bestand.
- 13/76 Maskevidderegulering og forbud mot flytetral.
a) Gjentakelse av forslaget om økning av maskevidden i trålredskaper.
b) Forslag om endring av reglene om beskyttelsesnot og nye regler om anvendelse av rundstroppe.
c) Spørsmål om forbud mot flytetral.
- 14/76 Eventuelt.

Sak 1/76. Atlanto-skandisk sild.

a) Bestandssituasjonen og forskningsprogrammet for 1976.

På møtet vil det bli gitt en muntlig orientering om bestandssituasjonen for atlanto-skandisk sild av representanter fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt.

///. Til orientering vedlegges kopi av brev hertil av 2. januar og 6. februar d.å. fra instituttet inneholdende program for undersøkelser av atlanto-skandisk sild i 1976.

b) Spørsmålet om åpning av fisket til eget agnforbruk.

Ifølge NEAFC-vedtak kan Norge i 1976 bare fiske 500 tonn atlanto-skandisk sild til eget agnforbruk og til eget konsum. Omsetning er forbudt.

På forrige møte 9.12.1975 behandlet utvalget reguleringen av atlanto-skandisk sild i 1976. En viser til referat fra møtet under sak 54/75.

Utvalget tilrådte at fisket til eget konsum først bør åpnes til høsten.

Når det gjelder garnfisket til eget agnforbruk, tilrådte utvalget at tillatelse kun bør gis til fiskere som står på fiskermanntallets blad B og som beviselig driver linefiske.

Bl.a. Nordmøre Fiskarlag har bedt om at også de fiskere som driver fiske med snøre må få tillatelse til å fiske sild til agn.

Videre ber laget om at fiskere som er overført til blad A i fiskermanntallet og som beviselig driver slikt fiske får fiske agnsild.

Fiskeridirektøren vil foreslå at agnfisket innenfor grunnlinjen åpnes tirsdag 18.mai 1976. En vil videre foreslå at fisket begrenses til to faststående garn på en samlet lengde på inntil 60 m.

For å kunne kontrollere at bestemmelsene overholdes, overveier en å etablere en ordning, hvoretter fiskerne må sende søknad om deltakelse til fiskerisjefen. I søknaden må det godtgjøres at de driver linefiske. Videre må de godtgjøre at de står på blad B, eventuelt er overført til blad A i fiskermanntallet.

De søkere som fyller vilkårene vil deretter få skriftlig tillatelse fra fiskerisjefen til å fiske atlanto-skandisk sild med garn.

En slik regulering må etableres på grunnlag av deltakelsesloven og må derfor på forhånd forelegges konsesjonsutvalget.

Institute of Marine Research

DIRECTORATE OF FISHERIES

TELEPHONE: 21 77 60

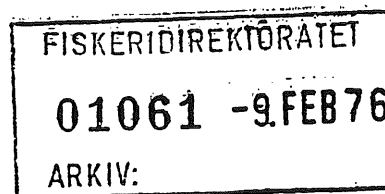
TELEGRAMS: HAVFORSKING

TELEX: 42 297 OCEAN N

P. O. BOX 2906 - 5011 BERGEN - NORDNES
NORWAY

BERGEN, 6. februar 1976
NORWAY

Utg./76/JH/ES

Herr Fiskeridirektøren,
5001 BERGEN.

Program for undersøkelser av atlanto-skandisk sild i 1976.
Fiskeridepartementets brev av 15. januar d.å.-----

En viser til Havforskningsinstituttets brev av 2. januar vedrørende denne sak og oversender herved toktprogrammet for sildeundersøkelsene nord for Stadt i 1976.

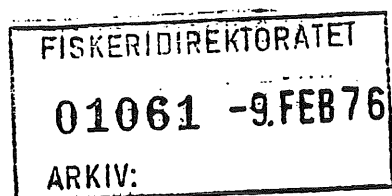
Tokt nr. 1.

Fartøy:	F/S "Johan Hjort"
Avgang:	Barentshavet 1.2
Ankomst:	Bergen 6.2
Toktleder:	O. Nakken
Område:	Kysten og bankene, Vest-Finnmark - Stad.
Formål:	Sildeundersøkelser. Gytevandring. Eventuelle innsig fra havet.

Tokt nr. 2.

Fartøy:	M/S "Havdrøn"
Avgang:	Tromsø 11.2
Ankomst:	Bergen 21.2
Toktleder:	G. Sangolt
Område:	Kysten og bankene, Vest-Finnmark - Stad.
Formål:	Sildeundersøkelser. Gytevandring. Eventuelle innsig fra havet og utsig fra fjordene.

Tokt nr. 3.

Fartøy: M/S "Feiebas"
Avgang: Bergen 23.2
Ankomst: Bodø 13.3
Toktleder: O. Alvheim
Område: Kysten og bankene, Stad - Bodø.
Formål: Lokalisere gytefeltene, tidsbestemme gytingen.

Tokt nr. 4.

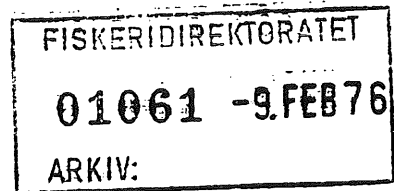
Fartøy: M/S "M. Ytterstad"
Avgang: Harstad 15.3
Ankomst: Alta 24.4
Toktleder: G. Sangolt
Område: Kysten og bankene, Stad - Vest-Finnmark
Formål: Overvåke eventuell sen gyting. Merking av sild.

Tokt nr. 5.

Fartøy: F/S "Johan Hjort"
Avgang: Tromsø 28.3
Ankomst: Bergen 13.4
Toktleder: O. Alvheim, A. Dommasnes
Område: Kysten og bankene, Andenes - Stad.
Formål: Mengdemåle larveproduksjonen for derved å få et mål for størrelsen av gytebestanden.

Tokt nr. 6.

Fartøy: F/S "Johan Hjort"
Avgang: Bergen 20.4
Ankomst: Tromsø 3.5
Toktleder: I. Røttingen
Område: Kysten og bankene, Stad - Andenes.
Formål: Mengdemåle larveproduksjonen for derved å få et mål for størrelsen av gytebestanden.

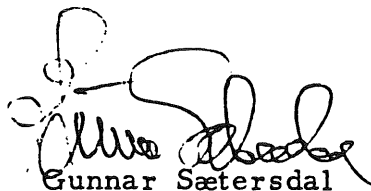
Tokt nr. 7.

Fartøy: Fiskefartøy ("M. Ytterstad" ?)
Tidsrom: 4.10 til 17.12
Toktleder: G. Sangolt
Område: Kysten og bankene, Stad - Grense Jakobselv.
Formål: Overvåke sildebestanden, med prioritet på stor sild og feitsild. Lokalisere overvintringsområder for den kjønnsmodne bestand.

Tokt nr. 8.

Fartøy: F/S "Johan Hjort"
Avgang: Bergen 1.11
Ankomst: Bergen 15.12
Toktleder: I. Røttingen
Område: Kysten og fjordene på strekningen fra Stavanger til Grense Jakobselv.
Formål: Mengdemåle ved hjelp av ekkointegrator styrken av 0- og 1-gruppe sild.

Under de forskjellige toktene vil det bli innsamlet prøver av sild for biologiske studier, innbefattet karakterer som kan indikere forekomster av lokale sildestammer.

Gunnar Sætersdal

Johs. Hamre

Institute of Marine Research

DIRECTORATE OF FISHERIES

TELEPHONE: 21 77 60

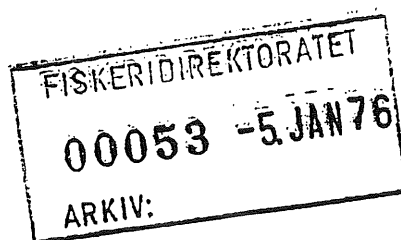
TELEGRAMS: HAVFORSKING

TELEX: 42 297 OCEAN N

P. O. BOX 2906 - 5011 BERGEN - NORDNES
NORWAY

BERGEN, 2. januar 1976
NORWAY

Utg./76/JH/ES

Herr Fiskeridirektøren,
5001 BERGEN.

Program for undersøkelser av atlanto-skandisk sild i 1976.

En viser til Fiskeridirektørens henvendelse om saken.

Undersøkelsesprogrammet for atlanto-skandisk sild i 1976 er lagt opp etter samme målsetting som i 1975, men med økt innsats. Programmet tar sikte på å overvåke:

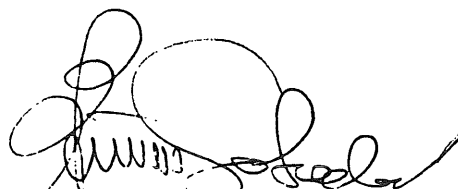
- a) gytefelt for å tid- og stedfeste gytingen (febr. - mars).
- b) område for klekking for å mengdemåle larveproduksjonen og dermed oppnå et mål for gytebestandens størrelse (april).
- c) oppvekstområde for null- og en-gruppe sild (fjordene og indre strøk av kysten) for å mengdemåle årsklassenes styrke med ekkointegrator (nov. - des.).
- d) mulige oceaniske oppvekstområder (de internasjonale O-gruppeundersøkelser i Barentshavet).

I de senere år har en også gjennomført tokter om høsten for å kartlegge utbredelsen av feitsild og voksen sild langs den ytre del av kysten. Denne silda har en langt større og mere tilfeldig utbredelse enn de yngre aldersgruppene og lar seg neppe mengdemåle med ekkointegrator med de ressurser instituttet rår over. En har derfor anvendt et fiskefartøy til denne undersøkelsen som har mere som formål å gi en oversikt over utbredelsen enn omfanget av større sild. Dersom årsklassenes tallrikhet kan bli bestemt på null- og en-gruppe stadiet, vil også behovet for å mengdemåle forekomstene av feitsild være av underordnet betydning.

En har videre påbegynt et større systematisk merkeforsøk med sild som vil gi data vedrørende rekruttering, bestandsstørrelse og dødelighet når det igjen blir tillatt et fiske på bestanden.

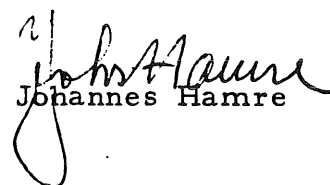
Under de forskjellige toktene vil det bli tatt prøver for ulike formål som alder, vekst og rasestudier. Vedrørende rasestudier vil en undersøke eventuell innblanding av høstgytende sild ved å ta otolittprøver av null- og en-gruppe sild, og ved å studere innblanding av sild med spesielle vekstmønstre og hvirveltall.

En vil dessuten utføre en undersøkelse i juli - august av polarfrontområdet i Norskehavet som tidligere var det viktigste beiteområdet for voksen sild.

Gunnar Sætersdal

Johannes Hamre

innsatsreguleringen i underområdene 2, 3 og 4, den internasjonale kontrollordning i ICNAF-området, og selfangstspørsmål. Til slutt vil en kort nevne hvilke andre saker som var til behandling.

2. Innsatsregulering i underområdene 2, 3 og 4.

På det 7. ekstraordinære kommisjonsmøte i september 1975 ble det vedtatt innført en innsatsregulering for 1976 i fisket etter bunnfisk i ovennevnte underområder (se rapport fra møtet, punkt 3). Ordningen går ut på at hvert land får seg tildelt et maksimalt antall fiskedager i hvert av 5 geografiske reguleringsområder. Fiskedagene ble for hvert land fordelt på redskaps- og tonnasje grupper av fartøyer. Disse dagkvotene var fastsatt med utgangspunkt i innsatsen i 1972, 1973 eller gjennomsnittet for 1972-73. Bortsett fra kyststatene (Canada, USA og Frankrike) skulle alle land redusere innsatsen i 1976 til nærmere fastsatte prosenter (50-60 prosent) av innsatsen i basisåret. Det var imidlertid visse unntak fra reduksjonsbestemmelsen (bl.a. for linefisket) som gjorde at Norge ikke ble berørt av reduksjonen. På den annen side var det ikke adgang til å øke innsatsen fra basisåret.

I septembervedtaket var det en bestemmelse om at landene skulle ha adgang til å overføre deler av innsatskvoten (fiskedager) mellom reguleringsområder, redskapsgrupper og tonnasje grupper etter nærmere angitte regler. Herunder skulle nyttes omregningsfaktorer basert på forholdet mellom fangst pr. fiskedag for vedkommende land i de ulike fartøykategorier. Meddelelse om slike eventuelle overføringer for 1976 skulle avgis til sekretariatet innen 30. november 1975. I vedtaket het det at ICNAF-kommisjonen skulle vurdere på det ekstraordinære møtet i januar 1976 de tall som da fremkom og eventuelt treffe vedtak om godkjenning av dem. Et slikt vedtak på januar-møtet måtte imidlertid være enstemmig (blant de land som kom til å avgi stemme), i motsatt fall ville en falle tilbake på fordelingen på septembermøtet.

Den 25. november 1975 meddelte Norge ICNAF-sekretariatet at en valgte å nytte 1973 som basisperiode. De norske innsatstallene (antall fiskedager) var for dette år:

	Reguleringsområde				
	2+3K	3LNO	3M	3P	4VWX
Trålere 150-499 BRT	89	-	-	-	-
Linebåter 150-499 BRT	252	33	93	243	112
Trålere 500-999 BRT	133	-	-	-	-
Linebåter 500-999 BRT	99	-	-	-	-
Trålere 1000-1999 BRT	73	-	-	-	-

Samtidig meddelte en de norske omregningsfaktorene og at Norge ønsket å disponere innsatskvoten for 1976 slik:

	Reguleringsområde				
	2+3K	3LNO	3M	3P	4VWX
Linebåter 150-499 BRT	300	135	288	304	250
Trålere 500-999 BRT	130	14	-	-	-

Denne disponering var en kommet fram til etter konferanse med fiskerorganisasjonene og under hensyntagen til de norske fangstkvoter for torsk for 1976 i de ulike områder.

Før selve kommisjonsmøtet hadde ICNAFs faste komite for vitenskapelige undersøkelser og statistikk (STACRES) gått igjennom de meddelelser landene hadde inn-sendt, og stilt opp i en samletabell landenes ønsker når det gjaldt disponeringen av innsatskvoten. I sin rapport hadde STACRES videre beregnet den prosentvise innsatsreduksjon en ville få i 1976 sammenliknet med 1972 og 1973 i de forskjellige reguleringsområder, dersom landenes ønsker om omdisponering ble godkjent. Beregningene viste for ikke-kyststatene en total innsatsreduksjon på i alt vel 30 prosent, men med temmelig ujevn fordeling på de 5 reguleringsområdene. Sammenliknet med f.eks. 1973 ville det således bli en innsatsøkning i område 3M på 3 prosent, mens en i område 4VWX ville få en innsatsreduksjon på 50 prosent.

På kommisjonsmøtet fremmet Canada forslag til endelig innsatsreguleringsordning for 1976, herunder godkjenning av den tabell STACRES hadde stilt opp. Enkelte land, særlig et par av de som kom til å inngå i en gruppe for "andre land" (Bulgaria, Island, Italia) hadde imidlertid sterke innvendinger mot tallene i tabellen, og det ble atskillig meningsutveksling før en kom fram til en allokering for disse "andre" land som kunne godtas enstemmig.

Også Portugal var sterkt engasjert i diskusjonen om allokeringen til "andre land". Dette har sammenheng med et punkt i septembervedtaket som spesielt de "andre land" ville ta ut av det nye vedtaket. Det gjelder en bestemmelse om at de land som har egen innsatskvote under nærmere angitte forhold også kan fiske under innsatskvoten for "andre land". De "andre land" ønsket nå å få beholde denne kvoten for seg selv. Portugal ville derimot ha opprettholdt bestemmelsen, idet landet under utarbeidelse av sin fordeling av innsatskvoten for 1976 på områder og fartøygrupper hadde forutsatt at de portugisiske garnbåtene kunne bruke av "andre lands" kvoter i to av reguleringsområdene. De andre medlemsland med egen innsatskvote hadde i motsetning til Portugal ikke, eller i langt mindre grad, regnet med å bruke av felleskvoten for "andre land". Først etter at den portugisiske delegasjon hadde innhentet nye instruksjoner hjemmefra, og det var foretatt en endring i fordelingstabellen som reelt, men ikke formelt, ga Portugal en ekstrakvote på 40 fiskedager for garnbåter, og som samtidig sikret Bulgaria, Island og Italia en felleskvote for disse land alene, ble det oppnådd et enstemmig vedtak.

Det var også atskillig diskusjon om hvorvidt det oppførte antall fiskedager for 1976 for kyststatene (Canada, USA og Frankrike) skulle være forpliktende maksimumstall for disse land, eller bare veiledende. Kyststatene hevdet at tallene for disse land måtte være uforpliktende, mens en rekke andre land gikk sterkt imot dette. Det ble uttalt at hvis ikke også kyststatenes innsattstall ble forpliktende, gikk man over til et nytt, diskriminerende prinsipp i ICNAF. Det ble påpekt at kyststatene allerede på forhånd var blitt spesielt tilgode sett ved at de for det første fikk praktisk talt i sin

helhet de fangstkvoter de ba om, og at de for det annet var blitt unntatt fra ordningen med innsatsreduksjon. Hvis ikke kyststatenes innsatstall ble bindende, ville disse land faktisk ha adgang til å øke sin innsats sammenliknet med basisperioden. Formannen fant til slutt å måtte gå til en votering over spørsmålet om kyststatenes tall skulle være bindende eller ikke. Bare 5 land stemte for at tallene ikke skulle være bindende, alle de andre avsto fra å stemme. De 5 land som stemte for var, foruten de 3 kyststatene selv, Norge og Romania. Flere av de land som avsto ga uttrykk for at de ville stemt imot hvis ikke minst én nei-stemme ville betydd at man måtte gå tilbake til septembervedtaket. Konsekvensen av et slikt utfall ville sannsynligvis blitt at en ikke ville fått noen innsatsregulering for 1976, noe som kunne brakt ICNAF opp i en alvorlig krise. Bulgaria hadde således protestert mot septembervedtaket, men ville trekke protesten tilbake hvis januarvedtaket ble tilfredsstillende.

Septembervedtaket ga landene adgang til en begrenset overføring av innsatskvoter (fiskedager) også i løpet av 1976 mellom de forskjellige geografiske reguleringsområder, forutsatt at dette ble meddelt ICNAF-sekretariatet på forhånd. UK tok nå opp spørsmålet om adgang til overføring også mellom de forskjellige tonnasje grupper i ett og samme reguleringsområde. Begrunnelsen var at slik overføring ikke påvirket innsatsvolumet i reguleringsområdet når en nyttet de godkjente omregningsfaktorer. Det britiske forslag fikk bred tilslutning, og også Canada fant å kunne godta forslaget. Dette inneholdt ikke noen begrensning i nevnte overføringsadgang.

Fra norsk side ble det foreslått at overføringsadgangen også skulle gjelde mellom redskapsgrupper i ett og samme reguleringsområde. Dette forslaget så først ut til å gå igjennom uten diskusjon, men den vest-tyske delegat tok så ordet og uttalte seg mot forslaget. Han hevdet at en overføringsadgang mellom redskapskategorier ville gi Norge en uberettiget fordel, og henviste til drøftelsene i september der Norge hadde hevdet at line var et slikt selektivt redskap, og

derfor burde, og ble vedtatt holdt utenfor innsatsreduksjonen. Norge ville nå, hevdet han, kunne konvertere ureduserte linefiskedager til trålfiskedager. Han fant bare å kunne godta forslaget med et tillegg om at overføring bare kunne skje fra trål til line. Norge godtok et slikt tillegg og påpekte at det for 1976 nettopp var en overføringsmulighet i den retning Norge var interessert i. Det vest-tyske innlegget førte til en diskusjonsrunde der også fremgangsmåten i utregning av omregningsfaktorer var inne i bildet. Den kanadiske delegat ga til slutt uttrykk for at reguleringsordningen ble svært komplisert med for mange unntaks- og særbestemmelser, og meddelte at Canada kunne godta fri overføring også mellom redskapskategorier i ett og samme område. De andre medlemslandene godtok dette, Vest-Tyskland imidlertid motvillig.

For øvrig ble det på møtet foretatt en nærmere definisjon av hvilke fiskearter som skal inngå i "bunnfisk" i relasjon til reguleringsordningen, og det ble drøftet og fastsatt tidsfrister for rapportering til ICNAF-sekretariatet av overføring av innsatskvoter og brukte fiskedager.

Reguleringsordningen for 1976 vil etter dette i hovedtrekk gå ut på:

1. Antall fiskedager for Norge i fisket etter bunnfisk i underområde 2, 3 og 4 skal begrenses til de tall som er oppført i siste tabell på side 3.
2. Innen hvert av de 5 geografiske reguleringsområder kan fiskedager fritt overføres mellom redskaps-/tonnasjegrupper ved bruk av de nasjonale omregningsfaktorer som kommisjonen har godtatt.
3. Fiskedager skal kunne overføres fra reguleringsområde til reguleringsområde, imidlertid begrenset til 10 prosent av antall fiskedager i det (de) områder innsats overføres til. Alternativt kan overføringen begrenses til 50 fiskedager hvis dette tall er høyere enn nevnte 10 prosent. (I praksis vil det siste alternativ være det aktuelle for Norge, dvs. adgang til å overføre opptil 50 fiskedager til hvert område som overføring ønskes til.).
4. Overføring som omtalt under punktene 2 og 3 ovenfor skal meddeles ICNAF-sekretariatet på forhånd med anslag over antall overførte dager, og med spesifisering av hvilke områder og fartøykategorier

overføringen gjelder. Senest 30 dager etter slik meddelelse er sendt skal sekretariatet meddeles de endelige overføringstall.

5. Landene skal meddele ICNAF-sekretariatet månedsvis antall medgåtte fiskedager i de forskjellige områder og fartøygrupper.

Innsatsreguleringsordningen ble enstemmig vedtatt. Island avsto imidlertid fra å stemme.

I bilag til denne rapport er tatt inn en tabell som viser innsatskvoten i 1976 for de enkelte land.

3. Inspeksjonsordningen i ICNAF-området.

På det 7. ekstraordinære møtet i september 1975 bebudet USA et forslag om styrking og effektivisering av inspeksjonsordningen i ICNAF-området og statistikkområdene 0 og 6, og antydte samtidig forslaget innhold. Detaljert forslag ble bebudet sendt medlemslandene senest 60 dager før det ekstraordinære møtet i januar. Forslaget ble imidlertid først fremlagt i møte i den faste komite for internasjonal inspeksjon (STACTIC) den 19. januar.

USA foreslo her bl.a. bestemmelser om - i tilfelle en åpenbar såkalt grov krenkelse av reguleringsbestemmelsene - 1) adgang for den internasjonale inspektør til å tilkalle en inspektør eller særskilt utpekt autorisert representant for flaggstaten til å besiktige og bekrefte overtredelsen, 2) adgang for den internasjonale inspektør til å bli om bord og forby fortsatt fiske inntil flaggstatens representant var kommet om bord (dog maksimalt 48 timer), og 3) påbud om midlertidig inndragning av fiskefartøyets registreringstillatelse ved bevisst overtredelse av reguleringsbestemmelsene.

Som "grov krenkelse" i relasjon til de foreslåtte bestemmelser var listet opp: fiske i et forbudt område eller med forbudt redskap, fiske under "andre lands" fangstkvoter uten at meddelelse var sendt ICNAF-sekretariatet på foreskrevet måte, bevisst overfisking av kvoter, forfalskning av fangstdagbøker, og manglende registreringsdokument om bord for fiske i det angjeldende område.

Endelig foreslo USA bestemmelser om en straffereduksjon i et lands fangstkvote for et etterfølgende

kvoteår i tilfelle landet overfisker sin nasjonale kvote. Straffereduksjonen ble foreslått satt til 250 prosent av overskridelsen.

Det amerikanske forslag ble i STACTIC utsatt for hard kritikk fra en rekke land. Det ble særlig påpekt at forslaget inneholdt straffebestemmelser som ikke hadde noen forankring i nasjonal lovgivning, det ble påpekt at forslaget var for vidtgående og upraktisk, og det ble reist spørsmål om hvem som skulle ha det økonomiske ansvar for tapt inntekt som følge av påbudt stans i fisket.

USA fremla deretter et revidert forslag der det var tatt hensyn til en del av innvendingene. Da det ikke ble oppnådd enighet om dette heller, ble det nedsett en mindre arbeidsgruppe til å se nærmere på saken. Heller ikke i denne ble det oppnådd enighet, og gruppen var derfor først ikke i stand til å presentere en omforenet rapport. I en ny, lengre sesjon i STACTIC fikk arbeidsgruppen i oppdrag å se på saken på ny under hensyntagen til de merknader som fremkom i STACTIC. Gruppen greide til slutt å presentere et forslag om etter en ny, lengre diskusjon ble vedtatt med en rekke endringer.

USA presset hele tiden sterkt på for å få en ordning landet kunne akseptere. De vedtak som til slutt ble gjort representerte likevel en betydelig modifikasjon i forhold til det opprinnelige forslag. Vedtakene går i hovedtrekk ut på:

1. Hvert land som har mer enn 15 fartøyer som fisker samtidig i ICNAF-området og statistikkområde 0 og 6 skal ha en inspektør eller autorisert representant i konvensjonsområdet, eller en autorisert representant på land i et av de land som konvensjonsområdet grenser mot. Vedkommende skal kunne ta imot og gi omgående svar på meddelelser om åpenbare krenkelser i reguleringsbestemmelser begått av fartøyer registrert i det land han representerer.
2. Hvis et fartøy fisker på en fangstkvote for "andre land" uten at meddelelse om dette er sendt ICNAF-sekretariatet, eller hvis et fartøy fisker på en

nasjonal eller "andre lands" kvote som allerede er oppfisket, eller hvis et fartøy ikke har foreskrevne registreringsdokumenter om bord for fiske i angjeldende område, skal den internasjonale inspektør øyeblikkelig forsøke å kommunisere over radio med en inspektør fra flaggstaten eller med flaggstatens utpekte representant. På den internasjonale inspektørs anmodning skal skipperen avbryte ethvert fiske som inspektøren finner er i strid med reguleringsbestemmelsene. Hvis inspektøren i løpet av sin inspeksjon av skipet ikke får radiokontakt med flaggstatens inspektør/representant, skal han etter endt inspeksjon forlate det inspiserte fartøy og forsøke å få etablert denne kontakt snarest mulig. Skulle han imidlertid få radiokontakt mens han er om bord i fiskefartøyet, og forutsatt at flaggstatens inspektør/representant er enig, kan han bli om bord og nekte fisket gjennomptatt inntil han er tilfreds enten med de skritt skipperen tar, eller til han i samråd med skipper og flaggstatens inspektør/representant finner at fortsatt åpenbar krenkelse ikke vil skje ved gjennomptakelse av fisket.

3. Hvis et land overfisker en nasjonal fangstkvote eller en "andre lands" kvote som landet hører under, skal kommisjonen kunne ha adgang til å justere landets tilsvarende fangstkvote for et senere år for å kompensere den skade overfiskingen måtte ha påført vedkommende fiskebestand.
4. Det ble rettet en henstilling til samtlige medlemsland om å ta hurtige skritt med sikte på å sette ut i livet og oppfylle bestemmelsene i den internasjonale inspeksjonsordning. Videre ble landene anmodet om å avgi sine inspeksjonsrapporter og rapporter om disposisjoner overfor overtredelser for 1975 innen 1. mars 1976. Rapportene vil bli gjennomgått av STACTIC som ble pålagt å avgi en sammenfattende rapport til det ordinære kommisjonsmøte i 1976 sammen med forslag til tiltak som kan sikre at reguleringsbestemmelser etterleves i størst mulig utstrekning.

5. Landene ble anmodet om å gjennomgå sin nasjonale lovgivning med sikte på å foreslå lovendringer som kan gi hjemmel for bl.a. å suspendere eller trekke tilbake et fartøys registreringsstillatelse for fiske i ICNAF-området ved en bevisst grov krenkelse av reguleringsbestemmelsene. Videre ble det anmodet om at landene rapporterer på neste ordinære kommisjonsmøte resultatene av disse gjennomgørelser og er forberedt på å foreslå nye og mer effektive internasjonale inspeksjonstiltak."

Canada meddelte at landet kommer til å utvide sin inspeksjon ved hjelp av helikopter og anbefalte landene å være forberedt på dette. Saken kommer opp igjen på årsmøtet i juni 1976.

4. Selfangst.

Det ble fastsatt totalkvoter og nasjonale kvoter for fangst av grønlandssel og klappmyss i 1976. Kvotene ble:

Grønlandssel

Norske skuter på fronten	44.667 dyr
Kanadiske skuter på fronten	52.333 "
Kanadiske landfangere og små kanadiske båter (anslag)	30.000 "
Andre	<u>100 "</u>
Totalfangst	<u>127.100 dyr</u>

Fra norsk side ble det understreket at den reduserte tillatte totalfangst (TAC) for 1976 bare skulle gjelde for ett år og at totalfangsten forutsettes justert for senere år i samsvar med de vitenskapelige bestandsberegninger.

Klappmyss.

Norske skuter på fronten	9.000 dyr
Kanadiske skuter på fronten	6.000 "
Andre	<u>100 "</u>
Totalfangst	<u>15.100 dyr</u>

Den daglige fangsttid for klappmyss ble vedtatt satt til kl. 1000-2300 GMT fram til 31.mars, og til kl. 0900 2400 GMT etter denne dato.

Det var enighet om at det bare skulle holdes et kort møte i selpanelet (panel A) under det ordinære kommisjonsmøte i juni 1976, idet det ville være for tidlig å ha tilgjengelig på dette tidspunkt vitenskapelig materiale fra 1976-sesongen som kunne danne basis for fastsettelse av 1977-kvotene. Isteden skulle det tas sikte på et møte i panelet senere på året, etter den vitenskapelige arbeidsgruppes møte i oktober.

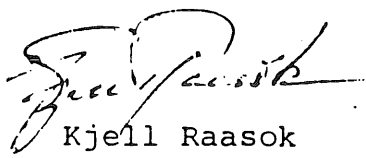
5. Andre saker.

Det ble foretatt fastsettelse av totalkvoter og nasjonal allokering for 1976 for sild i delområdene 5Y, 5Z og statistikkområde 6, og for makrell i underområdene 3, 4 og 5. Fastsettelse av totalkvoter og nasjonale kvoter for sild i 4VWX ble utsatt til årsmøtet i 1976. Det ble videre foretatt endringer i minstemålsbestemmelsene for sild i underområdene 4 og 5 og statistikkområde 6, og for makrell i underområdene 3, 4 og 5 og statistikkområde 6.

Cuba anmodet om og fikk godkjent utsettelse til 1.juli 1976 med tilpassing av maskevidden for sine redskaper til de vedtatte bestemmelser i konvensjonsområdet.

Bergen/Oslo 2.2.1976

Hallstein Rasmussen

Kjell Raasok

Nasjonale innsatskvoter (fiskedager) for 1976

Land	Fartøygruppe BRT	Redskap	Område				
			SA2 +3K	3LNO	3M	3P	4VWX
Canada	150- 499	OT	-	(1600)	-	(2200)	(5100)
	150- 499	MWT	-	-	-	(50)	(100)
	150- 499	LL	-	(150)	-	(50)	(200)
	500- 999	OT	(1200)	(7100)	(500)	(1500)	(2400)
	500- 999	MWT	-	-	-	(100)	(100)
Cuba	Over 2000	OT	250	450	225	-	810
Danmark	150- 499	OT	-	-	-	-	-
	150- 499	LL	540	-	1500	85	140
	500- 999	OT	306	83	100	75	125
	500- 999	MWT	-	-	-	17	33
Frankrike	150- 499	OT	-	(108)	-	(288)	(102)
	1000- 1999	OT	(411)	(269)	(105)	(109)	(492)
Vest-Tyskland	1000- 1999	OT	123	6	3	-	-
	Over 2000	OT	802	44	17	-	-
Øst-Tyskland	500- 999	OT	682	38	-	-	-
	1000- 1999	OT	-	-	-	-	-
	1000- 1999	MWT	-	-	-	-	-
	Over 2000	OT	234	30	-	-	-
Japan	1000- 1999	OT	-	1	-	1	18
	Over 2000	OT	-	78	-	31	179
Norge	150- 499	OT	-	-	-	-	-
	150- 499	LL	300	135	288	304	250
	500- 999	OT	130	14	-	-	-
	500- 999	LL	-	-	-	-	-
	1000- 1999	OT	-	-	-	-	-
Polen	1000- 1999	OT	-	-	-	-	-
	Over 2000	OT	1535	300	80	-	-
Portugal	500- 999	GN	-	483	-	8	2
	1000- 1999	OT	1496	1362	592	24	35
	1000- 1999	GN	-	527	-	9	5
	Over 2000	OT	589	527	266	5	19
Romania	Over 2000	OT	80	80	25	35	-
Spania	150- 499	PT	215	2136	40	408	341
	500- 999	PT	183	1818	34	349	288
	1000- 1999	OT	558	302	82	105	116
	1000- 1999	PT	22	202	14	43	33
Sovjetunionen	150- 499	OT	-	563	23	172	53
	500- 999	OT	14	94	7	6	108
	1000- 1999	OT	-	-	-	-	-
	Over 2000	OT	3505	1051	736	154	3425
	Over 2000	MWT	343	662	-	-	-

Land	Fartøygruppe BRT	Redskap	Område				
			SA2 +3K	3LNO	3M	3P	4VWX
Storbritannia	500- 999	OT	-	-	-	-	-
	1000- 1999	OT	616	246	370	-	-
USA	150- 499	OT	-	-	-	-	(1883)
	150- 499	MWT	-	-	-	-	(81)
Italia, Island, Bulgaira i felleskap			100	100	100	100	200
Andre		GN	20	-	20	-	-

Tallene i parentes er uforpliktende anslag, inkluderer dessuten anslåtte fiskedager utenfor konvensjonsområdet.

Koder for redskap: OT = bunntål, MWT = flytetål, PT = parål,
LL = line, GN = garn.

Sak 3/76. Nordsjøsildefisket i første halvår 1976.

Regulering av nordsjøsildefisket 1.1.-1.7.1976.

Norge har en kvote på 13.000 tonn nordsjøsilde i første halvår 1976.

I samsvar med Reguleringsutvalgets vedtak av 9.12.1975 under sak 49/75 har Fiskeridepartementet ved forskrifter av 19.12.1975 bestemt at det i perioden 1.januar til 30.juni 1976 er tillatt å fiske 13.000 tonn for konsum og agn. Fiskeridirektøren ble bemyndiget til å fastsette tidsbegrensede fangstperioder og fordele totalkvoten på disse.

I henhold hertil bestemte Fiskeridirektøren 22.12.f.å. at det i tiden 1.januar til 31.mai 1976 kunne fiskes 3.000 tonn nordsjøsilde til konsum og agn. Fisket ble stoppet den 16.januar 1976 da kvantumet var oppfisket. Det er forutsetningen at resten av kvantumet (etter at bifangster av silde tatt i forbindelse med havbrislingfisket og industritrålfisket er fratrukket) skal kunne fiskes i juni.

Innblanding av nordsjøsilde i havbrislingfangster har vært langt mindre enn tidligere antatt. Det er pr. 10.3.1976 beregnet at det er tatt kun 28,2 tonn nordsjøsilde som bifangst. I industritrålfangstene har en ikke registrert nordsjøsilde i 1976. For tiden er det så vidt en vet ingen norske snurpere som deltar i fisket av havbrisling for anvendelse til matmel m.v. Om det etter vinterloddefisket blir norske snurpere som vil prøve havbrislingfisket, vet en ikke. Eventuell innblanding av silde i slike fangster må trekkes fra den gjenstående kvoten.

Foreløpig kan en regne med at det i juni måned vil kunne fiskes knapt 9.000 tonn nordsjøsilde (øst for 4^ov.l.) til konsum og agn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at åpningsdatoen settes til 1.juni.

Spørsmålet om regulering av nordsjøsildefisket i 2.halvår 1976 vil komme opp igjen på et ekstraordinært møte i NEAFC i tiden 21.-24.april d.å. Den totale fangst og fordeling på land for hele 1976 vil da bli bestemt.

På forrige utvalgsmøte 9. desember 1975 ble reguleringen av havbrislingfiske inngående diskutert under sak 51/76.

Etter den vedtatte NEAFC-regulering ville Norges kvote for 1976 bli 110.000 tonn havbrisling.

Overenstemmende med reguleringsutvalgets tilråding ble det ved Fiskeridirektørens forskrifter av 22. desember 1975 bestemt at i tiden fra 5. januar til 31. mai 1976 kunne fiskes inntil 40.000 tonn til produksjon av mel og olje. Fisket var regulert ved turkvoter og ble stoppet 20. januar da ovennevnte kvantum var tatt.

Mellom jul og nyttår fikk Fiskeridirektøren en henvendelse fra Norsildmel, Sildelaget og Feitsildlaget om å få en særskilt kvote for produksjon av matmel og mel og spesialkvaliteter av fiskemel. Det ble holdt et møte om saken i Fiskeridirektoratet den 30.12.f.å. På dette møtet anmodet Norsildmel og salgslagene om at det i januar/februar ble avsatt et kvantum havbrisling til produksjon av matmel og spesialkvaliteter av mel til mink og fiskefôr. Norsildmel oppga å ha et behov for 10.000 tonn fórmel av spesialkvalitet og 1.500 tonn matmel i 1976. For å kunne produsere disse kvanta ville det være nødvendig å produsere 5.000-6.000 tonn mel tilsvarende 25.000-30.000 tonn havbrisling. Da dette møtet ble holdt var det kjent at Danmark ville protestere mot NEAFC-reguleringen. Fiskeridirektøren gikk derfor inn for at det i tillegg til kvoten på 40.000 tonn ble fastsatt en kvote på 30.000 tonn havbrisling for produksjon av matmel og mel av spesialkvaliteter.

Til orientering ble saken forelagt utvalgsmedlemmene skriftlig med brev herfra av 31.12.1975 bilagt fotostatkopi av Fiskeridirektørens telex av samme dag til Fiskeridepartementet. Fotostatkopi av nevnte telex vedlegges. Fiskeridepartementet samtykket den 19.januar d.å. i dette forslaget, og Fiskeridirektøren bestemte samme dag at det fra 23.januar 1976 ble tillatt å fiske inntil 30.000 tonn havbrisling for produksjon av matmel og andre spesialkvaliteter av fórmel.

Den 13.2.76 ble det holdt et møtet i Fiskeridirektoratet hvor representanter for Noregs Sildesalslag, Feitsildfiskernes Salgslag, Norsildmel og Sildemelkontrollen deltok. På møtet kom det frem at det bare var 3 fabrikker som hadde klart å produsere de melkvaliteter som var forutsatt. Konklusjonen på møtet var at Sildemelkontrollen måtte trekke tilbake godkjenningen for de andre fabrikkene.

For tiden er det ingen fartøyer engasjert i havbrislingfisket som er turkvoteregulert.

Av totalkvoten på 30.000 tonn havbrisling for produksjon av matmel og andre spesialkvaliteter av mel er det pr. 10.3.1976 innmeldt 17.461 tonn.

Bergen 31.12.75

fiskeridepartementet
oslo

regulering av fisket etter havbristling 1976.

-----
fiskeridirektøren har faatt henvenoeelse fra noregs sildeeslag, feltsildfiskernes salgslag og norsildmel med anmodning om at det i januar/februar avsettes et kvantum havbristling til produksjon av matmel og spesialkvaliteter av mink- og fiskefor. norsildmel har oppgitt aa ha et behov for 10.000 tonn formel av spesialkvalitet og 1500 tonn matmel i 1976. for aa kunne produsere disse kvanta vil det vaere noedvendig aa produsere 5000-6000 tonn av havbristling. det kvantum havbristling som vil medgaa til slik produksjon vil utgjoere 25.000-30.000 tonn som i tilfelle, etter fiskeridirektorens mening, maa komme i tillegg til den fastsatte aarskvote paa 110.000 tonn.

paa bakgrunn av at danmark har protestert mot neafc-vedtaket for kvoteregulering av havbristling, antar fiskeridirektøren at det kan bli aktuelt aa oeke totalkvantumet utover de 110.000 tonn som norge er tildelt ifoelge neafc-vedtaket.

fiskeridirektøren innkalte de interesserte til moete den 30.fdm. for aa droefte saken naermere. fiskeridirektøren understreket innledningsvis at det var uheldig at denne saken ble reist saavidt sent idet spoersmaalet om regulering av havbristlingfisket ble behandlet i reguleringsutvalget den 9.am. allerede aa en lignende anmodning hadde kommet i fjor hoest under makrellfisket, hadde fiskeridirektøren bedt om aa faa oversikt over slike behov paa et tidlig tidspunkt. paa moetet ble en enig om aa tilraa at det, i tillegg til de fastsatte 40.000 tonn havbristling som kan fiskes fra 5.januar 1976, skal kunne fiskes inntil 30.000 tonn havbristling for produksjon av matmel og spesialkvaliteter av formel. det forutsettes imidlertid at fisket av dette kvantum tar til kort tid etter at det ordinaere oppmalingsfiske er avsluttet, idet det ikke er mulig aa kombinere produksjon for vanlig melproduksjon og produksjon av matmel m.v. aapning av fisket boer skje etter at fabrikkene har kunnet foreta noedvendig rengjoering for produksjon av nevnte spesialkvaliteter av mel.

fiskeridirektøren vil i henhold hertil foreslaa at en herfra allerede fredag den 2.januar 1976 sender ut melding om at det vil bli aapnet et fiske av inntil 30.000 tonn havbristling for produksjon av matmel og spesialkvaliteter av formel etter at den fastsatte kvote paa r 40.000 tonn til oppmaling er oppfisket. i forbindelse hermed vil en gjoere oppmerksom paa at det av hensyn til rengjoering ved fabrikkene vil vaere noedvendig med en kort fiskestopp foer fisket av tilleggskvoten paa inntil 30.000 tonn tar til. tidspunktet for aapning av fisket vil bli avtalt med de interesserte salgslag og norsildmel. en vil ogsaa i meldingen gjoere oppmerksom paa at det av hensyn til de strengere kvalitetskrav for dette raastoff og ferdigprodukt som gjoer at ikke alle fabrikker kan produsere slikt mel, kan bli noedvendig for salgslagene aa fastsette mindre turkvoter enn de som er fastsatt av departementet i forskrift av 19.am. for det ordinaere oppmalingsfiske. hvis departementet har noen merknader til denne framgangsmaate, bes dette meddelt innen kl. 11.00 fredag foerstkommande (2.1.76).

oenne telex er sendt norges fiskarlag og i brev reguleringsutvalgets medlemmer til orientering.

fiskeridirektør

Sak 5/76. Oversikt over rekommandasjoner vedtatt på det ekstraordinære møte i NEAFC i London i november 1975 samt innkomne protester på disse vedtak (ordinær protestfrist 3.mars 1976).

Til orientering vedlegges en oversikt over rekommandasjoner vedtatt på siste møte i NEAFC samt innkomne protester på disse vedtak.

Likeens følger kopi av et sirkulærebrev av 4.d.m. fra NEAFC-sekretariatet vedlagt en skjematisk oversikt over nevnte rekommandasjoner og innkomne protester.

4. Forutsetningen for å benytte småmasket trål er
  1. at tråler med slik maskevidde ikke skal nyttes til fiske av andre fiskeslag,
  2. intet fartøy kan benytte trålposer med maskevidde mellom 50 mm og det som er beskrevet i rekommandasjon 1,b (70/75/80 mm). Dette gjelder ikke øst for en linje trukket fra Lindesnes til Hanstholmen.

5. Under dette ledd i rekommandasjonen er angitt områder i Region 2 og 3 hvor det ikke er tillatt å drive trålfiske etter nærmere angitte "ikke beskyttede" fiskearter.

Dansk protest på punkt 5(2), (forbud mot fiske etter øyepål i et område øst for 0° og mellom 56° og 60°N.).

6. Under dette punkt er vedtatt at hver paragraf, ledd, nummer og fiskeslag skal være gjenstand for spesiell protestprosedyre og skal betraktes som egne rekommandasjoner.

Punktene fra 3-5 i rekommandasjonen trer i kraft 1.april 1976, bortsett fra 5(2), hvor protestfristen er forlenget til 2.mai.

Rekommandasjon (3)A.

Beskyttelsesnett.

1. Kommisjonen har vedtatt at det skal være forbudt å bruke innretninger på trålen som reduserer trålens selektivitet. Det skal likevel være tillatt å benytte beskyttelse under trålposen for å hindre slittasje og rivning. Og det skal også være tillatt på småmasket trål å benytte en forsterkningspose utenpå selve trålposen. Denne forsterkningsposen skal være laget av grovere materiale enn trålposen og med maskevidde på minimum 80 mm.

2. På småmasket trål, jfr. rekommandasjon 2, og på trålredskaper med minste maskevidde på 120/130 mm skal det være tillatt å nytte et dekknett av samme materiale som i trålposen med maskevidde dobbel så stor som den som gjelder for trål (den polske type).

Det er ikke innkommet protester mot denne rekommandasjon. Denne rekommandasjon trer i kraft fra 1.april 1976 og gjelder til og med 31.januar 1977.

Rekommandasjon 5(A).

Bifangster tatt i forbindelse med fiske med småmasket trål.

†

1. I forbindelse med fiske etter tobis med trålredskaper med mindre maskevidde enn 16 mm er det ikke tillatt å ha større innblanding av andre fiskeslag enn 10%.

Danmark har protestert.

2. Det er ikke tillatt å ha større innblanding enn 25% av beskyttede fiskearter, jfr. rekommandasjon 4, i fangster hvor det er benyttet småmasket trål.

Øst-Tyskland har protestert mot denne rekommandasjonen på grunn av at ordlyden i bestemmelsen hadde til følge at deres fartøyer som både driver fiske med småmasket trål og på samme tur gjerne bruker ordinær fisketrål i realiteten ville få store problemer med innbladingsprosenten på 25% i disse landingene. Øst-Tyskland har imidlertid sagt at de ville overholde bestemmelsen om 25% innblanding i fangster som skal gå til industriformål.

Sovjet og Danmark har også protestert og rekommandasjon 5(A) 2 vil derfor falle.

Rekommandasjon 8(A).

Regulering av fisket etter nordsjøisild.

1. Ved beregning av den totale fangst av nordsjøisild

skal også medtas all sild som blir tatt som bifangster i forbindelse med andre fiskerier.

2. Den samlede fangst av nordsjøsildd må ikke overskride totalt 87.000 tonn i perioden 1.januar til 30.juni 1976.
3. Fordeling av nordsjøsilddkvoten. Det kan nevnes at Norge er tildelt 13.000 tonn i perioden 1.januar til 30.juni 1976.

Det er ikke innkommet protester mot denne rekommandasjon.

Rekommandasjon 8(B).

Regulering av nordsjøsildd i perioden 1.januar til 30.juni 1976.

Industrifiske etter sildd.

Det ble vedtatt:

1. forbud mot fiske av sildd til oppmaling,
2. likevel skal det være tillatt å ha inntil 10% sildd som bigangst i forbindelse med brislingfisket. Og 5% i forbindelse med fiske etter øyepål.

Danmark har protestert mot dette vedtaket.

Rekommandasjon 8(C).

Regulering av fisket etter nordsjøsildd.

Fiske for industriformål i perioden 1.juli til 31.desember 1976.

1. Forbud mot fiske av nordsjøsildd til oppmaling.
2. Det skal likevel være tillatt å ha inntil 10% sildd som bifangst i forbindelse med fiske etter brisling. Og 5% i forbindelse med fiske etter øyepål.

Danmark har protestert mot dette vedtaket.

Rekommandasjon 8(D).

Brislingfisket i Nordsjøen.

1. Hvert enkelt medlemsland skal i 1976 forplikte seg

til ikke å fiske mer brisling enn det som tilsvarer medlemslandets totalfangst av brisling i ett av årene 1964 til 1974 eller vedkommende lands fangst i perioden 1.januar til 30.november 1975. Kvantum over 50.000 tonn i denne perioden skal reduseres med 40%.

2. Medlemsland som i ovennevnte perioder fanget mindre enn 20.000 tonn brisling har likevel anledning til å øke sitt kvantum med 50% eller ta et maksimumskvantum på 4.000 tonn.

Norge vil etter denne rekommandasjonen ha en totalkvote for 1976 på 107.300 tonn.

Danmark har protestert mot vedtaket.

Denne saken skal imidlertid opp på NEAFCs "silde-møte" i april 1976.

Rekommandasjon 13.

Sild i Irskesjøen.

1. Totalkvote i perioden 1.april 1976 til 31.mars 1977 er fastsatt til 16.800 tonn.
2. Fordeling av totalkvoten.

Norge har ingen spesiell kvote her. "Others"-kvoten er på 1.100 tonn.

Det er ikke innkommet protester mot denne rekommandasjon.

Rekommandasjon 14.

Fiske etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen i 1976.

1. Totalkvotene for torsk, hyse og hvitting er fastsatt til henholdsvis 200.036 tonn torsk, 265.550 tonn hyse, 189.000 tonn hvitting.
2. Fordeling av torskekvoten.

Norge er her tildelt 5.000 tonn (opprinnelig 8.500 tonn som ble byttet med 11.000 tonn hvitting).

3. Fordeling av hysekvoten.

Norge har fått 7.500 tonn hyse.

4. Fordeling av hvittingkvoten.

Norge har fått 11.800 tonn hvitting (opprinnelig 3.800 tonn som ble byttet mot 3.500 tonn torsk).

5. Uten hinder av noen av punkt 2, 3 eller 4 ovenfor kan den nasjonale kvoten for hvilket som helst av disse fiskeslagene økes med 10% eller med inntil 3.000 tonn under forutsetning av at medlemslandene ikke overskrider den nasjonale totalkvote som er fastsatt for disse 3 fiskeslagene til sammen.

Norges totalkvote i 1976 er fastsatt til 24.300 tonn.

Polen har protestert mot rekommandasjonens punkt 3 og 5. Det kan nevnes at Polens totalkvote for 1976 er 4.125 tonn. Ifølge NEAFC-sekretariatet vil Polens protest medføre at protestfristen for punktene 3 og 5 forlenges til 2.mai d.å., men at de resterende punkter i rekommandasjonen blir bindende for medlemslandene.

Rekommandasjon 20.

Fiske etter norsk-arktisk hyse.

1. Medlemsland som har fisket sin kvote av norsk-arktisk torsk kan ikke drive fiske etter norsk-arktisk hyse.

2. Medlemsland skal månedlig rapportere sine fangster av norsk-arktisk hyse.

Ingen protester på denne rekommandasjon.

NORTH-EAST ATLANTIC FISHERIES COMMISSION

ROOM 224, GREAT WESTMINSTER HOUSE, HORSEFERRY ROAD, LONDON, S.W.1P 2AE

Telephone: 01-216-7552

President: Capt. J.C.E. Cardoso
(Portugal)

First Vice-President: Th. J. Tienstra
(Netherlands)

Secretary: A.R. Burne

Second Vice-President: K. Vartdal
(Norway)

NC 141D

4th March 1976

CIRCULAR LETTER TO COMMISSIONERS

MID-TERM MEETING : RECOMMENDATIONS

Further to my formal letter of notification to Contracting States of today's date, I thought it might be helpful if I set out my understanding of the present status of the various Recommendations agreed at the Mid-Term meeting in November. I have prepared the attached summary table which gives the present position.

All Recommendations (or parts of Recommendations which are treated as separate for the purposes of the objection procedure) which have not been objected to are now binding on all Contracting States.

In the case of Recommendation (5)(A) paragraph 2, the receipt of three objections means that only paragraph 1 of Recommendation (5)(A) stands, since paragraph 2 has fallen, the provisions of the earlier Recommendation (5) come into effect, that is the 10% rule governing landings of undersized protected species in fisheries of Recommendation (2) species not intended for human consumption.

(A.R. BURNE)
Secretary

Mr. K. Vartdal

Copy sent to:
Mr. K. Raasok
Mr. G. Saetersdal
Ministry of Fisheries, Oslo
Mr. S. Remoy

RECOMMENDATIONS AND PROPOSALS : MID-TERM MEETING 1975

OBJECTION PROCEDURE

<u>Recommendation</u>	<u>Subject</u>	<u>Objection from</u>	<u>Reference letter</u>	<u>1st Objection Period Expires</u>	<u>2nd Objection Period Expires</u>
(2) para.1	Authorised fisheries with small mesh nets	DENMARK	4th March	3rd March 1976	2nd May 1976
(2) para.2	Authorised fisheries with small mesh nets	*GDR	20th February)	3rd March 1976	2nd May 1976
para.2	*[Exclusion of saury]	USSR	4th March		
(2) para.5(2)	Areas not authorised for small mesh nets [Norway pout]	DENMARK	4th March	3rd March 1976	2nd May 1976
(3)(A)	Attachments to nets	-	-	3rd March 1976	<u>RECOMMENDATION BINDING ON ALL CONTRACTING STATES</u>
(5)(A) paras.1 & 2	Mixed fisheries by-catch	DENMARK	4th March	3rd March 1976	2nd May 1976 (para. 1)
(5)(A) para.2	Mixed fisheries by-catch	GDR USSR	20th February) 4th March	3rd March 1976	(Third objection received)

Since three objections to Recommendation (5)(A) para. 2 have been received, this part of the Recommendation falls and is replaced by the existing Recommendation (5) which is extended to 31st December 1976 and is now binding on all Contracting States.

<u>Recommendation</u>	<u>Subject</u>	<u>Objection from</u>	<u>Reference letter</u>	<u>1st Objection Period Expires</u>	<u>2nd Objection Period Expires</u>
(8)(A)	North Sea Herring quotas 1.1.76 - 30.6.76	-	-	3rd March 1976	<u>RECOMMENDATION BINDING ON ALL CONTRACTING STAT</u>
(8)(B)	Industrial Fisheries for herring 1.1.76 - 30.6.76	DENMARK	28th January	3rd March 1976	2nd May 1976
(8)(C)	Industrial Fisheries for herring 1.7.76 - 31.12.76	DENMARK	4th March	3rd March 1976	2nd May 1976
(8)(D)	North Sea Sprat quotas	DENMARK	28th January	3rd March 1976	2nd May 1976
(13)	Celtic Sea Herring quotas	-	-	3rd March 1976	<u>RECOMMENDATION BINDING ON ALL CONTRACTING STAT</u>
(14) paras 3 & 5	North Sea cod, haddock and whiting quotas /Haddock quota and total quota/	POLAND	17th December	3rd March 1976	2nd May 1976
(20)	Regulation of fishing for Arcto-Norwegian haddock	-	-	3rd March 1976	<u>RECOMMENDATION BINDING ON ALL CONTRACTING STAT</u>

Sak 6/76. Industritrålfisket 1976.

1. Norges kvoter av torsk, hyse og hvitting 1976.

De norske kvoter for 1976 er (rund vekt). Kvotene for 1975 er satt i parentes:

Torsk	:	5.000 tonn	(3.000 tonn)
Hyse	:	7.500 "	(10.000 ")
<u>Hvitting</u>	:	<u>11.800 "</u>	<u>(14.300 ")</u>
I alt		24.300 tonn	(27.300 tonn)

*approximativt
0-500 overførelse
10.000
3.000
22.300*

I 1976 har en adgang til å overføre inntil 3.000 tonn mellom artene.

2. Industrifisket i januar-februar.

Ifølge foreløpige oppgaver er det hittil i 1976 fisket følgende kvanta øyepål i Nordsjøen:

januar:	3.728 tonn	(3.246 tonn)
februar:	<u>9.860 "</u>	<u>(16.954 ")</u>
i alt	13.475 tonn	(20.200 tonn)

3. Innblanding av beskyttede arter i industritrålfangstene.

Nedenstående tabell viser antall prøver fra fangster fra hvert av de 3 hovedområdene i januar og februar 1975 og 1976, og gjennomsnittlig prosentvis innblanding av torsk, hyse og hvitting i disse.

	Revet-Egersundbanken				Tampen-Vikingbanken				Bressay-Fladen			
	ant. prøver	torsk	hyse	hvitting	ant. prøver	torsk	hyse	hvitting	ant. prøver	torsk	hyse	hvitting
januar 1976	8	0,06	0,26	3,92	4	2,29	3,07	1,37	0	-	-	-
" 1975	0	-	-	-	1	2,-	3,-	3,33	1	1,-	3,67	7,33
februar 1976	42	0,48	1,67	8,38	19	0,49	4,16	6,44	3	0,19	3,92	11,94
" 1975	6	1,45	2,44	9,61	22	0,5	3,69	2,74	6	-	6,-	9,17
mai 1976	23	0,49	1,19	8,64	7	1,14	3,58	2,52	1	0,96	7,67	11,47

I tillegg har en 1 prøve fra en fangst tatt på Patch-banken. Den viser 38,64% hyse og 1,38% hvitting. Det er ikke registrert mer enn den ene turen til dette området i 1976.

Det alt vesentlige av øyepålfisket har foregått på Revet-Egersundbanken og til dels Tampen-Vikingbanken. Bare et lite antall turer har gått til Bressay-Fladenområdet.

*↓
med
nr 35*

Dersom prøvetakingen blir like omfattende resten av 1976 vil det være mulig å splitte de 3 hovedområdene ytterligere opp, og det vil heller ikke by på problemer å gi brukbare månedsvise estimater av bifangstene.

I februar har det vært en til dels betydelig innblanding av sei i noen fangster fra Revet-Egersundbanken. Opptil 92% av fangst til oppmaling har vært sei. Gjennomsnittlig ligger innblandingen av sei i fangster fra Revet-Egersundbanken i februar på 18,85%. Det er spesielt fiske på Egersundbanken som har gitt høy innblanding av sei - månedsgjennomsnittet var 46,94%.

4. Fisket av torsk, hyse og hvitting.

På grunnlag av beregnede innblandingsprosjenter og delvis oversikt over øyepålfangsternes fordeling på område, kan fangstene av torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen i januar og februar anslås til: (tonn)

	torsk	hyse	hvitting
januar	14	31	147
februar	46	219	820
I alt, bifangster (1975 ¹⁾)	60 (361)	250 (912)	967 (2.218)

1) Tall for 1975 beregnet på grunnlag av gjennomsnittlige innblandingsprosjenter 1.kvartal 1975.

Når det gjelder leveranser til konsum, har en foreløpig bare oversikt over januar måned. Det ble da levert ca. 77 tonn torsk, 38 tonn hyse og 3 tonn hvitting. Dette er noe mer enn i januar 1975.

5. Prognoser for resten av året.

En viser her til sak 47/75. Siden behandlingen av denne sak er det ikke fremkommet momenter som gjør det enklere, eller mer forsvarlig, å fremlegge prognoser for resten av året. Det ser ut som om innblandingsprosjenten hittil ikke avviker vesentlig fra 1975. Den har dog steget noe, spesielt i fangsten fra Tampen-Vikingbanken. Det gode loddefisket kan bidra til at øyepålkvantumet reduseres noe årets 4-5 første måneder. Det store usikkerhetsmomentet er imidlertid fremdeles tobisfisket.

Et redusert kvantum i årets 4-5 første måneder, da innblandingsprosentene erfaringsmessig er høye, kan bety "innsparing" av et betydelig kvantum av de regulerte arter. Sammenstilling av størrelse av tobisfangstene kan da bli avgjørende for om, og eventuelt når, kvotene av torsk, hyse og hvitting nåes.

Som det fremgår av ovenstående synes det ennå for tidlig å kunne si noe om nødvendighetene av flere restriktive tiltak i industritrålfisket i 1976.

6. Ad. "25%-regelen".

Som nevnt under punkt 3 var det i februar endel fangster fra Egersundskanken med svært høy innblanding av sei. Dette foranlediget henvendelse av 3. mars d.å. fra Rogaland Fiskarlag om dispensasjon fra regelen om at ikke mer enn 25% av fangst til oppmaling må bestå av beskyttede arter. Henvendelsen følger vedlagt. Spørsmålet ble drøftet i møte med representanter for Rogaland Fiskarlag 5.mars d.å. Det ble fra Fiskeridirektøren opplyst at saken ville bli drøftet på møtet i Reguleringsutvalget

Som det framgår av sak 5/76 har det kommet så mange protester mot NEAFC-rekommendasjonen som fastsetter 25%-regelen, at den er fallt. Regelen blir med andre ord ikke internasjonalt bindende fra 1.4.d.å., slik det var antatt da Norge innførte regelen nasjonalt alt fra 1.1.76. Det spørsmål utvalget må drøfte blir da hvorvidt regelen skal opprettholdes nasjonalt, eller om den skal gå over til en maksimal tillatt innblanding spesielt for torsk, hyse og hvitting, eventuelt ikke sette restriksjoner på fisket i form av maksimale innblandingsprosent.

Nedenfor følger en tabell som viser antall prøver fra de 3 hovedområdene pr. måned i 1975, og det antall av disse som viste:

- 1) Større total innblanding av alle beskyttede arter enn 25%,
- 2) større innblanding enn 20, 15 eller 8% av torsk, hyse og hvitting.

De samme opplysninger for januar og februar 1976 fremgår også av tabellen.

Av totalt antall prøver fra Bressay-Fladen i 1975 viste minst 24,4% større innblanding av beskyttede arter enn 25%. Tilsvarende tall fra Revet-Egersundbanken og Tampen-Vikingbanken var henholdsvis ca. 10% og 5%. Relativ andel av prøver inneholdende mer enn 20, 15 eller 8% torsk, hyse og hvitting

framgår også av tabellen.

Tabellen illustrerer blant annet noen av de håndhevelsesproblemer en vil få ved fastsettelse av maksimale innblandingsprosent.

I denne sammenheng er det verdt å minne om at total gjennomsnittlig innblanding av torsk, hyse og hvitting i 1975 var ca. 8%. Dette til tross for at f.eks. 68,3% av prøvene fra Bressay-Fladen viste mer enn 8% innblanding.

På grunn av de usikkerhetsmomenter som er pekt på under punkt 5, spesielt utviklingen av tobisfisket, er det vanskelig å anbefale en spesiell prosentsetning for maksimal innblanding av torsk, hyse og hvitting. For å unngå kvoteoverskridelser er det sannsynlig at en slik regulering bør fastsettes hvis utvalget kommer til at 25%-regelen bør oppheves. Utvalget må drøfte spørsmålet.

Innblandingsprosent 1975 og 1976
Antall prøver m.m. enn en bestemt innblanding

	Bressay-Fladen					Revet-Egersundbanken					Tampen-Vikingbanken				
	Ant. prøver	> 25%	> 20%	> 15%	> 8%	Ant. prøver	> 25%	> 20%	> 15%	> 8%	Ant. prøver	> 25%	> 20%	> 15%	> 8%
<u>1975:</u>															
Januar	1	0	0	0	1	-	-	-	-	-	1	0	0	0	1
Februar	6	1	1	2	4	7	1	1	1	5	20	1	0	1	7
Mars	6	5	5	5	5	6	5	5	5	5	18	1	0	1	7
April	5	1	1	1	2	5	1	1	1	2	5	0	0	0	0
Mai	-	-	-	-	-	14	0	0	0	1	8	0	0	0	1
Juni	-	-	-	-	-	10	1	1	1	1	8	2	0	0	2
Juli	-	-	-	-	-	6	0	0	0	0	-	-	-	-	-
August	-	-	-	-	-	8	0	0	0	0	-	-	-	-	-
September	2	0	0	0	0	4	0	0	0	0	1	0	0	0	0
Oktober	9	1	1	1	5	12	0	0	0	2	6	0	0	0	1
November	12	2	4	8	11	9	0	0	0	0	11	0	0	0	3
I alt	41	10	12	17	28	81	8	8	8	16	78	4	0	2	22
% av tot. ant.	-	24,4	29,3	41,5	68,3	-	9,9	9,9	9,9	19,8	-	5,-	0,-	2,5	28,2
<u>1976:</u>															
Januar	-	-	-	-	-	8	0	0	0	1	4	0	0	0	2
Februar	4 ¹⁾	1	2	3	4	42	13	3	11	25	19	4	4	7	11
% av tot. ant.	-	25	50	75	100	-	26	6	22	52	-	17,4	17,4	30,4	50,-

1) Inklusiv 1 prøve fra Patchbanken (38% hyse).

- Tabellen omfatter
- antall prøver pr. hovedområde og måned i 1975 og januar, februar 1976
  - det antall prøver som har mer enn 25% innblanding av alle beskyttede arter
  - det antall prøver som har mer enn 20, 15 eller 8% torsk, hyse og hvitting
  - % av totalt antall prøver som viser innblanding større enn de oppgitte prosentsetser

Industritrålfanget fisk levert til konsum omfattes ikke av tabellen.

TRÅLERE OVER 250 BRT. FANGST AV TORSK 1975.

Reg.mrk.	Navn	Brt.	Total fangst av torsk Rund vekt TONN
<u>SALTFISKTRÅLERE:</u>			
M-1-HD	Tampen	485	1.844.2
M-10-K	Sletnes	470	1.357.4
M-100-VD	Granit	562	2.864.-
M-38-G	Nordørn	499	2.753.5
<u>TRÅLERE OVER 300 BRT:</u>			
N-62-H	Ståltind	499	1.101.2
F-64-H	Br. Småvik	381	945.2
T-22-LK	Rongos	459	1.471.5
N-7-H	Vågtind	457	1.612.0
N-35-H	Hekktind	445	1.599.2
M-31-S	Hardy	335	224.0
<u>FABRIKKTRÅLERE:</u>			
T-12-I	Nordstar	1.584	3.271.2
M-101-AK	Ottar Birting	753	3.367.1
M-125-H	Havstrand.	878	3.461.5
M-3-S	Labrador	974	3.978.3
M-97-SØ	Peder Huse	767	3.098.5
M-5-A	Longva III	851	4.195.2
M-58-A	Gadus II	1.517	3.372.8
M-69-A	Gadus	1.531	1.352.4
M-75-A	Gadus III	877.9	1.391.9
M-102-A	Atlantic	1.355.4	3.536.3
SF-232-V	Ole Sætremyr	655	3.002.6
M-1-A	Volstad Viking	1.151	1.104.4
SF-8-V	Tenor	497.15	2.651.4
M-96-MD	Sjøvik	958	3.505.1
<u>TRÅLERE 250 - 299 BRT:</u>			
F-151-B	Berlevågfisk I	299	1.248.4
F-152-B	Berlevågfisk II	290	121.7
F-17-BD	Persfjord	299	2.590.6
F-46-BD	Båtsfjordtrål	270	525.2
F-60-BD	Båtsfjord	299	329.4
F-99-BD	Makkaur	299	1.899.1
F-68-H	Masi	298	2.171.4

Trålere 250 - 299 Brt. forts.

Reg.mrk.	Navn	Br.t.	Total fangst av torsk Rund vekt TONN
F-69-H	Raido	299	1.706.7
F-74-H	Raiti	299	2.265.7
F-84-H	Stallo	299	1.703.9
F-86-H	Skaidi 10)	299	2.260.3
F-87-H	Gargia	299	1.995.7
F-88-H	Biggas 10)	299	1.837.1
F-1-LB	Kjøllefjord	297	2.268.3
F-26-NK	Sarnes 10)	299	1.966.9
F-196-VS	Vadsøgutt	297	1.943.5
F-99-V	Vårberget	297	2.095.2
F-184-V	Vadsøtrål	278	1.180.7
F-12-NK	Helnes 10)	298	1.700.8
F-104-G	Mehamtrål	299	1.881.5
F-42-H	Doggi	299	2.074.8
F-32-NK	Kjølnes	297	1.902.6
F-136-HV	Sørvær 11)	296	173.3
T-4-H	Rollanes	299	2.017.3
T-5-H	Sør-Troms	299	2.132.6
T-7-H	Kasfjord	299	2.342.3
T-10-S	Kågsund	299	2.164.9
T-175-S	Kågtind	282	2.061.2
T-32-T	Anny Kræmer 10)	297	2.311.1
T-330-T	Hagbart Kræmer	299	1.888.3
T-50-T	Håkøy II 10)	298	2.199.1
T-61-T	Lyshaug 12)	274	277.0
T-30-T	Tromsøysund	285	1.792.0
T-94-I	Markus Arvesen 13)	259	30.6
T-41-T	Tønsnes 14)	295	243.6
T-805-T	Thue Jr. 15)	297	35.0
T-22-T	Helgøyfjord	278	1.810.3
T-66-T	Vikheim	294	1.817.9
N-404-A	Andenesfisk III 16)	299	1.709.1
N-431-A	Andenesfisk I	298	2.003.8
N-432-A	Andenesfisk II	298	1.918.5
N-1-VV	Lofottrål I 17)	297	2.014.5
N-2-VV	Lofottrål II 17)	299	1.623.1

Trålere 250 - 299 Brt. forts.

Reg.mrk.	Navn		Br.t.	Total fangst av torsk Rund vekt TONN
N-11-VV	Lofottrål III	17)	297	1.730.0
N-3-VV	Ballstad		296	1.685.4
N-88-VV	Stamsund	10)	299	1.433.7
N-14-VV	Røstnesvåg		298	2.048.3
N-4-VV	Vestvågøy		297	1.806.2
N-162-Ø	Myrefisk		291	1.443.3
N-40-H	Sortland	18)	296	401.7
N-150-BØ	Bøtrål I		299	1.584.8
N-15-H	Nordtind		296	1.487.4
N-151-BØ	Bøtrål II		299	2.047.5
N-32-H	Vesttind	19)	296	1.559.9
N-144-H	Østtind	10)	297	2.200.9
N-100-Ø	Myrefisk I		299	2.012.8
N-7-V	Våganøy	20)	278	1.416.2
N-9-V	Vågamot		279	1.472.6
N-6-V	Vågakall	21)	278	1.784.8
N-256-Ø	Myrefisk III	22)	299	1.953.4
N-440-Ø	Øksnesfisk I		298	2.390.6
N-445-Ø	Prestfjord		299	2.380.0
N-215-A	Andøybuen		298	2.520.8
N-152-BØ	Bøtrål III	18)	298	213.6
M-181-K	Tromstrål I		296	646.3
M-9-A	Varak	23)	297	1.720.3
M-53-A	Kerak		296	1.954.4
F-92-G	Nordkyntrål		295	2.276.7
F-2-H	Jergul		299	1.704.3
F-8-H	Småvik		294	1.292.6
F-27-H	Røeggen	2)	298	577.0

- 1) Ikke fisket i oktober, november, desember.
- 2) Fisket bare i januar, februar, mars, april.
- 3) Fisket til og med mai.
- 4) Fisket fra og med juni.
- 5) Fisket fra og med september.
- 6) Fisket til og med mai.
- 7) Fisket til og med april.
- 8) Fisket i mai, juni og juli.
- 9) Ikke fisket i juni og juli.
- 10) Ikke fisket i juli.
- 11) Fisket bare november og desember.
- 12) Fisket bare i februar, mars, april, mai.
- 13) Fisket bare i april og mai.
- 14) Fisket bare i november og desember.
- 15) Fisket bare i desember.
- 16) Fisket ikke i november og desember.
- 17) Fisket ikke i desember.
- 18) Fisket bare i oktober, november og desember.
- 19) Fisket ikke i august.
- 20) Fisket ikke i juli og august.
- 21) Fisket ikke i januar.
- 22) Fisket ikke i september.
- 23) Fisket ikke i mars.

TRÅLERNES FANGST AV NORSK-ARKTISK TORSK OG KYSTTORSK 1975 OG FORSLAG TIL KVOTE FOR 1976.

Ant. trålere		Type tråler og produkter	1975			1976			% red. pr. fartøy fra 1975 - 76.
1975	1976		Kvantum 1000 t	%	gj.snitt pr. fartøy	Kvantum 1000 t	%	gj.snitt pr. fartøy	
77 ¹⁾	76	<u>Ferskfisktrålere (over 250 BRT)</u>							
		Fersk fisk, sløyd vekt	85.-						
		Saltfisk	1.7						
		(omregningsfaktorer henholdsvis 1,4 og 2,38)							
		RUND VEKT	123.1	71.1	1.733 ²⁾	119.8	72.6	1.576	9.1
4	4	<u>Saltfisktrålere (over 250 BRT)</u>							
		Saltfisk	3.3						
		Fersk fisk (sløyd vekt)	0.3						
		Filet	0.3						
		(omregningsfaktorer 2,38, 1,4 og 2,361)							
		RUND VEKT	8.8	5.1	2.205	7.9	4.8	1.975	10.4
13	13	<u>Fabrikktrålere</u>							
		Filet	17.1						
		Saltfisk	0.4						
		Fersk fisk (sløyd vekt)	0.006						
		(omregningsfaktorer henholdsvis 2,361, 2,38 og 1,4)							
		RUND VEKT	41.3	23.8	3.176	37.3	22.6	2.869	9.7
		SUM RUND VEKT	173.2			165 *			

1) 7 fartøy gått ut av fisket i løpet av året, eller hovedsakelig drevet reketråling (F-46-BD, F-60-BD, T-61-T, T-94-I, T-805-T, N-404-A og M-31-S).

2) ant. fartøy satt til 71.

10
10

Sak 7/76. Nasjonal fordeling av kvoten for 1976 av norsk-arktisk torsk.

Fangsten i 1975.

Da Reguleringsutvalget behandlet dette spørsmål i desembermøtet, var den norske fangsten i 1975 av norsk-arktisk torsk pluss kysttorsk anslått til ca. 337 tusen tonn, dvs. ca. 8 tusen tonn under den norske kvoten på 345 tusen tonn.

Etter reviderte beregninger hvori bl.a. inngår endring av omregningskoeffisientene for torskefilet fra fabrikkskipene (se vedlegg 1), utgjorde den totale fangst av norsk-arktisk torsk pluss kysttorsk i 1975 328.500 tonn rund vekt.

Fordelingen av fangsten på de ulike redskaps- og fartøygrupper er vist i tabell 1, vedlegg 2. Av denne framgår det at fabrikkskipene hadde en fangst på 41 tusen tonn, saltfisktrålerne 9 tusen tonn, mens ferskfisktrålerne over 250 BRT hadde i alt 123 tusen tonn. Av de resterende 155 tusen tonn kan fangsten til trålere under 250 BRT anslås til 5-10 tusen tonn. Dette gir 145-150 tusen tonn til de konvensjonelle redskaper.

Forventet fangst i 1976.

Som tidligere pekt på av Havforskningsinstituttet regner en med noe økt fangst i 1976 i forhold til 1975 som følge av bedre fiske for liner og juksa under skreifisket og dessuten bedre fangst av ungfisk for de redskapsgrupper som fisker i kystfarvann. For den øvrige fangst av ungfisk regner en med noe lavere fangst med samme innsats.

Skreifangsten hittil i år viser oppgang fra samme tid i fjor. Pr. 13.mars i år var totalkvantumet 18,3 tusen tonn mot 12,0 tusen tonn på samme tid i fjor, dvs. en økning på ca. 6 tusen tonn. En økning av skreikvantumet på årsbasis på ca. 10 tusen tonn skulle etter dette være et forsiktig anslag.

Regnes det videre med ca. 30 prosent økning av torskekvantumet under vårfisket, gir det et tillegg på ca. 13.000 tonn.

Samlet skulle dette gi et forventet kvantum i 1976 på ca. 351.500 tonn eller 6,5 tonn over den norske kvoten på 345 tusen tonn. Tar en dessuten hensyn til at ferskfisktrålerflåten teller 5 flere fartøyer i 1976 enn i 1975 (se effortoversikten i tabell 2, vedlegg 3), kan en plusse til ytterligere ca. 10 tusen tonn i den forventede fangst i 1976. Dette gir en underdekning i forhold til kvoten på i alt ca. 16 tusen tonn. Hvis denne prognose slår til, betyr det at kvoten nås i månedsskiftet november/desember, og at

trålfisket må stoppes da.

Fastsetting av totalkvote for trålerne 1976.

Som tilrådd av Reguleringsutvalget i desembermøtet, bør om nødvendig en regulering av torskefisket i 1976 skje ved at det fastsettes en kvote for trålfisket. Fiske med passive redskaper begrenses ikke.

Av praktiske grunner og fordi de minste trålerne bare tar mindre kvanta i visse deler av året, bør kvotereguleringen bare gjelde trålere over 250 BRT. (I 1974 tok ca. 70 trålere under 250 BRT anslagsvis 5-10 tusen tonn torsk.)

For å beregne hvor stor kvote som må avsettes til trålerne over 250 BRT, må en beregne den forventede fangst av torsk i 1976 til de konvensjonelle redskaper og trålerne under 250 BRT. Anslås dette kvantum til 180 tusen tonn, må det avsettes 165 tusen tonn ($345 - 180$) til trålerne over 250 BRT. Anslaget på 180 tusen tonn fremkommer ved at forventet økning i skreifisket og vårfisket legges til totalfangsten i 1975 til gruppen konvensjonelle redskaper og trålere under 250 BRT.

Ovennevnte beregningsmetode tar ikke hensyn til den mulighet Norge har til å overskride sin kvote på 345.000 tonn som følge av at de passive redskaper kan fortsette å fiske etter at kvoten er nådd.

Dersom en trekker dette moment inn i beregningen, kan en øke Norges totalkvote og derved de norske tråleres samlede kvote med et kvantum svarende til den fangstmengde de konvensjonelle redskaper forventes å ta etter at trålerne har måttet avslutte sitt fiske (fordi de 345.000 tonn er nådd). Dette innebærer at ønske om å holde trålerne i drift også i årets siste måneder er uforenlig med overskridelse av de 345.000 tonn. På den annen side kan man, - dersom f.eks. trålerne avslutter sitt fiske i november - overskride de 345.000 tonn med et kvantum svarende til de konvensjonelle fartøyers fangst i desember 1976, dvs. i underkant av 10 tusen tonn. Trålernes kvote kan økes med dette tilleggskvantum, men den samlede kvote for trålerne må tas innen utgangen av november 1976. Den enkelte fartøyeier kan således ikke "spare på sin kvote" for å ha den til gode i desember.

Av hensyn til sysselsettingen i filetindustrien, vil det være viktig å holde leveringene i gang fra ferskfisktrålerne også i de par siste måneder av året. Dette hensyn må veies mot fordelene av å overskride totalkvoten.

Fordeling på fartøygrupper.

Reguleringsutvalget har også tilrådd at trålerkvoten for torsk blir fordelt på henholdsvis ferskfisktrålerne, saltfisktrålerne og fabrikkskip.

Som grunnlag for en slik fordeling kan brukes disse grupperes relative andeler av 1975-fangsten som var henholdsvis 37,4%, 2,8% og 12,6%. Tilsvarende andeler for 1974 var henholdsvis 36,4, 2,6 og 13,4. (Trekkes flere år inn i beregningen vil en komme bort fra det nåværende fiskemønster.)

Dersom 1975-fordelingen legges til grunn vil trålernes samlede kvote bli fordelt med 70,8% på ferskfisktrålerne, 5,1% på saltfisktrålerne og 23,9% på fabrikkskipene. Imidlertid bør disse andeler korrigeres noe for å ta hensyn til de 5 nye ferskfisktrålerne i 1976. Gruppen ferskfisktråleres fangstandel bør økes med den prosentvise økning i antallet ferskfisktrålere, dvs. med 7,6% eller vel 9 tusen tonn. Etter en slik korreksjon blir trålerkvoten på 165 tusen tonn å fordele med 72,6% på ferskfisktrålerne, 22,6% på fabrikkskipene og 4,8% på saltfisktrålerne. Dette svarer til 120 tusen, 37 tusen og 8 tusen tonn.

Invividuelle fartøykvoter.

Etter at de ulike fartøygrupperes kvoter er fastsatt, vil det være nødvendig å fastsette et kvantum for hvert fartøy. En regner ikke med at det vil være aktuelt å la fartøyene fiske fritt inntil kvoten for vedkommende fartøygruppe er nådd. En viser i den anledning til punkt 5 i Reguleringsutvalgets forslag der en tilrår at de organisasjoner som representerer de ulike trålergrupper, drøfter spørsmålet om en slik oppdeling av kvoten.

Prinsipielt kan individuelle fartøykvoter tenkes bestemt enten som

- a) vedkommende fartøys fangst i 1975 multiplisert med en koeffisient

$$K = \frac{\text{trålernes kvote i 1976}}{\text{trålernes fangst i 1975}}, \text{ eller som}$$

- b) en gjennomsnittsfangst

$$= \frac{\text{trålergruppens kvote i 1976}}{\text{trålergruppens antall fartøyer i 1976}}$$

Enten en anvender alt. a) eller b) må en foreta nødvendige korreksjoner for nykommere i 1976. Anvendes alt. b) bør det korrigeres for det forhold at enkelte fartøyer normalt bare anvendes

en del av året i trålfiske etter torsk og således ikke bør være berettiget til full årskvote.

Differensiering innenfor hver av trålergruppene, fabrikk-skip, saltfisktrålere og ferskfisktrålerne etter fartøystørrelse synes ikke å være nødvendig da gruppene er relativt homogene.

Det vil være hensiktsmessig å fastsette de individuelle fartøykvoter for hele 1976 slik at den enkelte fartøyeier må disponere ut fra den tildelte årskvote minus fangstkvantum pr. det tidspunkt kvoten blir kunngjort.

Ved innføring av individuelle fartøykvoter for trålerne må det på forhånd foretas en registrering av de fartøyer som vil delta i 1976.

På møtet må vurderes hvorledes søkere som normalt har drevet trålfiske etter torsk bare en del av året, skal behandles i kvotesammenheng. Det samme gjelder søkere som vil endre fartøy-gruppe.

Videre bør en drøfte de problemer som vil oppstå ved en eventuell nedjustering (stopp av trålfisket før alle har nådd den tildelte kvote) eller oppjustering av fartøykvotene.

Vedlegg 1

Omregningsfaktorer.

Torskefilet.

Som kjent må en ved bestemmelse av totalt oppfisket kvantum i rund vekt nytte diverse omregningsfaktorer for ulike produkter av fisk. Hittil har en nyttet faktoren 3,192 på alle torskefilet-produkter fra fabrikktrålere. Denne faktoren er basert på produksjon av filet i blokk, mens fabrikktrålerne i dag kun lager fileter med og uten skinn.

Fordi den offisielle omregningsfaktor for torskefilet åpenbart er for høy, er det bestemt at den nå skal endres, og bringes i samsvar med den aktuelle produktsammensetning på fabrikkskipene. En har således kommet til at det i fremtiden vil være mest hensiktsmessig å operere med tre omregningsfaktorer for produktene fra fabrikktrålerne: en for filet med skinn, en for filet uten skinn og en for blokk. Dette fordi den relative andel av de ulike produkter varierer fra år til år.

De nye omregningsfaktorene er ennå ikke fastsatt, idet en ønsker å foreta flere kontrollmålinger før dette gjøres. De målinger som er foretatt til nå antyder imidlertid at omregningsfaktoren for filet med skinn vil bli ca. 2,3, og for filet uten skinn ca. 2,6. Blokk kan en foreløpig se bort fra, idet dette produkt som nevnt ikke ble framstilt i 1975.

I denne sammenheng kan nevnes at med omregningsfaktor 3,192 ble fabrikkskipenes torskefangst til filetproduksjon i 1975 54.436 tonn. Ved bruk av de "nye" faktorene reduseres dette kvantum til 40.264 tonn, eller med ca. 26%. Totalkvantumet for 1975 må etter dette justeres fra 342.672 tonn til 328.500 tonn.

Saltfisk.

Omregningsfaktor er 1,7 fra saltfiskvekt til råfiskvekt (sløyd, kappet). Fra saltfiskvekt til rundvekt blir omregningsfaktoren 2,38.

Råfisk.

Fra sløyd hodekappet til rundvekt nyttes omregningsfaktor 1,4 for torsk og 1,6 for skrei.

Tabell 1. Fisket etter norsk-arktisk torsk 1975 etter fartøygrupper og redskap ¹⁾ (rund vekt)

Måned ³⁾	Fabrikktrålere		Ferskfisk-trålere > 300 BRT		Ferskfisk-trålere 250-299 BRT.		Saltfisktrålere		Andre ²⁾		I alt
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn
Januar	1958	10,4	441	2,3	8.021	42,4	255	1,3	8.246	43,6	18921
Februar	3924	14,2	289	1,0	7.742	28,0	907	3,3	14.817	53,5	27669
Mars	4537	8,5	1122	2,1	16.469	30,9	1004	1,9	30.192	56,6	53324
April	3754	7,5	1147	2,3	14.339	28,8	914	1,8	29,656	59,6	49810
Mai	2726	7,7	945	2,7	14,942	42,4	570	1,6	16.103	45,6	35286
Juni	4064	12,4	531	1,6	9.210	28,2	787	2,4	18.118	55,4	32710
Juli	3833	26,2	597	4,1	5.572	38,1	1217	8,3	13.394	23,3	14613
August	3999	19,5	663	3,3	9.415	45,9	995	4,9	5.421	26,4	20493
September	2555	12,2	382	1,8	7.888	37,7	568	2,7	9,542	45,6	20935
Oktober	3943	19,8	296	1,5	7.542	37,9	605	3,0	7.500	37,7	19886
November	2574	17,2	320	2,1	8.780	58,8	736	4,9	2.524	16,9	14934
Desember	3421	17,2	223	1,1	6.178	31,0	482	2,4	9.615	48,3	19919
I alt	41288	12,6	6956	2,1	116.098	35,3	9040	2,8	155.118	47,2	328500

1) foreløpige tall

2) omfatter trålere under 250 BRT og konvensjonelle redskaper

3) fordeling av kvantum på måned er delvis skjønnsmessig

	Pr. 31.12.1973		Pr. 31.12.1974		Pr. 31.12.1975		Pr. 31.12.1976 ²⁾		Endring 1973-1974		Endring 1974-1975		Endring 1975-1976	
	Ant.	Sum BRT	Ant.	Sum BRT	Ant.	Sum BRT	Ant.	Sum BRT	Ant. pst.	BRT pst.	Ant. pst.	BRT pst.	Ant. pst.	BRT pst.
Fabrikkskip	12	12.760	13	13.552	13	12.815	13	12.815	8,2	6,2	0	± 5,8	0	0
Saltfisktrålere: ³⁾														
Hekk:	3	1.816	3	1.530	3	1.530	3	1.530	0	±15,8	0	0	0	0
Side:	1	485	1	485	1	485	1	485	0	0	0	0	0	0
Ferskfisktrålere: over 300 BRT:														
Hekk:	3	1.281	4	1.780	4	1.780	4	1.780	33,3	39,0	0	0	0	0
Side:	4	1.774	2	877	1	459	1	459	±50,0	±50,6	±50,0	±47,7	0	0
Ferskfisktrålere 200-299 BRT:														
Hekk:	54	15.918	63	18.589	66 ⁴⁾	19.521	70	20.717	16,7	16,8	4,8	5,0	6,1	6,1
Side:	5	1.239	4	1.003	2	518	2	518	±20,0	±19,0	±50,0	±48,4	0	0
Sum	82	35.273	90	37.816	90	37.135	94	38.304	9,8	7,2	0	± 1,8	4,4	3,1
Sum omregnete tall ¹⁾	91,30	47.298	101,39	50.919	102,05	49.790	106,40	50.967	11,1	7,7	0,7	± 2,2	4,3	2,4

- 1) Sidetrålere, vektall = 0,67
 Hekktrålere 200-299 BRT, " = 1,00
 Saltfisktrålere, " = 1,10
 Hekktrålere over 300 BRT, " = 1,10
 Fabrikkskip, " = 2,00

2) Basert på kjente kontrakter. En har ingen oversikt over fartøy som vil gå ut av drift i 1976.

3) I tillegg 1975 en båt på 215 BRT.

4) Inkluderer en tråler sjøsatt desember 1975, ikke i fiske før 1976.

Sak 8/1976. Eventuell fastsettelse av sluttdato for vinterloddefisket og regulering av sommerloddefisket.
-----

a) Eventuell sluttdato for vinterloddefisket.

Av bestandsmessige hensyn synes det ikke å være behov for å fastsette sluttdato for det pågående loddefisket.

I juni måned 1975 innløp det opplysninger om at det i forbindelse med loddefisket i Varangerfjorden angivelig skulle være tatt betydelige bifangster av torsk og sei. En vet ikke hvor store bifangster det dreiet seg om, men ifølge opplysningene ble det utsortert 700 kg torsk av en loddefangst på 500 hl (ca. 50.000 kg) tatt med trål. Fra snurpenotfangster kjenner en ikke til at eventuell bifangst av matnyttig fisk ble utsortert.

Saken ble forelagt Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt som i brev hertil av 27.juni 1975 uttalte:

"I områder hvor torsk, sei og lodde forekommer sammen, står torsk og sei i underkant av loddeforekomstene og beiter på disse. Det vil derfor ikke være mulig å unngå at det blir innblanding av torsk og sei i loddefangster som tas med snurpenot og trål.

Innen et og samme område vil innblandingen variere fra kast til kast, avhengig av hvordan torsk og sei står i forhold til lodda i det øyeblikket nota kastes. I utkantene av torskeforekomstene vil innblandingen gjennomgående bli mindre enn i områder med tettere forekomster av torsk og sei.

En må regne med at det kan være en viss innblanding av torsk, sei og hyse om vinteren når lodda kommer inn i utbredelsesområdet til disse artene. Under sommerloddefisket vil en også måtte regne med innblanding i tida før lodda vandrer nordover ut av torskeus område.

Instituttet har ingen data som viser innblandingen hverken om vinteren eller sommeren."

Utvalget må drøfte om det av hensyn til problemet med bifangster av torsk og sei i eventuelle loddefangster etter at det ordinære vinterloddefisket er slutt, bør etableres forbud mot fangst av lodde innenfor grunnlinjen fra en bestemt dato.

b) Regulering av sommerloddefisket.

Når det gjelder bestandssituasjonen for lodde viser en til Ressursoversikten for 1976. Årsklassene 1973 og 1974 er store nok til å gi grunnlag for et godt sommerloddefiske. Hvis ikke disse årsklassene får unormalt høy dødelighet i løpet av vinteren, anser en det ikke nødvendig å kvoteregulere fisket. Havforskningsinstituttet vil i likhet med tidligere år foreta et loddetokt i juni. Det bør derfor tas forbehold om kvoteregulering av sommerloddefisket hvis dette toktet skulle vise at bestandssituasjonen er vesentlig endret.

Det kan også i år bli nødvendig med områderegulering for å beskytte småloden (1975-årsklassen).

På bakgrunn herav regner en med at eventuell fastsettelse av åpningsdato av hensyn til avvikling av ferien i industrien, bør foretas av Feitsildlaget i medhold av råfiskloven. Dette er samme fremgangsmåte som ble benyttet i fjor, jfr. sak 4/75.

Sak 9/76. Fastsettelse av åpningsdato for makrellfisket til oppmaling nord for 60° n.br.

Fiskeridirektøren hadde ifjor en henvendelse fra Sildoljefabrikkenes Landsforening om av hensyn til ferieavviklingen å få oppgitt tidligst mulig åpningsdatoer for makrellfisket og sommerloddefisket. En viser til sak 4/75.

./.
Når det gjelder bestandssituasjonen for makrell, viser en til Ressursoversikten, s. 12-26 og til vedlagte notat av 15.mars d.å. fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt.

Fiskeridirektøren vil tilrå at reguleringene i 1976 legges opp stort sett som i fjor. Dette ble også forutsatt av Reguleringsutvalget da saken ble behandlet av utvalget på møtet 9.12.f.å. (sak 52/75). En vil derfor tilrå at fisket nord for 60° n.br. åpnes 12.juli og at det for dette fisket ikke fastsettes noen kvantumsregulering. Fisket syd for denne breddegrad foreslås åpnet 13.september. Kvantumsfastsettelsen for dette fisket forutsettes gjort når en ser innblandingen av nordsjømakrell i fisket ved Shetland i juli/august. På grunn av bestandssituasjonen for nordsjømakrell bør en imidlertid allerede nå gjøre kjent at en ikke kan regne med samme kvantum i høst som i fjor høst da kvoten til slutt ble 110.000 tonn.

Bergen, 15. mars 1976

Notat til møte i Reguleringsutvalget 23. mars 1976

Regulering av fisket etter makrell 1976.

I Havforskningsinstituttets Ressursoversikt for 1976 er det gitt en utredning om bestandsgrunnlaget for makrellfisket. Som det fremgår av denne, er grunnlaget svakt. Den vesentlige årsak til dette er at rekrutteringen til nordsjøbestanden har vært meget dårlig, og langt dårligere enn en hadde grunn til å forutsette ved beregninger av største anbefalte fangst. Fremdeles er det 1969-årsklassen som dominerer, og vekstøkningen i denne eldre delen av bestanden, er nå svært liten.

Den irske makrellbestanden har vært mindre hardt beskattet enn nordsjøbestanden, og det har derfor vært et siktemål for de norske reguleringer å overføre mest mulig av beskatningen til denne bestanden. Opplysninger om fangst i 1975 og nye forskningsresultater viser klart at beskatningen også på denne bestanden nå er nådd opp på et faretruende nivå. Den totale internasjonale fangst av makrell i det vestlige område (ICES område VI og VII) har gått opp slik:

1971	-	86 600	t
72	-	133 600	t
73	-	170 200	t
74	-	249 000	t
75	-	295 400	t

I tillegg kommer at den irske bestanden også beskattes (særlig av norsk fiske) i området ved Shetland om sommeren. Foreløpige beregninger som er utført av ICES's internasjonale arbeidsgruppe på makrell viser at denne økte beskatningen har ført til en markert reduksjon av bestanden. Denne bestanden har heller ikke hatt rekruttering av sterke årsklasser siden 1968. Det er derfor nødvendig å begrense totalfangsten også for denne bestanden. Dette kan antakelig bare skje ved internasjonale reguleringer gjennom NEAFC.

Som omtalt i Ressursoversikten for 1976 vil Havforskningsinstituttet anbefale at de norske reguleringer av fisket etter makrell i 1976 gjennomføres omlag som i 1975. Etter det vi nå må anta, vil det i 1976 bli mindre irsk makrell tilstede ved Shetland om sommeren. Beskatningen både på den irske og på nordsjøsstammen kan derfor blir svært stor. Likevel vil vi, alle forhold tatt i betraktning, anbefale at fisket for oppmaling nord for 60°N tillates fra 12.juli. Havforskningsinstituttet vil så følge utviklingen av fisket nøye og beregne forholdet mellom irsk og nordsjøsmakrell i fangstene på grunnlag av gjenfangete merker. Derved kan beskatningen på hver av stammene beregnes. Beskatningen under Shetlandsfisket vil være avgjørende for mye makrell som kan taes sør for 60°N om høsten, men en må være innstilt på at kvantumet kan bli betydelig mindre enn i 1975.

Til orientering for Reguleringsutvalget er fangstene, fordelt på nasjoner innen de to hovedområdene, stilt sammen i Tabell 1 og 2. Tallene er de best tilgjengelige nå, og en del oppgaver for 1974 er endret i forhold til tabellene i Ressursoversikten for 1976.

Erling Bakken

Tabell 1. Fangst av makrell i Nordsjøen, Skagerrak og Kattegat
(ICES statistiske områder IVa, IVb, IVc og IIIa). Tonn.

	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975 ¹⁾
Belgium	138	67	201	77	139	19	85	129	78	-	38 ²⁾
Denmark	6 509	7 552	20 282	9 887	10 851	26 753	17 590	2 023	7 460	3 910	9 681
Faroe Islands	-	-	-	-	3 080	2 134	3 603	7 551	10 014	18 625	23 314
France	7 635	5 390	7 486	4 684	11 353	4 677	8 953	6 830	622	2 218	2 536
Germany, Dem. Rep.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	233	142
Germany, Fed. Rep.	2 221	1 501	2 132	1 353	1 161	225	408	374	563	273	434
Iceland	-	-	105	352	612	1 492	649	676	3 079	4 689	0
Netherlands	16 977	12 247	10 801	5 986	4 928	2 956	4 945	4 436	2 316	3 253	2 399
Norway	156 605	484 428	866 548	779 084	683 045	278 631	200 635	160 141	337 600	255 102	241 476 ³⁾
Poland	3 695	2 294	2 261	1 629	12	205	130	244	561	4 520	2 300
Sweden	13 364	13 754	15 246	11 783	10 820	4 407	3 157	4 748	2 960	3 579	4 636 ²⁾
U.K. (England + Wales)	76	99	46	55	35	35	23	32	30	61	39
U.K. (Scotland)	1 019	618	742	583	231	148	616	395	2 942	390	500
U.S.S.R.	227	1 778	4 098	6 094	12 516	718	2 600	611	11 030	8 160	26 741
Total	208 466	529 728	929 948	821 567	738 783	322 400	243 394	188 190	379 255	305 013	314 236

1) Foreløpige tall

2) Foreløpige oppgaver rapportert til ICES

3) Inkludert 34 653 tonn fra Norskehavet (IIa)

Tabell 2. Rangst av makrell vest og sør for De britiske øyer
(ICES statistiske områder V, VI, VII og VIII). Tonn.

	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975 ¹⁾
Belgium	3	5	7	2	11	8	2	-	3	-	17
Faroe Islands	-	-	-	-	-	-	-	-	2 063	8 659	1 748
France	14 651	38 309	28 655	29 751	27 290	35 593	24 538	29 904	36 501	34 186	22 774
Germany, Dem.Rep.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2 885	9 459 ²⁾
Germany, Fed.Rep.	1 959	302	333	613	428	783	258	98	559	993	1 355
Iceland	-	-	-	-	-	90	86	74	52	-	-
Ireland	1 860	1 507	2 245	2 164	1 615	1 055	3 107	4 592	8 314	8 526	8 500 ³⁾
Netherlands	1 411	2 831	3 859	2 597	4 441	3 828	3 837	6 166	7 807	7 262	13 299
Norway	-	-	-	-	-	-	1 611	-	-	32 598	1 907
Poland	212	3	520	1 518	2 149	6 054	10 832	13 129	10 536	22 406	21 500
U.K. (England and Wales)	1 583	1 884	2 634	2 585	2 692	3 374	4 791	6 923	13 124	21 126	32 594
U.K. (N.Ireland)	111	97	158	151	279	243	315	57	93	75	30
U.K. (Scotland)	426	670	490	537	402	803	805	1 412	5 168	8 466	14 500
U.S.S.R.	54	-	-	-	6 147	13 555	36 390	71 247	86 000	101 730	167 697
Total	22 270	45 608	38 901	39 918	45 454	65 386	86 572	133 602	170 220	248 912	295 380

1) Foreløpige tall

2) Foreløpige oppgaver rapportert til ICES

3) Beregnet av ICES's arbeidsgruppe

Sak 10/76. Regulering av nordsjøsildefisket 2.halvår 1976.

På møtet vil det bli gitt en muntlig orientering om bestandssituasjonen for nordsjøsildefisket av representanter fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt.

Til orientering vedlegges rapport fra ICES arbeidsgruppe for nordsjøsildefisket og sildefisket vest av 4^ov.1.

Rapport fra ICES arbeidsgruppe på nordsjø-sild, sild
vest av 4°v.l. og brisling (København 27/2-6/3 1975).

Nordsjø-sild

Foreløpige fangstopp-gaver for 1975 viser en totalfangst i Nordsjøen (untatt Skagerrak) på 302 567 tonn. Dette er en økning på ca 27 000 tonn fra 1974 (275 116 tonn korrigerede tall).

I Skagerrak ble det fisket 52 129 tonn mot 55 512 tonn i 1975.

Fisket etter "voksen" sild (til konsum) avtok fra 116 000 tonn i 1974 til bare 88 000 tonn i 1975.

Det såkalte "Young Herring" fisket (fiske til oppmaling inklusiv bi-fangster i annet industrifiske) viste en økning fra ca. 52 000 tonn i 1974 til ca. 90 000 tonn i 1975. Av dette kvantumet tok Danmark 87 661 tonn.

Fangsten fordelt på aldersgrupper viste en sterk økning i fangsten av 1-gruppe sild (årsklasse 1973) mens eldre sild fortsatt viser nedgang.

Antall sild i millioner fordelt på aldersgrupper

alder/ år	0	1	2	3	4	5 og eldre	Total
1971	684	4 378	1 147	662	208	97	7 177
1972	750	3 341	1 441	344	131	40	6 047
1973	289	2 368	1 344	659	150	96	4 906
1974	992	838	718	327	114	79	3 069
1975	261	2 436	528	254	139	88	3 706

Beregninger av årsklassenes styrke viser at de i de senere år har vært en klar tendens til sviktende rekruttering. Årsklassen 1972 var meget svak, årsklassen 1973 noe bedre, men den er allerede blitt sterkt beskattet som O og 1 gruppe. De foreløpige beregninger av årsklassen 1974 basert på resultatene fra de internasjonale toktene i februar i år, tyder på at den er meget svak. Gytebestanden er nå kommet ned på et så lavt nivå at det er tvilsomt om den kan produsere en rik årsklasse.

På grunnlag av de nye data for 1975 ble gytebestanden pr. 1 september 1976 beregnet til å bli 249 000 tonn. Denne beregningen er basert på at den tillatte kvote på 87 000 tonn for perioden 1 januar - 30 juni 1976 blir fisket, og at det ikke blir noe fiske etter 1 juli 1976. Den beregnede gytebestanden er ca 100 000 tonn høyere enn den beregnede gytebestand for 1975. Dette skyldes at årsklassen 1973 er vesentlig sterkere enn årsklassen 1972. Gytebestanden er likevel vesentlig lavere enn den bestand som er nødvendig for å opprettholde optimal rekruttering. Arbeidsgruppen kom fram til at som et minimum burde gytebestanden ligge på ca. 800 000 tonn. På bakgrunn av disse beregninger, kan arbeidsgruppen bare gjenta sitt råd om at det er nødvendig med tiltak som kan sikre en rask økning av gytebestanden. Arbeidsgruppen beregnet hvor lang tid det vil ta å øke gytebestanden til 800 000 tonn under forutsetning av normal rekruttering tilsvarende gytebestandens størrelse. Disse viser at selv med et totalforbud mot direkte fiske etter sild etter 30 juni 1976 vil ikke gytebestanden øke til 800 000 tonn før i september 1980 hvis en opprettholder det nåværende fisket på ungsild som bifangst i industrifiske. Hvis en kan redusere bifangsten av sild i industrifiske etter andre arter til en halvdel av den nåværende fangst, vil en nå en gytebestand på 800 000 tonn ca et år tidligere, september 1979. Det bør understrekes at disse beregninger er helt avhengig av rekrutteringen og hvis den er bedre eller lavere enn brukt ved beregningene, vil en få tilsvarende tidligere eller senere økning av bestanden. Arbeidsgruppen påpeker imidlertid at den nåværende bestand er så lav at et hvert direkte fiske bør forbyes i 1976 og 1977 og at bifangster av sild ved annet fiske bør søkes redusert til et absolutt minimum. Det er lite sannsynlig at en kan forvente noen lemping av disse tiltak før tidligst i 1979.

Table 2.1. Herring. Catch in tons 1966-1975.
 North Sea (Sub-area IV and Divisions VIIId and e) by country.
 Skagerak (Division IIIa) total catch.

Country \ Year	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975
Belgium	391	410	134	468	1 200	681	1 337	2 160	603	2 361
Denmark	105 900	135 000	163 100	180 260	133 331	185 393	213 738	174 254 ^a	61 728	113 411
Faroe Isl.	1 491	35 993	49 995	40 640	58 365	45 524	48 444	54 935 ^b	26 161 ^b	29 384
France	10 711	11 478	12 852	15 307	11 482	11 408	12 901	22 235	12 548	19 710
Germany, D.R.	-	-	-	-	290	475	127	1 728	3 268	2 607
Germany, F.R.	54 157	32 312	21 216	12 798	7 150	3 570	3 065	10 634 ^c	12 470	5 738
Iceland	1 047	5 684	44 489	19 997	22 951	37 171	31 998	23 742 ^d	29 017	16 289
Netherlands	56 668	37 270	22 306	29 769	46 218	32 479	24 829	34 070	35 106	35 938
Norway	424 462	240 032	211 904	114 938	193 102	125 842	117 501	99 739	40 975	30 714
Poland	74 071	37 816	11 954	9 221	5 057	2 031	2 235	5 738	9 850	7 069
Sweden	121 970	121 591	88 061	33 109	34 670	36 880	7 366	4 222 ^e	3 561	3 500
U.K. (England) f)	10 716	8 215	5 128	6 666	9 702	4 113	394	2 268	5 699	6 475
U.K. (Scotland)	17 557	18 138	16 477	22 053	21 885	25 073	17 227	16 012	15 034	8 862
USSR	16 442	11 660	70 029	61 549	18 078	9 500	16 386	30 735	18 096	20 509
Total N. Sea	895 583	695 599	717 645	546 775	563 481	520 140	497 548	484 012	275 116	302 567
Skagerak	144 655	279 744	280 036	113 279	71 071	61 570	67 021	84 566	55 512	52 129
Grand Total	1 040 238	975 343	997 681	660 054	634 552	581 710	564 569	568 578	330 628	354 696

Footnotes: a) Total includes 2 107 tons for human consumption unspecified to area.

b) Supplied by Fiskirannsóknarstovan.

c) From Federal Republic of Germany national statistics compiled by Federal Research Board of Fisheries, Hamburg.

d) Excludes 15 938 tons caught on Skagerak border and allocated to that area on the basis of age analysis.

e) Swedish catches in Danish ports reported by area (North Sea, Skagerak) used for area allocation of Swedish landings reported as Skagerak and North Sea in Swedish statistics.

f) Catches from Moray Firth not included.

Table 2.2 Herring. Total catch in tons.
Skagerak (Division IIIa excl. Kattegat)

Year	Denmark	Faroe Island ^{a)}	Germany Fed.Rep.	Iceland	Netherlands	Norway	Poland	Sweden	U.S.S.R.	Total
1966	75 200	-	432	-	74	30 438	511	38 000	-	144 655
1967	100 400	-	466	2 151	-	95 039	127	66 000	15 561	279 744
1968	143 600	-	2	695	36	71 865	42	45 000	18 796	280 036
1969	57 965	-	-	-	-	13 957	-	41 357	-	113 279
1970	30 107	-	-	6 453	-	7 581	-	26 930	-	71 071
1971	26 985	5 636	-	3 066	-	6 120	-	19 763	-	61 570
1972	34 900	4 115	-	7 317	-	1 045	-	19 644	-	67 021
1973	42 098	5 265 ^{a)}	-	15 938 ^{a)}	-	836	-	20 429 ^{a)}	-	84 566
1974	35 732	7 132	36	231	-	698	-	11 683	-	55 512
1975 ^{x)}	29 944	8 342	108	1 209	-	196	-	12 348	-	52 129

x) Preliminary figures

a) See Table 2.1 footnote under relevant country.

Table 2.3. Herring.

Total catch in tons. North Sea, Northeast (Division IVa east of 2°E).

Year	Belgium	Denmark	Faroe Islands	France	German Dem. Rep.	Germany F.R.	Iceland	Netherlands	Norway	Poland	U.K. Scotland	Sweden	USSR	Total
1971	-	6 219	239	-	-	-	-	167	10 720	-	-	-	-	17 345
1972	-	19 711	979	-	-	9	1 943	40	50	-	-	-	-	22 732
1973	-	686	12 776 ^{a)}	-	637	-	-	331	236	-	-	-	-	14 666
1974	-	12 284	532	-	55	-	2 460	46	-	-	-	-	-	15 377
1975	-	7 436	-	-	-	-	1 502	24	52	-	-	-	-	9 014

a) see Table 2.1. footnote under relevant country.

Table 2.4. Herring.

Total catch in tons. North Sea. Northwest (Division IVa west of 2°E).

Year	Denmark	Faroe Islands	Finland	France	German Dem. Rep.	Germany F.R.	Iceland	Netherlands	Norway	Poland	U.K. (England)	U.K. (Scotland)	Sweden	USSR	Total
1971	44 500	45 095	-	514	-	389	36 992	5 755	115 108	1 288	-	24 711	4 954	9 500	288 80
1972	29 711	37 004	-	888	-	100	29 721	1 967	100 408	1 620	74	17 227	-	16 386	235 10
1973	41 341	42 159 ^{b)}	1 540	209	1 057	2 624	23 742	4 615	62 749	5 547	-	15 430	4 222	30 735	247 69
1974	3 475	16 676	-	414	40	1 431	22 421	2 139	14 393	9 187	-	10 473	-	3 525	84 17
1975	12 982	19 722	-	595	-	1 459	7 679	2 238	23 497	6 310	-	6 633	-	11 562	99 67

b) see footnote under relevant country.

Table 2.5 Herring. Total catch in tons. North Sea central (Division IVb).
Adult herring fisheries.

Year	Denmark	Faroe Isl.	France	German Dem.Rep.	Germany F.R.	Iceland	Netherlands	Norway	Poland	U.K. Engl.	U.K. Scotl.	Sweden	USSR	Total
1971 ^{a)}	2 488	429	4 734	-	-	179	10 172	14	743	4 113	362	1 926	-	25 168
1972	1 589	10 460	2 014	-	21	334	11 372	17 043	615	271	-	4 068	-	47 787
1973	-	-	8 259	34	115	-	17 370	29 027	191	2 175	582	-	-	57 753
1974	2 067	8 953	8 561	3 173	3 832	4 136	31 229	26 582	662	5 658	41	2 416	14 566	116 396
1975	4 348	9 662	4 958	2 607	2 104	7 108	28 267	7 215	759	6 403	2 229	3 500	8 822	87 980

a) In 1971 Belgium caught 8 tons included in the Total.

Table 2.6 Herring. Total catch in tons. North Sea central (Division IVb)

Year	Young herring fisheries				Total Young and Adult fisheries (Tables 2.5 and 2.6)
	Denmark	Germany, F.R.	Sweden	Total	
1971	132 161	3 055	30 000	165 216	190 209
1972	162 671	2 823	3 298	168 792	216 579
1973	129 988	5 638	-	135 626	193 379
1974	43 866	6 761	1 145	51 772	168 168
1975	87 661	2 169	-	89 830	177 810

Sild vest av 4°v.1. (VIa).

Fangsten av sild vest av 4°v.1. ble i 1975 128 230 tonn eller ca. 83 % av den maksimale kvoten på 155 200 tonn satt av NEAFC. Dette er en nedgang på ialt 81 000 tonn sammenliknet med 1974. Fangsten for Norge, Færøyene og Island viste sterk nedgang og sammenlagt tok disse land bare 3 152 tonn mot 41 155 tonn i 1974. Dette tyder på en nedgang i bestanden, spesielt i de områder hvor snurpefisket foregår, d.v.s. i den nordlige delen av området VIa. De land som fisker med trål lengre syd, klarte å opprettholde sitt fiske på samme nivå som i 1974 (Nederland, Irland), og enkelte land økte sitt fiske (Frankrike).

Fangsten i antall viser som i de siste fem år fortsatt et betydelig bidrag fra årsklassen 1969 på 26 % av oppfisket antall sild. . .

Beregninger av fiskedødelighet tyder på at den er redusert med ca. 30 % sammenliknet med 1974. Beregninger av årsklassenes styrke viser at årsklassen 1970 er av gjennomsnittlig styrke. Årsklassen 1971 er vesentlig svakere, ca. 45% av 1970. Årsklassen 1972 og 1973 er beregnet til ca gjennomsnittlig styrke (basert på årene 1965-73).

På grunnlag av disse data er bestanden pr. 1 januar 1975 beregnet til 368 000 tonn og pr. 1 januar 1976 til 416 000 tonn. Under forutsetning av at kvoten for 1976, 136 000 tonn, blir fisket, vil bestanden pr. 1 januar 1977 være 357 000 tonn, eller omtrent på samme nivå som i 1975 og 1976.

Arbeidsgruppen anbefaler en kvote for 1977 på 83000 tonn. Bestanden til da pr. 1.januar 1978 blir 339 000 tonn og fortsatt på et for-svarlig nivå for å sikre optimal rekruttering.

VLA HERRING

ESTIMATED STOCK SIZE (2 RINGERS AND OLDER)
AND CATCHES (IN 1000 TONS)

(1000 tons)

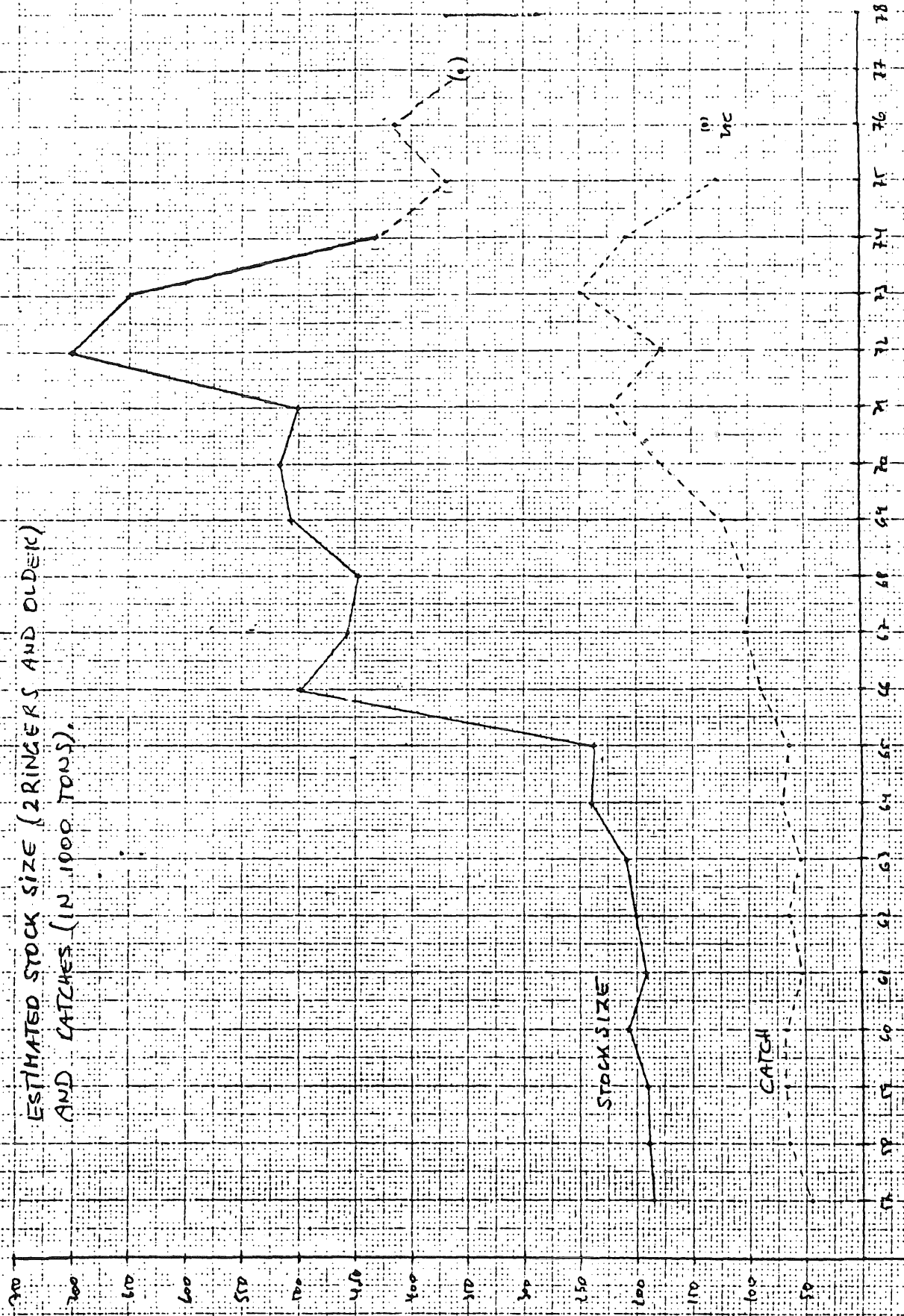

Table 4.1 Total catches of herring (metric tons) in Division VIa, 1966-1975

Country	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975 ^{x)}
Belgium	23	-	-	-	-	-	-	-	-	-
England	1	-	7	3	1	-	-	-	45	-
Faroes ^{a)}	-	-	-	-	15 100	8 100	8 094	10 003	5 371	- 10
France	1	379	1 124	966	1 293	2 055	680	2 441	547	2 720
German Dem. Rep.	412	177	3	416	207	330	935	2 507	2 037	1 994 ^{c)}
Germany, (Fed.Rep.of)	14 634	17 318	14 874	15 805	16 548	7 700	4 108	17 443	14 354	4 203
Iceland	-	-	-	-	5 595	5 416	2 066	2 532	9 565	2 633
Ireland ^{b)}	7 759	12 290	13 390	11 895	11 716	12 161	17 308	14 668	12 557	10 417
Netherlands	251	4 576	2 957	1 514	1 102	9 252	23 370	32 715	19 635	19 305
Norway	-	-	-	-	20 199	76 720	17 400	36 302	26 218	509
Poland	-	727	2 791	3 188	3 709	-	-	5 685	6 368	2 934
Scotland	69 363	67 404	65 180	90 222	103 530	99 537	107 638	120 800	107 475	80 468
USSR	-	-	-	-	3	-	?	2 052	5 388	2 967
Total	92 444	102 871	100 326	124 009	179 003	221 271	174 873	247 148	209 561	128 230
Scottish Juvenile Herring and Sprat Fisheries in Moray Firth	20 734	6 507	4 985	3 100	1 385	5 666	10 242	7 219	13 003	2 454

x) Preliminary figures

a) Figures supplied by Fiskirannsóknarsötván

b) Catches mainly taken in Division VIIb and landed in VIa

c) Reported to NEAFC

Sak 11/1976. Havbrislingfisket 2.halvår 1976.

På grunn av den danske protest mot reguleringen av havbrislingfisket for 1976 kan det være tvil om NEAFC-vedtaket om kvotereguleringen vil bli bindende. Fiskeridirektørens er av den oppfatning at Norge ikke kan være bundet av NEAFC-vedtaket så lenge Danmark som har tatt mer enn halvparten av havbrislingkvantumet de siste år protesterer mot NEAFC-reguleringen. I samråd med Fiskeridepartementet har en foreslått at regulering av havbrislingfisket for 2.halvår 1976 føres opp på dagsordenen for det ekstraordinære NEAFC-møtet 21.-24.april d.å. En har foreslått at kommisjonen på dette møte drøfter en totalkvote og allokering for 2.halvår 1976. En har også foreslått at Liaison-komiteen blir anmodet om å fremkomme med forslag til totalkvote for denne perioden. Arbeidsgruppen for nordsjøsilde som også behandler brisling, skal ha møte i mars, og de norske havforskerne som deltar der, vil på møtet i utvalget gi en muntlig-rapport fra arbeidsgruppens møte.

Utvalget må deretter drøfte det standpunkt den norske delegasjon bør innta til denne saken både når det gjelder totalkvote og allokering.

Vedlagt følger en tabell som m.a. viser Norges historiske andel oppgitt i prosent av totalt oppfisket kvantum av havbrisling i årene 1966-1975.

Videre vedlegges rapport fra ICES arbeidsgruppe for brisling.

Fangstmengde og -prosent 1966-75.

År	Total	Herav								Stor-britannia		U.S.S.R.		Vest-Tyskland		Andre ⁴⁾		
		Belgia		Danmark		Nederland		Norge ¹⁾		1000t	%	1000t	%	1000t	%	1000t	%	
		1000t	%	1000t	%	1000t	%	1000t	%									
1966	113,6	1,4		24,5		1,5		-		77,7		-		8,5				+
1967	71,1	0,4		17,4		0,2		-		41,6		-		11,5				+
1968	72,4	0,4		18,1		1,0		-		35,2		-		16,7				1,0
1969	70,8	0,4		18,5		3,6		-		41,9		-		6,3				0,1
1970	62,9	0,6		24,8		1,5		-		28,4		-		7,6				+
1971	86,0	0,1		29,8		1,0		0,9		47,9		1,2		5,1				+
1972	107,7	0,1		43,2		0,4		6,3		55,2		0,8		1,7				+
1973	262,3	0,2		140,9		+		3,4		87,9		17,9		11,0				1,0
1974	312,5		+	165,6		+		9,5		78,7		32,9		17,5				8,4
1975 ²⁾	635,3		+	326,2		0,2		147,2		49,7		47,5		0,4				64,1
Gj.snitt 10 år (1966-75)	179,46	0,36	0,20	80,90	45,08	0,94	0,52	16,73	9,32	54,42	30,32	10,03	5,59	8,63	4,81	7,46	4,1	
Gj.sn. 6 år (1966-71)	79,47	0,55	0,69	22,19	27,92	1,47	1,85	0,15	0,19	45,45	57,19	0,20	0,25	9,28	11,68	0,18	0,2	
Gj.sn. 4 år (1972-75)	329,45	0,07	0,02	168,97	51,29	0,15	0,04	41,60	12,63	67,87	20,60	24,77	7,52	7,65	2,32	18,37	5,5	
Gj.sn. 6 + 4 år			0,36		39,61		0,95		6,41		38,90		3,89		7,00			2,9

1) Fiske i norske fjorder ikke medregnet.

2) Foreløpige tall.

3) + = mindre enn 0,1.

4) 1968 1969, Frankrike, 1973 Sverige, 1974 Færøyane 4,2, Frankrike 0,3, DDR 1,7 og Sverige 2,2

1975, Færøyane 42,9, Frankrike 0,1, DDR 1,7 (estimat) Polen 9,4, Sverige 10,0, Færøyanes historiske andel (6+10) blir 1,79%.

Brisling

Nordsjøen

Totalfangsten av brisling fra Nordsjøen (Skagerrak ikke medregnet) var i 1975 635 300 tonn. Dette var en fordobling av totalfangsten i 1974 på 312 000 tonn. Danmark og Norge tok det vesentligste av brislingen i 1975 (Danmark 326 000 tonn, Norge 147 000 tonn). De store fangstene både i 1974 og 1975 skyldes først og fremst at årsklassen 1973 var rik. Årsklassen 1974 er antakelig meget svakere.

Brislingen har en kort levealder. Fiske vil derfor stort sett være avhengig av rekrutteringen i årsklassene. Dette gjør det vanskelig eller umulig å gi sikre prognoser. Mangel på brukbare aldersdata fra tidligere år gjør det også vanskelig å gjennomføre liknende beregninger for brislingbestanden som for sild.

Arbeidsgruppen gjennomførte imidlertid en analyse for beregning av bestandenes størrelse og rekruttering for årene 1967-74. Resultatet er vist i nedenstående tabell:

Table 6.6. Stock biomass and annual recruitment of North Sea sprat, as estimated from Virtual Population Analyses.

	Total stock in 000' tons at 1 July	Numbers of 0-group recruits at 1 July x 10 ⁻⁹
1967	874	192
1968	1 154	113
1969	1 170	129
1970	1 040	68
1971	820	75
1972	445	257
1973	(801)*	(381)*
1974	(1 624)*	(236)*
Mean 1967-74	991	181

* The values in parentheses are extremely uncertain.

Total fangst av brisling i Nordsjøen (Skagerrak ikke medregnet).

					<u>IVb West</u>					
Denmark	...	...	...	...	8.6	9.9	14.4	47.0	55.4	106.6
Faroe Islands	-	-	-	-	-	-	-	-	4.0	30.0
France	-	-	1.0	-	-	-	-	-	-	-
German Democratic Republic	+	+	-	-	-	-	-	-	1.7	1.7 ^{b)}
Netherlands	+	+	+	2.0	+	+	+	-	-	-
Norway	-	-	-	-	-	-	4.1	3.4	9.5	145.7
Poland	+	+	+	-	-	-	+	-	-	6.1
U.K. (England)	0.9	11.9	2.6	3.3	11.2	25.5	21.8	34.6	25.5	32.5
U.K. (Scotland)	6.0	7.4	13.4	22.0	9.5	7.2	3.6	2.9	8.6	4.9
U.S.S.R.	-	-	-	-	-	1.2	0.8	17.9	32.9	47.5
Total	6.9	19.3	17.0	27.3	29.3	43.8	44.7	105.8	137.7	375.1

(cont'd)

Table 5.1 (ctd).

Sprat catches in the North Sea ('000 metric tons)
1966-75.

Country	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975 ^{a)}
<u>IVb East</u>										
Denmark	24.5	17.4	18.1	18.5	16.2	19.9	28.8	93.9	104.0	215.2
Germany, Federal Republic of	8.5	11.5	16.7	6.3	7.6	5.1	1.7	11.0	17.5	0.4
Total	33.0	28.9	34.8	24.8	23.8	25.0	30.5	104.9	121.5	215.6
<u>IVc</u>										
Belgium	1.4	0.4	0.4	0.4	0.6	0.1	0.1	0.2	+	+
Denmark	-	-	-	-	-	-	-	-	0.9	3.9
France	+	-	+	0.1	+	+	-	+	0.3	0.1
Germany, Federal Republic of	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-
Netherlands	1.5	0.2	1.0	1.6	1.5	1.0	0.4	+	+	0.2
U.K. (England)	5.7	3.2	6.2	4.2	3.9	0.2	+	0.8	3.4	2.9
Total	8.6	3.8	7.6	6.3	6.0	1.3	0.5	1.0	4.6	7.1
<u>Total North Sea</u>										
Belgium	1.4	0.4	0.4	0.4	0.6	0.1	0.1	0.2	+	+
Denmark	24.5	17.4	18.1	18.5	24.8	29.8	43.2	140.9	165.6	326.2
Faroe Islands	-	-	-	-	-	-	-	-	4.2	42.9
France	+	+	1.0	0.1	+	+	-	+	0.3	0.1
German Democratic Republic	+	+	-	-	-	-	-	-	1.7	1.7 ^{b)}
Germany, Federal Republic of	8.5	11.5	16.7	6.3	7.6	5.1	1.7	11.0	17.5	0.4
Netherlands	1.5	0.2	1.0	3.6	1.5	1.0	0.4	+	+	0.2
Norway	-	-	-	-	-	0.9	6.3	3.4	9.5	147.2
Poland	+	+	+	-	-	-	+	+	-	9.4
Sweden	-	-	-	-	-	-	-	1.0	2.2	10.0
U.K. (England)	6.6	15.1	8.8	7.5	15.1	25.7	21.8	35.6	28.9	35.4
U.K. (Scotland)	71.1	26.5	26.4	34.4	13.3	22.2	33.4	52.3	49.8	14.3
U.S.S.R.	-	-	-	-	-	1.2	0.8	17.9	32.9	47.5
Total	113.6	71.1	72.4	70.8	62.9	86.0	107.7	262.3	312.5	635.3

a) Preliminary figures as reported.

+ = Less than 0.1

... = No data available

b) Estimated by the Working Group.

- = Magnitude known to be nil

Table 6.9 Sprat catches in the Skagerak and Kattegat
('000 metric tons) 1966-75.

Country	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975 ^{a)}
					<u>IIIa</u>					
Denmark	3.4	5.3	3.1	1.6	4.2	2.2	2.1	54.4	48.9	75.7
Norway ^{b)}	1.1	3.3	2.1	1.7	2.4	2.9	2.4	3.2	1.4	1.8
Sweden	4.3	3.9	4.6	3.5	8.4	12.0	21.2	18.7	20.5	23.0
Total	8.8	12.5	9.8	6.8	15.0	17.1	25.7	76.3	70.8	100.5
					<u>IVa East (Norwegian west coast fjords)</u>					
Norway	10.7	10.2	6.3	11.8	6.4	4.4	6.9	8.8	3.3	2.4

a) Preliminary figures as reported.

b) 1966-69 not complete.

Beregninger viser at bestanden i årene 1967-74 har vekslet fra vel 400 000 tonn til 1 600 000 tonn i 1974. Fiskedødeligheten var imidlertid også lav i årene 1967-72 og ble fordoblet i 1974. En har foreløpig ingen beregninger for rekrutteringen i 1975, men dårlig fiske nær kysten av England i de siste 3 månedene av 1975 kan tyde på en svak årsklasse i 1975.

En har ingen informasjon om sammenhengen mellom gytebestanden og rekrutteringen, men på bakgrunn av de observasjoner en i de senere år har gjort av andre pelagiske arter, mente arbeidsgruppen at en for å sikre optimal rekruttering, ikke bør redusere gytebestanden for sterkt. På grunnlag av de beregninger som er gjort over bestanden, anbefaler arbeidsgruppen at en ikke øker fiskedødeligheten utover det nivå en hadde i 1974-75. Dette vil da gi et gjennomsnittlig årlig utbytte på 396 000 tonn, forutsatt gjennomsnittlig rekruttering. En gjør imidlertid oppmerksom på at rekrutteringen kan variere sterkt og fordi brislingen har en lav levealder, vil bestandens størrelse og dermed fiske være helt avhengig av rekrutterende årsklasser. Arbeidsgruppen anbefaler derfor at det for 1977 blir satt en fangstkvote på maksimalt 400 000 tonn. Det påpekes samtidig at en økning i brislingfisket uungåelig vil medføre sterkere beskatning av sild på grunn av bifangster i fisket.

Skagerrak

De undersøkelser en har fra Skagerrak tyder på at bestanden i dette området er adskilt fra bestanden i den sentrale og vestlige delen av Nordsjøen. En regner også med at brislingen i vest-norske fjorder rekrutteres fra gyteområdet i Skagerrak.

Fangsten i Skagerrak holdt seg inntil 1972 på et relativt lavt nivå. Det var en sterk økning i 1973 og i 1975 ble det i alt fisket 100 000 tonn, hvorav Danmark og Sverige tok den største andel.

Arbeidsgruppen hadde ikke tilstrekkelige data til å gjøre noen beregninger av bestandsstørrelsen i Skagerrak, men en ytterligere økning av fisket i Skagerrak kan resultere i nedgang i rekrutteringen. Med en regulering

av fisket etter brisling i selve Nordsjøen, må en også regne med en ytterligere økning i innsatsen i Skagerrak. Arbeidsgruppen anbefaler derfor at en i 1975 ikke øker totalfangsten i Skagerrak utover det nivå en hadde i 1975. Dette betyr en maksimal kvote på 100 000 tonn for Skagerrak, inkludert norske fjorder.

Sak 12./76. Regulering av makrellfisket.

a. Makrellfisket sør for 60°n.br. fra 1.juli til midten av september.

Ifølge NEAFC-avtalen er det i området sør for 60°n.br. og øst for 4°v.l. og i ICES statistikkområde VIa forbudt å drive fiske etter makrell for oppmalning i perioden 1.1.1976-30.6.1976.

Likevel skal det for hvert medlemsland og for Færøyane være tillatt å fiske et unntakskvantum som tilsvarer 200% av totalfangsten i samme periode i 1972 eller 1973, men slik at hvert land minimum skal kunne fiske 2.500 tonn. Ingen land kan imidlertid fiske mer enn 12.000 tonn.

Videre skal det være tillatt å ha 20% makrell i vekt av hver landing som bifangst i andre industrifangster.

Norge fisket i nevnte periode i 1972 ca. 10.000 tonn hvilket vil medføre at Norge i 1976 i perioden 1.1.1976-30.6.1976 har anledning til å fiske 12.000 tonn.

I tillegg til ovennevnte NEAFC-regulering har Norge på nasjonal basis i de senere år gjennomført en ytterligere begrensning av oppmalingsfisket sør for 60°n.br. I 1975 ble således fisket for oppmalning sør for 60°n.br. åpnet den 15.september. Dette har vært gjort for å få makrellfisket i perioden fra juli til midten av september konsentrert i Shetlandsområdet der fangstene erfaringsmessig har bestått av ca. 70% irsk makrell og ca. 30% nordsjømakrell.

I fjor utviklet det seg imidlertid et færøysk fiske i området sør for 60°n.br. i den periode det norske fiske i området var forbudt. Saken ble drøftet på møte i Reguleringsutvalget 9. og 10.september f.å. og en viser til referat fra sak 28/75. Det ble der antydning at spørsmålet om å få de andre nordiske land med på en tilsvarende regulering som den norske burde tas opp i det nordiske kontaktutvalg for fiskerispørsmål.

Den 9.d.m. ble det avholdt møte i Kontaktutvalget og fiskeridirektør Knut Vartdal tok opp spørsmålet om de øvrige nordiske land ville være med på frivillige reguleringer i juli og august sør for 60°n.br. På møtet var det liten stemning for å løse spørsmålet på nordisk basis. Fra dansk side ble det uttalt at dette først og fremst var en sak for Norge som hadde det alt vesentlige av makrellfisket.

På denne bakgrunn bør utvalget drøfte spørsmålet om Norge skal fremme saken på NEAFC's årsmøte 1.-9.juli d.å. Fiskeridirektøren er redd for at andre lands snurpere etter hvert kan beskatte nordsjøbestanden av makrell nokså sterkt i den periode da Norge har forbud mot makrellfiske i dette området. Dette taler for at Norge på NEAFC-møtet bør fremme et forslag om en utvidelse av oppmalingsforbudet syd for 60°n.br.

b. Den "irske" bestand.

På bakgrunn av opplysningene i Havforskningsinstituttets notat av 15.mars d.å. om bestandssituasjonen for den irske bestanden, bør utvalget også drøfte om Norge på NEAFC-møtet bør fremme reguleringsforslag som kan beskytte denne bestanden mot overbeskatning.

Sak 13/76. Maskevidderegulering og forbud mot flytetral.

a.) Gjentagelse av forslaget om økning av maskevidden i trålredskaper

På fire forutgående årsmøter (senest i 1975) har Norge fremmet forslag om økning av maskevidden fra 120 mm til 135 mm i trål av bomull, hamp og visse andre syntetiske fibre og fra 130 til 145 for andre materialer.

På årsmøtet i 1974 ble det fattet et vedtak som gikk ut på en økning av maskevidden på 10 mm fra henholdsvis 120 til 130 og fra 130 til 140 mm.

Vedtaket falt imidlertid på grunn av innkomne protester.

På årsmøtet i 1975 hvor Norge hadde fremsatt et krav om økning på 15 mm kunne en konstatere at flere av de største tråler-nasjoner, deriblant Sovjet og Storbritannia, ikke ville gå inn for en slik økning.

På samme møtet la Norge så fram et revidert forslag som gikk ut på ens maskevidde i region I på 135 mm. Saken ble imidlertid utsatt til det ekstraordinære møtet i november 1975 og Norge fremmet her samme krav ledsaget av en skriftlig begrunnelse.

Forslaget ble nedstemt. De land som stemte imot var Øst-Tyskland, Polen, Portugal, Storbritannia og Sovjet. Selv om det også nå kan være lite som tyder på at en kan få vedtatt et forslag om økning av maskevidden vil en igjen foreslå at Norge fremmer forslag om økning til 135 mm uansett materiale.

Fiskeridirektøren mener fortsatt at denne saken er av vesentlig betydning for å få gjennomført et bedre beskatnings-mønster for torsk.

Det kan også opplyses at Liaison-komiteen har tilrådd at det ikke bør fastsettes forskjellige maskevidder på grunn av ulike materialer.

Utvalget bør ta stilling til spørsmålet om Norge igjen skal fremme et forslag om økning av maskevidden.

b.) Forslag om endring av reglene om beskyttelsesnot og nye regler om anvendelse av rundstopper.

Norge har på en rekke møter i NEAFC satt frem forslag om at det ikke skal være tillatt å benytte dekknett på trålposen.

Begrunnelsen for det norske standpunkt har vært at dekk-nettet i stor grad benyttes for å redusere trålens selektivitet og derved omgåelse av maskeviddebestemmelsen.

En har ment at med det materiale en i dag benytter i trålredskaper ikke har vært behov for ekstra forsterkning i form av et dekknett eller at et slikt skal være nødvendig for å hindre slitasje.

Flere nasjoner har imidlertid fremholdt at deres fiskere anser dekknettet for å være nødvendig. Påstand har således stått mot påstand i denne saken.

For å få klarlagt dette spørsmålet og andre spørsmål vedrørende konstruksjon av trålredskaper bl.a. om rundstroppe er nødvendig i trålfiske og eventuelt deres innflytelse på trålposens selektivitet, har Fiskeridirektøren nedsatt en arbeidsgruppe bestående av representanter fra:

1. Fiskeridirektoratet
2. Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
3. Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt
4. Redskapsindustrien
5. Utøvere av trålfiske

/. Som vedlegg 1 følger Fiskeridirektørens brev av 30.1.d.å. til de berørte parter hvor det er nærmere redegjort for arbeidsgruppens mandat.

/. Det kan opplyses at gruppen til nå har hatt et møte og som en foreløpig orientering til Reguleringsutvalget har formannen for gruppen, fiskerikonsulent Hans Edvard Olsen, utarbeidet et foreløpig notat angående endel prinsipielle spørsmål. Notatet følger som vedlegg 2.

Det fremgår bl.a. av nevnte notat at gruppen har funnet at det kan være behov for dekknett og/eller rundstroppe.

Fiskeridirektøren vil foreslå at arbeidsgruppens endelige uttalelse legges til grunn for det standpunkt Norge tar i forbindelse med NEAFC-møtet når det gjelder dette spørsmål.

c.) Spørsmål om forbud mot flytetral.

Til det 12.årsmøtet (1974) i Kommisjonen fremmet Norge et forslag om forbud mot bruk av flytetral i region 1 i avtaleområdet. Saken ble imidlertid trukket tilbake og ble besluttet oversendt Liaison-komiteen som skulle foreta nærmere undersøkelser vedrørende bruken av flytetral.

I sin utredning om dette spørsmålet til det 13.årsmøtet (1975) konkluderte Liaison-komiteen med at seleksjonen i flytetralen ikke skiller seg vesentlig fra den som oppnås med bunnetral, men at det var indikasjoner på at tilgjengeligheten av småfisk er større for flytetral enn for bunnetral. Før komiteen kunne uttale

seg mer kategorisk angående dette spørsmål var det imidlertid nødvendig med videre undersøkelser.

Fra norsk side ble det uttalt at en var overbevist om at den pelagiske trålen fisket mer ungfisk enn bunntrålen. Kommisjonen fattet imidlertid ikke noe vedtak i saken, men forutsatte å komme tilbake til spørsmålet senere.

Et spørsmål som reiser seg i denne sammenheng er hvor effektivt et eventuelt forbud mot flytetral ville bli og hvorledes dette forbudet kunne kontrolleres.

Nevnte arbeidsgruppe har derfor også fått til oppgave å utrede dette spørsmålet. Som det fremgår av notatet fra gruppens formann vil det være vanskelig å føre kontroll med at et eventuelt forbud blir overholdt.

Fiskeridirektøren forutsetter at dette spørsmålet i likhet med de spørsmål nevnt under punkt b) blir nærmere vurdert når arbeidsgruppens endelige uttalelse foreligger.

Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt

H E R

VEDLEGG I

Fiskeriteknologisk
Forskningsinstitutt
Postboks 2900
Fangstseksjonen
5011 BERGEN-NORDNES

Gjenpart av skriv fra
FISKERIDIREKTORATET

Tekstilfabrikkenes Forening, Postboks 488
OSLO 1

30.1.1976
utg./76 AAa/AGG

X Norske Fabrikkskips Forening
Postboks 122
6001 ÅLESUND

Utredning av spørsmål vedrørende konstruksjon m.v. av trålredskaper.

I forbindelse med de internasjonale forhandlinger om regulering av trålfiske har det bl.a. i Reguleringsutvalget vært reist endel spørsmål som det vil være ønskelig å få nærmere utredet av folk med spesiell innsikt i trålfisket. Disse spørsmål er følgende

1. Er beskyttelsesnot ("topside chafer") nødvendig i trålfiske?
2. Er "rundstroppe" nødvendig i trålfiske? I tilfelle det svares ja på dette spørsmål, bes det gitt forslag til regler for bruk av slike stropper slik at maskevidden ikke innsnevres.
3. Kan et forbud mot bruk av flytetral kontrolleres?

I anledning av disse spørsmål bemerkes:

Som kjent har Norge på flere NEAFC-møter gått inn for at beskyttelsesnot (topside chafer) ikke skulle være tillatt på trål. En har regnet med at med dagens trådtyper skulle ikke beskyttelsesnot være nødvendig. Under debattene i NEAFC om dette spørsmål har de andre medlemsland hevdet at slik beskyttelsesnot fortsatt er nødvendig. Påstand står således mot påstand og fra norsk side er det nødvendig å få en avklaring i det standpunkt en videre bør ta før forslagsfristen til det neste NEAFC-møtet løper ut ca. 1.mai.

I tilknytning til dette er det også nødvendig å få avklart spørsmålet om såkalte "rundstroppe" er nødvendige og om de innsnevrer maskevidden i trålen. I Reguleringsutvalget er det hevdet at slike stropper er helt nødvendig skal en klare å berge store trålhal. I så fall bør det fastsettes regler for bruk av slike stropper både hva angår avstand imellom stroppene og hvor vide de skal være.

Det er også av interesse å få avklart spørsmålet om et flytetralforbud utenfor 12-milsgrensen kan kontrolleres. En viser til vedlagte kopi av brev av 8.9.f.å. fra Fiskeriteknologisk

trålposen. Det ene løser av det andre. Også for beskyttelsesnett vil det bli utarbeidet forslag til montering og kontroll. Til spørsmålet om beskyttelsesnett knytter det seg imidlertid en rekke forhold som vil fremgå nærmere når utredningen foreligger.

3. Vedrørende spørsmålet om et forbud mot flytetrål finner arbeidsgruppen at en effektiv kontroll basert på konstruksjon av trålredskapene er vanskelig å gjennomføre.

Bergen, 15.3.1976

Hans Edvard Olsen
Hans Edvard Olsen

R E F E R A T
*****

fra møte 2.3.1976 i Fiskeridirektoratets havforsknings-
institutt vedrørende minstemål for sei.

Møtedeltakere:

Forskningsjef Arvid Hysten, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt
Forsker Tore Jacobsen, " "
Styremedlem Einar Hepsø, Sør-Trøndelag Fiskarlag
Formann Sivert Haltbakk, Nordmøre Fiskarlag
Konsulent O.H. James-Olsen, Fiskeridirektoratet

På møte gjennomgikk en bakgrunnen for de nye
bestemmelser om minstemål for sei og nedenfor gjengis hoved-
punktene:

For å øke totalfangsten av sei har ICES arbeids-
gruppe for sei tilrådd at NEAFC-medlemslandene etablerer
en minstestørrelse for sei på 35 cm i region 1, dvs.
Barentshavet, Norskehavet nord for 64° n.br. og områdene
rundt Island, Færøyane og 30 cm i region 2 Nordsjøen,
Skagerak, Kattegat, Den engelske kanal og områdene vest av
Skottland og Irland.

Ifølge havforskerne var seien som tradisjonelt
ble tatt henholdsvis nord og sør for 64° n.br. i det
vesentlige over 35 cm og 30 cm.

Fra norsk side regnet en derfor ikke med at
minstemålsbestemmelsene på sei i første omgang ville
skape spesielle problemer, idet seifangster fram til
31.12.1977 kan inneholde inntil 10% undermåls sei av hver
total landing eller del derav.

Det har imidlertid vist seg at sei tatt med
snurpenot nord for 64° n.br. har inneholdt til dels vesentlig
større mengder undermåls fisk (under 35 cm) enn de tillatte
10%. Dette har ført til at snurpenotfiske etter sei i
stor utstrekning har måttet opphøre nord for 64° n.br.

På møte fremholdt fiskernes representanter at
grenselinjen for minstemålet ved 64° n.br. var kunstig sett
fra fiskernes og salgslagets side. Dette fordi seien i det

vesentlige var mellom 30 cm og 35 cm helt nord til Vesterålen og grenselinjen ved 64°n.br. delte Råfisklagets prissone 8.

Det ble vist til at notfiske etter sei har utviklet seg til å bli et helårsfiske. Hvis fiskerne nå må slutte å fiske eller dra sønnenfor 64°n.br. vil det skape store problemer både for fiskerne og for industrien nord for denne breddegrad.

Fra fiskernes side ble det rettet en forespørsel til forskerne om å vurdere en annen grenselinje for minstemålet basert på forsvarlige bestandsmessige hensyn.

Havforskerne redegjorde for seibestanden og nedenfor gjengis en del av de opplysninger som fremkom:

En regner med 2 seibestander, 1 bestand nord for 62°n.br. og 1 bestand i Nordsjøen og på Vestlandet. Det kan kanskje sies at grensen mellom bestanden ved 62°n.br. er noe vilkårlig.

Forskerne mener at seien fremdeles er for lite utforsket. Først i 1972 tok Havforskningsinstituttet til med merkeforsøk av sei sør for 63°n.br. Forsøk har vist at sei merket i Nord-Norge har holdt seg i nord til den blir kjønnsmoden. Småsei merket sør for Stad har en funnet igjen i Nordsjøen. Det samme gjelder sei merket på Møre og i Ålesundsdistriktet. Selv sei merket på Nordmøre og i Sør-Trøndelag har til dels trukket sørover og blitt gjenfanget i Nordsjøen.

Merkeforsøkene viser således at småseien langs kysten av Vestlandet ikke trekker nordover etter hvert som den vokser.

Etter disse opplysninger fremholdt fiskernes representanter at grensen mellom nordlige og sørlige bestander (minstemålgrensen) trekkes ved Vestfjorden.

Forskerne vet i dag at seien holder seg i Nordsjøen til den blir ca. 5 år gammel og at den sannsynligvis også gyter i Nordsjøen. En regner at småseien langs Vestlandet sør for Stad stammer fra Nordsjøen, derimot er det usikkert hvorvidt seien fra Stad og nordover til Lofoten stammer fra Nordsjøen eller gytefeltene utenfor Møre og på Haltenbanken.

Det er vanskelig for forskerne å gi noen forklaring på at seien langs kysten nord for 64°n.br. er

mindre av vekst enn normalt. Forholdet kan skyldes at man har hatt store årsklasser især 1973-klassen, og at mengden av sei har ført til mindre vekst pr. individ på grunn av redusert næringstilgang.

Forskerne fremholdt at beskatningen av sei i dag er urasjonell. Hvis det kunne innføres et minstemål på 35 cm for hele landet ville beskatningen utsettes 1 år. 2-åringene ville bli spart. En ville derved spare ca. 10.000 tonn rund vekt nord for Stad. For gytebestanden vill det dreie seg om ca. 40.000 tonn.

Fiskernes representanter ba om at det prinsipalt fastsettes trinnvise minstemål for sei, f.eks. 30 cm første år, deretter 32 cm og endelig 35 cm.

Subsidiært ble det krevd lik minstemålsbestemmelse for sei for hele landet. Dette fordi det med de nåværende regler var innført en forskjellsbehandling som fiskerne ikke kunne akseptere.

Spørsmålet er om norske fiskere vil kunne ta det kvantum igjen som spares ved å utsette beskatningen av småseien i 1 år.

Møtet ble ledet av utvalgets formann, som la fram følgende saksliste:

- Sak 61/76. Orientering om forhandlingene i den norsk-sovjetiske fiskerikommisjon i Oslo 20. - 22.12.1976.
- Sak 62/76. Fordeling av den norske trålerkvote på trålergrupper og trålere.
- Sak 63/76. Orientering om forhandlingene med EF.
- Sak 64/76. Midlertidig reguleringer for fisket i Nordsjøen, vest av de britiske øyer og ved Grønland.

- a) Nordsjøsildefisket
- b) Sildefisket vest for 4° vest
- c) Havbrislingfiske
- d) Rekefisket ved Vest-Grønland.

Det kom ingen merknader til saklisten eller innkallingen til møtet.

31.12.1976

Sak 61/76.

Orientering om forhandlingene i den norsk-sovjetiske fiskerikommissionen i Oslo 20.-22.12.1976.

Protokollen fra møtet 20.-22.12.1976 i Oslo i den norsk-sovjetiske fiskerikommission ble fremlagt.

Formannen redegjorde nærmere for forhandlingene om torske-reguleringen for 1977. Han opplyste bl.a. at det hadde vært gjort forsøk på å komme frem til en sonekvotedeling for torsk og de andre fellesbestandene. Dette forsøket strandet fordi det ennå ikke var fastsatt delelinje i Barentshavet.

Under henvisning til punkt 7 i nevnte protokoll ble det pekt på at Sovjet-russerne nå gikk sterkt inn for at en for 1977 skulle følge havforskernes tilråkning om en totalkvote for norsk-arktisk torsk på 810.000 tonn (pluss 40.000 tonn kysttorsk til hver av partene).

Når det gjaldt fordelingen av kvoten ble det enighet om at hver av partene skulle ha 330.000 tonn (pluss 40.000 tonn kysttorsk).

Det skulle videre avsettes 150.000 tonn til tredjeland hvilket innebærer en reduksjon for denne gruppen på 25% i forhold til 1975 og 1976.

Det var videre en forutsetning at tredjelands kvoter skulle deles med 30.000 tonn i Svalbardsone og 120.000 tonn i norsk og Sovjetisk sone.

Tredjelands kvoter ville først bli endelig fastsatt etter nærmere konsultasjoner med disse landene. Videre var det enighet om at fisket med passive redskaper skulle kunne fortsette etter at totalkvoten var oppfisket.

Fra norsk side gikk en inn for å få inn i protokollen at Norge skulle kunne fiske 180.000 tonn med trålere over 250 BRT. Sovjetrusserne var av den oppfatning at spørsmålet om fordeling av kvotene mellom redskapsgruppene er en nasjonal sak. Det ble derfor bare tilføyet i protokollen at Norge hadde informert om at det allerede fra begynnelsen av året ville bli fastsatt en trålerkvote som ville bli fordelt utover året.

Formannen mente derfor at Reguleringsutvalget nå på bakgrunn av utvalgets tidligere behandling av denne saken (jfr. bl.a. 53/76 og 57/76) måtte presentere et reguleringsopplegg til Fiskeridepartementet for 1977 for de norske trålerne. Utvalget burde ta utgangspunkt i det kvotetall som var blitt presentert for sovjetrusserne,

nemlig 180.000 tonn for trålere over 250 BRT.

Under den etterfølgende debatt ble det pekt på at grunnlag av de prognoser Fiskeridirektoratet hadde utarbeidet, ville en egen trålerkvote for Norge på 180.000 tonn (for trålere over 250 BRT) i 1977 gi totalt sett noe større norsk torskekvantum enn om trålerne hadde fisket fritt til den norske kvoten var nådd, og at fisket med konvensjonelle redskaper fortsatte.

Sak 62/76.

Fordeling av den norske trålerkvote på trålergrupper og trålere.

På grunnlag av forhandlingene med Sovjet og tidligere vedtak i Reguleringsutvalget hadde Fiskeridirektøren utarbeidet et notat med forslag til fordeling av trålerkvoten for trålere over 250 BRT. Dette notatet ble utdelt på møtet. Notatet følger vedlagt.

Når det gjaldt fordelingen mellom de forskjellige trålergrupper var det tatt utgangspunkt i fisket i 1975. Det ble antatt at dette året med fritt fiske gav et noenlunde representativt bilde av de ulike trålergruppers "historiske" andel av totalfangstene. Andelene i 1974 var omtrent tilsvarende.

Hvis en tar i betraktning økningen i fangstkapasiteten for de enkelte trålergrupper fra 1975 til 1977, ville en med samme fangststinsats i 1975 som forventet i 1977, fått følgende prosentvise fordelinger av trålfangstene i 1975.

Ferskfisktrålere over 250 BRT	74,25%
Saltfisktrålere over 450 BRT	4,45%
Fabrikkskip	21,30%

Med en trålerkvote på 180.000 tonn vil en med dette utgangspunkt få følgende fordeling:

Ferskfisktrålere	133.650
Saltfisktrålere	8.010
Fabrikktrålere	38.340

Fiskeridirektøren hadde imidlertid foreslått følgende fordeling:

Ferskfisktrålere	135.000
Saltfisktrålere	9.000
Fabrikkskip	36.000

I Fiskeridirektørens forslag som gir ferskfisktrålerne noe mer enn deres "historiske" andel er det lagt vekt på at ferskfisktrålerne på grunn av bestemmelsen om at en viss del av kvoten skal tas etter 1. september, ikke gir samme mulighet for fleksibel drift gjennom hele året slik som saltfisktrålerne og fabrikkskipene. Når det gjaldt saltfisktrålerne så var deres kvote foreslått noe forhøyet fordi fisket i 1975 ikke ga et helt riktig bilde av gruppens fangstkapasitet.

Fiskeridirektøren pekte på at fisket i 1975 nødvendigvis ikke var det eneste eller beste kriterium som kunne legges til grunn for fordelingen mellom trålergruppen. Utvalget hadde imidlertid benyttet dette ved fordelingen for 1976, og opplegget nå var tilsvarende. Et annet kriterium kunne f.eks. være antall mann pr. fartøy, hvilket er et av de kriterier som er nevnt i deltakelsesloven. Etter forslaget blir kvoten pr. mann lavest for fabrikktrålerne og høyest for ferskfisktrålerne.

Midtgaard frarådet bestemt å nytte antall mann som grunnlag for regulering. En måtte heller forsøke å komme fram til kriterier som bygger på lønnsevnen pr. årsverk og han viste i den anledning til Budsjettmyndas beregninger. På det nåværende tidspunkt burde en imidlertid foreta fordelingene etter de prinsipper som er lagt til grunn i notatet.

Arnstad uttalte at ferskfisktrålerne burde favoriseres mer og at det ikke var riktig å gi saltfisktrålerne noen ekstra tildeling. Han viste til støtteavtalen for 1977 hvor det bl.a. var pekt på de dårlige markedsutsiktene for saltfisk.

Strand mente at når ferskfisktrålerne på forrige møte i utvalget hadde fått 10.000 tonn ekstra som kompensasjon for økt deltakelse i 1977, burde det resterende tilleggskvantum i forhold til 1976 kvoten på 155.000 tonn fordeles etter samme nøkkel som ble benyttet for 1976. Det absolutte minimum som fabrikkskipene kunne godta, var deres "historiske" andel på 38.000 tonn.

Hysvær uttalte at ferskfisktrålerne primært burde få så stor kvote at de kunne holde et kontinuerlig fiske gjennom hele året. Under forutsetning av at trålerkvoten ble fastsatt til 180.000 tonn, måtte ferskfisktrålerne få hele økningen i forhold til 1976 (25.000 tonn).

Midtbø mente at saltfisktrålerens kvote måtte reduseres med 1000 tonn og at dette ble fordelt på ferskfisktrålerne og fabrikktrålerne.

Både utvalgets medlemmer og observatørene var enig om at det ville være en stor fordel om fartøyskvotene kunne fastsettes allerede fra årets begynnelse. Dermed ville trålerne bedre kunne legge opp sitt fiske med sikte på å få mest mulig av andre fiskeslag, særlig sei og hyse. Likeså ville vedlikeholds- og ferieopplegg bli lettere med årskvoter.

Etter at saken var drøftet inngående, gikk utvalgets flertall inn for å tilrå følgende regulering av trålfisket etter norsk-arktisk torsk i 1977:

1. Den samlede kvote (for trålere over 250 BRT) på 180.000 tonn rund vekt deles slik:

a. Ferfisktrålere over 250 BRT (herunder rundfrysetrålere)	135.500 tonn
b. Saltfisktrålere over 450 BRT	8.500 "
c. Fabriktrålere	36.000 "

2. Utvalget var videre enig om at ferskfisktrålere over 300 BRT burde gis et tillegg på 10% i forhold til trålerne mellom 250 og 300 BRT. Fartøyer som leverer rundfrosset torsk skulle kunne øke kvoten med 20% av den del av fangsten som leveres rundfrosset for videre bearbeidelse ved landanlegg.

3. Utenom tilleggene i pkt 2, bør kvoten for ferskfisktrålerne fordeles likt på de trålere som deltar i fisket hele året. Utvalget forutsetter at de trålere som har konsesjoner for andre kvoteregulerende fiskeri (spesielt reke-trålfisket), vil få sin torsk kvote fastsatt i forhold til forventet driftstid i torsk fisket.

4. Utvalget var enig om at av ferskfisktrålernes kvote, burde det reserveres 38.000 tonn for tiden etter 1. september. (Når utvalget ikke gikk inn for et høyere kvantum, ble det lagt vekt på at denne trålergruppen tidligere ved fritt fiske ikke har vært over 31/32.000 tonn torsk i perioden 1. september - 31. desember. Hvis kvantumet ble satt høyere enn 38.000 tonn, var en redd for at trålerne ikke ville klare å fiske sin kvote).

Utvalget drøftet om det var nødvendig med ytterligere periodeoppdeling av kvotene, men fant at en i første omgang bare burde henstille til trålerselskapene og industrien i de enkelte distrikter, om å prøve å bli enige om et fiskemønster som

gir mest mulig kontinuerlig drift for industrien. Utvalget antok imidlertid at myndighetene burde ha hjemmel til å foreta en ytterligere oppdeling av kvoten.

5. Utvalget var enig om at kvotene for fabrikktrålerne og saltfisktrålerne burde deles likt på de respektive fartøyer.
6. Utvalget var enig om at når det foreligger bedre oversikt over forventet deltakelse i trålfisket i 1977, spesielt for trålere med "dobbel-konsesjon", kunne det bli nødvendig å foreta mindre justeringer mellom gruppekvoteene.

Utvalgets medlem Midtbø mente at saltfisktrålernes kvote burde settes til 8000 tonn og at fabrikktrålerne burde få 36.500 tonn.

Observatørene hadde følgende bemerkninger:

Wirum var enig i forslaget.

Strand mente at fabrikktrålerne burde ha minimum 38.000 tonn.

Hysvær og Arnstad ville ha følgende protokollert:

"Hysvær og Arnstad vil gi uttrykk for som sitt prinsipielle syn at ferskfisktrålerne skal ha en kvote som forutsetter noenlunde jevn drift over hele året slik at de kan oppfylle sin primære oppgave som er å sikre jevn sysselsetting i filetindustrien.

Hvis den totale kvote på 180.000 er fastsatt som endelig må den totale økning på 25.000 tonn i forhold til 1976 i sin helhet gå til ferskfisktrålerne slik at deres andel blir 137.500 tonn for 1977.

Hysvær og Arnstad vil sterkt reservere seg mot å bruke lønnsomhetsbetraktninger i fisket som fordelingsgrunnlag for de ulike trålergrupper. Disse representanter vil fremheve nødvendigheten av å tilgodese de trålergrupper som totalt sett gir den største sysselsettingseffekt i fiskerinæringen og som er i tråd med den produksjonsplanlegging som anses ønskelig ut fra gitte markedsforhold".

Trålere under 250 BRT.

Formannen opplyste at antall fartøyer under 250 BRT som hadde registrert seg for deltakelsen i fisket etter torsk i 1977 var 110 mens det for 1976 bare var 42. I forhandlingene med Sovjetunionen er det antydnet at denne gruppen vil ta ca. 10.000 tonn i 1977. Disse fartøyene utgjør imidlertid en svært uensartet gruppe og det er derfor vanskelig å finne fram til adekvate

reguleringsformer. Formannen mente at det ikke ville være rimelig å tillate fritt fiske for denne gruppen da enkelte fartøyer under 250 BRT kanskje kan komme til å fiske mer enn kvotene for fartøyer over denne størrelse.

Formannen framsatte derfor forslag om at det burde iverksettes en tilsvarende regulering for disse trålerne for 1977 som den som gjaldt for 1976. Det er i 1976 ikke foretatt noen fordeling av noen gruppekvote, men det er satt et "tak" eller maksimalkvantum som hver av disse fartøyene kan fiske.

Fartøygruppen har i 1976 vært delt i fartøyer over og under 125 BRT og maksimalkvantumet er fastsatt som en prosentvis andel av ferskfisktrålernes fartøykvote.

For 1976 utgjorde maksimalkvantumet for fartøyer mellom 125 og 250 BRT ca. 70% av ferskfisktrålernes kvote og for fartøyer under 125 BRT ca. 35%.

Utvalget sluttet seg til at dette prinsipp blir nyttet også for 1977, men ville ikke binde seg til de konkrete prosent-satser og grupperinger.

Sak 63/76. Orientering om forhandlingene med EF.

Det ble orientert om forhandlingene med EF. Den norske forhandlingsdelegasjon og EF-kommisjonen var blitt enige om en interimsordning for det gjensidige fisket i de første måneder i 1977 etter følgende linjer:

1. Partene kan fortsette sitt gjensidige fiske etter 1.januar og inntil videre.
2. Alle fangstkvanta som tas etter 1.januar, skal på begge sider anses som forskudd på senere tildelte kvoter.
3. Det gjensidige fiske skal være underlagt de reguleringer som partene hver på sin side innfører etter hvert.
4. Partene skal i størst mulig utstrekning konsultere hverandre før slike reguleringer iverksettes.

Før øvrig var det enighet om å videreføre forhandlingene om rammeavtalen på et tidligst mulig tidspunkt i januar.

De forhandlingene om kvoter m.v. for 1977 som inntil nå hadde vært ført, hadde karakter av rent forberedende drøftelser, der en bl.a. hadde fått klarlagt EFs syn på totalkvoter og sonekvoter for de enkelte bestander. Det var fra norsk side særskilt pekt på at EF-kommisjonen overfor Ministerrådet hadde foreslått kvoter for fiskeslag som må anses som fellesbestander mellom Norge og EF, uten at Norge på forhånd hadde vært konsultert. Norge hadde nedlagt protest mot dette. De videre kvotedrøftelsene for 1977 ventes å ville bli vanskelige, bl.a. fordi en ennå mangler tilstrekkelig vitenskapelig bakgrunnsmateriale for å fordele de felles bestander mellom de ulike soner. På siste NEAFC-møtet hadde Kommisjonen anmodet ICES om å utarbeide dette materialet, noe som ville bli påbegynt etter årsskiftet. Forhandlingene mellom EF og Norge måtte også ses i sammenheng med kvotedrøftelsene med Sovjetunionen.

Utvalget tok orienteringen om drøftelsene med EF til etterretning.

Sak 64/76. Midlertidige reguleringer for fisket i Nordsjøen vest av De britiske øyer og ved Grønland.

-----

a) Nordsjøsildefisket

Det ble opplyst at det fra EF-kommisjonen var lagt opp til et totalforbud mot direkte fiske av Nordsjøsilde i de 3-4 første månedene av 1977. Ministerrådet i EF var på sitt møte 20. desember imidlertid ikke blitt enige om kvotereguleringer m.v. for 1977. Det ble derfor vedtatt en midlertidig ordning for januar måned der hvert av medlemslandene skulle begrense sitt fiske av de enkelte fiskeslag til det kvantum som ble tatt i januar 1976.

Utvalget mente at på bakgrunn av den uklarhet som det nå hersker om de reguleringer som vil gjelde for Nordsjøområdet for hele 1977 måtte det ikke legges opp til nasjonale reguleringer for nordsjøsilde eller andre bestander som kunne virke prejuridiserende for de norske kvoteandeler.

Ved fastsettelse av norsk kvote for fiske i januar 1977 måtte det på bakgrunn av EFs midlertidige regulering for sine fiskere tas utgangspunkt i den norske fangsten i januar 1976. Inklusive bifangster fisket Norge 3.932 tonn Nordsjøsilde i januar 1976.

Utvalget viste for øvrig til sitt prinsipielle syn om at det burde fastsettes totalforbud mot fiske av Nordsjøsilde i 1977. En forutsetning for denne tilrådingen var imidlertid at også andre land gjennomførte et tilsvarende forbud og at det ble gjennomført reelle begrensninger i bifangstene av silde i industritrålfisket.

I den foreliggende situasjon tilrådte utvalget at kvoten av Nordsjøsilde for januar måned ble satt til 4.000 tonn.

Tidspunkt for åpning av fisket ble tilrådd mandag den 10. januar kl. 0000.

b) Sildefisket vest for 4° vest

Det ble opplyst at Norge i 1976 hadde fisket 4.068 tonn silde i dette området. I januar måned 1976 var det ikke tatt norske fangster.

Utvalget tilrådte at fisket etter silde vest for 4° vest inntil videre i 1977 burde kunne drives uten kvoteregulering. Utvalget viste for øvrig til sitt tidligere vedtak (jfr. sak 57/76b) om at Norge for hele året 1977 var innstilt på å godta en proratarisk reduksjon av den norske kvoten i forhold til den foreslåtte reduksjon av totalkvoten.

c) Havbrislingfisket

For havbrisling hvor totalkvoten i 1976 er 650.000 tonn, har havforskerne anbefalt en reduksjon til 400.000 tonn for 1977. Norges kvote i 1976 er 123.300 tonn. En proratarisk reduksjon vil gi en norsk kvote på ca. 76.000 tonn i 1977.

Hermetikkindustrien hadde etter oppgave innhentet gjennom Norges Sildesalslag gitt uttrykk for et behov på ca. 55.000 hl havbrisling til konsum. Det knyttet seg imidlertid flere forbehold til dette behovet, slik at Sildelaget regnet med at det reelle behov var lavere.

Birkeland uttrykte bekymring over iverksettelse av norske reguleringer som en ikke hadde garanti for ville bli fulgt opp ved tilsvarende reguleringer fra andre land. Fra administrasjonens side ble det framholdt at det måtte kunne forutsettes at også andre land ville praktisere fornuftige ordninger som tok hensyn til at de fangster som ville bli tatt i begynnelsen av 1977, ville måtte komme til fradrag fra en senere fastsatt årskvote.

Utvalget tilrådte at havbrislingfisket ble regulert for januar måned 1977, eventuelt også for februar måned, med en kvote på 35.000 tonn til oppmaling og 3.000 tonn til konsum.

Utvalget forutsatte at det blir etablert turkvoteordning for oppmalingskvantumet. Det forutsettes videre at salgslagene gjennomfører nødvendige turkvotereguleringer av hensyn til mottaket av brisling til konsum.

Når det gjaldt tidspunkt for åpning av fisket tilrådte utvalget mandag den 10. januar 1977 kl. 0000.

d) Rekefisket ved Vest-Grønland

I ICNAF er det for 1977 fastsatt en totalkvote på 36.000 tonn reker i underområde 1. Av dette kvantum er det reservert en felleskvote for andre land på 7.000 tonn. Det er ikke bestemt hvor stor andel av denne Norge vil bli tildelt. Norge stemte mot dette vedtaket på ICNAF-møtet (jfr. sak 59/76b).

Norge vil under forhandlingene med EF sterkt gå inn for å bli tildelt en tilfredsstillende nasjonal kvote.

Vilkår for norsk rekefiske ved Vest-Grønland er at Danmark blir gitt melding om hvilke norske fartøyer som skal delta i fisket, og melding om tidspunkt for fartøyenes avgang til fiskefeltet.

For tilfelle av at det fra EFs side under fisket skulle bli lagt opp til ordninger som kunne føre til avbrudd i det norske

fisket, eventuelt bli innført registreringsordninger som ville medføre reduksjon i antall norske fartøyer, bør det kunne vises til den gjensidige konsultasjonsplikt som en er blitt enig om mellom EF og Norge.

Når det gjaldt den individuelle kvoteregulering, ble det vist til brev av 22. desember 1976 fra Havreker A/L til Fiskeridirektøren. Av brevet går det fram at medlemsmøte den 21. desember 1976 i Havreker A/L vedtok å anbefale overfor Reguleringsutvalget en kvotefordeling for fartøyene som reserverer 70% av totalkvoten som basiskvoter og de resterende 30% til fordeling etter brutto-tonnasje. Medlemsmøtet anbefalte videre at eventuelle ubenyttede restkvoter i god tid burde fordeles blant de øvrige reketralerne.

Etter å ha drøftet saken, ga utvalget tilråding i samsvar med de nevnte vedtak på medlemsmøte den 21. desember 1976 i Havreker A/L.

Utvalget var videre enig om at årskvotene innenfor visse rammer måtte tillates overført mellom fartøyene fordi det ville være lite fornuftig å la fartøyer med en mindre ubenyttet kvote gå en tur til Grønland for å ta sin restkvote.

Fangster som tas innen årskvoten er fastsatt, vil måtte anses som forskott i de fartøykvoter som senere vil bli gitt. Utvalget forutsatte at det blir sendt ut en orientering til fiskerne om saken.

Møtet tok til kl. 1115 og ble avsluttet kl. 1530. Nytt møte i utvalget ble ikke berammet, da møtetidspunkt ville være avhengig av gangen i de internasjonale forhandlingene.

N O T A T
*****

Til sak 62/76. Fordeling av den norske trålerkvote på trålergrupper (over 250 BRT) og trålere.

1. Utenom 13 fabrikkskip (497 til 1584 BRT) og 4 saltfisktrålere (469 til 562 BRT) er det registrert i alt 90 søknader om trålkvote for trålere over 250 BRT. De aller fleste av disse oppgir ferskfisktråling som driftsform, noen få oppgir rundfrysing eller saltfisktråling.

De 90 søknader fordeler seg slik:

	<u>250-299 BRT</u>	<u>300-500 BRT</u>	<u>Tils.</u>
Uten konsesjon	1	1	2
Ringnotsnurper	1		1
Også søkt rekekvote Vest-Grønland	4	1	5
Starter fisket mai 1977	1		1
Andre (=helårsdrevne i torskefisket)	76	5	81
	<u>83</u>	<u>7</u>	<u>90</u>

Hvis en ser bort i fra de 2 fartøyer uten konsesjon og den ene ringnotsnurperen, er det 87 fartøyer som kommer i betraktning ved kvotetildelingen. De fartøyer som også har søkt om rekekvote, har de siste år vesentlig drevet rekefiske. En har derfor for disse 5 fartøyer regnet halvt årsverk, (årskvote). Sammen med det ene fartøyet som kommer inn i fisket i løpet av året, gir dette 84 årsverk. Hertil kommer 10% for de 5 helårskrevne trålere over 300 BRT. For ferskfisktrålerne over 250 BRT må kvoten således deles på 84,5 årsverk.

2. 84,5 årsverk representerer en økning i fiskeinnsatsen på 23,4% i forhold til 1975 (68,5 årsverk). Ved fritt fiske i 1975 oppnådde denne gruppen 124.440 tonn (rund vekt). Med innsats tilsvarende den beregnede for 1977, vil fangsten til denne gruppe kunne anslås til 153.500 tonn (124.440 økt med 23,4%). Stilles denne beregnede fangst sammen med den faktiske fangst til saltfisktrålerne i 1975 og en beregnet fangst for fabrikkskipene (1975-fangsten økt med 6% svarende til økning i innsatsen fra 12 1/4 til 13 fartøyer) får en flg. oppstilling:

Ferskfisktrålere over 250 BRT	153,500 t. (74,75%)
Saltfisktrålere over 450 BRT	9.300 t. (4,45%)
Fabrikkskip	44.000 t. (21,80%)
Sum	206.700 t. (100%)

Fordeles de 180.000 etter disse andeler, får en flg. kvoter:

Ferskfisktrålere	133.650 tonn
Saltfisktrålere	8.010 "
Fabrikkskip	38.340 "
Sum	180.000 tonn

3. På grunnlag av ovenstående vil Fiskeridirektøren foreslå følgende fordeling på fartøygrupper:

Ferskfisktrålere over 250 BRT	135.000 tonn
Saltfisktrålere	9.000 "
Fabrikkskip	36.000 "
	<u>180.000 tonn</u>

4. Når det gjelder de enkelte fartøykvoter, forutsetter en lik deling innenfor hver av gruppene saltfisktrålere og fabrikkskip. Dette gir 2.250 tonn rund vekt på hver saltfisktråler og 2.709 tonn rund vekt for hver fabrikktråler.

For ferskfisktrålerne er det tidligere (Reguleringsutvalgets møte 9. og 10. nov.) forutsatt et tillegg på 10% på fartøyer over 300 BRT og et tillegg på 15% for det kvantum som rundfryses om bord for viderebearbeidelse på landanlegg. Tillegget på 10% er allerede medtatt i gruppekvoten.

Når det gjelder tillegget på 15% er det vanskelig å anslå hvor mye det kan utgjøre. Rent anslagsvis vil en anta at det maksimalt kan bli dobbeltfrosset 10.000 tonn som vil gi et tillegg på 1.500 tonn. Dette må fratrekkes den foreslåtte gruppekvoten på 135.000 tonn. Til fordeling gjenstår det da 133.500 tonn som delt på 84,5 årsverk, gir 1.580 tonn rund vekt (1.128 tonn sløyd vekt) pr. tråler mellom 250 og 300 BRT.

For trålere over 300 BRT blir kvoten 10% høyere, dvs. 1.738 tonn rund vekt. Hvis hele fangsten for fartøyer i denne gruppen rundfryses, blir fartøykvoten ytterligere øket med 15%, dvs. til 1.999 tonn.

5. På forrige møte på Reguleringsutvalget ble det besluttet at minst 35.000 tonn av ferskfisktrålernes kvote, som tidligere var beregnet til 122.500 tonn, ble tatt etter 1. september. Med økningen i gruppekvoten vil en tilrø at kvantumet settes til 38.000 tonn, dvs. ca. 28% av gruppekvoten. Dette betyr at for hver trålers (250-299 BRT) årskvote, må minst 445 tonn rundvekt tas etter 1. september.

6. Det knytter seg en viss usikkerhet til ovenstående anslag over deltakingen. En forutsetter derfor at det kan foretas mindre justeringer i kvoteberegningene når en har bedre oversikt over deltakelsen.

Bergen, 29. desember - 76

- c) Regulering av fiske etter sild i ICES statistikkområde VIIa. Totalkvote og fordeling. Rek.(.)
  - d) Regulering av fisket etter sild i Irskesjøen. Totalkvote og fordeling. Rek.(13).
  - e) Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild. Rek.(9).
7. Regulering av torsk, hyse og hvitting i avtaleområdet.
- a) Regulering av fisket etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen. Totalkvote og fordeling for 1977. Rek.(14).
  - b) Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse. Totalkvote og fordeling for 1977. Rek.(19).
  - c) Regulering av fisket etter torsk, hyse og hvitting i ICES statistikkområde VI og VII vest av 4^ov.l. Totalkvote og fordeling for 1977.
  - d) Regulering av torskebestanden utenfor Øst-Grønland.
8. Regulering av makrell i avtaleområdet.
- a) Regulering av makrellfisket i Nordsjøen og den vestlige bestanden i ICES statistikkområde VI og VII. Totalkvote og fordeling i 1977.
  - b) Forslag om endring av Rekommandasjon (11)(C) om fiske etter makrell for oppmaling.
9. Regulering av seifiske i konvensjonsområdet. Totalkvote og fordeling for 1977.
10. Brislingfisket i Nordsjøen. Totalkvote og fordeling. Rek.(8)(D).
11. Maskevidde i trålredskaper.
- a) Minste maskevidde i trålredskaper som brukes i fisket etter tunge, rødspette, torsk, hyse og hvitting i Region 2.
  - b) Forslag til endring av maskevidden i trålredskaper i Region 1.
12. Kontroll av kvotereguleringen. Forslag til månedlig rapportering av fangsttinnssats i Region 1.
13. Flytetrål.
14. Regulering av fangsttinnssatsen rundt Færøyane.
15. Forslag om endring av protestprosedyre i Artikkel 8 i konvensjonen.
16. Forholdet mellom fiske for oppmaling og fisket etter konsumfisk.
17. Regulering av fisket etter uer i ICES underområde XIV.
18. Arrangementet for et ekstraordinært møte våren 1977 og årsmøtet 1977.
19. Formulering av spørsmål om råd fra ICES.
20. Pressemelding.
21. Eventuelt. Spørsmål om den internasjonale transportarbeider-federasjonen skulle få observatørstatus på møtet.

- 1) Statssekretær Edvard Bishop ønsket møtedeltagerne velkommen og viste til de store og vanskelige oppgaver deltagerne på dette møtet stod overfor. Han viste her spesielt til at de fleste kvotereguleringene utløp ved utgangen av 1976 og til spørsmålet om NEAFC's fremtid.

Statssekretær Bishop mente at grunnlaget for NEAFC og kommisjonens rolle med hensyn til å regulere bestandene nå ville bli endret ettersom kyststaten utvidet sine fiskerigrenser. Kyststatene ville dermed overta ansvaret for reguleringer av de bestander som befinner seg innenfor de respektive lands soner. Han viste videre til at mange av bestandene i konvensjonsområdet var i alvorlig fare og at det måtte drastiske reguleringer til dersom en skulle klare å gjenoppbygge bestandene. NEAFC's problem var å forene videnskapelige råd med de økonomiske realiteter som fiskerinæringen stod overfor. Storbritannia tillå forsøkene med å redde fiskeressursene den aller største betydning og ville i så måte arbeide for å finne fram til de beste metodene for å nå dette mål.

Presidenten takket statssekretær Bishop for hans velkomst-hilsen og innrømmet at enkelte av medlemslandenes utvidelse av fiskerigrensene ville nødvendiggjøre visse endringer i NEAFC-konvensjonen. Han viste videre til at rapporten fra arbeidsgruppen som hadde utredet NEAFC's fremtid, nå var lagt fram for kommisjonen. Presidenten hadde god tro på at NEAFC ville spille en stor rolle i fremtiden. Fiskerinæringen i alle land ville bli skadelidende dersom det ikke ble gjort internasjonale beslutninger med hensyn til å etablere adekvate og rettfærdige reguleringer.

- 2) På møtet ble opplyst at Bulgaria og Cuba nå hadde tiltrådd som medlemmer i NEAFC.

- 3) Dagsorden:

Til saklisten ble det bare gjort mindre bemerkninger og saklisten ble enstemmig godkjent.

Italieneren Pizzouti som møtte som observatør for EF meddelte innledningsvis at han på vegne av EF ville legge fram en erklæring.

Denne erklæringen gikk i korthet ut på at Ministerrådet i EF var blitt enige om at medlemslandene fra 1. januar 1977 skulle utvide sine fiskerigrenser i Nordsjøen og Nord-Atlanteren til 200 n.mil.

Det ble understreket at tredjelands fiske i EF-sonen fra 1. januar ville bli regulert av avtaler mellom Fellesskapet og tredjeland. Alle slike avtaler måtte etableres på grunnlag av forhandlinger med Fellesskapet da alle medlemsland i denne saken hadde delegert sin myndighet til Fellesskapet.

Som en følge av ovennevnte slo erklæringen fast at spørsmålet om adgangen for tredjelands fiskere til å fiske i EF sone etter 1.1.77 var avhengig av bilaterale forhandlinger med EF og at det var nødvendig å komme fram til rammeavtaler mellom partene.

(Den norske delegasjon som forhandlet om en fiskeri-avtale med EF om gjensidige fiskerettigheter, var 19.11. blitt orientert om EF-kommisjonens standpunkt. På et delegasjonsmøte før åpningen av NEAFC møtet var den norske NEAFC-delegasjonen blitt gjort kjent med EF-utspillet og likeens om Sovjets prinsipielle holdning til EF som forhandlingsmotpart. Spørsmålet om det likevel kunne komme i stand kvotedrøftelser på NEAFC-møtet var imidlertid ikke helt klart da saken var drøftet i Brussel den 19.11.)

Etter at EF-observatøren hadde lagt fram erklæringen og deltagerne hadde fått tid til å studere den, fremholdt presidenten at uansett hvilke jurisdiksjonsforhold en ville stå overfor i 1977, burde kommisjonen vurdere bestandssituasjonen for de forskjellige fiskeslag. Presidenten viste til at kyststatene i fremtiden ville kreve større andeler av totalkvotene og mente at kommisjonen allerede nå burde ta dette i betraktning. Han la også til at landene fremdeles var medlemmer av NEAFC med de plikter og retter dette måtte føre med seg. Dessuten viste han til forhandlingene i ICNAF hvor en hadde stått overfor lignende problem, men hvor det med kyststatenes samtykke hadde vært foretatt midlertidige kvotefordelinger for 1977.

Nederland som førte ordet på vegne av EF viste til den fremlagte erklæring og håpet på at det ville være mulig å oppnå bilaterale forhandlinger mellom EF og tredjeland. EF kunne imidlertid ikke innlate seg på kvotedrøftelser

i NEAFC , men de kunne være med på å diskutere bestands-situasjonene for de enkelte fiskeslag.

Norge på sin side pekte på at etableringen av utvidede soner fra norsk side ikke var sett på som noe alternativ til internasjonalt fiskerisamarbeid. Utvidelsene måtte heller betraktes som et supplement i denne sammenheng. Norge var forberedt på å diskutere kvoter så lenge det ved allokeringene ble tatt tilstrekkelig hensyn til kyststatenes interesser. Selv om vi hadde sagt opp vårt medlemskap i NEAFC med virkning fra 11. august 1977 ville Norge betrakte de NEAFC-reguleringer for 1977 som vi hadde stemt for som bindende for hele kalenderåret 1977.

Portugal og Sovjet gav uttrykk for at alle punkter på dagsorden skulle diskuteres og at det burde fastsettes nasjonale kvoter på dette møtet.

Island ville avstå fra å stemme for ikke å prejudisere sin posisjon foran bilaterale forhandlinger med EF.

Presidenten foreslo så at en kunne drøfte fordeling av kvotene på et foreløpig grunnlag uten at dette skulle virke prejudiserende på senere bilaterale forhandlinger.

(I pausen mellom 1. og 2. sesjon hadde den norske delegasjonen et internt møte hvor formannen kort repeterte hvordan forholdet mellom EF og Sovjet stod. Det var enighet i delegasjonen om at Norge skulle forsøke å foreslå en formulering til et forhandlingsgrunnlag som kunne være akseptabelt for begge parter.

En slik kompromisstekst ble underhånden levert EF-kommisjonens representant, Pizzouti.

Dette forslaget gikk ut på at tildeling av kvote til land som ikke var kyststat i relasjon til en bestand ikke skulle bety at vedkommende land hadde adgang til å fiske i en økonomisk sone med mindre det forelå en avtale om adgang til å fiske eller det var forhandlinger i gang for å nå en slik avtale.

EF-observatøren kunne imidlertid ikke akseptere dette.)

Ved åpningen av den 2. sesjonen ble Nederland spurt om EF hadde tatt noe standpunkt til presidentens forslag.

Den nederlandske delegaten som svarte på vegne av Fellesskapet gjorde det imidlertid klart at EF ikke kunne diskutere kvotereguleringer som kunne virke prejudiserende på fremtidige bilaterale forhandlinger. Han mente at selv om det ikke ble fastsatt NEAFC-kvoter ville det ikke bety at bestanden ikke ville bli beskyttet. Tvert imot ville en stor del av bestanden komme inn under EF-sonen, og fra 1.1.77 var det derfor opp til EF å foreta nødvendige reguleringer.

Nederland var imidlertid interessert i å høre andre lands mening om NEAFC's fremtid. De foreslo også at en skulle ta opp til diskusjon hvilke bestander eller deler av bestander som befant seg innenfor eller utenfor kyststatsonene. Dette spørsmål kunne være viktig å få klarert i forbindelse med de bilaterale forhandlinger.

I forbindelse med drøftingene om NEAFC's fremtid, jfr. pkt. 5, kom diskusjonen i mange tilfeller inn på ovennevnte spørsmål. Det var særlig i forholdet mellom EF-kommisjonen og de land som ikke hadde anerkjent EF, som forhandlingspart, at en merket seg at synspunktene var motstridende.

Polen gav klart uttrykk for at de ikke kunne ta opp bilaterale forhandlinger med EF på det nåværende tidspunkt.

Videre hevdet Polen at så lenge medlemslandene i EF ikke hadde sagt opp sitt medlemskap i NEAFC ville etablering av en 200-mils fiskerigrense fra 1.1.77 ikke være forenlig med disse landenes forpliktelser i henhold til NEAFC konvensjonen. Polen mente derfor at 1977 måtte betraktes som et overgangsår hvor NEAFC burde fastsette totalkvoter og fordeling.

Representanter for EF-kommisjonen pekte på at Polen i andre sammenheng de facto hadde godkjent EF som forhandlingsparter, og mente at det hele stod på viljen til å forhandle. EF var beredt til å ta opp bilaterale drøftelser med de som ønsket rettigheter innenfor EF-sonen.

Selv om det på dette møtet ble vedtatt NEAFC-rekommandasjonen med totalkvote og fordeling måtte spørsmålet om adgang for tredjeland til å fiske innenfor sonen likevel drøftes bilateralt mellom EF og de enkelte land.

Presidenten mente at det hadde liten hensikt å diskutere totalkvoter og fordeling i NEAFC dersom EF-landene likevel ville stemme mot eventuelle reguleringsforslag.

(Under hånden ble den norske delegasjonen gjort kjent med at Sovjet stort sett delte de polske synspunkter.

Videre gjorde Sovjet det klart at medmindre det kom i stand en praktisk ordning mellom Sovjet og EF-landene om sovjetisk fiske i EF-sonen, ville Sovjet ikke slippe EF-landene innenfor et belte på 200 mil fra Sovjets kyst. Slik situasjonen hadde utviklet seg og så lenge EF-landene blokkerte en ordning i EF-sonen, var Sovjet ikke villig til å drøfte noen torskeregulering i Barentshavet.)

4. Rapport fra Liaisonkomiteen.

Formannen for Liaisonkomiteen, direktør Sætersdal, minnet delegatene om at komiteen hadde lagt fram sine råd for 1977 vedrørende de viktigste bestandene allerede på NEAFC-møtene i april og juli 1976.

Siden spørsmålet om regulering av bestandene skulle behandles på nytt på inneværende møte hadde Liaisonkomiteen sett på anbefalingene for 1977 på ny. For de fleste av bestandene var det imidlertid ikke mulig å foreta noen revurdering av de tidligere anbefalinger på grunn av at forskerne manglet nye data. For nordsjø-sildas vedkommende var det imidlertid innkommet en del nye data. Disse indikerte at bestanden var i en enda dårligere forfatning enn det som tidligere var antatt.

Ellers ville formannen å foreta en oppsummering av bestandssituasjonen for de forskjellige bestander etter som de kom opp på dagsorden.

Avslutningsvis sa Sætersdal at fiskeriene i verdenssammenheng nå gikk inn i en periode med store forandringer, men uansett hvordan fiskeriregimene ville bli, måtte en være klar over at ressursgrunnlaget ikke endret seg. Han håpet at ressursene og regulering av disse ville stå i forgrunnen når bestandene nå skulle deles mellom de forskjellige interesser.

I løpet av møtet ble det utdelt en oversikt over de forskjellige bestander som viste i hvilke økonomiske soner og internasjonale områder de forskjellige fiskebestander opptrådte.

Ved presentasjonen av denne oversikten fremholdt Sætersdal at oversikten var basert på det nåværende historiske fiskemønster. Dette ga nødvendigvis ikke uttrykk for den mest ideelle utnyttelse av bestandene.

Han viste også til de praktiske problemene som lå i denne oppdelingen av bestanden i soner i relasjon til naturlige fluktuasjoner i bestandene.

Region 1 var av praktiske grunner holdt utenfor oversikten. (Oversikten følger vedlagt.)

5. NEAFC'S fremtid. Behandling av arbeidsgruppens rapport.

På det 14. årsmøte i NEAFC ble det, på grunnlag av et norsk forslag, nedsatt en arbeidsgruppe som skulle vurdere spørsmålet om fremtidig internasjonalt samarbeid vedrørende forvaltningen av fiskeressursene i konvensjonsområdet. Gruppen skulle også foreslå endringer i NEAFC-konvensjonen for at den kunne tilpasses det nye havrettsregimet.

Denne arbeidsgruppen hadde hatt møte fra 28. september - 1. oktober d.å. og rapporten fra møtet var tilsendt deltagerne.

Presidenten presenterte rapporten og mente at en her var kommet et godt stykke på vei på alle vesentlige punkter.

Arbeidsgruppen hadde bl.a. foreslått at for de bestander som bare befant seg innenfor ett eller flere lands økonomiske soner, skulle NEAFC bare ha en rådgivende funksjon.

Når det gjaldt bestanden som både oppholde seg innenfor og utenfor de økonomiske soner, skulle disse reguleres av NEAFC. Forslaget gikk videre ut på at disse reguleringer bare skulle ha gyldighet innenfor kyststatens jurisdiksjonsområde hvis kyststaten stemte for reguleringen.

Arbeidsgruppen har i rapporten pekt på at NEAFC-konvensjonen ikke inneholdt noen bestemmelser om endring av konvensjonen. Det var derfor nødvendig å oppnå full enighet om endringsforslagene.

Spørsmålet ble derfor reist om en formelt sett skulle gå inn for endring av nåværende konvensjon eller om en skulle lage en ny konvensjon.

Fra norsk side ble det gitt uttrykk for at Norge ville kunne akseptere de konklusjonene som arbeidsgruppen hadde kommet fram til.

Når det gjaldt spørsmålet om det burde vedtas en ny konvensjon eller om det bare skulle foretas endringer av den bestående konvensjon, ville Norge foretrekke det siste alternativ fordi dette ville ta kortere tid.

Norge foreslo at det skulle nedsettes en mindre redaksjonskomité som skulle sette opp forslag til nye artikler i konvensjonen og at det deretter skulle innkalles til et møte som skulle ta stilling til forslaget til revidert konvensjon. Dette møtet burde holdes i begynnelsen av 1977 slik at den endrede konvensjon kunne bli ratifisert i løpet av 1977 og tre i kraft fra 1.1.1978.

Polen var enig i at det var nødvendig med visse endringer i konvensjonen. Men de mente at dette arbeidet burde den tidligere arbeidsgruppen ta seg av i stedet for å nedsette en egen redaksjonskomité. Polen pekte også på at et av utgangspunktene for arbeidsgruppen hadde vært den omforente forhandlingsteksten fra Havrettskonferansen. En av artiklene i denne forhandlingsteksten, nemlig artikkel 58, var foreslått endret av gruppen av kystløse og geografiske vanskeligstilte nasjoner. Slik disse landene hadde tenkt seg artikkelen endret skulle disse landene bli betraktet som en gruppe med fiskerirettigheter innenfor alle i-lands soner basert på tradisjonelt fiske. Den polske delegasjonen mente at dette forholdet burde tas i betraktning i forbindelse med arbeidet med endring av konvensjonen.

Etter en del diskusjon ble det vedtatt at gruppen som skulle lage et forslag til nye artikler i konvensjonen skulle ha samme sammensetning som den tidligere arbeidsgruppen og at medlemmene skulle ha status som personlige eksperter.

En ble også enig om å gå igjennom arbeidsgruppens rapport med sikte på å gi den nye gruppen et klarere mandat.

I de tilfeller hvor arbeidsgruppen hadde alternative forslag ble gruppens flertallssyn lagt til grunn.

Det ble så fastsatt at mandat for den nye arbeidsgruppen og besluttet at gruppen skulle komme sammen i januar 1977 hvorefter rapporten fra gruppen skulle oversendes NEAFC-sekretariatet innen 24.januar som skulle distribuere den til medlemslandene. Det skulle så holdes en egen konferanse som skulle behandle gruppens forslag. Denne konferansen skulle finne sted fra 29.mars til 4.april i stedet for det ellers planlagte møtet til våren.

Observatøren fra ICES, hr. Tambs-Lyche, understreket at arbeidsgruppen hadde regnet med at de nåværende samarbeidet mellom NEAFC og ICES burde fortsette. Inntil nå hadde ICES koordinert de vitenskapelige undersøkelser som ble utført av de forskjellige medlemsland. Det var av aller største viktighet at disse undersøkelser kunne fortsette uten avbrudd. Dersom en skulle oppnå kontinuitet i forskningsprogrammene måtte de medlemsland som utvidet sin fiskerigrense, tillate andre lands forskningsfartøy å operere innenfor grensene uten for mange restriksjoner.

Det var de biologiske kriterier som var avgjørende for de enkelte tokt og forskningsprogrammer. Toktprogrammene for 1977 var allerede fastsatt og det ville være umulig for ICES å få omorganisert programmene for begynnelsen av 1977. Dersom disse toktene ikke kunne finne sted, ville forskerne ikke få de nødvendige data for neste års vurderinger av de ulike bestander.

Sverige og Island framsatte deretter et forslag til resolusjon angående denne saken, jfr. pkt. 19.

Kommisjonen gikk så over til å diskutere de enkelte bestandene.

6 (a) Sild i Nordsjøen og Skagerak.

Presidenten viste til oversikten fra havforskerne som viste at EF, Norge og Sverige var kyststater i relasjon til denne bestanden.

Norge hevdet at de på det nåværende tidspunkt ikke var riktig å ta opp spørsmålet om en mer permanent deling av bestandene. Det ble vist til de gjentatt mislykkede forsøk på å få gjennomført en effektiv regulering av nordsjøsildefisket.

Norge ville igjen gå inn for et totalforbud mot direkte fiske etter nordsjøsil, forutsatt at det ble fastsatt en adskillig strengere bifangstregulering enn det kompromiss som ble vedtatt på Lisboamøtet i sommer. Disse reguleringene måtte bli strengt kontrollert.

Norge viste til at det var særlig EF-landene (Danmark) som hadde fisket ungsild som bifangst. Dette kunne ikke fortsette. Nå måtte det virkelig gjøres anstrengelser for å gjenoppbygge bestanden.

Den nederlandske representanten var absolutt enig med Norge i at bestanden befant seg i en alvorlig situasjon og EF var klar til å foreta tiltak for å redusere fangstene. Det ble i den anledning pekt på at det kunne fiskes ca. 40.000 tonn kjønnsmoden sild til menneskeføde dersom det ikke ble fisket sild som bifangst i industri-fisket. Nederland rettet også oppmerksomheten på det forhold at hele 95% av totalkvantumet som var fisket i 1974 var fisket i EF-sonen. EF-landene ville derfor bli hovedansvarlig for denne bestanden.

Norge ville reservere seg mot Nederlands tolkning av hvilke land som var kyststat og ansvarlig for reguleringen av nordsjøsil. Tidligere var mye av fangstene tatt i norsk sone. Etter nedgangen i bestanden var riktignok meste-parten tatt i EF-soner. Hvis bestanden ble gjenoppbygget ville dette igjen endre seg.

Nederland var enig i at det var et felles ansvar for bestanden.

6(b) Sild vest av 4° vestlig lengde.

Formannen for liaisonkomitéen opplyste at bestandssituasjonen for denne bestanden var bedre enn for nordsjøsil (øst for 4° vestlig lengde) selv om totalkvoten for 1976 på 136.000 tonn hadde vært satt høyere enn anbefalt av forskerne. For 1977 var det anbefalt en totalkvote på 83.000 tonn.

6(c) Atlanto-skandisk sild.

Norge pekte på at denne bestanden ville befinne seg innenfor en utvidet norsk fiskerigrense. Norske forskere drev nå undersøkelser av mengden av 0 og 1 gruppesild. Til vinteren ville norske fiskere prøve å fastslå gytebestandens størrelse. Norge hadde til hensikt

etablere et totalforbud mot fiske av sild de første 7 månedene i 1977 (bortsett fra fiske til vitenskapelige formål.) På grunnlag av de nye undersøkelsene ville en så vurdere om det kunne iverksettes et begrenset sildefiske for menneskeføde fra august måned.

Sovjet understreket at det var nødvendig med totalforbud mot fiske av sild i 1977, og de pekte på at denne bestanden normalt hadde en utbredning utover norsk sone.

Norge sa seg enig i at under normale forhold hadde bestanden vandret mellom norsk, sovjetisk og islandsk sone og likeså i internasjonalt farvann. Men under de nåværende forhold var bestanden konsentrert i norsk sone og var underlagt norsk reguleringsmyndighet. Norge forstod imidlertid at andre land (Sovjet og Island) hadde synspunkter på bestandssituasjonen. Dette måtte kunne drøftes bilateralt.

7(a) Torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

Liaisonkomitéens formann sa at totalkvotene som var anbefalt for 1977 var henholdsvis 174.000 tonn torsk, 190.000 tonn hyse og 130.000 tonn hvitting. Nederland hevdet at det var spesielle problemer med å forvalte disse bestandene og spurte Liaisonkomitéens formann om det kunne være mer effektivt å regulere dette fisket med annet enn kvotereguleringer, for eksempel større maskevidde og minstemål. De mente videre at ca. 85% av disse bestandene ville ligge innenfor EF-sonen. Ut i fra en historisk betraktning skulle EF-andelen være enda høyere Dette burde tas i betraktning ved fordeling av bestandene.

Liaisonkomitéens formann var enig i at disse bestandene var spesielt vanskelige å regulere. Særlig var bifangst problemet stort. Han mente at det var høyst aktuelt å forsøke andre reguleringsmetoder i tillegg til kvotereguleringer.

7(b) Norsk artisk torsk.

Liaisonkomitéens formann hadde ingen ting å tilføye i forhold til den anbefaling som var fremlagt på foregående møte. (d.v.s. en totalkvote på 810.000 tonn ekskl. 40.000 tonn "Murmansk" - torsk og 40.000 tonn norsk kvsttorsk).

7(c) Torsk ved Øst-Grønland.

Liaisonkomitéens formann sa at denne saken ble behandlet på foregående møte hvor det var enighet om at Øst og Vest-Grønland burde betraktes som et reguleringsområde. Han pekte på at området nå kom til å gå inn i EF-sonen, men at bestanden også var av interesse for Island. Island understreket dette og viste til at torske-yngelen drev fra Island til oppvekst - områdene ved Grønland for deretter å vandre tilbake til Island som kjønnsmoden fiske. Videre var det påpekt at Liaisonkomitéen hadde anbefalt at fiske ved Øst-Grønland skulle holdes på det lavest mulige nivå.

8(a) Makrell i Nordsjøen og i ICES statestikkområde VI og VII.

Liaisonkomitéens formann pekte på at det var to makrellbestander. Den anbefalte totalkvote for den østlige del (Statistikkområde IV og III a, Nordsjøen og Skagerak) var 155.000 tonn og for det vestlige området (vest for 4° vestlig lengde) 182.000 tonn.

Den norske delegasjonen viste til de kvotereguleringer Norge alene hadde iverksatt for makrellfisket siden 1970. Samtidig hadde andre land trappet opp sitt fiske til tross for at Norge på en rekke NEAFC-møter hadde vist til at Nordsjøbestanden var nedadgående. Siden 1974 hadde også Norge foreslått NEAFC-kvotereguleringer uten noen tilslutning fra de land som trappet opp sitt fiske. Det ble samtidig vist til at i det vestlige området var bestanden blitt betraktelig redusert som følge av sterkt opptrappet fiske i 1974 og 1975. Norge kunne ikke lenger være med på å regulere fisket for sine fiskere mens andre lands fiske økte. Det var derfor nødvendig med en streng begrensning i 1977.

Nederland hevdet (på vegne av EF) at ca 70-80% av makrellfangstene var tatt i EF-soner. Norge pekte på at selv om det var mulig at ca. 70-80% av all makrell var tatt i EF-sonen de siste årene, var det nødvendig å se på de to bestandene hver for seg når reguleringene skulle drøftes. EF-landenes høye andel gjaldt særlig den vestlige bestand. Her som for de fleste andre var det nødvendig med en fellesregulering mellom Norge og EF.

Det ble av Spania reist tvil om det forelå

tilstrekkelige opplysninger til å foreta en deling av den vesentlige bestanden mellom EF og andre land (Spania). Formannen for Liaisonkomiteén sa seg enig i dette. Det samme gjaldt også for hestmakrell.

8 b. Fiske etter makrell til oppmaling.

På årsmøtet i juli i år fremsatte Norge et forslag om regulering av makrellfisket både i det østre og det vestre område. I den forbindelse måtte det foretas en endring av nåværende rekommandasjon (11).

Som kjent ble det ikke vedtatt noen kvoteregulering for makrell. Norge ville derfor trekke tilbake forslaget om endring av nåværende rekommandasjon (11).

Nederland ville på sin side gjerne ha endret rekommandasjon (11), men presidenten hevdet at denne burde bli stående som opprinnelig vedtatt inntil det var vedtatt en ny rekommandasjon (11) eller konvensjonen ble endret.

9. Sei i konvensjonsområdet.

Norge mente at siden seibestanden nord for 62° n.br. i det alt vesentlige ville bli i norsk sone og nordsjøbestanden i hovedsak ville ligge innenfor norsk sone ville disse bestandene bli undergitt norsk reguleringsmyndighet.

Det fremkom ingen innvendinger mot dette synspunkt.

10. Brisling i Nordsjøen.

Forskerne hadde til april-møtet foreslått en totalkvote på 400.000 tonn for 1977. Formannen for Liaisonkomiteen mente imidlertid at dette kvantum kunne være noe høyt.

Nederland pekte på at 400.000 tonn kunne fiskes innenfor EF-sonen, 100.000 tonn i Skagerak og 2-3.000 tonn i norsk sone.

11 a. Forslag om økning i maskevidden i trål for fiske etter tunge, rødspette, torsk, hvitting og hyse i Region 2.

Nederland viste til forslaget om økning av maskevidden i Region 2 fra 75 til 90 mm, som ble fremsatt av den nederlandske delegasjon på juli-møtet. Forslaget var hovedsakelig begrunnet utfra fisket etter sjøtunge. Men

siden denne arten nå kom til å befinne seg hovedsakelig innenfor EF-sonen var det en sak for EF å fastsette eventuelle reguleringsforslag.

11 b. Forslag om økning av maskevidden i trål til 135 mm i Region 1 fra 1.januar 1978.

Norge fremholdt at Norge innenfor den økonomiske sone ville innføre 135 mm som minste maskevidde i trål og at denne ville tre i kraft fra 1.1.1978. Videre ville en regulere bruken av dekknett og rundstroppe på trål. Uten at Norge hadde endret standpunkt, ville en slik møtet hadde utviklet seg imidlertid trekke forslaget om økning av maskevidden tilbake fra dette NEAFC-møtet.

Island støttet det norske forslaget om 135 mm og viste til at de lenge hadde hatt bestemmelser om større maskevidde enn i NEAFC. Island opplyste videre at de ville innføre en maskevidde på 155 mm fra 1.1.1977. Likeens skulle minstemålet for torsk settes til 50 cm, hyse 45 cm og sei 45 cm.

Russerne ga uttrykk for at deres syn var vel kjent. De var imidlertid enig om at spørsmålet om maskevidden i trål ble drøftet både i NEAFC og bilateralt.

Portugal støttet det norske forslaget.

Forslaget ble ikke satt under avstemming idet en forutsatte at spørsmålet ble tatt opp igjen på et senere møte.

12. Kontroll av kvoteregulering.

Månedlig rapportering av fangstinnsetts.

Norge fremholdt at forslaget om innsatsrapportering var fremsatt under forutsetning at det ble fastsatt kvotereguleringer. Forslaget måtte derfor ses som bortfalt. På den annen side mente Norge at månedelig fangst-rapportering måtte fortsette.

Dette siste ble også understreket av presidenten.

Presidenten var også enig med et forslag om at Enforcement-komiteen skulle undersøke hvilke former og rapporteringssystemer som ble benyttet i forbindelse med bilaterale avtaler. Komiteen skulle gi en oversikt over dette til neste møte for om mulig å komme fram til en standardisering av rapporteringsprosedyren.

17. Rødfisk i ICES underområde XIV.

Formannen for Liaisonkomiteen opplyste at i tidsperioden 1965-1975 hadde fangstene av rødfisk i nevnte område variert fra 8.000 til 36.000 tonn. Sovjet hadde imidlertid rapportert at de antakelig ville komme til å fiske ca. 70.000 tonn i 1976.

19. Forholdet til ICES.

Kommisjonen tok til etterretning tre resolusjoner som var blitt vedtatt av ICES. Disse resolusjonene gikk ut på å oppfordre medlemslandene i NEAFC til å rapportere fangstdata i henhold til ICES statistikkområder (ruter), til å oversende oversikt over nominelle fangstdata tidlig i 1977 og til å samle inn opplysninger om fiske som var gått som utkast og eventuelt undersøke i hvilken grad slik fisk overlevde.

Kommisjonen vedtok også en resolusjon som gikk ut på at medlemslandene skulle gi garanti for at internasjonale undersøkelser koordinert av ICES skulle fortsette uten hensyn til eventuelle utvidelser av fiskerigrenser.

Medlemslandene ble bedt om å informere NEAFC-sekretariatet om de respektive myndigheters reaksjon på denne resolusjonen.

Kommisjonen har videre pålagt sekretariatet å informere de øvrige medlemsland om innkomne reaksjoner.

Årsmøtet i NEAFC ble fastsatt til 4. - 15.juli 1977.

Bergen/Oslo, 13.12.1976

Knut Vartdal

Kjell Raasok

Statement by the Chairman of the Liaison Committee
Occurrence of main Region II and III stocks in
relation to extended economic zones

	EEC	Norway	Sweden	Faroes	Spain	Portugal	Iceland	Outside Zones
<u>North Sea</u>								
Herring	+	+	+					
Mackerel	+	+	+					
Sprat	+	+	+					
Blue Whiting	+	+						
Cod	+	+	+					
Haddock	+	+						
Whiting	+	+	+					
Norway Pout	+	+						
Sandeel	+	+						
Plaice	+	+						
Sole	+							
<u>West and South of British Isles</u>								
Herring	+							
Mackerel	+				+	+		
Blue Whiting	+			+			+	+
Horse Mackerel	+				+	+		
Hake	+				+	+		

Other Region II stocks such as the various local plaice and sole stocks, cod, haddock and whiting and Irish Sea herring and Celtic Sea herring will occur in EEC zone only.

Office of the Commission
 London

24th November 1976

I 1976 er følgende av de fiskebestander i Nordsjøen som Norge fisker på, kvoteregulert gjennom NEAFC: torsk, hyse, hvitting, havbrisling, nordsjøsil (Norge ikke bundet på grunn av protest).

NEAFC-opplegget for 1977 forutsatte kvoteregulering for de samme bestander pluss et norsk forslag om kvoteregulering av makrellfisket. For makrell er det imidlertid et oppmalingsforbud (med visse unntak) for første halvår slik at reguleringsbehovet ikke er preserende for de første måneder.

I en midlertidig avtale om gjensidige fiskerettigheter må Norge mot å få adgang til fiske i EF-farvann, kunne forplikte seg til å binde sine fiskerier innenfor følgende rammer:

1. For nordsjøsil har havforskerne anbefalt totalforbud mot direkte fiske og med sterkere begrensninger av bifangster av sil i industrifangstene. Begrensningene i dag er ikke tilstrekkelig. Derfor tar Danmark forholdsvis store fangster av nordsjøsil som bifangster i sitt industritrålfiske. Jeg vil likevel anbefale at Norge i en midlertidig ordning gir uttrykk for at vi vil respektere et fullstendig totalforbud fra begynnelsen av året, eventuelt også for hele året hvis EF-landene vil gå inn for det samme og betinget av betydelige reelle begrensninger i bifangstene.
2. For sildefisket vest av 4° v.l. er totalkvoten foreslått redusert fra 136.000 tonn til 83.000 tonn. En proratarisk reduksjon vil bety at den norske kvoten reduseres fra 15.200 tonn i år til 9.275 tonn neste år. Siden EF-landene alene er kyststat til denne bestanden, kan det reises tvil om et slikt opplegg vil bli godtatt. Norge bør eventuelt kunne akseptere en større reduksjon.
På grunn av den usikkerhet som vil gjøre seg gjeldende for denne bestanden, bør en ikke offentliggjøre noe om et norsk fiske før en har fått en reaksjon fra EF.
3. For havbrisling hvor totalkvoten for i år er på 650.000 tonn, har havforskerne anbefalt en reduksjon til 400.000 tonn for 1977. En slik reduksjon i total-

kvantumet synes nødvendig ut fra bestandssituasjonen.. Jeg vil derfor anbefale at Norge overfor EF gir uttrykk for at vi i en midlertidig ordning vil godta en proratarisk reduksjon i forhold til norsk fangst i samme periode i 1976 (Norge er kyststat selv om det alt vesentlige av de norske fangster hittil har vært tatt i britisk sektor).

Siden EF's reaksjon til et slikt opplegg kanskje ikke er klart ved årsskiftet, bør Norge neppe ta sikte på å åpne fisket før 10. januar 1977. En bør heller ikke ta sikte på å ta mer enn halvparten av den norske kvoten i første halvår 1977. Utvalget bør drøfte om en eventuelt skal reservere en større del til høsten.

4. For torsk, hyse og hvitting har havforskerne (Liaison-komiteen mellom ICES og NEAFC) foreslått reduserte kvoter for 1977 sammenlignet med 1976-kvotene. I forhold til totalfangstene er imidlertid de norske fangstene små. I industritrålfisket har vi siden 30.april d.å. gjennomført en maksimalt tillatt innblandingsprosent på 20 for torsk, hyse og hvitting.

Fra 1.1.1977 vil det i henhold til NEAFC avtale fra årsmøtet i år i Lisboa, bli fastsatt en tillatt innblandingsprosent på 25 av beskyttede fiskearter (inkludert sei) som tas i industritrålfangster. Fisk som utsorteres for å nyttes til konsum skal ikke medtas ved beregningen av innblandingsprosenten. Som utgangspunkt for en midlertidig regulering for de første måneder av 1977 bør Norge derfor bare gi uttrykk for at vi i fisket etter disse fiskeslag ikke vil endre fiskemønster eller fiskeinnsats i forhold til de senere år.

I en løsning for resten av året, trenger Norge derimot en øket andel av det som blir totalkvotene. Dette må skje på bekostning av ikke-kyststater (særlig østlandene).

5. For banklinefisket etter lange og brosme, pigghåfisket og seigarnfisket er det ikke nødvendig med kvantumsreguleringer for 1977. Slike reguleringer finnes heller ikke nå. Fisket foregår med passive redskap og utgjør liten fare for bestanden. Norske fiskefartøyer må få adgang til EF-sonen fra årets

6. Også industritrålfisket etter øyepål (og senere tobis) bør Norge få starte i britisk sone umiddelbart etter nyttår. Her må vi imidlertid være forberedt på at UK ønsker forsikringer om begrensninger av bifangstene av konsumfisk (særlig torsk, hyse, hvitting). Slike begrensninger har som nevnt Norge allerede praktisert. Likeså har Norge akseptert det trålfrie området i britisk sone i tiden 1. februar - 31. juli.

7. For området nord for 62° er det i NEAFC i 1976 bare kvantumsregulering for torskefisket, men havforskerne har foreslått kvoteregulering også for hysefisket og seifisket. Seifisket vil i det alt vesentlige komme i norsk sone. Kvoteregulering av seifisket vil derfor bli en ren norsk oppgave.

Det er torsken som utvilsomt skaper det største problem i forhold til Sovjet.

I år har Sovjetunionen samme kvote som Norge, 305.000 tonn, og alle tredjeland 200.000 tonn. Adgangen til å fiske over kvoten med passive redskap kunne i år gitt Norge ca. 35.000 tonn mer enn kvoten (det blir ca. 30.000 tonn som følge av trålerreguleringen).

For torsken som for de øvrige bestander er det totalkvoteregulering som er det primære, sonekvoter er sekundært. Etter kunngjøringen om at Sovjet har opprettet en økonomisk sone, blir det lettere for de to land å foreta en totalkvoteregulering. Svalbard-området omfattes imidlertid ikke av de to sonene, og derfor er det et behov for reguleringer også der (se senere).

Når det gjelder det norske opplegget kan følgende anføres:

Slik situasjonen nå er blitt må Norge prøve å få Sovjet med på å presentere de andre - ikke-kyststater - en "pakke" som bygger på prinsippene i NEAFC-reguleringen for i år, men med en spesiell bestemmelse som gir norske trålere adgang til å ta 175.000 tonn slik som opplegget til NEAFC-møtet.

Utsiktene for torskefisket, spesielt i Svalbard-området, men også i det østlige Barentshav er forholdsvis dårlige i 1977 på grunn av bestands-situasjonen (økende skreibestand, mindre ungfisk). De beste fiskemuligheter synes i 1977 å bli i norsk sone.

Skal Sovjetunionen ha samme kvote som Norge for 1977 og skal de land som vi har gjensidige fiskeinteresser med (Storbritannia og Færøyane) ha samme kvantum som i 1976 og de øvrige 25% reduksjon blir totalkvoten ca. 1 mill.tonn. I forhold til anbefalt totalkvote på 810.000 tonn (eksklusiv kysttorsk og murmanskorsk) er dette for høyt.

Det synes derfor klart at Norge for 1977 ikke kan gå med på at Sovjetunionen skal ha samme torskekvote som Norge. Det er her viktig å være oppmerksom på at selv med et uendret NEAFC-vedtak fra 1976 til 1977, ville Norge med adgang for passive redskaper til å fortsette fisket etter at kvoten er nådd, ha fått vesentlig mer enn 305.000 tonn, men riktignok ikke fullt så mye som med en fast trålerkvote på 175.000 tonn. De argument som må brukes fra norsk side i forhandlingene med Sovjetunionen er bl.a.:

Det er ikke bare torsk mot torsk som det forhandles om, men om samlet fiske i hverandres soner. Alt fiske i det andre lands sone må da tas i betraktning. Bildet endres dermed i norsk favør hvis verdien av de ulike fiskeslag trekkes inn. Riktignok er det norske kvantum i sovjetisk sone i 1975 (vel 400.000 tonn) og 1976 gått sterkt opp på grunn av betydelig kvanta lodde fisket øst for midtlinjen. Likevel er det klart at de fiskeslag som Sovjetunionen tar i norsk sone utenom lodde, (torsk, hyse, blåkveite og uer nord for 62° og sei og makrell i Nordsjøen) er mer verdifulle enn lodda som er det viktigste fiskeslag for Norge i sovjetisk sone.

Videre kan det fra norsk side argumenteres med at en balanse torsk mot torsk - hvis en likevel kommer i den problemstilling - må sees over en viss periode slik at man får med de ulike faser i torskebestanden, eksempelvis en 3 eller 5 års periode. Da er det lettere for Norge å være med på 50 - 50 deling av torsken.

8. Svalbard.

Det er ønskelig snarest å få en fiskerisone rundt Svalbard. Slik bestandssituasjonen er med svake torskeårsklasser i Svalbard-området i 1977, er det imidlertid neppe avgjørende å få en slik sone allerede fra 1.1.77 hvis det reiser spesielle problemer.

Med utsikter for dårlig torskefiske i Svalbard-området for 1977, er det neppe riktig å innføre en kvoteregulering basert på historisk fiske. Dette vil gi USSR nær 2/3 av torskekvantumet, noe som lett kan virke prejudiserende. Andre reguleringer som ikke utdypes nærmere her, bør i stedet vurderes.

Bergen, 13. desember 1976

Knut Vartdal

Sak 57/76. Regulering av fisket i 1977.

På grunnlag av fiskeridirektør Vartdals notat av 13.12.d.å. har en utarbeidet følgende forslag til forskrifter om regulering av de forskjellige fiskerier i 1977:

Sak 57/76 a. Nordsjøsildefisket.

Under forutsetning av at Norge og EF-landene blir enige om helt eller delvis forbud mot at direkte fiske av nordsjøsilde, foreslås utferdiget en forskrift som setter forbud for norsk nordsjøsildefiske fra årets begynnelse. Det bør imidlertid vurderes om det skal gjøres unntak fra forbudet for fiske etter fjordsilde mellom Kristiansand og Stad.

Forskriftene foreslås gitt følgende ordlyd:

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25.juni 1937 om silde og brislingfiskerierne og kongelig resolusjon av 17.januar 1964 og 8.januar 1971 har Fiskeridepartementet den bestemt:

§ 1

Det er forbudt å fange silde i Nordsjøen og Skagerak begrenset i nord av 62°n.br., i vest av 4°v.l. fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62°n.br. til den skotske kyst og i den engelske kanal av 1°v.l. og i øst av en linje trukket fra Skagen til Paternoster fyr.

§ 2

Uten hinder av § 1 kan det fiskes silde for konsum og agn innenfor 2 n.mil fra grunnlinjen på strekningen Kristiansand-Svenskegrensa.

§ 3

Uten hinder av § 1 kan brislingfangster fanget for oppmaling i perioden 1.juli-31.mars inneholde inntil 15% silde i vekt av hver landing og 10% i perioden 1.april-30.juni. Samlet kvantum av silde tatt som bifangst i brislingfangster i løpet av året må ikke overstige 5% i vekt av samlet kvantum av brisling.

Andre fiskefangster beregnet for oppmaling kan inneholde inntil 10% silde i vekt av hver landing. Samlet kvantum av silde i slike fangster må ikke overstige 5% i vekt av årskvantumet av disse fiskefangstene.

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft 1.1.1977 og gjelder til 31.12.1977.

Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 22.juni 1976 om regulering av Nordsjøsildefisket 1976.

Sildefisket vest av 4^ov.l.

En forutsetter at Norge etter forhandlingene med EF vil få adgang til å fiske endel sild i området vest av 4^ov.l. I forskriftene bør det derfor inntas en bestemmelse om at Fiskeridirektøren kan åpne fisket for et bestemt kvantum i bestemte områder til konsum og agn.

Forskriftene foreslås gitt følgende ordlyd:

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25.juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelig resolusjon av 17.januar 1964 og 8.januar 1971 har Fiskeridepartementet den bestemt:

§ 1

Det er inntil videre i 1977 forbudt å fange sild i Nordsjøen i området vest av 4^ov.l.

§ 2

Fiskeridirektøren kan på grunnlag av internasjonale avtaler tillate et begrenset fiske etter sild for konsum og agn.

§ 3

Uten hinder av § 1 kan brislingfangster fanget for oppmaling i perioden 1.juli-31.mars inneholde inntil 15% sild i vekt av hver landing og 10% i perioden 1.april-30.juni. Samlet kvantum av sild tatt som bifangst i brislingfangster i løpet av året må ikke overstige 5% i vekt av samlet kvantum av brisling.

Andre fiskefangster beregnet for oppmaling kan inneholde inntil 10% sild i vekt av hver landing. Samlet kvantum av sild i slike fangster må ikke overstige 5% i vekt av årskvantumet av disse fiskefangstene.

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft 1.januar 1977 og gjelder til 31.12.1977. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 19.desember 1975 om regulering av sildefisket vest av 4^ov.l.

Sak 57/76 c. Fisket etter atlanto-skandisk sild.

Et eventuelt fiske av atlanto-skandisk sild vil ikke bli åpnet før ut på høsten. Det bør derfor fastsettes et forbud mot dette fiske i de første 7 måneder slik som Reguleringsutvalget på forrige møte forutsatte i forbindelse med spørsmålet om en NEAFC-regulering i 1977.

Det foreslås utferdiget sålydende forskrift:

I medhold av § 1, annet ledd, og paragrafene 37 og 38 i lov av 25.juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelig resolusjon av 17.januar 1964 og 8.januar 1971 har Fiskeridepartementet bestemt:

§ 1

Det er forbudt å fange, ilandbringe eller omsette sild av enhver art og størrelse nord for 62°n.br.

Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere forskrifter om gjennomføring av fangstforbudet.

§ 2

Fiskeridirektøren kan tillate et begrenset fiske etter sild til eget konsum og til eget forbruk av agn.

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd vil Fiskeridirektøren kunne gi tillatelse til omsetning av sild som fanges i forbindelse med vitenskapelige undersøkelser eller som tas som bifangst i forbindelse med andre fiskerier. Det kan fastsettes nærmere vilkår for omsetning av slike fangster.

§ 3

Uten hinder av forbudet i § 1 vil det i forbindelse med brislingfisket kunne tas som bifangst inntil 25% sild regnet etter rommål.

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft 1.januar 1977 og gjelder til 31.desember 1977.

Sak 57/76 d. Makrellfisket.

Det forsettes at det oppmalingsforbud som en har hatt i de senere år i første halvdel av året opprettholdes.

Forskriften vil i så fall få samme ordlyd som tidligere. En antar at det ikke vil være grunn til i år å fastsette noen vestgrense.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17.juni 1955 om saltvannfiskeriene og kongelig resolusjon av 17.januar 1964 har Fiskeridepartementet bestemt:

§ 1

Det er forbudt å fange makrell for oppmaling.

§ 2

Fiskeridirektøren kan for bestemte tidsrom og for bestemte kvanta fastsette unntak fra dette forbud.

Fiskeridirektøren kan også etter søknad gi tillatelse til oppmaling av overskuddsfangster når det på grunn av fangstenes størrelse eller kvalitet ikke er mulig å omsette fangsten i sin helhet til menneskeføde eller agn.

§ 3

Fangster av andre fiskeslag med innblandet makrell anses ikke som fanget i strid med disse forskrifter når innblandet makrell regnet i vekt ikke overstiger 20% av det samlede fangstkvantum pr. tur.

Fiskeridirektøren fastsetter regler for prøvetaking og kontroll av fangstene.

§ 4

Disse forskrifter gjelder for fiske i området Skagerak, Nordsjøen og Norskehavet.

§ 5

Disse forskrifter trer i kraft 1.januar 1977. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 19.desember 1975 om regulering av makrellfisket i 1976.

Sak 57/76 e. Fiske etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen sør for 62^on.br. i 1977.

En regner med at Norge vil få behov for noe større kvoter av torsk, hyse og hvitting i 1977 enn i år.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17.juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17.januar 1964 har Fiskeridepartementet bestemt:

§ 1

Fiskeridirektøren bemyndiges til å forby fiske etter torsk, hyse og hvitting i 1977 i Nordsjøen sør for 62^on.br. når det oppfiskete kvantum når de kvoter som blir fastsatt på grunnlag av internasjonale avtaler.

Bifangster tatt i forbindelse med fiske etter andre fiskearter (industrifiske) går inn under dette kvantum.

§ 2

Det er forbudt å føre i land eller omsette torsk, hyse og hvitting som er fanget i strid med forbud utferdiget av Fiskeridirektøren i medhold av § 1.

§ 3

Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere regler for gjennomføring av reguleringen og prøvetaking og kontroll av fangstene.

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft fra 1.januar 1977 og gjelder til 31.desember 1977. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 19.desember 1975.

Sak 57/76 f. Fisket etter brisling i Nordsjøen.

I medhold av § 37 i lov av 25.juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kongelig resolusjon av 17.januar 1964 har Fiskeridepartementet bestemt:

§ 1

Det er forbudt å male opp brisling eller fange brisling for slik produksjon.

Fra dette forbud gjelder følgende unntak:

I tiden fra og med 10.januar 1977 er det tillatt å fiske inntil   tonn brisling for oppmaling i Nordsjøen utenfor 12 n.mil av grunnlinjen vest for en linje Lindesnes-Hanstholm.

Fiskeridirektøren kan fastsette tidsbegrensede fangstperioder og fordele totalkvoten for disse.

For fangster tatt innenfor fiskerigrensen og øst for linjen Lindesnes-Hanstholm, kan Fiskeridirektøren i ekstraordinære tilfeller dispensere fra forbudet i første ledd.

§ 2

Fiskeridirektøren bemyndiges til å utferdige forskrifter om blandingsfangster og nærmere regler om kontroll og gjennomføring av reguleringene.

§ 3

Disse forskrifter trer i kraft 1.januar 1976. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 19.desember 1975 og 21.september 1976.

Sak 57/76 g. Fisket etter norsk-arktisk torsk i 1977.

På grunn av sammenbruddet i NEAFC-forhandlingene er det fortsatt uklart hvilke totalkvoter og allokeringer som vil gjelde for den norsk-arktiske torsken i 1977. En går ut fra at disse spørsmål vil bli avklart i forhandlingene med Sovjetunionen i Oslo 20. - 22. d.m.

1. Prognoser for fisket i 1977.

Ved Havforskningsinstituttet har en nå utarbeidet nye prognoser for norsk torskefiske i 1977, (se vedlagte notat). Disse prognosene gir et noe lavere kvantum til Norge i 1977 enn den prognosen som var utarbeidet på forsommeren i år (før årsmøtet i NEAFC). Nedenstående oppstilling viser fangstanslag for 1976, de tidligere og de nye prognoser for 1977. (Alle tall i tusen tonn rund vekt).

	1976	1977			
		Tidligere prognose ¹⁾	Reviderte prognoser		
			ALT. 1	ALT. 2	ALT. 3
Skreifiske (unntatt trålere < 250 BRT)	110	190	190	165	165
Ungtorsk (unntatt trålere < 250 BRT)	110	94	95	90	70
Trålere > 250 BRT (kunne ha nådd uten reguleringer)	200 ²⁾	191	185	174	141
Fangst uten reguleringer	420	475	470	429	376
Registrert fangst	375				
= kysttorsk	40	40	40	40	40
= N.a. torsk	335	435	430	389	336

1) Ikke justert for øket deltakelse i trålfisket.

2) Det er mulig at dette anslaget er noe lavt.

Det må understrekes at i prognosene for 1977 er det ikke tatt med en evt. øket deltakelse i fisket med konvensjonelle redskaper og trålere < 250 BRT i forhold til 1976. For de konvensjonelle redskapers vedkommende er det grunn til å tro at de relativt gode utsiktene for skreifisket vil føre til økt deltakelse i Lofotfisket.

Når det gjelder trålerne over 250 BRT har en imidlertid forsøkt å ta hensyn til den effortøkning en regner med på grunnlag av de innkomne registreringssøknader (se nedenfor).

2. Deltakelse og kvotefordeling.

Etter forrige møte i Reguleringsutvalget er deltakelsen i trålfisket etter norsk-arktisk torsk 1977 blitt klar. Nedenstående tabell viser antall registrerte fartøy i de ulike kategorier i 1977 og gjennomsnittlig deltakelse i 1976.

Ferskfisktrålere

Trålere < 250 BRT		250 - 299 BRT		> 300 BRT		Saltfisktrålere > 450 BRT		Fabrikkskip	
1976	1977	1976	1977	1976	1977	1976	1977	1976	1977
42 ¹⁾	108	72 ²⁾	81 ³⁾	4.5	8 ³⁾	4	4 (5) ⁴⁾	13	13

- 1) Det har deltatt en del flere trålere < 250 BRT enn de som er registrert i 1976.
- 2) Antall reg. fartøy var 78, gjennomsnitt deltaking på årsbasis ca. 72.
- 3) Et av de reg. fartøy vil neppe få konsesjon for trålfiske i 1977.
- 4) Uklart med konsesjon for det 5. fartøy.

For ferskfisktrålerne 250 - 300 BRT er det grunn til å tro at gjennomsnittlig deltakelse vil bli 77 - 78 fartøy mens det sannsynligvis vil delta gjennomsnittlig 6 fartøy over 300 BRT. Tonnasjegrensen for saltfisktrålere er flyttet til 450 BRT slik utvalget forutsatte i sitt vedtak (sak 53/76) 9. og 10. f.m. Vedtaket var:

1. "Under forutsetning av at Norge oppnår i NEAFC (jfr. sak 48/76) en trålerkvote på 175.000 tonn hvorav 165.000 tonn for trålere over 250 BRT, er flertallet enig i Fiskeridirektørens forslag til fordeling på de tre fartøygrupper:

a.	Trålere under 250 BRT	10.000 tonn
b.	Ferskfisktrålere over 250 BRT (og trålere som driver kombinasjon med rundfrysing eller saltfiskproduksjon)	122.500 tonn
c.	Saltfisktrålere over 450 BRT	7.500 tonn
d.	Fabrikktrålere	35.000 tonn

Arnstad og Hysvær som møtte som observatører, kunne slutte seg til forslaget hvis ferskfisktrålerne (gr.6) fikk sin kvote øket til 132.500 tonn. Midtbø var enig i dette hvis trålerne under 250 BRT kunne holdes utenfor trålerkvoten. Utvalgets øvrige medlemmer mente at en foreløpig måtte ta utgangspunkt i 165.000 tonn for trålerne over 250 BRT siden det var 175.000 tonn for alt norsk trålfiske som var nevnt underhånden for Storbritannia og Sovjet (jfr. sak 48/76). Disse medlemmer ville derfor først på neste møte ta standpunkt til fordelingen av de 10.000 tonn som eventuelt ytterligere kan stå til disposisjon hvis kvoten begrenses til trålerne over 250 BRT.

Arctander som møtte som observatør, hevdet at hver ferskfisktråler måtte få en kvote på 1.500 tonn sløyd torsk (2.100 tonn rund vekt) skulle de få lønnsomhet. (Dette tilsier at det alt vesentlige av de 175.000 tonn måtte reserveres for ferskfisktrålerne.)

Strand som også møtte som observatør, var av den oppfatning at fabrikktrålerne måtte få sin forholdsmessige andel av økningen av trålerkvoten fra 1976 til 1977."

Etter møtet i Reguleringsutvalget ble det holdt et møte i Bodø 16. november der representanter for følgende organisasjoner møtte: Norsk Sjømannsforbund, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, Norske Fiskeprodusenters Forening og Norske Trålerrederiers Forening.

På møtet ble det gitt en uttalelse som pekte på de problemer årets reguleringer har påført de nevnte organisasjoners medlemmer. Videre ble det hevdet at den foreslåtte trålerkvote for 1977 på 175.000 tonn vil begrense ferskfisktrålerens fiske til ca. 8 måneder. Møtet var av den oppfatning at for å kunne gi trålerrederiene, bedriftene, arbeidstakerne i fiskeindustrien og trålfiskerne rimelige trygge forhold i 1977, så må Norges trålerkvote bli på 198.000 tonn torsk. På grunn av ferskfisktrålerens spesielle betydning for sysselsettingen i Nord-Norge mente møtet at det burde øremærkes en kvote på 158.000 tonn for denne gruppen.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning kan Norge ikke nå umiddelbart foran møte med Sovjet endre opplegget for regulering av det norske trålfisket i 1977. Dette opplegget ble tilrådd allerede på Reguleringsutvalgets møte 21. og 22. juni d.å. (jfr. sak 28/76 e) og presentert på NEAFC-møtet i Lisboa i begynnelsen av juli 1976, og senere drøftet med sovjetiske myndigheter i Moskva i forbindelse med forhandlingene om en avtale om gjensidige fiskerettigheter. I samme retning trekker også at det er kommet reviderte prognoser for torskefisket for 1977. Norge bør imidlertid fortsatt prøve å holde trålere under 250 BRT utenom reguleringen. I tilfelle det lykkes vil Fiskeridirektøren tilrå at det kvantum som da blir til disposisjon blir fordelt med 5.000 tonn mer til ferskfisktrålerne (pkt. b i vedtaket ovenfor) slik at denne gruppen får 127.500 tonn.

Videre må det foretas en justering for saltfisktrålergruppen. Størrelsen på denne vil avhenge av om antall fartøyer blir 4 eller 5. Endelig vil en foreslå at et begrenset kvantum ikke allokeres på de enkelte fartøy, men holdes i "reserve" til senere på året.

9.12.76 - NOTAT - AH/el
Fra Havforskningsinstituttet
Til Herr Fiskeridirektøren

SITUASJONEN I BESTANDEN AV NORSK-ARKTISK TORSK

Forutsettes det at fisket etter norsk-arktisk torsk i 1975 og 1976 ga de rapporterte kvanta, kan en følge North-east Arctic Working Groups beregninger av bestandens størrelse og sammensetning i 1977. Fangst og bestand er nedenfor gitt i 1 000 tonn.

Alternativ 1

Del av bestand	1975	1976		1977	
	1 000 tonn	1 000 tonn	Forandring av bestanden fra 1975-1976 %	1 000 tonn	Forandring av bestanden fra 1976-1977 %
Gytebestand (8+år)	233	308	32	634	106
Skreibestand ($\frac{1}{2}$ 7 + 8+år)	367	604	65	1 030	71
Ungtorskbestand (3 - 6 + $\frac{1}{2}$ 7 år)	3 469	3 094	- 11	2 620	- 15
Total bestand (3 - 15 år)	3 836	3 698	- 4	3 650	- 1
Total fangst	836	850		850	

Forutsettes det at det er fisket mer enn det som er rapportert både i 1975 og 1976, vil økningen i skreibestanden fra 1976 til 1977 bli noe mindre enn for alternativ 1, og ungtorskbestanden blir noe mer redusert enn i foregående alternativ.

Regnes det med at de fiskedødeligheter som ble brukt i de foregående beregninger for 1975 i virkeligheten skulle ha vært 5% høyere for 8 år og eldre fisk og 10% høyere for 3 - 7 år gammel fisk, blir beregnet total fangst i 1975 1 000 000 tonn, mot det registrerte 836 000 tonn. Årsaken til at økningen i fiskedødeligheten bare settes til 5% for kjønnsmoden torsk skyldes at en eventuell overtredelse av kvoteordningen hovedsakelig må ha foregått i oppvekstområdene, hvor den kjønnsmodne torsken er

mindre tilgjengelig enn ved norskekysten. Med denne økning i fiskedødelighetene kommer dødeligheten for eldre fisk i 1975 opp på 1974-nivået. Dødeligheten for de yngre fisk blir imidlertid noe forskjellig fra 1974, hvilket skyldes at den sterke årsklassen 1970 sannsynligvis vil ha påvirket fiskemønsteret i disse årene.

Alternativ 2

Del av bestand	1975	1976		1977	
	1 000 tonn	1 000 tonn	Forandring av bestanden fra 1975-1976 %	1 000 tonn	Forandring av bestanden fra 1976-1977 %
Gytebestand (8+ år)	233	309	33	528	71
Skreibestand ($\frac{1}{2}$ 7 + 8+ år)	367	581	58	859	48
Ungtorskbestand (3 - 6 + $\frac{1}{2}$ 7 år)	3 469	3 034	- 13	2 437	- 20
Total bestand (3 - 15 år)	3 836	3 605	- 4	3 296	- 9
Total fangst	998	1 043		1 010	

Anvendes samme fiskedødelighet for 8 år og eldre fisk i 1976 og i 1977 som i 1975 og ventet forandring i fiskemønsteret for yngre fisk, blir totalutbyttet i disse årene ca. 1 mill. tonn.

Ved henvendelse til Fisheries Laboratory i Lowestoft fikk en opplyst at fangstratene for britiske trålere i perioden januar - september 1976 lå ca. 35% lavere enn i 1975, både i Barentshavet og i Svalbardsonen. I skreiområdene ble det i samme periode observert en økning på 1%.

Dette kan bety at ungtorskbestanden i 1976 er noe mindre enn regnet med i arbeidsgrupperapporten. Her er det nemlig regnet med 11% reduksjon (Alternativ 1). Under det alternativet at det i virkeligheten er blitt fanget ca. 1 000 000 tonn i 1975 og 1976 blir reduksjonen i ungtorskbestanden fra 1975 til 1976 13%. For skreibestanden betyr det høyere kvantum tatt ut av ungtorskbestanden i 1975 at skreibestanden bare økte med 58% fra 1975 til 1976 mot 65% ifølge arbeidsgruppens beregninger.

Nedgangen i ungtorskbestandens størrelse fra 1976 til 1977 er ifølge arbeidsgruppen 15% (Alternativ 1), mens den under alternativ 2 med overskridelser av kvoten i 1975 og 1976 er 20%. For skreibestanden er konsekvensene av overskridelsene større. Mens skreibestanden ifølge arbeidsgruppen ville øke med 71% fra 1976 til 1977, vil den under alternativ 2 bare øke med 48%.

Konsekvensene for ventet norsk fangst i 1977

Regnes det med at fangstanslaget for 1977 vil stå i samme forhold til fangsten i 1976 uten reguleringer som forholdet mellom de deler av bestanden som norsk fiske er konsentrert om i disse årene, vil ventet norsk fangst i 1977 uten reguleringer kunne bli (1 000 tonn):

	1976	1977		
		Alternativ 1	Alternativ 2	Alternativ 2 for skreibestanden redusert med 35%
Skreifiske	110	190	165	165
Ungtorsk (konv. red.)	110	95	90	70
Trål (kunne ha nådd uten reguleringer)	200	170	160	130
Fangst uten reguleringer	420	455	415	365
Registrert fangst	375			

Disse beregninger som forutsetter samme fangstinnsats i 1977 som i 1976 uten reguleringer, gir et visst grunnlag for å anta et norsk kvantum i 1977 på 365 000 - 455 000 tonn. Den laveste grense er vel noe for lav, og den høyeste er kanskje noe for høy. Tallet skulle kunne bli ca. 400 000 - 415 000 tonn.

Arvid Høyen

Sak 58/76. Det 9.ekstraordinære møte i Kommissjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav (ICNAF) 30.11.-9.12.76.

På møtet var oppe 4 saker av betydning for Norge:

1. Kvoteregulering 1977 for rekefisket ved Vest-Grønland (underområde 1).
2. Kvoteregulering 1977 for torskefisket ved Vest-Grønland (underområde 1).
3. Regulering av selfangsten 1977.
4. Spørsmål om ICNAF's fremtid i lys av fiskerigrenseutvidelsene.

Den fullstendige rapport fra møtet er ennå ikke ferdigskrevet. Nedenfor skal en imidlertid gi en foreløpig orientering om behandlingen av spørsmålene under punkt 1 og 2 ovenfor.

Kvoteregulering for rekefisket.

Spørsmålet var oppe på det ordinære kommisjonsmøte i juni 1976 (se møterapport side 14-15), men ble utsatt til det ekstraordinære møte i desember i påvente av et fyldigere vitenskapelig materiale til vurdering av bestandsstørrelsen. På grunnlag av det sparsomme materiale som forelå til det ordinære årsmøtet hadde den faste komité for vitenskapelige undersøkelser og statistikk (STACRES) anbefalt en totalkvote for 1977 på 26.000 tonn i konvensjonsområdet. Dette var noe mindre enn totalfangsten i 1975, og en god del under den fangst som var ventet i 1976. Flere land var på det ordinære årsmøtet av den oppfatning at bestanden var betydelig større enn det begrensede vitenskapelige materiale antydte, slik at totalkvoten burde kunne settes høyere. Disse land ville i løpet av høsten kunne presentere vitenskapelig materiale som kunne legges til grunn i en ny bestandsvurdering.

Før det ekstraordinære kommisjonsmøte forelå det vitenskapelige bidrag fra de fleste av de land som deltar i rekefisket ved Vest-Grønland, bl.a. to bidrag fra Norge basert på undersøkelser sist sommer. STACRES nedsatte en spesiell arbeidsgruppe for reker som gikk igjennom det vitenskapelige materiale og konkluderte med å anbefale at fangstene for 1977 i konvensjonsområdet ikke overskred 40.000 tonn inklusive utkast. Arbeidsgruppen pekte også på at kjennskapet til bestandens stabilitet

var begrenset, men observasjonen tydet på at det kan være store variasjoner. Også andre usikkerhetsmomenter ble påpekt. Videre anbefalte arbeidsgruppen at fangsten utenfor Disko Bay (mellom 68° og 69°30'N ost for 59°V) ble begrenset til 3.200 tonn årlig. Endelig anbefalte gruppen en minimum maskevidde på 40 mm, samt fortsatte vitenskapelige undersøkelser. Arbeidsgruppen hadde også vurdert spørsmålet om en ytterligere geografisk oppdeling av den fastsatte totalkvote. Gruppen hadde funnet argumenter både for og imot en slik oppdeling, men var ikke i stand til å fremme noe bestemt forslag på dette punkt.

STACRES sluttet seg i store trekk til arbeidsgruppens tilrådinger.

De foreløpige fangsttall som forelå for 1976 viste en totalfangst på ca. 41.000 tonn, fordelt slik:

Danmark med Færøyane	13.500 tonn
Norge	12.000 "
Sovjet	6.500 "
Spania	7.900 "
Frankrike	1.100 "
Japan	Under 100 tonn

Da saken kom opp til behandling i panel 1 fremla Danmark et dokument der det ble anbefalt en totalkvote på 36.000 tonn, fordelt med 29.000 tonn til Danmark og Færøyane, og 7.000 tonn uallokert til andre land. Det ble også foreslått en fordeling av totalkvoten på 4 områder (se vedlagte kart). Allokeringen på Danmark og andre land innen hvert av disse områder skulle være i forhold til allokeringen av totalkvoten. Videre ble det foreslått en minste maskevidde på 40 mm.

Fra norsk side ble det uttrykt forbauselse over det danske forslag. STACRES hadde foreslått 40.000 tonn, og det var ikke fra dansk side fremkommet noen argumenter som talte for å fravike STACRES's tilråding. Norge ville derfor foreslå 40.000 tonn. Spania og Sovjet var enig med Norge, og understreket at allerede STACRES-forslaget var fremsatt etter enn forsiktighetsvurdering. Storbritannia, Frankrike og Vest-Tyskland støttet derimot Danmark.

Fra dansk side ble usikkerhetsmomentene i STACRES-rapporten understreket. Man sto foran et endret fiskerigrense-regime, og Danmark kunne ikke som kyststat ta en unødig risiko når det gjelder beskatningen. Det ble vist til den sterke

reduksjonen i torskefisket, og fremholdt at rekefisket innebar en erstatning for det reduserte danske fiske etter andre arter.

Den norske delegasjonsleder ba om en forklaring på at Danmark nå krevde 29.000 tonn for 1977, mens fangsten i 1976 bare var på ca. 13.500 tonn. Fra dansk side ble det vist til den sterke danske fangstøkningen gjennom de siste par år, og til at nye danske fartøyer ville gå inn i fisket i 1977 til erstatning for torskefisket. Man hadde beregnet fangstkapasiteten for neste år og var kommet til et behov på 29.000 tonn.

Når det gjaldt områdeinndelingen av totalkvoten var det enighet om en begrensning av fangsten utenfor Disko Bay. Fra norsk side ble det fremholdt at en burde følge STACRES-rapporten og begrense fangsten i dette område til 3.200 tonn, og for øvrig ikke foreta noen områdeoppdeling. Sovjet og Spania var av samme oppfatning. Spania fremholdt særlig at kvotene til "andre land" i tre av områdene ville bli så små at de ville umuliggjøre et rasjonelt fiske.

Norge kunne som et kompromiss gå med på en områdeinndeling, forutsatt en totalkvote på 40.000 tonn, og slik at områdekvoten ble satt til 4.000 tonn i det sørligste område og til 30.000 tonn i det nest sørligste område (dansk forslag henholdsvis 3.000 og 27.000 tonn).

En prøvevotering over det danske forslaget og anbefalingen i STACRES-rapporten som Norge fremmet som forslag, ga 4 stemmer for det danske forslaget (Danmark, Frankrike, Vest-Tyskland og Storbritannia), 3 stemmer for STACRES-anbefalingen (Norge, Spania og Sovjet), mens 2 land (Polen og Portugal) avsto. De to sistnevnte land framholdt at de ikke var engasjert i dette fisket. Polen la imidlertid til at landet var mest i favør av STACRES-anbefalingen, mens Portugal uttrykte mest sympati for det danske forslaget.

Danmark fant ikke å kunne fravike sitt forslag om en totalkvote på 36.000 tonn. Man var imidlertid villig til en mindre oppmyking av områdekvotene. Oppmykningen innebar en adgang til å ta opptil 6.000 tonn i det nordligste område, mot en tilsvarende reduksjon i det nest sørligste område. Alternativt kunne fangsten i sistnevnte område tillates økt med opptil 1.000 tonn mot tilsvarende reduksjon i det nordligste område. Spania og Sovjet ønsket å studere dette forslag nærmere, og den videre behandlingen ble derfor utsatt til neste dag. Først uttalte imidlertid Danmark at dersom en ikke kom fram til noe gyldig

ICNAF-vedtak, ville det under det nye fiskerigrenseregime innebære at kyststaten kom til å bestemme. En måtte ikke se bort fra at dette kunne komme til å føre til en lavere totalkvote til "andre land" enn 7.000 tonn.

Den norske delegasjon vurderte det slik at det danske forslag ikke kunne gi grunnlag for en tilfredstillende løsning for Norge. Hvis Danmark under det nye fiskerigrenseregime kom til å legge historiske fangstandeler til grunn, kunne Norge maksimalt oppnå vel 3000 tonn av kvoten på 7.000 tonn. Underhåndssamtaler med representanter for EF ga det inntrykk at Norge heller ikke kunne vente å oppnå en tilleggskvote senere ved å få byttet til seg en del av den danske kvote under forhandlingene med EF om gjensidige kvoter for 1977. Delegasjonen var - slik saken hadde utviklet seg - av den oppfatning at Norge derfor heller burde trekke rekefisket ved Vest-Grønland inn i kvoteforhandlingene for 1977 med EF, slik at dette fisket ble betraktet som en del av pakken. En regnet med at den løsning som en da ville oppnå ikke kunne bli verre enn den løsning det ble lagt opp til i ICNAF-regi. Delegasjonen var derfor innstilt på å stemme imot det danske forslag, selv om en skulle bli stående alene. Gjennom telefonkontakt fikk en full støtte for dette syn hos myndighetene hjemme.

Da saken kom opp igjen neste dag avga Norge en erklæring. Det ble her referert til det nylig avholdte NEAFC-møtet. Norge hadde der vært innstilt på en NEAFC-løsning som en overgangsordning for 1977 (parallelt med den holdning Canada hadde inntatt i relasjon til ICNAF). På grunn av EF's krav om at kvoteforhandlinger måtte skje bilateralt, var imidlertid NEAFC-møtet blitt mislykket, og det rådet stor usikkerhet om hvordan kvotene ville bli for 1977. Også Vest-Grønland er EF-farvann. Norge hadde likevel vært forberedt på å medvirke til en ICNAF-løsning for rekefisket ved Vest-Grønland. Imidlertid var det danske forslag fullstendig uakseptabelt for Norge, både når det gjaldt totalkvote og allokeringen, og det måtte være klart for enhver at Norge da heller måtte ta sikte på å løse spørsmålet i EF-sammenheng. Norge måtte derfor i henhold til instruks stemme imot det danske forslaget.

Avstemningen over de to alternativer til totalkvote (STACRES 40.000 tonn og dansk forslag 36.000 tonn) ga 7 stemmer for det danske forslag (Danmark, Frankrike, Vest-Tyskland, Polen, Spania, Sovjet og Storbritannia) og 1 stemme for STACRES-anbe-

falingen (Norge). Ett land (Portugal) var fraværende. Avstemningen over områdeinndelingen ga samme stemmefordeling.

Polen, Spania og Sovjet grunnga sin stemmegiving - som innbar en omsnudd holdning fra foregående dag - dels med at det endrede forslag til områdekvoter ga en tilfredsstillende fleksibilitet, dels med at disse land likevel ville legge vekt på usikkerhetsmomentene i STACRES-rapporten, og dels med behovet for å komme fram til omforenede ICNAF-vedtak. Den norske delegasjon hadde inntrykk av at det hadde vært adskillig aktivitet mellom de to møtedagene mellom Danmark og dets EF-partnere på den ene side og de tre nevnte land på den annen side. Spania, Polen og Sovjet har betydelig interesser i EF-farvann ikke bare i ICNAF-området, men også i det nordøstlige Atlanterhav.

Forslaget om en minste maskevidde på 40 mm ble enstemmig vedtatt.

Det vedtatte endrede danske kvoteforslaget ser slik ut (se også vedlagte kartskisse):

	<u>Totalkvote</u>	<u>Danmark</u>	<u>Andre</u>
1. Det nordligste område	6.000 ¹⁾	4.800 ²⁾	1.200 ³⁾
2. Det nest nordligste område	3.000	2.400	600
3. Det nest sydligste område	28.000 ¹⁾	22.600 ²⁾	5.400 ³⁾
4. Det sydligste område	3.000	2.400	600
I alt	<u>36.000</u>	<u>29.000</u>	<u>7.000</u>

1) Maksimalt 30.000 tonn i område 1 og 3 tilsammen

2) " 24.200 " " " "

3) " 5.800 " " " "

Regulering av torskefisket.

På årsmøtet i juni ble totalkvoten for 1977 ved Vest-Grønland fastsatt til 31.000 tonn. Det ble derimot ikke oppnådd enighet om allokeringen, og denne ble derfor utsatt til desembermøtet.

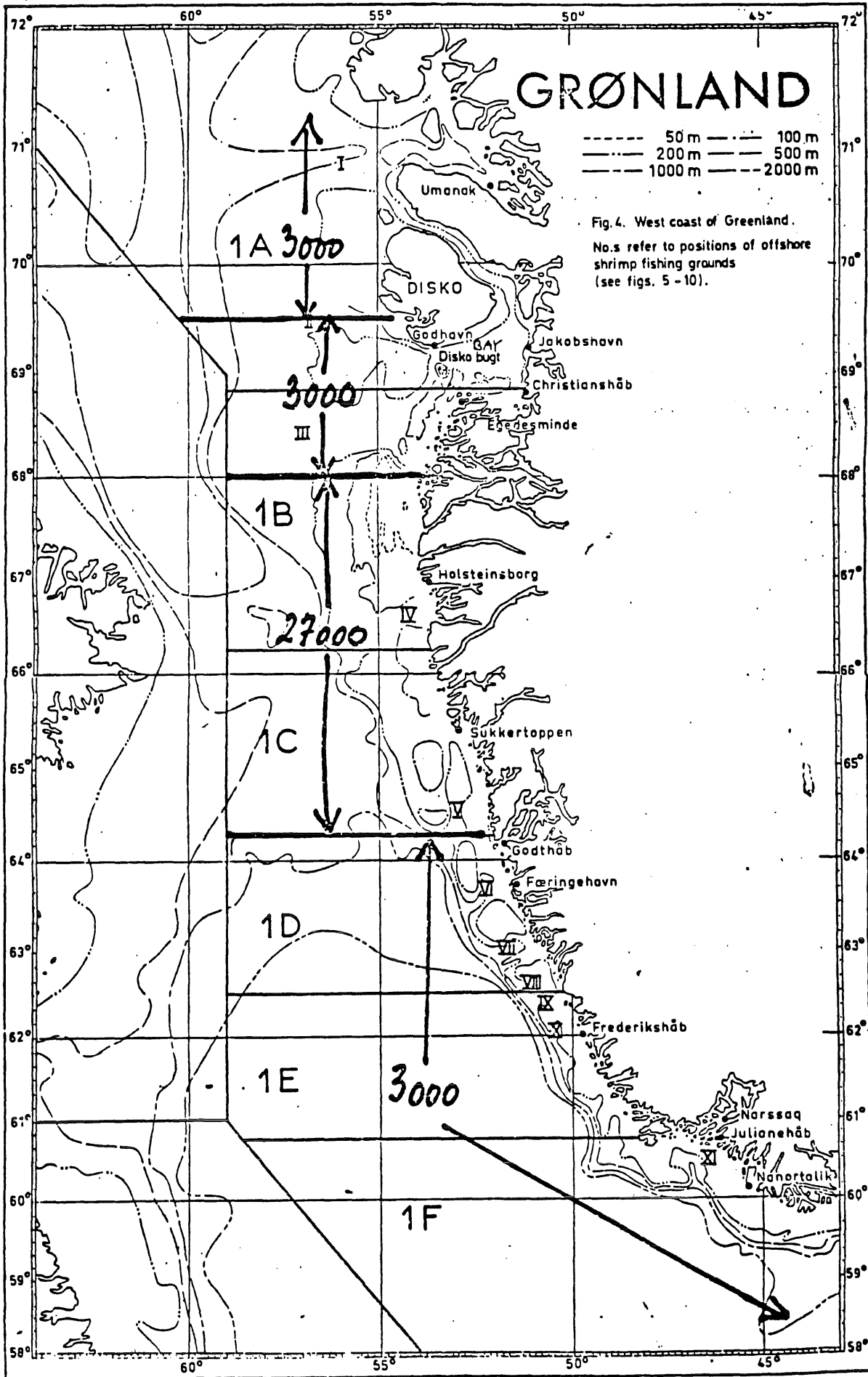
Danmark gjentok kravet fra årsmøtet om en dansk kvote for 1977 lik 1976-kvoten, eller 29.000 tonn (1976-kvoten var 28.600 tonn). Resten, 2.000 tonn, foreslo Danmark uallokert.

Portugal ønsket nasjonal allokering av de 2.000 tonn, gjennom prorata reduksjon av 1976-kvotene. Vest-Tyskland var

ikke enig i en nasjonal oppdeling av en så liten kvote som 2.000 tonn, i tilfelle måtte også fangstene i 1976 trekkes inn som et grunnlag. Portugal, sterkt støttet av Norge, kunne akseptere en uallokert kvote, hvis det ble en spesiell ordning for line- og garnfisket, f.eks. slik at dette kunne fortsette etter at kvoten var oppfisket (kfr. NEAFC-ordningen for arktisk torsk). Det ble fra disse land pekt på at line- og garnfisket gjerne først kommer i gang utpå året. Disse båtene ville ikke ha noen mulighet for å oppnå noe av kvoten, trålerne ville ta alt i løpet av kort tid. Også line/garnfiskets selektive karakter ble fremholdt. Spania fant å kunne støtte Portugal og Norge.

Vest-Tyskland var sterkt uenig med disse tre land. ICNAF hadde aldri gitt spesielle retter til garn- og linefar-tøyene, og Vest-Tyskland kunne ikke akseptere en "diskriminering av trålerne". Danmark kunne ikke gå med på en ordning som medførte at totalkvoten ble overfisket.

En prøveavstemming over det danske forslag (29.000 tonn til Danmark, 2.000 tonn uallokert) og det portugisiske forslag (2.000 tonn uallokert, men med adgang for garn/linefisket til å fortsette fisket etter at kvoten er oppfisket) ga 6 stemmer for det danske forslag (Danmark, Frankrike, Vest-Tyskland, Polen, Sovjet og Storbritannia), og 3 stemmer for det portugisiske forslag (Portugal, Norge og Spania). Det danske forslag ble deretter vedtatt.

Sak 59/76 a. Regulering av torskefisket i ICNAF-området
1977.

De norske torskekvotene i ICNAF-området for 1977
er (kvotene for 1976 i parentes):

Underområde/delområde 1 (Vest-Grønland).

Totalkvote 31.000 tonn, hvorav Danmark er tildelt
29.000 tonn. Norge skal fiske på en felleskvote på
2.000 tonn for "andre land". (Norge har i 1976 en nasjonal
kvote på 2.500 tonn).

<u>2 GH</u>	Norges kvote	800 tonn (900)
<u>2 J+3 KL</u>	" "	1.594 " (4.000)
<u>3 M</u>	" "	800 " (1.330)
<u>3 NO</u>	Felleskvote	1.000 " (1.300)

3Ps, 4Vn, 4Vs, 4W og 4x

Det er reservert en felleskvote på 100 tonn i
hvert av delområdene til fordeling på "andre land" enn
kyststatene. (I 1976 har Norge en egen kvote på 1.400 tonn
i 3Ps.)

Norge har ikke nasjonale kvoter av blåkveite
i ICNAF-området, men kan fiske på felleskvoter:

Underområdene 0 og 1:	2.800 tonn
" 2 og 3KL:	4.000 "

Av torskekvotene foreslås 800 tonn i 2GH reservert
for en eller to trålere. De øvrige torskekvotene foreslås
reservert for line- og garnbåtene.

Det er ennå ukjent hvor stor del av felleskvoten
på 2.000 tonn ved Vest-Grønland som vil tilfalle Norge.
Fiskefeltene ved Vest-Grønland vil komme under dansk
fiskerijurisdiksjon når Danmark (EF) utvider til 200 mil
ved årsskiftet. Fordeling av kvoten på land vil derfor bli
foretatt av Danmark (EF).

I delområde 2GH har Canada som kyststat avsatt
totalt 40 "dager på feltet" for norske trålere i stør-
relsesgruppen 500 - 999 BRT. Dette skal normalt være
tilstrekkelig til å ta den norske kvoten på 800 tonn i
2GH. Hvis det blir aktuelt å benytte større trålere,
vil antall "dager på feltet" bli justert nedover.

Omvendt i tilfelle mindre trålere blir benyttet.

Linebåtene har fått seg tildelt 403 "dager på feltet" i delområde 2J+3KL for å ta kvoten på 1594 tonn.

De kanadiske myndighetene har imidlertid sagt seg villige til å forlenge fiskeperiodene dersom isforhold, dårlig vær, unormalt lave dagsfangster og andre uforutsette forhold gjør at Norge ikke er i stand til å oppfiske kvotene innen de angitte tidsrom.

Område 3M (Flemish Cap) hvor Norge har en kvote på 800 tonn, ligger i internasjonalt farvann. Her kan Norge bruke den fiskeinnsats en finner ønskelig så lenge kvoten på 800 tonn ikke overskrides.

De kanadiske myndighetene har bedt om at søknad om lisens til å fiske med trål, line og garn i kanadiske farvann blir innsendt gjennom de norske myndighetene i god tid før fisket tar til.

Dersom det er aktuelt å fiske på felleskvotene for torsk i 3NO, 3Ps og i underområde 4, eller felleskvotene for blåkveite, må en anmode Canada om å få tildelt innsatskvote ("dager på feltet") til dette.

Sak 59/76 b. Kvotefordeling pr. fartøy av rekefisket
i ICNAF-området.

Av de 26 fartøyene som fisket reker ved Vest-Grønland i 1976 har 9 vanlig tråltillatelse i tillegg til reke-tråltillatelsen. 8 av disse er registrert for torske-tråling i 1977. (Se vedlagte tabeller). Fartøyer som har konsesjoner for flere kvoteregulerte fiskeri, skaper problemer i reguleringsmessig sammenheng. Det er f.eks. åpenbart at slike fartøy ikke kan få full årskvote i to fiskeri. En har imidlertid ikke nå full oversikt over hvor lenge slike fartøyer vil delta i de forskjellige fiskerier. Derfor må en i de foreløpige beregninger bare gjøre visse forutsetninger som senere må justeres når driftsplanen til slike fartøyer er klar.

Selv om det fortsatt er meget uklart hva en norsk rekekvote ved Vest-Grønland (ICNAF underområde 1) vil bli i 1977, synes det helt klart at Norge under ingen omstendighet vil få en kvote som vil gi grunnlag for tilnærmelsesvis fullt fiske slik som hittil. Derfor er det nødvendig på møtet i utvalget å drøfte hvilke prinsipper som bør legges til grunn for fordelingen av en norsk rekekvote.

En har da tatt utgangspunktet i samme prinsipp som er nyttet ved kvotereguleringer i ringnotfisket, nemlig en basiskvote og en tilleggskvote avhengig av fartøyets størrelse. I denne anledning viser det seg visse problemer ved fastsettelse av fartøyenes lastekapasitet. Den registrerte lastekapasitet som viser lasterommenes størrelse i m^3 , er ikke kontrollert. Sammenholdt med utlosset kvantum, er det grunn til å tro at den oppgitte lastekapasitet i m^3 ikke er riktig for alle fartøyer. For å ha et uomtvistet utgangspunkt har en derfor benyttet fartøyenes brutto-tonnasje.

En har valgt å dele en eventuell total norsk kvote i to - en halvpart til basiskvoter og en halvpart til kvoter fordelt etter fartøyets brutto tonnasje. Videre har en valgt å sette basiskvoten til de 8 fartøyene som også er registrert for vanlig torske-tråling i 1977 til 50% av de øvrige basiskvote. Regner en med samme deltaker-

antall i 1977 som i 1976 blir det, når 18 fartøyer får to "kvoteenheter" og de 8 som også skal fiske med vanlig trål får en "kvoteenhet": $(18 \times 2 + 8 \times 1) = 44$ "kvoteenheter" å fordele som basiskvoter.

Den andre halvpart av totalkvoten blir fordelt etter fartøyenes bruttotonnasje uavhengig av hvorvidt fartøyet er registrert for vanlig torsketraling eller ikke.

Det er på det nåværende tidspunkt uklart hva den norske totalkvoten vil bli i 1977. I eksemplene har en valgt tre alternative totalkvoter: 3.500, 5.000 og 8.000 tonn.

	Alternativ I	Alt. II	Alt. III
	3.500	5.000	8.000
Basiskvoter	1.750	2.500	4.000
Kvoter etter BRT	1.750	2.500	4.000
Tonn pr. "kvoteenhet"	40	57	91
Kvote pr. BRT	0.209	0.298	0.477

Tabellen som følger viser de enkelte fartøys kvoter dersom en fordeler de alternative totalkvotene etter nøkkelen skissert ovenfor. (Fartøyene merket x har fått redusert basiskvote).

Det bør drøftes om 50 - 50 deling mellom basis og tonnasje kvote er rimelig - og videre om 50% reduksjon i basiskvoten for fartøyene som har vanlig tråltillatelse er det rimeligste.

Ovenstående refererer seg til rekefisket ved Vest-Grønland (ICNAF underområde 1). I underområde 0 og nordenfor er der ingen kvote i 1977. De kanadiske myndigheter har meddelt at de automatisk vil utstede lisens for fiske i kanadiske farvann i underområdene 1, 0 og nord for 0 til de samme rekefartøy som blir gitt dansk lisens for fiske i underområde 1. Hvis imidlertid fiskeinnsatsen blir slik at et vesentlig fiske kommer til å finne sted i kanadisk sone, vil Canada ha adgang til å revurdere denne

ordningen. Det kan opplyses at norske båter tok 1.100 tonn i kanadisk farvann vest for midtlinjen i underområdene 1, 0 og nord for 0 i 1976.

Med hensyn til norsk rekefiske i underområdene 2 og 3 vil Canada vurdere å gi lisens til to fiskefartøy med adgang til å fiske i fire måneder hver. Slike tillatelser vil bli gitt på visse betingelser angående ilandbringelsen av fangsten.

ÅRSKVOTE FOR 1977 PR. REKETRÅLER FOR REKEFISKET I ICNAF-OMRÅDET
UNDER ULIKE NORSKE TOTALKVOTER.

Fartøy-navn	Reg.nr.	(3500)	(5000)	(8000)
		Alt. I	Alt. II	Alt. III
Arctic	M-12-VD	152	217	347
Ben Hur x	T-58-T	74	106	169
Berghorn	M-82-VD	184	263	420
Breisund	M-170-A	171	244	390
Drotholm	M-450-SM	123	175	280
Hardy x	M-31-G	110	157	251
Ingar Iversen	M-105-SM	147	209	334
Ingestad	M-1-HØ	141	201	321
Kap Farvel	M-206-H	175	249	399
Karl Snorre	T-165-T	127	180	288
Kjelløy x	T-97-T	116	166	265
Koralen 1)	M-106-H	169	240	384
Langskjær	N-98-ME	121	187	298
Lars Nyvoll	M-225-G	184	262	420
Leiranger x	T-757-T	68	96	154
Lyshaug	T-61-T	137	196	313
Markus Arvesen x	T-94-I	94	134	215
Nordfangst x	N-740-V	72	103	164
Odd Erik	M-96-SØ	129	184	295
Peder Aarseth	M-16-A	142	203	325
Pero	M-28-VD	200	285	456
Ramoen	M-1-VD	172	245	391
Remtoft	M-244-H	127	180	288
Remøytrål	M-20-HØ	181	258	412
Sagøy x	T-42-T	84	119	191
Thue Jr. x	T-805-T	102	146	233

x Fartøy som er registrert for torsketraling i 1977 har fått redusert basiskvote.

1) Foreløpig rekekonsesjon fram til 15.12.1976. Søknad om forlenget reketraltillatelse til behandling i departementet.

Oversikt over konsesjoner.

			Tråltillatelser				Ringnot
			Reker	Vanlig	Begr.	Kolmule etc.	Sild, makrell, lodde og brisling
BRT							
"Arctic"	M-12-VD	344.61	x			x	
"Ben Hur"	T-58-T	162.69	x	x			
"Berghorn"	M-82-VD	499.47	x				
"Breisund"	M-170-A	437.28	x			x	
"Drotholm"	M-450-SM	206	x				
"Hardy"	M-31-G	335	x	x			
"Ingar Iversen"	M-105-SM	318.74	x			x	
"Ingestad"	M-1-HØ	291	x		x		
"Kap Farvel"	M-206-H	453.95	x				
"Karl Snorre"	T-165-T	223.1	x		x		
"Kjelløy"	T-97-T	365	x	x			
"Koralen" ¹⁾	M-106-H	424	x			x	
"Langskjær"	N-98-ME	244.35	x		x		x
"Lars Nyvoll"	M-225-G	498	x			x	
"Leiranger"	T-757-T	131.86	x	x			
"Lyshaug"	T-61-T	274	x	x			
"Markus Arvesen"	T-94-I	259	x	x			
"Nordfangst"	N-740-V	153.17	x	x			
"Odd Erik"	M-96-SØ	236.48	x		x		
"Peder Aarseth"	M-16-A	298.6	x				
"Pero"	M-28-VD	575	x			x	
"Ramoen"	M-1-VD	439	x			x	
"Remtoft"	M-244-H	223	x		x		
"Remøytrål"	M-20-HØ	483.16	x			x	
"Sagøy"	T-42-T	208.81	x	x			
"Thue jr."	T-805-T	296.89	x	x			

1) Foreløpig rekekonsesjon fram til 15.12.1976. Søknad om forlenget reketråltillatelse til behandling i departementet.

Fiskeridirektoratets oppgaver over deltakelse i trålfiske etter torsk av grønlandsreketrålerne som har vanlig trålkonsesjon:

		1974	1975	1976
X"Ben Hur"	T-58-T	x		x
X"Hardy"	M-31-G	x	x	
X"Kjelløy"	T-97-T	x	x	
X"Leiranger"	T-757-T/	x	x	
"Lyshaug"	T-61-T	x	x	
X"Markus Arvesen"	T-94-I		x	
X"Nordfangst"	N-740-V			
X"Sagøy"	T-42-T		x	x
X"Thue jr."	T-805-T	x	x	x

x) Er registrert for torsketrålning i 1977.

Sakliste for møte i Reguleringsutvalget 22.september 1976 kl.1015
i Fiskeridepartementets møtesal, Oslo.

- Sak 30/76. Rapport fra årsmøtet i NEAFC 1.-9.juli 1976.
Orientering og spørsmål om protest.
- a) Rekommandasjon (8)(C).
Sild til industriformål. Innblandingsprosenter.
  - b) Rekommandasjon (2).
Fisket med småmasket trål. Endringer av maskevidde, nye fiskearter og fastsettelse av forbudte områder.
  - c) Rekommandasjon (5).
Innblanding av beskyttete fiskearter, bl.a. torsk, hyse, hvitting og sei.
- Sak 31/76. Rapport fra årsmøtet i ICNAF juni 1976.
Orientering og spørsmål om protest.
- Sak 32/76. Norsk-arktisk torsk.
Reguleringen i 1976. Orientering om utviklingen i fisket.
- Sak 33/76. Industritrålfisket.
Orientering om innblanding av torsk, hyse og hvitting.
- Sak 34/76. Maskevidden i reketrål.
- Sak 35/76. Reguleringen av fisket etter atlanto-skandisk sild i 1976. Orientering.
- Sak 36/76. Regulering av makrellfisket fra 13.september 1976.
Orientering.
- Sak 37/76. Regulering av trålfisket.
Revidert rapport fra intern arbeidsgruppe.
Norsk forslag på NEAFC-møtet i november 1976.
- Sak 38/76. Tobisfiske med ringnot.
- Sak 39/76. Fisket i canadisk økonomisk sone i 1977.
Orientering om canadisk henvendelse og norsk svar.

Sak 40/76.

NEAFC-møte 22.-29.november 1976.

- 1) Orientering om følgende saker som er ført opp på den foreløpige saklisten:
  - a) Nordsjøsildefisket, jfr. sak 28a/76.
  - b) Sildefisket vest av 4^ov.l., jfr. sak 28b/76.
  - c) Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild i 1977.
  - d) Regulering av fisket etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen i 1977, jfr. sak 28d/76.
  - e) Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1977, jfr. sak 28e/76.
  - f) Regulering av torskebestandene ved Øst-Grønland.
  - g) Regulering av makrellfisket i Nordsjøen og i statistikkområdene VI og VII, jfr. sak 28e/76.
  - h) Regulering av seifisket i konvesjonsområdet, jfr. sak 28f/76.
  - i) Regulering av brislingfisket i Nordsjøen 1977. Totalkvote og fordeling.
  - j) Forbud mot flytetral, jfr. sak 26/76.
  - k) Fangst- og innsatsregulering av fisket etter torsk i områdene omkring Færøyane.
  - l) Regulering av uerfisket ved Øst-Grønland, ICES-underområde XIV.
- 2) Saker foreslått av Norge.

Sak 41/76.

Eventuelt.

Sak 30/76. Rapport fra 14 årsmøtet i NEAFC holdt i Lisboa
1. - 9. juli 1976.

Orientering og spørsmål om protest.

Som det fremgår av referattet ble det bortsett fra fiske etter tunge og rødspette ikke gjort vedtak om kvoteregulering av noen fiskeslag på dette årsmøtet.

Det ble imidlertid vedtatt endel rekommandasjoner som vil ha betydning for norske fiskere.

Det ble vedtatt en ny rekommandasjon (8) (C) om Nordsjø-sild, som går ut på at det er forbudt å fiske nordsjø-sild til annet enn menneskeføde og agn, men med anledning til å ha:

- a. inntil 15% i vekt som bifangst i brislingfangster i perioden 1. juli - 31. mars og 10% i vekt i perioden 1. april - 30. juni, totalt begrenset til 5% i vekt av det enkelte medlemslands årlige totalfangster av brisling.
- b. inntil 10% i vekt som bifangst i industrifangster, totalt begrenset til 5% av det enkelte medlemslands årlige totalfangst av industrifisk (øyepål, tobis o.l.).

Opprinnelig var dette et norsk kompromissforslag som ble fremsatt sammen med et forslag om en totalkvote for 1977 på 80.000 tonn norssjø-sild, samt fordeling av denne, bortsett fra at prosent-satsene i punkt b) var henholdsvis 5 og 3%.

Selv om de vedtatte innblandingsprosjenter etter Fiskeridirektørens mening er altfor høye, bør Norge på det nåværende tidspunkt ikke protestere mot rekommandasjonen da en vil stå overfor den mulighet at dette vil bli den eneste internasjonale reguleringsbestemmelse for nordsjø-sild for 1977.

Når det gjaldt fiske med småmasket not vedtok Kommissjonen en ny paragraf 5(2) i rekommandasjon 2 som vil erstatte den tidligere paragraf 5(2) som bortfalt på grunn av protester. Den nye rekommandasjon går ut på følgende:

I tiden fra og med 1. august til og med 31. januar er det forbudt å drive fiske etter øyepål i området mellom 0-meridianen og den skotske østkyst begrenset til

56°n.br. og 00°

60°n.br. og 00°

60°n.br. og 4°v.l.

og derfra til den britiske kyst ved 4°v.l.

Forskjellen på de to vedtakene er at den sist vedtatte bare skal gjelde i et bestemt tidsrom 1. august til og med 31. januar.

Det kan opplyses at Danmark stemte mot forslaget. Fiskeridirektøren vil foreslå at Norge ikke protesterer mot denne rekommendasjonen på det nåværende tidspunkt og under forutsetning av at det ikke innkommer protester fra andre land. Dersom noe land protesterer vil protestfristen forlenges med ytterligere 2 måneder og utvalget kan således ta opp spørsmålet om protest på et senere møte.

Det ble også vedtatt en nye rekommendasjon (5) om fiske for industriformål.

Den nye rekommendasjon går ut på at det i industrifangster ikke er tillatt å ha større innblanding av beskyttede fiskearter enn 25% i vekt. Ved beregningen av denne prosentsetningen skal fisk som er utsortert for levering til konsum ikke medtas.

Som utvalget vil være kjent med ble det på det ekstraordinære møtet i november 1975 vedtatt en lignende rekommendasjon, men uten den begrensning at beskyttede fiskearter som ble tatt i industrifangster og utsortert til konsum skulle holdes utenfor beregningen av innblandingsprosenten.

Som kjent hadde en i forbindelse med industritrålfisket på Egersundbanken i vinter store problemer med å overholde denne bestemmelsen.

Ved den nye bestemmelsen vil det bli tatt hensyn til anvendelsen av bifangstene i industritrålfiske.

Det ble også vedtatt at det ikke skulle være tillatt å ha mer enn 10% undermålsfisk etter at konsumfisken var utsortert.

Fiskeridirektøren vil anbefale at Norge ikke protesterer mot denne rekommendasjonen.

For øvrig vil en rette oppmerksomheten på punkt 7(b) i rapporten (side 20 og flg.) om norsk arktisk torsk og den utredning som ble gitt på møtet av den norske delegasjonen angående den nasjonale reguleringer av torskefiske i 1976. Det kan opplyses at det på møtet ikke ble reist innvendinger mot gjennomføringen av reguleringen.

R A P P O R T
*****

fra det 14. årsmøtet i Kommissjonen for fisket i det nord-
østlige Atlanterhav (NEAFC).

Møtet ble holdt i Lisboa i tiden 1.-9.7.1976.

Den norske delegasjonen hadde følgende sammen-
setning:

Som delegater:

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann

Underdirektør Kjell Raasok, Fiskeridepartementet

Som rådgivere:

Byråsjef Nils Bølset, Utenriksdepartementet

Byråsjef Egil Kvammen, Fiskeridepartementet

Kontorsjef Arthur Holm, Fiskeridirektoratet

Konsulent Øystein Moberg, " "

Forskningsjef Arvid Hysten, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt

Forsker Erling Bakken, " "

Fiskeriråd Semund Remøy, Den norske ambassade i London

Disponent Jostein Bergvold, Norges Fiskarlag

Fiskebåtreder Harald Birkeland, " "

" Mads Bjørnerem, " "

Gerneralsekretær Arnulv Midtgaard, " "

Fiskebåtreder Erling Østebøvik, " "

Advokat Ivar Nes, Norsk Sjømannsforbund

Følgende sakliste ble vedtatt av Kommissjonen.

1. Åpning av møtet.
2. Møtearrangement.
3. Dagsorden.
- 3.A. NEAFC's framtid.
4. Rapport fra Liaisonkomiteen.

5. Regulering av sildefiske i avtaleområdet.
  - a) Regulering av sildefisket i Nordsjøen og Skagerak. Totalkvote for nasjonal fordeling for 1977.
  - b) Industrifiske etter sild i region 2.
  - c) Sildefisket i ICES's statistikkområde VI a. Totalkvote og nasjonal fordeling for 1977. Utvidelse av det nåværende fredete området.
  - d) Sild i Irskesjøen. Totalkvote og nasjonal fordeling for 1977.
6. Makrell. Totalkvote for nasjonal fordeling.
7. Regulering av torske-, hyse- og hvittingfisket i avtaleområdet.
  - a) Regulering av fisket etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen. Totalkvote og nasjonal fordeling for 1977. Spansk og portugisisk fiske i 1976.
  - b) Regulering i fisket etter norsk-arktisk torsk. Totalkvote og nasjonal fordeling for 1977.
8. Regulering av seifisket i avtaleområdet. Totalkvote og nasjonal fordeling.
9. Regulering i fisket etter tunge og rødspette i avtaleområdet.
  - a) Regulering i fisket etter tunge og rødspette i Nordsjøen. Totalkvote og nasjonal fordeling for 1977. Bifangstreguleringer.
  - b) Regulering i fisket etter tunge og rødspette i Den engelske kanal. Totalkvote og nasjonal fordeling for 1977.
  - c) Regulering av fisket etter tunge og rødspette i Bristolkanalen. Totalkvote og nasjonal fordeling for 1977.
  - d) Regulering i fisket etter tunge og rødspette i Irskesjøen. Totalkvote og nasjonal fordeling for 1977.
10. Kvotereguleringer.
11. Fiske for industriformål.
12. Fisket med småmasket trål.
13. Godkjennesle av en rekommandasjon om at enstemmige vedtak fattet på det ekstraordinære NEAFC-møtet skal tre i kraft snarest.

14. Begrensning av fiskeinnsatsen til det nåværende nivå i den sørlige del av avtaleområdet.
15. Rapport fra kontroll-komiteen.
16. Bidrag til ICES.
17. Formulering av spørsmål til ICES om vitenskapelige undersøkelser.
18. Region-komiteer.
Valg av formann og viseformann.
19. Rapport fra Finans-komiteen.
20. Valg til Finans-komiteen.
21. Arrangementer for det ekstraordinære møtet.
22. Oppnevning av observatører.
23. Pressemelding.
24. Eventuelt.
Regulering av uerfisket i ICES underområde XIV.

-----

1) Den portugisiske Statssekretæren for fiskeriene ønsket møtedeltagerne velkommen til Portugal. Han pekte på Portugal's lange fiskeritradisjoner.

Til tross for at portugisisk fiskerinæring fremdeles strir med problemer som skriver seg fra det gamle styret, er fiskeriene en verdifull pilar i Portugal's økonomi og en næring som har store fremtidsmuligheter.

Det nye regimet i Portugal har allerede foretatt en analyse av fiskerinæringen både når det gjelder organisering og teknologi med tanke på å iverksette virkemidler både på kortere og lengre sikt for å skape en vital næring som kan skaffe mat, arbeid og utvikling for det portugisiske folk.

Videre pekte Statssekretæren på den betydningen en internasjonal styring av ressursene har og sa at dette samarbeidet var basis for en rasjonell utnyttelse av ressursene. Det var derfor av vesentlig betydning at en fikk iverksatt de rette reguleringer i rett tid.

Statssekretæren kom også inn på FN's havrettskonferanse og uttalte at Portugal hadde gitt full støtte til etablering av 200 mils soner og til kyststatsjurisdiksjon innenfor disse soner. Til tross for etablering av økonomiske soner ville det etter hans mening være absolutt nødvendig å fortsette med et aktivt internasjonalt samarbeid enten eventuelle utvidelser skjer på ensidig grunnlag, slik Portugal kanskje må se seg nødsaget til å gjøre, eller det skjer etter en godkjennelse av FN-konvensjonen.

Avslutningsvis oppfordret ministeren alle til å ha et felles mål, nemlig å beskytte de levende ressurser i sjøen til gode for menneskeheten og fremtidige generasjoner, og ønsket deretter til lykke med forhandlingene.

3) Merknader til dagsorden.

Storbritannia foreslo at P. Elliot overtok stillingen som sekretær etter A. R. Burne. Kommisjonen godtok forslaget.

Finland møtte for første gang som fullverdig medlem i NEAFC og den finske delegaten redegjorde for Finlands syn på internasjonale reguleringer og deres behov for råstoff til industrien.

Videre ønsket Cuba å ta opp medlemskap i kommisjonen. Observatøren fra Cuba fremholdt at selv om det var overbeskatningsproblemer i NEAFC-området måtte det være plass for u-land som utviklet sine fiskerier. Han ville derfor under behandlingen av enkelte bestander be om kvoter for Cuba i påvente av at landet formelt blir medlem.

3.A. NEAFC's framtid.

Norge framsatte et forslag om å ta opp på dagsorden spørsmålet om NEAFC's framtid og la i den anledning fram uttalelse om dette.

Denne uttalelsen tok utgangspunkt i situasjonen etter den andre og tredje sesjonen i havrettskonferansen med gjennombruddet for prinsippet om 200 mils økonomiske soner. Samtidig var en vitne til at flere kyststater etablerer eller hadde planer om med det aller første å innføre 200 mils fiskerigrense, dette gjelder spesielt land i den nord Atlantiske region. Videre ble vist til ICNAF som allerede var i gang med å tilpasse seg det nye system.

I lys av disse forhold har den norske Regjering satt i gang forberedende bilaterale drøftinger med sikte på en utvidelse av vår fiskerijurisdikasjon til 200 mil.

Det ble videre understreket at Norge alltid hadde arbeidet for multilaterale løsninger av internasjonale fiskeriproblemer, noe en i framtiden også vil fortsette med, men under forutsetning av at disse reguleringer tar i betraktning kyststatenes behov.

Norske myndigheter har nøye vurdert kommisjonens fremtidige rolle og har konkludert med at den også i framtiden kan spille en viktig rolle, spesielt for regulering av bestander som opptrer og beskattes i flere lands soner eller utenfor slike soner, og Norge tar derfor sikte på å fortsette sin aktive deltagelse i internasjonalt samarbeid i konvensjonsområdet.

Norge vil imidlertid ut fra de forandringer som finner sted innenfor havretten søke å finne fram til modifiserte ordninger for å bringe Kommisjonen i tråd med den nye situasjon og styrke kyststatens avgjørelsesmyndighet. Etter den norske Regjeringens syn krever dette

imidlertid at Kommisjonen må bygges opp omkring en ny modell der kyststatene får en sterkere rolle i Kommisjonens avgjørelser.

Videre ble det gjort oppmerksom på at Norge i aller nærmeste fremtid vil meddele Storbritannia, som er depositar-regjering, at Norge vil trekke tilbake sitt medlemskap i NEAFC med virkning 12 måneder etter tilbaketrekningen, men at så sant det lot seg gjøre å komme fram til en tilfredsstillende modifisert konvensjon, ville Norge forbli medlem av Kommisjonen.

Det ble også foreslått å nedsette en arbeidsgruppe som skulle ha som mandat å vurdere de nødvendige forandringer av konvensjonen ut fra den nye situasjonen.

Norge foreslo at Kommisjonen skulle oppta en diskusjon om Kommisjonens framtid før drøftelsene om de enkelte reguleringer tok til.

Norge fremholdt også at i forbindelse med innværende møte ville de norske krav og standpunkter i de enkelte saker i sterkere grad enn tidligere reflektere den endrede situasjonen når det gjelder havrettsspørsmål.

På vegne av medlemslandene fra EF la den nederlandske delegasjonsleder også fram en uttalelse og nevnte bl.a. at oppfattelsen i EF er uendret når det gjelder behovet for reguleringstiltak for å beskytte ressursene. De pågående endringer i havretten og andre medlemsstaters forbehold når det gjelder fremtidige beskyttelsestiltak gjorde imidlertid at også EF-landene måtte reservere seg. Det ble også pekt på at EF var i ferd med å tilrettelegge en felles fiskeripolitikk hvor det også ville bli tatt hensyn til den nye jurisdiksjon. En slik felles politikk vil ikke bare ha betydning i områder med EF-jurisdiksjon, men også i den holdning EF ville innta i forhandlinger med andre land i disse staters sone. Arbeidet med å skape en slik felles fiskeripolitikk i EF er ennå ikke slutført og EF vil fremdeles ta del i NEAFC under forbehold av at reguleringer vedrørende 1977 ikke kan betraktes på samme måte som i tidligere år. Alle vedtak om reguleringer må betraktes som foreløpige (overgangsordning) uten prejudiserende virkning for gjennomføringen av en felles fiskeripolitikk i EF eller

for hvordan de enkelte medlemsland individuelt eller kollektivt måtte handle i de kommende måneder.

I etterfølgende diskusjoner angående NEAFC's fremtid ble det gitt generell støtte til det norske forslaget om at det var viktig å få diskutert NEAFC's fremtidige rolle samt å få nedsatt en arbeidsgruppe for å se nærmere på dette problemet.

Endel nasjoner måtte imidlertid reservere seg når det gjaldt spørsmålet om hvilket mandat denne arbeidsgruppen skulle ha.

Dette spørsmålet ble imidlertid delvis løst i det forslag som ble fremsatt av britene ved at medlemmene i gruppen skulle ha stilling som personlige eksperter, og som hadde følgende ordlyd:

1. NEAFC er enig i å nedsette en arbeidsgruppe hvis oppgave skal være å vurdere den fremtidige internasjonale forvaltning av fiskeressursene i konvensjonsområdet, herunder omarbeiding av NEAFC-konvensjonen, i lys av utviklingen mot utvidet fiskerijurisdiksjon for endel av kyststatene og under hensyntagen til utviklingen på havrettskonferansen.
2. Arbeidsgruppen skal bestå av presidenten for NEAFC og av en person oppnevnt av Vest-Tyskland, Nederland, Norge, Polen, Spania, Sverige, Storbritannia og Sovjet og fra ICES. Alle skal opptre som privatpersoner.
3. Disse medlemmene kan oppnevne eksperter for å bistå dem.
4. Første møte i arbeidsgruppen skal finne sted så snart som mulig etter neste sesjon av havrettskonferansen.
5. Arbeidsgruppen skal oversende sin rapport til NEAFC-sekretariatet innen 15. oktober d.å. som snarest skal distribuere denne til medlemslandene for vurdering på det ekstraordinære møtet i Kommissjonen i november i 1976.

4) Rapporter fra Liaisonkomiteen for ICES.

Formannen for Liaisonkomiteen, direktør Gunnar Sætersdal, presenterte komiteens rapport og pekte på at det i årets rapport var gitt en ekstra innledning.

På et ekstraordinært møte i ICES i januar 1976 hadde forskerne foretatt en "feilsøking" av de metoder og hensiktsmessigheten av de mål forskerne hittil hadde lagt til grunn for sine råd til Kommisjonen.

For det første hadde en på nevnte møte foretatt en kritisk gjennomgåelse av begrepet "det maksimale varige langstidsutbytte" (MSY). Forskerne var enig om visse modifiseringer av begrepet, dette for å gjøre det mer praktisk tjenlig i forbindelse med forvaltningen av fiskeressursene i fremtiden. Det ble her nevnt at det ikke bare er det totale beskatningsnivå som har betydning for bestanden, men også hvilke årsklasser som beskattes, dvs. beskatningsmønsteret. Likeens hadde forskerne tatt for seg problemet rekruttering/bestand. Tidligere hadde en antatt at rekrutteringen var så å si uavhengig av fisket (bestandstørrelsen). Selv om dette fremdeles er riktig under bestemte forutsetninger er det like sikkert at dette ikke er tilfelle for alle nivåer av en bestand. Forholdet mellom rekruttering/bestand var det vanskeligste og også det mest sammensatte problem innen havforskningen i dag. En kan ikke vente med å ta forholdsregler til en vet mer om forholdet bestand/rekruttering. Reguleringene må legges opp slik at en får gytebestander som en erfaringsmessig vet har gitt normale årsklasser.

Dette problemet er også av avgjørende betydning for fiskeriforvaltningen og det var derfor en logisk konsekvens av dette at havforskerne besluttet å legge til grunn i sine anbefalinger et beskatningsnivå som skulle gi optimal beskatning av bestandene. Denne endring ville på kort sikt i noen tilfeller føre til et lavere utbytte, men vil på lengre sikt medføre at gytebestanden sikres, samtidig som de årlige fluktuasjoner i fisket reduseres og vil økonomisk sett gi et bedre langtidsutbytte.

Videre understreket direktør Sætersdal at selv om det oppsto nye situasjoner i forbindelse med utvidelsen av fiskerijurisdiksjonen måtte en ikke overse nødvendigheten av langtidsplanlegging i forbindelse med forvaltningen av fiskeressursene.

Når det gjaldt ICES fremtid under et nytt havrettsregime mente komiteformannen at denne organisasjonen fremdeles kunne spille en viktig rolle. Spesielt i forbindelse med forvaltningen av de bestander som har sin utbredelse i flere lands økonomiske soner og utenfor slike soner.

I den etterfølgende diskusjon var det generell enighet om at det ville være sterkt behov for organisasjonen også i fremtiden.

Likeens ble det understreket betydningen av at alle land måtte innsende sine fangstdata til ICES så snart som mulig og at disse data måtte være mest mulig spesifiserte. Fortsatt mangler det mye på dette. Det ble i den anledning vist til at i fangstopp-gavene for 1975 var fortsatt mer enn 1/4 mill. tonn oppgitt som usortert. Alle medlemsland ble videre spesielt oppfordret til så snart som mulig å sende inn oppgaver over sild tatt som bifangst.

5(a) Regulering av fiske etter nordsjøsild.

Formannen for Liaisonkomiteen viste til at Kommisjonen på det spesielle møtet i april i år hadde gjennomgått komiteens rapport og gjentok at dersom en skulle få en gjenoppbygging av denne bestanden var det nødvendig å sette et absolutt forbud mot direkte fiske på nordsjøsild såvel i 1976 som 1977 og at bifangstene av sild i andre fiskerier måtte reduseres mest mulig.

Island innledet debatten med å vise til at landet hadde protestert mot nordsjøsildreguleringen for 18.- månedersperioden 1.7.1975-31.12.1976. Dette var første gang Island hadde protestert mot et NEAFC-vedtak. Heller ikke den vedtatte reguleringen for 1976 var akseptabel for Island, først og fremst fordi konsumfisket var tillagt for liten vekt. Island fremsatte senere forslag om en ny fordeling av totalkvoten på 160.000 tonn slik at Islands andel gikk opp fra 9.200 tonn til 12.000 tonn på bekostning av mindre reduksjoner i andre lands kvoter. Hvis ikke dette forslaget fikk tilslutning måtte Kommisjonen regne med en islandsk protest.

Norge fremholdt i sitt første innlegg at spørsmålet om å protestere mot vedtaket på NEAFC-møtet i april d.å. ville bli gjort betinget av om en kom fram til en fornuftig regulering for 1977. Norge pekte på at den totalkvote som ble fastsatt på nevnte møte langt overskred Liaisonkomiteens forslag. Samtidig ga det vedtatte forslaget en altfor lav andel til Norge sett ut fra historiske andeler og tatt i betraktning av at Norge hadde foretatt ensidige reguleringstiltak mens andre land fisket fritt. Norge viste videre til resolusjonen vedtatt på årsmøtet i Bonn i 1974 om at det i fremtiden skulle gjøres store anstrengelser for å få en raskere gjenoppbygging av nordsjøsildebstanden, samtidig som det ved fordelingen av eventuell kvote skulle tas mer hensyn til historiske faktorer.

Norge ville derfor kreve for 1977:

- a) En streng begrensning i adgangen til å ta ungsild som bifangst.
- b) En svært lav totalkvote for direkte fiske.
- c) En rimelig andel til Norge.

Dersom ikke en slik ordning kunne bli vedtatt av Kommissjonen måtte Norge protestere mot den vedtatte Rekommandasjon (8) som gjaldt for 1976.

Presidenten ba om å få en kommentar til Liaisonkomiteens forslag som gikk ut på å forby et direkte fiske etter sild. Den nederlandske delegasjonen sa at de ikke kunne akseptere et absolutt forbud mot direkte fiske for konsum, all den tid det ble tatt store mengder sild som bifangster i forbindelse med industrifiske. De foreslo derfor samme totalkvote for 1977 som for 1976.

Kommissjonen gikk så over til å diskutere punkt 5(b) på saklisten som gjaldt begrensningen av bifangstene av sild i industrifisket (rekommandasjon 8(c)).

Norge mente at punktene 5(a) og 5(b) måtte ses under ett og var ikke enig i det nederlandske forslag om å vedta samme kvoteregulering og bifangstbegrensning for 1977 som for 1976. Dessuten hadde Danmark som tok det største kvantum sild til oppmaling, protestert med rekommandasjon 8(c) i 1976. Norge kunne imidlertid godta en fornying av 8(c) så sant den ble godtatt av alle land.

Foruten Norge var Storbritannia svært opptatt av å få istand en streng bifangst-regulering.

Danmark på sin side viste til den usikre fremtiden for de danske fiskerne og for industrien, og kunne ikke på det nåværende tidspunkt endre sitt standpunkt.

Etter en del ytterligere diskusjoner la Norge og Storbritannia fram et felles forslag om at det for 1977 skulle være forbudt å drive et direkte fiske etter nordsjø-sild.

Det kunne likevel tillates 10% i vekt av hver landing som bifangst ved brislingfisket, totalt (for alle fartøyer) begrenset til 7% i vekt av hvert lands samlede brislingfangst.

Videre kunne det tas inntil 5% i vekt som bifangst i andre industrifangster (først og fremst øyepål og tobis). Totalt (for alle fartøyer) begrenset til 3% i vekt av hvert lands samlede inudstrifangst.

Dessuten skulle det være et lokalt unntak for sildefiske ved munningen av Temsen.

Dette forslaget fikk imidlertid bare støtte fra Island, da de andre landene gikk imot forslaget og hevdet at det også for 1977 var nødvendig å ha adgang til å ta begrensede konsumkvanta.

Norge understreket at det fremsatte forslaget var helt i samsvar med Liaisonkomiteens anbefaling og hevdet at Norge ikke ville hatt nevneverdige problemer med å kunne gjennomføre den bifangstregulering som var foreslått.

Denne saken ble drøftet over flere sesjoner, og i et senere innlegg fremholdt Norge at på bakgrunn av den diskusjon som hadde funnet sted i de foregående sesjoner synes det å være reelle muligheter for å nå fram til et kompromiss ved å tillate et svært begrenset kvanta for direkte fiske samtidig som en videreførte diskusjonen omkring bifangstspørsmålet.

Flere land ga uttrykk for at de nå kunne støtte det norsk/britiske forslaget om bifangstregulering. Danmark sa imidlertid klart fra at de ikke kunne akseptere andre prosenttall enn det de hadde i sin nåværende interne regulering, nemlig 15% og 10% innblanding.

For å forsøke å komme fram til en løsning opp-

fordret presidenten Norge og Storbritannia til å fremsette et alternativt forslag til punkt 1 i det opprinnelige forslaget (forbud mot direkte fiske) eller til å godta reguleringen for 1976 også for 1977.

Norge gjorde det igjen klart for kommisjonen at de ikke kunne godta en fornying av 1976-reguleringen, og at det heller ikke var noen hensikt å fremsette et lavt kvoteforslag inkludert bifangster som Danmark ikke kunne akseptere.

Det skulle imidlertid gjøres forsøk på å komme fram til et kompromiss.

Norge fremsatte så et forslag både når det gjaldt bifangster og når det gjaldt direkte fiske for sild. Det førstnevnte forslaget gikk ut på å forby fiske etter sild for oppmaling, men med anledning til å ha:

- a) inntil 15% i vekt som bifangst i brislingfangster i perioden 1.juli-31.mars og 10% i vekt i perioden 1.april-30.juni.

Totalt begrenset til 5% i vekt av det enkelte medlemslands årlige totalfangst av brisling.

- b) inntil 5% i vekt som bifangst i industrifangster.

Totalt begrenset til 3% av det enkelte medlemslands årlige totalfangst av industrifisk (øyepål, tobis o.l.).

Når det gjaldt rekommandasjon 8(A) gikk forslaget ut på en totalkvote på 80.000 tonn fordelt som følger:

	<u>tonn</u>
Belgia	400
Danmark	21.200
Færøyane	4.800
Frankrike	3.600
Øst-Tyskland	1.600
Vest-Tyskland	3.200
Island	3.600
Nederland	6.400
Norge	17.600
Polen	2.400
Sverige	4.800
Sovjet	6.000
Storbritannia	3.600
Finland	800
Others	
Totalkvote	<u>80.000</u>

I sin kommentar til førstnevnte forslag hevdet Norge at ut fra norske erfaringer var det ikke nødvendig å gå høyere med innblandingsprosenten i øyepål og tobisfiske enn 5% og derfor hadde en ikke endret på dette punkt i forslaget. Når det gjaldt totalkvote og allokering ble opplyst at fordelingen var foretatt på historisk grunnlag, men at enkelte kyststater hadde fått mer enn historisk andel. Fortsatt hadde imidlertid Norge (og Danmark og Sverige) mindre enn sin historiske andel. Norge var imidlertid til tross for sin status som kyststat, innstilt på å godta en så lav andel for å få til en regulering for 1977.

Danmark kunne ikke akseptere det norske forslaget til ny Rekommandasjon 8 (c) for såvidt det gjaldt punkt b (innblandingsprosenten i øyepål og tobisfangster) og ville ha denne endret til henholdsvis 10 og 5%. Det kunne heller ikke se nødvendigheten av å ha noen bifangstregulering når det likevel var foreslått nasjonale kvoter hvori bifangstene skulle medregnes.

Storbritannia pekte på at de syntes at innblandingsprosentene var høye. De mente imidlertid at en burde ha både kvoteregulering og bifangstregulering.

Det danske forslaget om å endre bifangstbegrensningen i forhold til det norske forslaget, fra 5 og 3% til henholdsvis 10 og 5% ble imidlertid satt under votering og vedtatt mot en stemme (Øst-Tyskland) hvoretter det endrede norske forslaget til Rekommandasjon 8 (c) ble vedtatt.

Når det gjaldt forslaget om totalkvote og allokering fant Norge å kunne forhøye denne til 81.000 tonn for å avsette 1.000 tonn til andre land. Dette fordi Portugal pekte på at det i likhet med andre reguleringer burde være en kvote for "andre land". Dessuten krevet Cuba 500 tonn.

På vegne av EF-landene fremholdt imidlertid den nederlandske delegasjon at det norske forslaget ikke kunne aksepteres og han foreslo saken utsatt til novembermøtet.

Før dette forslaget ble tatt opp tok Presidenten initiativet til å forsøke å komme fram til en løsning.

Heller ikke på dette møtet var det mulig å oppnå enighet. Fra dansk side ble det klart sagt at de ikke kunne

godta annen totalkvote og fordeling for 1977 enn den som var vedtatt for 1976. Delegasjonsledermøtet henstilte til Kommissjonen om å utsette sildereguleringen, i samtlige områder, jfr. punkt 5(a), (c) og (d), på dagsordenen til novembermøtet.

5c) Regulering av sildefiske vest av 4^ov.l.

Formannen for Liaisonkomiteen orienterte om bestands situasjonen for denne sildebestanden og viste til nedgangen i fangstene de siste årene.

Det ble konkludert med at for 1977 kunne forskerne anbefale en totalkvote på 83.000 tonn. Med en slik totalkvote ville den totale biomasse for denne bestanden i 1978 bli på omtrent samme nivå som i 1975.

Både Storbritannia og Norge var enig om at en burde følge Liaisonkomiteens råd, mens Nederland ville ha samme totalkvote som for 1976, nemlig 136.000 tonn. Storbritannia pekte på at de som kyststat ikke kunne tåle særlig reduksjon i sin kvote, noe som ville bety at andre land måtte tåle store reduksjoner. 80% ble først antydnet, senere ble minst 50% nevnt.

På en senere sesjon framsatte Nederland et forslag om utsettelse av denne saken til novembermøtet. Norge hevdet imidlertid at det kunne bli vanskeligheter med å få igjennom alle utsatte saker på dette møtet. Dessuten ville det by på problemer for fiskeindustriens produksjonsplaner dersom en ikke fikk istand noen avtale før i november.

I den etterfølgende diskusjon gikk stort sett alle EF-landene inn for å utsette saken til novembermøtet, enkelte ville også utsette drøftelsen av denne saken til en hadde sett utfallet av forhandlingene om nordsjøild.

Som nevnt under sak (5) (a) og (b) ble det vedtatt på delegasjonsledermøtet at også denne saken skulle utsettes til det ekstraordinære møte i november.

5d) Regulering av fiske etter sild i Irskesjøen.

Rekommandasjon 13(A).

Frankrike hadde protestert mot rekommandasjon 13(A). Nederland opplyste på møtet at også de som følge av den franske protesten ville protestere mot rekommandasjonen. Saken ble utsatt for videre interne drøftelser og ble senere utsatt til novembermøtet.

6. Regulering av fiske etter makrell.

Norge var forberedt på å sette fram forslag om makrellregulering både for Nordsjøbestanden og for den vestlige bestand.

Den norske delegasjon fikk imidlertid forståelse av at britene som kyststat ville fremsette et reguleringsforslag for den vestlige bestanden. Det ble derfor bare framsatt et norsk forslag som angikk nordsjøbestanden. Dette forslaget gikk ut på en totalkvote for dette område på 155.000 tonn herav var 35.000 tonn overført fra det vestlige området.

Fordelingen av totalkvoten var foreslått som følgende:

	<u>Tonn</u>
Danmark	6.000
Færøyane	11.000
Frankrike	3.000
Nederland	3.000
Norge	122.000
Sverige	4.000
Storbritannia	3.000
Sovjet	3.000

Belgia og Øst-Tyskland kunne ta 1.000 tonn hver mens Vest-Tyskland, Island og Polen kunne ta 2.000 tonn hver. Dessuten skulle de land som hadde kvoter over 5.000 tonn bare ta 60% av sine fangster i området sør for 60°n.br.

Dette forslaget var basert på at 85% ble delt etter 6+4 prinsippet (1966-1975) og 15% kyststatspreferanse hvorav Norge skulle ha 1/3. Dessuten var det tatt hensyn til enkelte nasjoner som bare hadde hatt et ubetydelig makrellfiske tidligere.

I forbindelse med presentasjonen av det norske forslaget ble det vist til de tidligere reguleringer som var iverksatt om minste størrelse og begrensning av industri-fisket i første halvår, jfr. Rekommandasjon 11. Disse reguleringer var vedtatt etter forslag fra Norge, men var nå ikke tilstrekkelige til å beskytte makrellbestandene. Norge understreket at det ble stadig vanskeligere for Norge alene å gjennomføre fangstreguleringer av makrellfisket når andre land opptrapper sitt fiske, samtidig som totalfangsten må reduseres.

Videre hadde Norge også utarbeidet et utkast til endring av Rekommandasjon (11) slik at denne ville samsvare med den foreslåtte fangstregulering for Nordsjøen, eventuelt med en regulering av den vestlige bestanden.

Formannen for Liaisonkomiteen uttrykte bekymring for begge makrellbestandene Hverken nordsjøbestanden eller den vestlige bestand hadde hatt tilfredsstillende årsklasser siden henholdsvis 1969 og 1968 og Liaisonkomiteen anbefalte en totalkvote på henholdsvis 155.000 tonn for den østlige og 182.000 tonn for den vestlige. Dette er noe lavere enn det som står i Liaisonkomiteens rapport, spesielt for den vestlige bestand. Reduksjonen har sammenheng med at Sovjetunionen på møtet hadde lagt fram reviderte fangsttall som nå viste sovjetiske fangster i det vestlige område i 1975 på hele 320.000 tonn mot 167.000 tonn rapportert under makrellarbeidsgruppens møte i mars d.å. De nye sovjetiske fangsttall brakte totalfangsten i det vestlige område i 1975 opp i nærmere 450.000 tonn.

Sovjet trakk i et innlegg Liaisonkomiteens anbefalinger i tvil og mente at totalkvoten i begge områder kunne settes betraktelig høyere.

Sovjet foreslo å fastfryse totalkvotene på et nivå tilsvarende det nåværende fiske, dette gjaldt både for den østlige og vestlige bestanden. Norge delte ikke Sovjets syn og pekte på at med slike totalkvoter som Sovjet her foreslo ville bestanden bli nedfisket på kort tid, det var derfor viktig at fangstene ble redusert i forhold til 1975-nivået.

Etter de nye opplysninger om Sovjets fangster i 1975, ønsket ikke Storbritannia å fremlegge noe reguleringsforslag for 1977 på dette møtet.

På vegne av EF-landene hevdet Nederland at på bakgrunn av den diskusjon som hadde vært og situasjonen for øvrig, ville de foreslå at saken ble utsatt til novembermøtet.

Flere land bl.a. Norge pekte på nødvendigheten av å nå fram til enighet i denne saken. Sovjet bebudet å komme med et mer omfattende reguleringsforslag.

Dette forslaget hadde imidlertid en totalkvote for nordsjøbestanden på 210.000 tonn og for den vestlige bestanden på 368.000 tonn, og med følgende allokeringer:

a) ICES-statistikkområde VI og VII (vestlige område).

Danmark (medregnet Færøyane)	5.200
Frankrike	38.000
Øst-Tyskland	6.300
Vest-Tyskland	1.000
Irland	13.400
Nederland	10.600
Norge	18.200
Polen	22.000
Storbritannia	47.400
Sovjetunionen	199.400
Andre ^{x)}	7.000

x) av "others"-kvoten skal 3.000 tonn reserveres til Cuba.

b) ICES-statistikkområde IIa, IV og IIIa (Nordsjøen).

Danmark (medregnet Færøyane)	39.000
Frankrike	7.000
Øst-Tyskland	1.320
Vest-Tyskland	1.300
Island	2.500
Nederland	9.700
Norge	117.800
Polen	3.400
Sverige	9.900
Storbritannia	1.800
Sovjetunionen	13.300
Andre ^{x)}	3.000

x) av "Others"-kvoten skal 1.000 tonn reserveres til Cuba.

Den nederlandske delagasjon hevdet på vegne av alle EEC-land at de foreslåtte totalkvoter var alt for høy og at dette forslaget trengte nærmere vurdering.

Det ble deretter enighet om å utsette saken til NEAFC-møtet i november.

7a). Regulering av fiske etter torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen. (NEAFC-rekommandasjon 14).

Presidenten viste til at denne saken hadde vært drøftet på NEAFC-møtet i april d.å. og at Danmark hadde protestert mot hvittingkvoten.

Formannen for Liaisonkomiteen redegjorde for bestandssituasjonen og hevdet generelt at disse bestandene var nedadgående. Likeens mente han at tidligere års totalkvoter hadde vært for høye idet totalkvotene bl.a. for 1975 ikke var blitt oppfisket.

Liaisonkomiteen hadde gitt alternative totalkvoter alt etter hvilket siktepunkt en hadde med hensyn til fremtidig bestandsstørrelse.

Etter det første alternativ som tok sikte på å opprettholde den samme fiskedødelighet som de foregående år var de anbefalte totalkvoter for 1977 174.000 tonn torsk, 190.000 tonn hyse og 130.000 tonn hvitting.

Etter det andre alternativ som tok sikte på å få opp et høyest mulig langtidsutbytte hadde komiteen følgende forslag: 99.000 tonn torsk, 130.000 tonn hyse og 76.000 tonn hvitting.

Sammenlignet med totalkvoten for 1976 som var henholdsvis 235.000 tonn torsk, 205.000 tonn hyse og 189.000 tonn hvitting innebærer de anbefalte totalkvoter vesentlige kvotereduksjoner i forhold til 1976.

Danmark uttalte at årsaken til at Danmark måtte protestere mot hvittingkvoten var manglende reguleringshjemmel i første halvår 1976. Dette fordi det var innkommet en protest (fra Polen) på de kvoter som Kommisjonen hadde vedtatt i november f.å. Slik den danske fiskerilovgivning hadde vært hittil, kunne ikke NEAFC-vedtak gjennomføres overfor danske fiskere før vedtakene formelt var bindende for Danmark. Lovgivningen ble nå endret slik at reguleringene kunne gjennomføres tidligere. For i år måtte Danmark tillate en overskridelse på 20.000 tonn på deres tildelte hvittingkvote. Torske- og hysekvotene ville Danmark respektere. Videre hadde de gjennomført nasjonale reguleringer som hadde samme effekt som NEAFC-rekommandasjonen

Storbritannia viste til Liaisonkomiteens anbefalinger som innebar reduserte fangster dersom disse be-

standene ikke skulle bli for sterkt redusert. De viste til de stadig økende kvanta av matnyttig fisk som ble tatt som bifangster i forbindelse med industritrålfiske, og viste til den skadevirkning dette fisket hadde. Likeså kritiserte de Kommissjonen for ved kvotereguleringene å ha favorisert dette fisket.

På denne bakgrunn var den lukkede sonen for øyepålfiske ansett å være av stor viktighet for Storbritannia.

Likeens mente Storbritannia at det ikke var riktig å foreta allokering på historisk grunnlag når fangster tatt som bifangst med småmasket nett skulle bli utslagsgivende. I alle fall måtte en redusere kvoten i forhold til den mengde av ungfisk som ble tatt av vedkommende land.

Storbritannia mente at en burde gå inn for den laveste totalkvote som var foreslått, men regnet likevel ikke dette for å være realistisk. I alle tilfelle måtte en ikke gå over de kvanta som var foreslått som det andre totalkvotealternativ. Et annet alternativ kunne være å redusere fangstene for konsum med 6% og for industriformål med 25%.

Nederland stilte seg noe tvilende til de anbefalte totalkvoter, men støttet ellers Storbritannias syn om at fiske til konsum måtte prioriteres.

Storbritannia fremsatte deretter forslag om en reduksjon av kvotene for konsum på 10% og på 25% for industriformål.

Storbritannia ville imidlertid komme tilbake til denne saken, eventuelt med forslag, etter at en hadde behandlet spørsmålet om "Mixed Fisheries" (punkt 11 og 12 på dagsorden) og "Industrial Landings".

Etter at Kommissjonen hadde fattet vedtak angående nevnte punkter på dagsorden ble Storbritannia spurt om de ville sette fram et forslag som bebudet. Til det ble det svart at Storbritannia ville vente med å fremsette et forslag til protestfristen for den vedtatte rekommandasjonen om "Mixed Fisheries" var utløpt hvilket ville medføre at saken måtte utsettes til novembermøtet. Kommissjonen sa seg enig i dette.

7b). Regulering av fiske etter norsk-arktisk torsk.
(NEAFC-rekommandasjon (19)).

Reguleringen for 1976 og 1977.

Formannen for Liaisonkomiteen orienterte om bestands situasjonen og sa at en ved fastsettelsen av totalkvoter for denne bestanden hadde som mål å bygge opp igjen gytebestanden til det nivå den var på tidlig i 1970-årene.

Komiteen hadde således for 1977 foreslått en totalkvote på 850.000 tonn inklusiv "Murmansk-torsk", men at en etter 1977 måtte regne med en reduksjon av totalkvoten. Videre foreslo komiteen økning av maskevidden i trålrudskaper for å begrense fisket på yngre årsklasser.

I henhold til den norske instruks hadde delegasjonen utarbeidet en uttalelse. Sovjetunionen var i et separat møte (3.7.) på forhånd gjort kjent med innholdet. Allerede på dette møte understreket Sovjetunionen at det riktigste nå var å følge Liaisonkomiteens forslag om samme totalkvote for 1977 som for 1976 og samme fordeling. Det ble pekt på faren for et uregulert torskefiske i 1977 hvis kyststatene krevet økning i sine kvoter, noe som ville bety forholdsvis store reduksjoner i tredje lands kvoter. Storbritannia fikk også før plenumsmøtet et eksemplar av uttalelsen.

I uttalelsen ble det innledningsvis redetgjort inngående for den norske reguleringen av torskefisket i 1976. I tillegg til den norske kvoten på 345.000 tonn ga torscheavtalen (Rekommandasjon 19., 3.ledd) medlemslandene rett til å fiske med passive redskaper etter at kvoten var nådd. Dersom Norge fullt ut hadde benyttet denne anledningen ville det vært mulig å ta ca. 35-45.000 tonn mer enn den tildelte totalkvote og de norske trålerne hadde måttet sluttet fisket i juli måned. Dette ville imidlertid hatt alvorlige følger for foredlingsindustrien i Nord-Norge som er avhengig av mest mulig jevn råstofftilførsel gjennom hele året. For å unngå at industrien sto nesten uten råstoff i høstmånedene, hadde Norge iverksatt reguleringer hvor en på årsbasis avsatte 155.000 tonn til trålere over 250 BRT og et kvantum på anslagsvis 10.000 tonn for trålere under 250 BRT.

Disse kvotene ble fordelt på hver enkelt tråler, men med særskilte restriksjoner på ferskfisktrålerne som

også fikk sine kvoter oppdelt i to perioder med sikte på å fordele fangsttinsatsen utover året. Disse periodene varte fra 1.mai-31.august og fra 1.september og ut året. Kvoten i første periode ga imidlertid bare ca. 1 måneds fiske og i 2.periode bare 1½-2 måneder.

Det ble antydnet at ferskfisktrålerens kvote ved å konsentrere seg om andre fiskeslag enn torsk, kunne vare til uti november måned. Det ble imidlertid understreket at den iverksatte regulering medførte at Norge i 1976 ville ta et mindre kvantum torsk i 1976 enn det som var mulig i henhold til Rekommandasjon (19).

Fra norsk side pekte en på at begrunnelsen for denne inngående redegjørelse om reguleringen av trålfisket i 1976 var at en ville gjøre Kommisjonen oppmerksom på de spesielle norske problemene. Det ble understreket at en antok at den måten de norske myndigheter hadde regulert sitt fiske på i 1976 ikke ville møte innvendinger innen Kommisjonen.

Likeens viste en til sammensetning og størrelsesorden av den norske kystfiskeflåten og pekte på hvor avhengig denne flåten var i innsiget av skrei, noe som førte til store fluktuasjoner i det norske torskekvantumet. Dette hadde Norge gjort Kommisjonen kjent med, og det ble spesielt vist til resolusjonen vedtatt på møtet i Bergen i januar 1975 som nettopp pekte på at det kunne oppstå vansker når land med store kystfiskerier skulle innpasses i en kvoteregulering. Dette hadde Kommisjonen enstemmig sagt den ville ta hensyn til. Det var en slik situasjon Norge nå var kommet opp i.

På grunnlag av erfaringer fra årets fiske og for å sikre en jevn tilførsel av råstoff til anleggene i Nord-Norge, måtte Norge for 1977 ha en spesiell trålerkvote på 175.000 tonn. Likeens ville Norge på grunn av havrettsutviklingen kreve at dette skulle gi seg utslag i høyere kvoter til kyststatene, uten at dette skulle føre til noen økning av den totalkvote som var foreslått av Liaisonkomiteen. Norge ville derfor kreve 340.000 tonn i 1977 mot 305.000 tonn i 1976.

Videre bebudet Norge at de ville ta opp forslaget om en innsats-regulering for 1977 på det ekstraordinære møtet i november d.å.

I den etterfølgende diskusjon var det ingen som hadde bemerkninger til de reguleringer Norge hadde foretatt i 1976.

Når det gjaldt forslaget for 1977 viste Storbritannia til sin avhengighet av fisket etter norsk-arktisk torsk. Storbritannia viste for øvrig til at de hadde gitt sin støtte og positive medvirkning til tidligere forsøk på å beskytte denne bestanden (trelandsavtalen for 1974). De ville også nå støtte en totalkvote som anbefalt av Liaisonkomiteen. På den annen side ville et forslag som reduserte Storbritannias andel innebære alvorlige vanskeligheter, spesielt etter det som nå hadde skjedd med Island der Storbritannias fangster ble sterkt redusert.

Cuba ville også gjerne delta i dette fiske og ville da kreve en kvote på 4.000 tonn.

Sovjet hevdet at de ville støtte den anbefalte totalkvote og at de som kyststat ville kreve samme kvote som Norge, men de ville reservere seg inntil de hadde vurdert de videre forhandlinger.

De fleste andre land syntes å akseptere den anbefalte totalkvote forutsatt samme fordeling som i 1976.

Irland ba om å få sin kvote forhøyet fra 500 til 1.000 tonn.

Spania fremsatte krav om 14.000 tonn for 1977 mot 7.000 tonn i 1976, men medgikk at en eventuell løsning lå i en fornying av 1976-avtalen.

Spørsmålet om separat trålerkvote for Norge ble ikke tatt opp av noe land.

Det ble under en senere sesjon foreslått at Sovjet, Storbritannia og Norge skulle forsøke å komme fram til et kompromissforslag.

I forbindelse med disse konsultasjoner gjentok Sovjetunionen sitt standpunkt om uendret totalkvote og fordeling. Sovjet var innstilt på at Cuba skulle få 3-4.000 tonn samtidig som de viste endel bekymring for Storbritannia, hvilket kunne bety at de gjerne ville få avtalen i stand før EF hadde utarbeidet en felles fiskeripolitikk. Storbritannia kunne ikke gå med på noen reduksjon i sin kvote. På møtet ble det igjen redegjort for de norske synspunkt.

Etter møtet med Sovjetunionen og Storbritannia ble situasjonen inngående drøftet i den norske delegasjon. Konklusjonen ble at delegasjonen i telex (7.7.) til Utenriksdepartementet gikk inn for at den skulle arbeide imot at det på dette møtet ble fremsatt forslag om uendret regulering for 1977 i forhold til 1976. Derimot ba delegasjonen om å få fullmakt til å gå med på samme kvote og fordeling for 1977 som for 1976 forutsatt at Norge fikk adgang til å reservere 175.000 tonn for trålerne, og med fortsatt adgang til å fiske med passive redskap etter at kvoten er nådd.

Delegasjonen la ved dette standpunkt vekt på at ved et slikt opplegg ville trålfisket bli regulert, mens fiske med garn, line og håndsnøre fortsatt ville bli uregulert. Videre la en vekt på at det virkelige norske fangstkvantum for 1977 ville bli det samme enten kvoten i avtalen ble satt til 305.000 tonn eller 340.000 tonn.

I Utenriksdepartementets svartelex neste dag (8.7.) fikk ikke delegasjonen den fullmakt den hadde bedt om for såvidt angår siste del av delegasjonens forslag. Delegasjonen ble istedet bedt om å få Sovjetunionen og Storbritannias med på at saken ble utsatt til novembermøtet.

I mellomtiden hadde Storbritannia underhånden sagt seg villig til å støtte et norsk krav om en spesiell trålerkvote. Dette gjaldt også de øvrige EF-land. Det var imidlertid etter britisk oppfatning lite realistisk å få til en reduksjon av andre lands kvoter. Hvorvidt Sovjet ville akseptere en slik trålerkvote var på det tidspunkt vanskelig å ha noen bestemt formening om. Underhånden hadde de gitt uttrykk for at dette var et indre norsk anliggende som ikke Kommisjonen skulle avgjøre. Etter at Utenriksdepartementets svar var mottatt, ble situasjonen forklart for Sovjetunionen og Storbritannia som begge sa seg enig i at saken ble utsatt til novembermøtet.

Spansk og portugisisk fiske i 1976.

Rapporter fra fiskerioppsynet viste at bl.a. Spania og Portugal siden februar hadde trappet sitt fiske i Barentshavet vesentlig opp. I juni ble det rapportert minst 35 spanske og 20 portugisiske trålere ved Norskekysten og i Barentshavet. I den anledning ble det etter forslag fra Fiskeridirektøren den 28.6.d.å. rettet

en diplomatisk henvendelse til disse land hvor Norge pekte på at de to lands fangstinnsats ikke sto i noe rimelig forhold til deres kvoter på 7.000 tonn torsk.

Den norske delegasjonen hadde fått innstruks om å ta dette spørsmålet opp med nevnte lands delegasjoner på NEAFC-møtet.

Et slikt møte ble avholdt den 4. juli.

Fiskeridirektør Vartdal redegjorde for det norske syn og nevnte antall fartøyer fra disse landene som opererte i området, og ba om en forklaring på den urimelig store fangstinnsatsen i forhold til kvotene. Det ble samtidig understreket hvor stor vekt Norge som kyststat legger på at torskereguleringene overholdes. Erfaringer i fjor viste bl.a. at de opplysninger som de to lands delegasjoner hadde gitt på NEAFC-møtene i mai og november om antall trålere og når disse hadde sluttet av fisket, ikke alltid hadde vært riktig. Også av denne grunn var Norge bekymret for fangstinnsatsen i år.

Spanias kommentar var at det oppgitte antall spanske fartøyer i området ikke gav uttrykk for den spanske fiskeinnsatsen i området da ca. 30 av de spanske fartøyene for en stor grad drev partråling. De mente derfor at det egentlige antall "fiskeenheter" var ca. 20 stk. Dessuten måtte en ta i betraktning at Spania ikke aksepterte den tildelte kvote på 7000 tonn torsk i Region 1, men hadde unnlatt å stemme imot og protestere fordi det ellers ikke ville vært mulig å få i stand regulering på denne bestanden. Det ble videre understreket at de spanske trålerne fisket sei.

Portugal på sin side opplyste at de fulgte nøye med i dette fiske og deres fiskere i området hadde klar instruks om å innrapportere sine fangster ukentlig. Dessuten hadde de instruks om ikke å fiske nord for 72^on.br. og øst for 16° øst for å fiske mest sei. De fremholdt imidlertid at de ville ta ny kontakt med fartøyene så snart som mulig for å få nøyaktige fangstkvantum. De regnet med at Portugals kvote snart var nådd.

Fra norsk side ble det gitt uttrykk for stor tvil om trålerne virkelig kunne få vesentlige seifangster. Både portugisiske og spanske trålere hadde i stor grad fisket på samme felt som norske trålere, og disse fikk vesentlig torsk.

Begge land ga uttrykk for at hvis deres kvoter var oppfisket, skulle de straks stoppe fisket i området og hjemkalle fartøyene. Fra norsk side ble det bedt om å bli gjort kjent med de siste fangstoppene så snart disse forelå. Begge land lovet å gi slike oppgaver til NEAFC og direkte til Norge (enten gjennom diplomatiske kanaler eller direkte til fiskeridministrasjonen). Fra norsk side ble det avslutningsvis gitt uttrykk for at de to lands fiskeinnsats fortsatt ville bli nøye fulgt.

8. Regulering av fiske etter sei i avtaleområdet.

Den danske delegasjonen opplyste at de på april-møtet hadde bedt om å få seisaken oppført på saklisten til det ekstraordinære møte.

Det var gjort fordi de manglet endel viktige data i forbindelse med forhandlingene. Disse data var fremdeles ikke fremskaffet og de ville foreslå at i hvert fall sei-bestanden i Nordsjøen ble utsatt til novembermøtet.

Presidenten oppfordret deretter formannen for Liaisonkomiteen til å foreta en vurdering om en oppdeling av seibestanden i en østlig og en vestlig del. Etter en orientering om de forskjellige seibestander i området fastslo presidenten at den østlige stammen syntes å være den mest betydelige og foreslo saken utsatt til novembermøtet.

Norge var enig i dette og tilføyde for øvrig at det var lite trolig at det kunne bli noen enighet om regulering av seibestanden i områdene I og II (nord for 62^on.br.) selv på novembermøtet. Også spørsmålet om økning av minstemål for sei ble utsatt.

9. Regulering av fiske etter tunge og rødspette.- (Rekommandasjon 15) (A) (B) (C) (D).

Liaisonkomiteens formann uttalte at bestandene både for tunge og rødspette i Nordsjøen var sterkt nedadgående og anbefalte lavere totalkvoter enn for 1976. Komiteen hadde imidlertid utarbeidet alternative forslag.

Spesielt Storbritannia ville gå inn for reduserte kvoter i forhold til 1976 og mente at disse også måtte være under det høyeste alternativ som var anbefalt av Liaisonkomiteen.

Etter inngående drøftelser ble det imidlertid enighet om å vedta samme totalkvote og allokering som for 1976. Dette gjalt også for tunge og rødspette i Irskesjøen, Den engelske kanal og Bristol kanalen.

10. Kvotereguleringer.

Formannen for Arbeidsgruppen for statistikk, kontorsjef Arthur Holm, presenterte rapporten fra Arbeidsgruppens møte 21. - 23. april 1976. Presidenten foreslo at siden rapporten var blitt forelagt Kontrollkomiteen og godkjent av den burde den også godkjennes av Kommissjonen.

Storbritannia konstaterte at rapporten viste at situasjonen var urovekkende hva angikk statistikk-systemet, spesielt gjaldt dette manglende og unøyaktige datarapportering. Som eksempel ble trukket inn analysering av fangster som går til oppmaling og den uensartede metodikken i prøvetakingen.

De stilte derfor et stort spørsmålstegn ved hele kvoteordningssystemet innenfor NEAFC i forbindelse med fiske med småmasket nett. Britene var også skeptisk til kontrollen med kvantumsreguleringer for fisk som ble oppmalt om bord i fabrikkskip på feltet.

Norge viste til at Arbeidsgruppen var et resultat av norsk initiativ og støttet fullt ut Storbritannias bekymringer. Norges hovedhensikt med å få bedret statistikken og rapporteringen var hensynet til den norsk-arktiske torskestammen. Det ble også vist til Kommissjonens siste sirkulærebrev (av 9. juni 1976) som fortsatt viste store mangler i rapporteringen av torskefangstene. Den norske delegasjonen ville gjerne vite hvordan disse landene kunne føre kontroll med sine torskekvoter når de ikke kunne klare de månedlige rapporteringer.

En ble enig om å komme tilbake til dette spørsmålet under behandlingen av kontrollkomiteens rapport.

Rapporten fra Arbeidsgruppen ble deretter godkjent.

11 og 12. Fiske med småmasket not (Rekommandasjon 2).
Fiske for industriformål (Rekommandasjon 5).

Presidenten viste til de endringer og tillegg som ble gjort i Rekommandasjon 2 på det ekstraordinære møte i november 1975. De protester som var avgitt på de enkelte rekommandasjoner ble referert og Kommisjonen konstaterte at punkt 5(2) i Rekommandasjon 2 (forbud mot tråling etter øyepål i nærmere avgrenset område vest av 0-meridiane) var falt.

Også den vedtatte Rekommandasjon 5(A,2) om maksimal innblanding på 25% av beskyttede fiskearter i industri-trålfangster var falt som følge av protester.

Storbritannia understreket at det ut fra deres syn var av stor betydning å få i stand en bifangstregulering som alle medlemsland kunne akseptere. De ville derfor fremsette modifiserte forslag i stedet for de rekommandasjoner som var falt. Samtidig mente britene at pkt. 11 og 12 på dagsorden måtte ses i nær sammenheng og disse måtte bli behandlet under ett. Når det gjaldt det trålfrie området vest av 0° (Rekommandasjon 2(5)2) ble dette gjentatt, men med den endring at forbudet bare skulle gjelde fra 1. august til 31. januar, alternativt at forbudet skulle gjelde hele året, men at området i syd avgrenses til 57°30'n.br. mens det opprinnelige vedtaket var 56°n.br.

Når det gjaldt bifangstbegrensningene gjentok Storbritannia den nåværende Rekommandasjon 5(A) om at det i forbindelse med fiske etter tobis med trål med maskevidde under 16 mm skal være forbudt å ta mer enn 10% andre fiske-slag (Danmark har protestert mot denne rekommandasjon). I tillegg gikk forslaget ut på at i fangster tatt med småmasket trål skulle innblandingen av beskyttede fiskearter beregnet for industriformål ikke på noe tidspunkt overskride 20%, alternativt 25%. Dessuten kunne det i slike fangster tillates inntil 10% undermåls fisk i den del av fangsten som var beregnet for industriformål. I en presentasjon av disse forslagene la britene stor vekt på at de anså reguleringer av bifangster i industritrålfiske som svært viktige og likeens var det av avgjørende betydning at oppvektsområdet for ungfisken ble beskyttet.

Når det gjaldt forslaget om bifangstbegrensning, fremholdt de at slik forslaget var formulert var

det mulig å foreta kontroll på feltet. Forslaget hadde også tatt hensyn til de land som både drev fiske for industriformål og konsum på samme tid. Den forrige Rekommandasjon 5(A) hadde ikke skilt mellom de formål fangsten skulle nyttes til. Bestemmelsen hadde derfor skapt vanskeligheter for bl.a. Sovjet og Øst-Tyskland som både drev fiske med småmasket trål og ordinære fisketrål på samme tur.

Danmark hevdet at de ikke kunne akseptere noen av de alternative forslag til trålfrie områder. Når det gjaldt bifangstbegrensningene kunne Danmark på det nåværende tidspunkt ikke si noe bestemt, men det var åpenbart at de endringer som var foretatt gjorde det lettere for Danmark å slutte seg til slike reguleringer.

Den norske delegasjonen var innstilt på å akseptere Storbritannias forslag til forbud mot trålfiske etter øyepål i visse områder og fant at en tidsbegrensning av forbudet ville være mest fordelaktig for Norge. Etter en del diskusjon samt prøvevotering ble også dette alternativ vedtatt mot Danmarks stemme. 2 land avsto fra å stemme (Spania og Finland).

Rekommandasjon (2(5)2) ble som følger: I tiden fra og med 1. august til og med 31. januar er det forbudt å drive fiske etter øyepål i området mellom 0-meridianen og den skotske østkyst begrenset til
56° n.br. og 00°
60° n.br. og 00°
60° n.br. og 4° v.l.
og derfra til den britiske kyst ved 4° v.l.

Etter som det ble klart at det britiske forslaget om bifangstbegrensning (Rekommandasjon 5(A)) ikke ville bli akseptert av Danmark i sin opprinnelige form, endret britene forslaget bl.a. ved å ta ut punktet om bifangster i tobisfisket med trål med maskevidde under 16 mm. Videre ble forslaget endret slik at fisk som var beregnet for konsum og som var utsortert eller plassert under dekk ikke skulle tas med i forbindelse med beregningen av bifangst. Maksimal bifangst ble satt til 25%. I fangster beregnet for industriformål var det tillatt å ha inntil 10% undermåls fisk, beregnet av den del av fangsten som ikke skulle gå til konsum og som var utsortert for dette formål.

Denne formuleringen ble enstemmig vedtatt.

Ved en senere sesjon pekte Presidenten på at det ennå var et par uoppklarte punkter i forbindelse med Rekommandasjon 2 og viste til den danske protesten mot § 1 og til sovjetisk og østtysk protest mot § 2.

Danmark hevdet at hovedårsaken til deres protest var at det ikke var tillatt å ha om bord trål med maskevidde under 16 mm i tiden 1. november til siste februar selv om denne redskapen var bortstuet.

Etter endel oppklarende bemerkninger og forslag til mindre endringer sa Danmark at de kunne akseptere § 1 med de foreslåtte endringer. Disse gikk bl.a. ut på at det skulle være tillatt å ha om bord trål med mindre maskevidde enn 16 mm i nevnte periode, men denne redskapen skulle bortstues på en slik måte at den ikke var direkte klar til bruk.

Protestene fra Sovjet og Øst-Tyskland mot § 2 i Rekommandasjon 2 var begrunnet med at makrellgjedde ikke sto på listen over arter som kunne fiskes med småmasket trål. På grunn av den gjeldende protestprosedyre måtte imidlertid protesten gjelde hele paragrafen. Det ble derfor foreslått å endre rekommandasjonen slik at det kunne protesteres mot utelatelsen av et fiskeslag uten at dette skulle få virkning for de andre bestemmelsene i paragrafen. Med denne endringen ble forslaget til Rekommandasjon 2 vedtatt.

13. Ikraftsettelse av enstemmige vedtatte NEAFC-rekommandasjoner på det ekstraordinære møtet i november 1976.

Et stadig tilbakevendende problem i forhold til ekstraordinære møter er at rekommandasjoner som blir vedtatt ikke trer i kraft før protestfristen er utløpt. Dette medfører ofte at slike vedtak ikke blir bindende før langt ut på året, mens de ofte skulle ha vært bindende fra 1.1.

Til dette møtet var det fremmet et forslag fra sekretariatet om at hvert land innen 15. desember 1976 positivt skal erklære at de anser den vedtatte rekommandasjon som bindende fra 1.1.77, da under forutsetning at alle andre land gir en tilsvarende erklæring.

Nederland sa at de gjerne kunne støtte dette forslaget, men Nederland kunne ikke gjennomføre rekommandasjons bestemmelser overfor sine fiskere før etter at protestfristen var utløpt.

Norge viste til at flere land la liten vekt på slike vedtak. Eksempelvis var det flere land som enda ikke hadde svart hvordan de stilte seg til vedtakene på april-møtet til tross for at svarfristen var 1. juni.

Etter henstilling fra Presidenten ble likevel resolusjonen enstemmig vedtatt.

14. Begrensning av fiskeinnsatsen til nåværende nivå i den søndre del av avtaleområdet.

Det var sirkulert et fransk/spansk/portugisisk memorandum om denne saken før møtet.

Den franske delegasjonen redegjorde for saken og fremholdt at region 3 (området utenfor Frankrike, Spania og Portugal) ikke var underlagt kvoteregulering og det var derfor stor fare for at land som ville bli utestengt fra sine tradisjonelle fangstområder nå ville flytte sitt fiske over til denne del av avtaleområdet. Det ble spesielt vist til den sterke reduksjonen i kvotene i ICNAF-området. Videre ble det hevdet at en utvikling av et pelagisk fiske i området ville medføre katastrofale følger for bunnfiske som kunne bli tatt som bifangst. De tre forslagsstillerne vil da ha etablert en totalkvote og allokering for bunnfiske som foreslått i ovennevnte memorandum.

Frankrike understreket at dette reguleringstiltaket var av ren midlertidig karakter.

Flere land var imidlertid av den oppfatning at det ikke lå tilstrekkelig vitenskapelige vurderinger til grunn for en regulering som foreslått.

Formannen for Liaisonkomiteen var også av den mening at komiteen ikke hadde tilstrekkelig materiale til å vurdere bestanden og til å anslå noen totalkvote. Han opplyste at en undersøkelse av lysingbestanden nå var til vurdering i en arbeidsgruppe.

Etter en del diskusjon foreslo Presidenten saken utsatt til et senere møte.

På en senere sesjon opplyste Spania at de tre forslagsstillerne hadde hatt underhåndsmøter med Sovjets delegasjon, og at Sovjet nå i prinsippet kunne godta den foreslåtte regulering. Det ble videre hevdet at den begrensede "andre"-kvoten ikke hindret at andre kunne utvikle et visst fiske i denne regionen, men den ville begrense fiskeinnsatsen for andre land enn de som tradisjonelt hadde drevet fiske i dette området.

Cuba sa at de var det land som kom til å bli hardest rammet av denne bestemmelsen og var skuffet over ikke å ha blitt konsultert av de tre forslagsstillerne.

Etter at saken igjen hadde vært utsatt for nærmere underhåndsdrøftinger og det var klart at det ikke kunne oppnås enighet om en løsning for Cuba, ble forslaget satt under avstemming. 10 land stemte for, resten avsto. Norge stemte for forslaget. Vedtaket er nå gått inn som NEAFC Rekommandasjon 22.

15. Rapport fra kontroll-komiteen. (Enforcement-Committee.)

Hr. van Dijck fra den nederlandske delegasjonen presenterte rapporten fra kontroll-komiteens møte den 26. og 27. april 1976. Denne rapporten var sendt medlemslandene før møtet.

Følgende punkter var besluttet forelagt for kommisjonen:

1. Godkjennelse av et standardisert rapportskjema for maskeviddekontroll.
2. Innføring av fangstdagbok.

3. Registrering av forskningsfartøy.
4. Innføring av en rekommandasjon som pålegger hvert medlemsland å rapportere alle landinger foretatt av fartøyer fra andre medlemsland.
5. Vurdere om det burde innføres en rekommandasjon om koordinering av inspeksjonsvirksomheten.
6. Spørsmål om det skulle vurderes å innføre et spesielt NEAFC-"inspektorat".

Presidenten foreslo at kommisjonen skulle godkjenne rapporten fra kontroll-komiteen og punktene fra 1 til og med 3. De andre spørsmål skulle en komme tilbake til senere på møtet.

Arbeidsgruppen for statistikk og senere kontroll-komiteen hadde foreslått innføring av fangstdagbok for alle fartøyer over 17 m og som hadde fangstturer som varte mer enn 48 timer.

Storbritannia mente at det ville være umulig å føre effektiv kontroll med en slik ordning og i alle tilfelle måtte minimumsgrensen økes til 25 m.

Etter at alle land hadde uttalt seg, Norge mente bl.a. at grensen kunne settes til 20 m, syntes det å være en viss overvekt av land som ville støtte kontroll-komiteens forslag.

Storbritannia foreslo imidlertid at tatt i betraktning de forskjellige lands standpunkter i dette spørsmål ville de foreslå som en midlertidig løsning at fangstdagbok skulle innføres for alle fartøyer over 25 m (lengste lengde) og at en skulle ta opp igjen dette spørsmålet på møtet i november for å prøve å komme fram til enighet om en mindre grense.

Presidenten mente at dette var den eneste løsning på dette møtet og at Kommisjonen skulle rapportere tilbake til kontroll-komiteen om å arbeide videre med spørsmålet. Han tilføyde også at det måtte fastsettes hvilken utforming en slik dagbok skulle ha, noe som også kontroll-komiteen burde komme med forslag til.

Det ble deretter enighet om det fremsatte forslaget om at alle fartøyer over 25 m skulle føre fangstdagbok.

Kontroll-komiteens forslag om registrering av forskningsfartøy ble vedtatt, Videre godkjente Kommissjonen rapporten med de vedtatte endringer.

Den 7.juli ble det holdt et kort møte i kontroll-komiteen. Det var fremlagt et svensk memorandum som omhandlet spørsmålet om prøvetakingsmetoder som bevismiddel i forbindelse med rettslig forfølgning. Spørsmålet ble drøftet og det ble vedtatt å fremsette en resolusjon om at forslag til rekommandasjoner skulle først forelegges kontroll-komiteen for at denne kunne vurdere den rent lovtekniske side av bestemmelsen, for så å sende den over til Kommissjonen for avstemming.

Med mindre endringer ble denne resolusjonen vedtatt av Kommissjonen.

Videre fremsatte komiteen et forslag til endring av rekommandasjon 15(A) tunge og rødspette. Også dette forslag ble vedtatt av Kommissjonen etter endel endringer.

Kontrollkomiteen formulerte også et forslag til rekommandasjon om rapportering av utenlandske fartøyers landinger, jfr. pkt 4 over. Også denne rekommandasjon ble enstemmig vedtatt.

Avslutningsvis rettet Norge oppmerksomheten mot situasjonen i Barentshavet når det gjaldt det omfattende bruk av ulovlige trålredskap.

Det ble opplyst at Norge den siste tiden hadde intensivert inspeksjonsvirksomheten i området og viste til at i hele 1975 foretok Norge bare 33 inspeksjoner mens det hittil i 1976 er foretatt 110 inspeksjoner om bord på utenlandske fartøyer. Av disse 110 fartøyer som ble inspisert hadde hele 43 ulovlige redskaper. Enkelte av overtredelsene var særdeles grove, idet det ble benyttet ekstra nett i trålen med maskevidde like ned til 43 mm. For et medlemsland hvor en hadde inspisert 9 fartøyer hadde 8 ulovlige redskaper.

Det ble videre hevdet at de norske myndigheter var svært bekymret for dette forhold og den norske Regjering ville komme tilbake til dette spørsmålet i forbindelse med forestående forhandlinger med de forskjellige medlemsland. Videre gjorde den norske delegasjon kommissjonen oppmerksom på rekommandasjon 20 om at det ikke kunne drives et direkte hufefiske med trål etter at torskekvoten var oppfylt.

16. Bidrag til ICES.

Observatøren fra ICES sa at på grunn av de omfattende spørsmål NEAFC hadde framsatt, medførte at ICES måtte innføre et nytt datasystem. Det var anslått at tilleggsomkostningene i budsjettene 1976/77 og 77/78 ville beløpe seg til £ 15.000, ICES generalsekretær foreslo på det forrige årsmøte i NEAFC at disse omkostningene burde deles på ICES og NEAFC siden det var NEAFC som ville få mest nytte av det systemet. Imidlertid hadde en innen ICES ordnet det slik at denne organisasjonen ville bære alle utgifter i forbindelse med det nye systemet. ICES krav var nå bare en rimelig økning i NEAFCs generelle bidrag som skulle dekke virkningene av inflasjonen, o.s.v. Dette var beregnet til £ 150 NEAFC's bidrag vil dermed totalt komme opp i 95.000 D.kr.

Det ble vedtatt å oversende denne saken til Finanskomiteen.

17. Formulering av spørsmål til ICES om vitenskapelige undersøkelser.

Det ble vist til at brev fra ICES's generalsekretær til den tidligere sekretæren for NEAFC om at de emner Kommisjonen ønsket nærmere undersøkt av ICES måtte bli mer nøyaktig beskrevet.

Formannen for Liaisonkomiteen foreslo at det under inneværende møte skulle utarbeides en liste over de spørsmål Kommisjonen ønsket nærmere vurdert.

På en senere sesjon la formannen for Liaisonkomiteen fram et forslag til saker som burde behandles av ICES før møtet i Kommisjonen i november 1976.

Når det gjaldt de spørsmål ICES hadde tatt stilling til i forbindelse med reguleringer for 1977 ville det ikke være mulig å foreta en fullstendig revurdering av de anbefalinger som var gjort.

Det ville imidlertid kunne tas hensyn til nye opplysninger bl.a. om utviklingen i fiske for de forskjellige bestander.

Videre var oppregnet forskjellige bestander i avtaleområdet som burde vurderes i forbindelse med reguleringer. Dessuten ble det tatt opp spesielle spørsmål som hadde reist seg i forbindelse med dette og foregående møter.

Flere av medlemslandene kom med henstillinger om å ta opp endel andre emner.

Formannen for Liaisonkomiteen sa at han hadde notert seg de nye spørsmålene. Forslaget med diverse tilføyelser ble deretter vedtatt.

18. Region-komiteer.

Følgende ble valgt som formenn og viseformenn for de tre region-komiteer:

Region 1: Formann: R.G. Novochadov, Sovjet
Viseformann: J.G. Kelsey, Storbritannia

Region 2: Formann: K.Løkkegaard, Danmark
Viseformann: G. Rossignol, Frankrike

Region 3: Formann: V. Bermejo, Spania
Viseformann: Rui Monteiro, Portugal

19 og 20. Finans-komiteen.

Det ble valgt tre nye medlemmer til Finans-komiteen. Som formann ble valgt fiskeridirektør Knut Vartdal. I hans sted fungerte kontorsjef Arthur Holm.

Komiteen la senere fram et budsjettforslag for tiden fram til 30.juni 1977. Budsjettet omfattet også utgiftene i forbindelse med det ekstraordinære møtet i november samt et møte våren 1977.

En viser videre til spesiell rapport fra Finans-komiteen.

21. Tid og sted for det ekstraordinære møte.

Det ble vedtatt at det ekstraordinære møtet skulle finne sted i tiden 29.november og at møtet skulle holdes i Storbritannia. Medlemmene ville bli nærmere orientert om hvor i Storbritannia møtet skulle finne sted.

Eventuelt.

Fiske etter uer i ICES-underområde XIV.

På møtet la Danmark fram et memorandum angående uerfisket i ICES statistikkområde XIV og viste til den økende fangststigning i området i løpet av 1976. Likeens ble det vist til islandske undersøkelser om at 70-90% av antall individer som ble fanget var under 30 cm.

For tiden var det ingen fangstbegrensning på uer og heller ingen minstestørrelse. Ueren vokser svært sent og er kjønnsmoden først ved 15-årsalderen og har ved dette stadiet nådd en lengde av ca. 40-60 cm. Det var således åpenbart at det var nødvendig å iverksette reguleringer i uerområdene.

ICES ble bedt om å komme med forslag til regulering. Samtidig ble Kommisjonen anmodet om at denne saken måtte komme opp på dagsorden til novembermøtet.

Island støttet fullt ut Danmarks memorandum og viste til eksempler hvor det var tatt store fangster av uer mellom 20 og 30 cm.

Også Vest-Tyskland var bekymret for denne bestanden og etter deres mening burde det fastsettes et minstemål på uer på 40 cm.

Formannen for Liaisonkomiteen mente at siden det kunne være sammenheng mellom uerbestandene var det naturlig å foreta en undersøkelse av ueren i hele Region 1, og han oppfordret medlemslandene til å sende inn nødvendige data til ICES.

Bergen/Oslo 27. juli 1976

Knut Vartdal
sign.

Kjell Raasok
sign.

Sak 31/76. Vedtak i ICNAF om fangstkvoter for 1977.

Fiskearter:

Underområder/
delområder

Kvoter i tonn (rund vekt)

Torsk:

1 (Vest-Grønland)

Totalkvote 31.000 tonn. Fordelingen på de enkelte medlemsland er utsatt til møtet i ICNAF i desember 1976.

2GH

Norges kvote: 800 tonn

2J3KL

" " 1.610 "

3M

" " 800 "

3Ps, 4Vn, 4Vs, 4W og 4X

Små totalkvoter. Det er reservert en felleskvote på 100 tonn i hvert område til fordeling på "andre land" enn kyststatene.

Lodde:

2 og 3K

Norges kvote: 10.000 tonn

3LNOPS

" " 56.500 " , hvorav maksimalt 6.600 tonn tillates tatt i 3L.

Reker:

1 (Vest-Grønland)

Kvotene vil bli fastsatt på møtet i ICNAF i desember 1976.

Blåkveite:

0 og 1

Totalkvote 20.000 tonn. Norge skal fiske på en felleskvote på 2.800 tonn for "andre land".

2 og 3KL

Totalkvote 30.000 tonn. Norge skal fiske på en felleskvote på 4.000 tonn for "andre land".

som var oppnådd under de bestående multinasjonale reguleringsordninger. Canada var overbevist om at bare kyststaten kan gjennomføre et effektivt reguleringsystem under hensyntagen til interessene til såvel kyststatens som andre lands fiskere. Canada følte seg forpliktet til å tillate fremmede lands fiskere å fiske på "overskudd" utover de kvanta som landets egne fiskere har kapasitet til å ta. For mange bestander kan et slikt "overskudd" først oppnås etter en gjenoppbygging av bestandene. Canada vil gå aktivt inn for en slik gjenoppbygging.

LeBlanc uttalte at Canada fremdeles vil gå inn for internasjonalt samarbeid i fiskerispørsmål. Man var innstilt på gjennom samarbeid med de andre medlemsland å komme fram til effektive konserveringsordninger for 1977, ordninger som erkjente kystfiskernes behov og ga adgang innenfor den kanadiske 200 mils grense for andre lands fiskere i den utstrekning dette var en betingelse for en full utnyttelse av proteinressursene. Han håpet at Canadas deltakelse på ICNAFs årsmøte ville være til hjelp for alle i overgangen fra det bestående til det nye fiskeriregime utenfor Canadas kyster. Fiskeriministeren presiserte imidlertid at for 1977 ville Canada bestemme hvilke reguleringsiltak som skulle være i kraft innenfor sin 200 mils sone, hvilke fartøyer som skulle tillates å fiske der og den kanadiske fangstandel. Fartøyer som fisket i sonen måtte ha kanadisk tillatelse, og være underkastet kanadiske kontroll- og håndhevingsprosedyrer. Dette innebar ikke at Canada ville ignorere i 1977 vedtakene på ICNAF-møtet. Som en overgangsordning for 1977 ville Canada tvertimot gjennom sin lovgivning og sitt kontrollapparat sette ut i livet de reguleringer som det med kanadisk tilslutning ble oppnådd enighet om. I tillegg ville imidlertid Canada kunne komme til å sette i verk ytterligere reguleringsiltak, men disse ville ta i betraktning ICNAF-vedtak og ikke stå i motstrid med beslutninger tatt i ICNAF med kanadisk tilslutning.

Når det gjelder farvannene utenfor 200 mil var Canada innstilt på å forhandle innen ICNAF om reguleringer for 1977, på samme basis som i tidligere ICNAF-møter.

LeBlanc kom inn på ICNAFs fremtidige status og fremholdt at Canada ville gå inn for fortsatt multilateralt samarbeid om regulering av bestander utenfor 200 mil. For bestander innenfor 200 mil vil Canada etablere et konsultativt system. Ønsket var å opprettholde fortsatt vitenskapelig samarbeid innenfor ICNAF og skape et forum for drøftelse av reguleringer som iverksettes av

Canada. Fiskeriministeren håpet andre medlemsland delte Canadas ønske om å fortsette multilateralt samarbeid og konsultasjoner om utnyttelsen av bestandene i nordvestatlanteren, og at de ville ta del i utviklingen av passende nye samarbeidsformer. Han mente imidlertid det ville være urealistisk å håpe på at man på dette årsmøte kunne komme frem til endelige beslutninger om ICNAFs fremtid, og antydte et ekstraordinært kommisjonsmøte om dette senere i 1976.

Den kanadiske fiskeriminister meddelte til slutt at Canada hadde bestemt seg for under iakttagelse av 6 måneders oppsigelsesfristen å si opp sitt medlemskap i ICNAF med virkning fra 31. desember 1976. Dette behøvde ikke nødvendigvis bety at Canada kom til å gå ut av ICNAF. Hensikten var å skape utgangspunkt for nye multilaterale ordninger som tar i betraktning de nye juridiske realiteter. Det var Canadas håp at det kunne oppnås en overgang fra det gamle til det nye regime uten noe avbrudd. Fiskeriministeren understreket imidlertid at hvis enighet om ordninger for 1977 ikke kunne oppnås på dette møtet, måtte Canada iverksette sin utmeldelse fra årsskiftet.

Formannen i kommisjonen uttalte etter Le Blancs tale at selv om 2 medlemsstater hadde erklært utvidet fiskerijurisdiksjon og bedt om å få drøftet ICNAFs fremtid i lys av dette, og selv om dette uunngåelig ville komme til å innvirke på drøftelsene, måtte det 26. årsmøte avvikles etter den bestående ICNAF-konvensjon, og i samsvar med de bestående regler. Spørsmålet om ICNAFs fremtid og organisasjonens rolle under utvidet kyststatsjurisdiksjon ville imidlertid bli drøftet under en særskilt post på saklisten (punkt 3 nedenfor).

2. Rapport fra den faste komite for vitenskapelige undersøkelser og statistikk (STACRES)

Rapporten viser nedgang i de samlede fangster i det nordvestlige Atlanterhav fra 4,45 millioner tonn i 1973 til 4,0 millioner tonn i 1974 og 3,8 millioner tonn i 1975. Det var betydelig nedgang fra 1974 i fangstene av torsk utenfor Canada, og av makrell og endel andre pelagiske arter utenfor USA. På den annen side var det sterk økning i fangstene av reke utenfor Vest-Grønland, og i loddefangstene.

Komiteen peker på at trass i de senere års reguleringer har en rekke bestander, bl.a. de fleste torskebestander, fortsatt gått ned. Av denne grunn, og også med sikte på å oppnå den noe raskere gjenoppbygging av bestandene som ICNAF i de senere møter har uttrykt ønske om, foreslår komiteen reduserte totalkvoter (TAC) for 1977 for de aller fleste bestander. Videre foreslår komiteen innført kvoteregulering og maskeviddebestemmelser i rekefisket i underområde 1 (Vest-Grønland).

3. ICNAFs framtid og rolle under utvidet kyststatsjurisdiksjon.

Fra USAs side ble det avgitt en erklæring som hadde mange likhetspunkter med den kanadiske fiskeriministers erklæring i hilsningstalen. USA aktet med hjemmel i den nye amerikanske lov ("The Fishery Conservation and Management Act of 1976") å etablere en fiskerikonserveringssone på 200 mil fra 1.mars 1977. Den amerikanske delegasjonsleder refererte bakgrunnen for lovvedtaket og hovedinnholdet i loven. I henhold til denne vil utenlandsk fiske kunne tillates i den utvidede sone under nærmere angitte forhold og på spesielle vilkår. Slikt fiske kan bare tillates på grunnlag av bilaterale avtaler og på bestander som kan yte et "overskudd" utover USAs eget fangstpotensial. Endelig fastsettelse av totalkvoter, beregning av eget fangstpotensial og av eventuelle overskudd, samt kontroll og inspeksjon, tilligger USA selv.

USA var beredt til å forbli i ICNAF i et overgangsår (1977) forutsatt at ICNAF traff regulerings- og kontrollvedtak for 1977 som USA kunne akseptere. USA ville i så fall medvirke til at vedtakene ble gjennomført, men landet ville i tillegg etablere en ordning med registrering av og utstedelse av fisketillatelser til individuelle utenlandske fartøyer. Det kunne dessuten bli aktuelt med regulerings- og kontrollordninger i den utvidede sone utover ICNAF-tiltakene.

Når det gjelder tiden etter 1977 var USA forberedt på å delta i forhandlinger om nye former for multilateralt samarbeid og konsultasjoner, basert på den forutsetning at fiskerijurisdiksjonen innenfor den amerikanske 200 mils sone lå eksklusivt hos USA.

Med den mulighet for øye at USA fant å måtte trekke seg ut av ICNAF fra 1.1.1977 ville landet under iakttagelse av 6 måneders oppsigelsesfristen si opp sitt medlemskap den 30.6.1976.

På spørsmål fra den britiske delegasjon om den amerikanske erklæring var slik å forstå at USA kom til å gå ut av ICNAF senest

ved utgangen av 1977 ble det svart at den nye amerikanske lov ikke utelukket muligheten for fortsatt amerikansk tilslutning til multilaterale ordninger forutsatt at disse tok i betraktning kyststatens eksklusive myndighet.

Den kanadiske delegasjon henviste til sin fiskeriministers erklæring i åpningsmøtet og pekte på at Canada anså seg forpliktet til fortsatt multilateralt samarbeid for farvannene utenfor sin 200 miles sone. Canada var åpen for forhandlinger om samarbeidsformer for fisket i disse farvann, og om konsultasjonsformer for fisket i den kanadiske 200 miles sone.

Det inntrykk en hadde av Canada og USA's åpningserklæringer var at mens Canada var positivt interessert i ICNAF's fortsatte eksistens også etter 1977 - rett nok i en endret form - stilte USA seg mer likegyldig til dette spørsmål. Nyansene i syn må antas å ha sammenheng med at fisket utenfor 200 mil har større omfang utenfor Canadas kyster enn lenger sør, og at det vel også er større bestandsvandringer over 200 miles grensene utenfor Canada. Canada syntes dessuten å tillegge det fremtidige multilaterale vitenskapelige samarbeid større betydning enn USA.

Den norske delegasjonsleder uttalte i en erklæring at ICNAF etter norske myndigheters oppfatning også under et nytt fiskerigrenseregime ville kunne spille en betydningsfull rolle på flere områder, f.eks. i forbindelse med reguleringen av bestander som finnes bare utenfor 200 mil og bestander som opptrer såvel innenfor som utenfor 200 mil. Betydningen av det multilaterale vitenskapelige samarbeid ble også understreket, og det ble vist til at Canada og USA hadde gitt uttrykk for at ICNAF i det minste i en overgangsperiode kunne spille en konsultativ rolle når det gjelder bestander innenfor 200 mil. Ansvar for fastsettelsen av totalkvoter, og for allokeringen av overskudd måtte i siste omgang ligge hos kyststaten. Den vilje Canada og USA hadde uttrykt til å ville bruke ICNAF som konsultasjonsorgan for 1977 og til å innrette seg etter de vedtak som ble gjort der med kyststatenes tilslutning, måtte etter norsk oppfatning hilses med tilfredshet. Kommisjonen ville imidlertid kunne spille en nyttig rolle når det gjelder bestandene innenfor 200 mil bare dersom medlemslandene innrettet seg helt ut etter den nye situasjon når det gjelder fiskerijurisdiksjon. Et viktig element i denne nye situasjon er at ikke-kyststatenes tillatte maksimale fangstkvantum begrenses til overskuddet. Med hensyn til spørsmålet om å revidere ICNAF-konvensjonen i lys av de nye jurisdiksjonelle realiteter ville

det etter norsk oppfatning kunne ha mye for seg å ha et særskilt møte om dette i løpet av høsten.

Til slutt i den norske erklæringen ble det uttalt at også NEAFC ville måtte tilpasse seg de nye realiteter, og på sitt årsmøte senere i sommer treffe sine vedtak for 1977 i lys av disse. Da det imidlertid ikke er fullstendige paralleller mellom forholdene i ICNAF- og NEAFC-områdene, behøver de løsninger som finnes for ICNAF ikke nødvendigvis være anvendbare for NEAFC.

Også de fleste andre land avga erklæringer i tilknytning til den kanadiske og den amerikanske åpningserklæring. Det var forskjellige oppfatninger om de to kyststatenes rett til ensidig å gå til opprettelse av 200 mils fiskerisoner nå, før det er skapt folkerettslig basis for det på FNs havrettskonferanse. Noen land stilte seg dessuten til dels sterkt kritisk til den holdning Canada og særlig USA tok overfor ICNAF allerede nå, før det i det hele tatt eksisterte noen 200 mils fiskerisone, og etterlyste et presist svar på spørsmålet om de to land aktet å trekke seg fra ICNAF nå eller etter en eventuell overgangsperiode. Canada og USA ble også bedt om å utdype enkelte uklare punkter i deres erklæringer, og et par land kritiserte at to av de rikeste land i verden gikk i spissen når det gjaldt å tilegne seg proteinressurser og andre økonomiske fordeler i områder som til alle tider har vært internasjonalt hav. Selv de mest kritiske erklæringer munnet imidlertid ut i at en måtte se realistisk på saken og forsøke å komme fram til omforente vedtak på årets møte. Det var også en alminnelig oppfatning at ICNAF kunne spille en betydningsfull rolle selv under utvidet fiskerijurisdiksjon, og at det burde tas sikte på å tilpasse ICNAF-konvensjonen til den nye situasjon. Man innså imidlertid at en revisjon av ICNAF-konvensjonen ikke kunne komme i stand på dette årsmøtet, og fant at det ville være ønskelig med et ekstraordinært møte senere i år.

I det etterfølgende ordskifte avga Canada og USA hver sin tilleggserklæring som blant annet utdypet noe videre de to lands holdninger og intensjoner. Erklæringene inneholdt imidlertid ikke noe vesentlig nytt, bortsett fra at amerikanerne nå viste en mer positiv holdning til spørsmålet om å delta i forhandlinger om en endret ICNAF-konvensjon og til medlemskapsspørsmålet.

Kommisjonen vedtok å nedsette en arbeidsgruppe med representanter fra Canada, Cuba, Danmark, Portugal, Sovjet og USA. Gruppen skal drøfte ICNAFs fremtid i lys av den siste tids og den forventede utvikling, og skal spesielt

- a) vurdere og fremme forslag til multilateralt samarbeid om fiskerispørsmål i det nordvestlige Atlanterhav, og
- b) vurdere og fremme forslag til framgangsmåte og fremdriftsplan når det gjelder å følge opp forslagene under a.

Gruppen, som forutsettes å starte sitt arbeid i september, skal avgi rapport til kommisjonærene, og spørsmålet om ICNAFs fremtid forutsettes deretter drøftet i full bredde i ekstraordinært møte tidlig i desember.

4. Kvotereguleringer.

Totalkvoter og kvoteallokeringer for 1977 ble drøftet for i alt bortimot 70 bestander. For noen av disse ble det av ulike grunner ikke oppnådd enighet på dette møtet. Disse bestander kommer opp til ny behandling på et senere møte i år.

I de aller fleste tilfeller sluttet man seg uten videre til STACRES anbefaling med hensyn til totalkvote. I de få tilfeller kyststaten foreslo en høyere eller lavere totalkvote enn STACRES ble imidlertid kyststatens forslag vedtatt. For enkelte bestander fant man å måtte utsette fastsettelsen av totalkvote i påvente av mer biologisk materiale og fornyet bestandsvurdering.

Når det gjelder allokeringen for 1977 fulgte man for bestander innenfor 200 mil konsekvent det prinsipp at kyststaten(e) først fikk den kvote den (de) ba om. Eventuelt "overskudd" ble så allokert til ikke-kyststatene, som regel ved en prorata endring (vanligvis reduksjon) av 1976-kvotene.

Nedenfor skal omtales de kvotereguleringer som har betydning for Norge:

Torsk, underområde 1 (Vest-Grønland).

Totalkvoten for 1976 er 45.100 tonn, hvorav Norges andel er 2.500 tonn.

Torskebestanden utgjør nå bare 1/3 av bestanden i 1968. Gytebestanden vil gå noe ned hvis totalkvoten for 1976 blir tatt. STACRES peker på en bedring i rekrutteringen de aller siste år, noe som etterhvert kan lede til bedret bestandssituasjon. STACRES fremholder at det er all grunn til å holde fangstnivået lavest mulig i 1977 for å gi fisken i den relativt sterke 1973-årsklassen anledning til å vokse til en økonomisk sett mer gunstig størrelse

før en mer intensiv utnyttelse tar til. Det er også viktig å holde gytebestanden størst mulig. Ut fra dette foreslår STACRES at totalkvoten for 1977 settes til null. Dette vil bl.a. føre til noen økning i gytebestanden i løpet av 1977, og - med nullkvote også i 1978 - til en betydelig økning i 1978.

Den danske delegat fremholdt at en null-kvote ville bringe det grønlandske kystsamfunn inn i en økonomisk og sosial uholdbar situasjon. Han kunne derfor ikke akseptere STACRES' anbefaling, og foreslo isteden en totalkvote på 31.000 tonn, som ville gi konstant gytebestand i 1977 og en noe senere gjenoppbygging av bestanden. Danmark ba om samme kvote som for 1976, 28.600 tonn.

En slik kyststatsallokering, som ble begrunnet ut fra den grønlandske befolknings økonomiske og sosiale behov, ville gi en samlet kvote på bare 2.400 tonn til fordeling på andre land. Med en prorata reduksjon av 1976-kvotene ville Norges 1977-kvote bli 360 tonn.

Det ble vedtatt å sette totalkvoten til 31.000 tonn. Når det gjelder allokeringen ble det fra portugisisk og norsk side hevdet at fisket med line og garn - de eneste redskaper disse to land fisker med ved Vest-Grønland for tiden - er mer ressursvennlig enn trålfisket, noe det bør tas hensyn til ved kvotefordelingen. Dette syn ble imøtegått av Vest-Tyskland, Frankrike og Spania. På grunn av de spesielle vanskeligheter som knyttet seg til allokeringen av torskekvoten i dette underområde foreslo Portugal at allokeringen ble utsatt til det ekstraordinære høstmøtet. Norge støttet forslaget, og la til at en utsettelse også ville gi tid til en nærmere analyse og vurdering av Assessmentkomiteens betraktninger om reguleringsordningene sett på bakgrunn av de påviste torskevandringer mellom Vest-Grønland, Øst-Grønland og Island. Utsettelse av allokeringen ble deretter vedtatt.

Torsk, delområde 2GH (Labrador nord).

Det ble i samsvar med STACRES anbefaling vedtatt samme totalkvote som for 1976, 20.000 tonn. Fangsten i 1975 var bare 7.000 tonn. Canada forlangte en økning i sin kvote fra 1000 til 3000 tonn. Overskuddet på 17.000 tonn ble allokert ved en prorata reduksjon av 1976-kvotene. Dette ga Norge 800 tonn i 1977, mot 900 tonn i år.

Torsk, delområde 2J3KL (Newfoundland nord og øst).

STACRES anbefaling om en reduksjon i totalkvoten fra 300.000 tonn i 1976 til 160.000 tonn i 1977 ble vedtatt. Fangsten i 1975 var ca. 290.000 tonn, hvorav Norge fisket 700 tonn. Vår kvote for 1976 er 4.000 tonn, og det er mulig denne kvote vil bli tatt i sin helhet.

Totalkvoten av torsk i dette reguleringsområde er blitt redusert drastisk i de senere år, fra 665.500 tonn i 1973 til nevnte 160.000 tonn i 1977.

Canada fant å kunne redusere sin nasjonale kvoteandel fra 74.000 tonn i 1976 til 70.000 tonn i 1977. De fleste land, inklusive Norge, var villige til å akseptere en unntaksløs proratareduksjon for de andre land. Frankrike viste imidlertid til at landet hadde måttet tåle en særlig sterk kvotereduksjon fra 1975 til 1976, og ville ha en forholdsmessig kompensasjon for dette i 1977-allokeringen. Fra norsk side ble det påpekt at også Norge (og UK) hadde måttet akseptere sterkere kvotereduksjon i 1976 enn de andre land, og at Norges tilslutning til en prorata reduksjon for 1977 var betinget av at det ikke ble gjort unntak. Krevde ett eller noen land unntak, måtte også Norge gjøre dette.

Spania var lite villig til å være med på en prorata reduksjon bestand for bestand. Spania var det land som ved dette fordelingsprinsipp ville få klart størst totalreduksjon av torsk-kvotene i ICNAF-området. Spania måtte reservere seg hvis dette prinsipp ble fulgt.

Etter at det var fremsatt en rekke konkrete fordelingsforslag som viste små forskjeller for den norske kvoteandel (mellom 1.500 og 1.636 tonn) ble det foretatt avstemning i panelet. Det nødvendige 2/3 flertall ble oppnådd for et vest-tysk forslag som ga Norge en kvote for 1977 på 1.610 tonn. Forslaget var basert på en konsekvent proratareduksjon i de nasjonale kvoter, mens kvoten til "andre land" er redusert noe mer moderat (med fra 2.000 til 1.200 tonn).

Etter at dette forslag var vedtatt i panelet avga Spania en erklæring og fremla et forslag om et helt annet fordelingsprinsipp for torsk-kvotene i de ulike reguleringsområder. Etter forslaget skulle alle torsk-kvoter i ICNAF-området også ses samlet under allokeringen, slik at samtlige ikke-kyststater fikk lik prosentvis reduksjon i torsk-kvotene sett under ett fra 1976 til 1977. Det spanske forslag kom senere opp til drøfting i et felles møte av samtlige paneler. Det ble uttrykt sympati for Spanias

situasjon og forståelse for at det ble forsøkt å komme frem til bedre fordelingsprinsipper. En kunne imidlertid ikke gjennomdrøfte og legge til grunn prinsippet i dette møtet, - dertil kom forslaget for sent og det måtte dessuten først drøftes i den faste komite for reguleringstiltak (STACREM). Det ble også pekt på visse uheldige konsekvenser av en slik fordelingsmåte, og på at en ikke kunne bruke ett fordelingsprinsipp for torsk, og et annet for andre fiskesorter. Panelene konkluderte med at forslaget ikke kunne følges på dette møtet, men at medlemslandene ikke var avskåret fra å fremme et slikt forslag til senere møter.

Torsk, delområde 3M (bl.a. Flemish Cap).

Etter anbefaling av STACRES ble totalkvoten for 1977 satt til 25.000 tonn, mot 40.000 tonn i 1976 og 1975. Fangstene har de siste år ligget på 22.000-25.000 tonn. I 1975 fisket Norge 111 tonn.

Canada ønsket sin kvoteandel økt fra 2.100 til 5.000 tonn. Flere land kunne vanskelig godta en slik økning, under henvisning til at området ligger utenfor Canadas bebudede 200 mils sone. De land som fisker på felleskvoten (på 100 tonn for 1976) var dessuten misfornøyd med denne og ønsket økning i 1977. Etter atskillig press gikk Canada med på å gå ned til samme kvoteandel som for 1976, 2.100 tonn. Det ble videre vedtatt å øke felleskvoten for "andre land" til 400 tonn. Resten, 22.500 tonn, ble fordelt ved prorata reduksjon av 1976-kvotene. Dette ga Norge en kvote på 800 tonn i 1977, mot 1.330 tonn i 1976.

Torsk, delområde 3NO (sør og sørøst av Newfoundland, bl.a. søndre del av Grand Newfoundland Bank).

STACRES anbefaling om å redusere totalkvoten fra 43.000 tonn i 1976 til 30.000 tonn i 1977 ble vedtatt. Totalfangsten i 1975 var 44.000 tonn. Norge har ikke fisket torsk i dette området i de senere år.

Canada krevde og fikk samme kvote som for 1976, 8.000 tonn. Bortsett fra en moderat reduksjon i felleskvoten for "andre land", fra 1.300 til 1.000 tonn, ble den resterende totalkvote fordelt ved prorata reduksjon.

Norge avsto fra egen kvote i dette området for 1976 for å oppnå ureduisert kvote i 3Ps der Norge har hatt større fiskeri-interesser. Samtidig forpliktig Norge seg til heller ikke å fiske på felleskvoten. Norge så ingen grunn til å be om nasjonal kvote i 3NO for 1977. For dette år er det imidlertid ikke avgitt noen norsk erklæring om at vi avstår fra å fiske på felleskvoten.

Torsk, delområder 3Ps, 4T, 4Vn, 4Vs, 4W, 4X (sør for Newfoundland).

For disse torskebestander ble det vedtatt så små totalkvoter for 1977 at det ikke blir noe overskudd til ikke-kyststater. Det ble imidlertid, nærmest symbolskt og for å dekke uunngåelige bifangster av torsk, reservert en felleskvote på 100 tonn i hvert område til andre enn kyststatene.

Et unntak gjelder område 4T+4Vn (jan.-april). Totalkvoten på 15.000 tonn ble her ikke allokert. I praksis vil imidlertid kvoten bli tatt i sin helhet av kyststatene Canada og Frankrike, idet storparten av fisket foregår innenfor nåværende 12 mils fiskerigrenser, og Canada neppe vil gi fisketillatelse til andre lands fartøyer i den øvrige del av reguleringsområdet etter utvidelsen av fiskerigrensen pr. 1.1.1977.

Lodde, Område 2+3K (det nordlige område).

a) Justering av 1976-kvoter.

På årsmøtet i 1975 ble det bare gitt nasjonal kvote for 1976 til Sovjetunionen (160.000 tonn). Andre land kan fiske inntil 10.000 tonn hver. Det var imidlertid forutsetningen at kvotene for land uten nasjonal kvote skulle kunne justeres på årsmøtet i 1976 på basis av de planer de forskjellige land da måtte ha for loddefisket sitt i 1976.

Fangststatistikken for 1975 viste en totalfangst på 198.500 tonn, hvorav Sovjet tok 176.000 tonn, Polen 20.300 tonn, Bulgaria 1.400 tonn, Canada 700 tonn, og andre land i alt ca. 300 tonn.

Det ble etter forslag fra Canada vedtatt å øke Sovjets kvote for 1976 fra 160.000 tonn til 197.500 tonn. Dette vil ikke føre til overskridelse av totalkvoten på 300.000 tonn. Denne økning til Sovjet er knyttet sammen med et samtidig vedtak om overføring av uerkvote for 1976 fra Sovjet til Canada i områdene 3M, 3LN, 3O og 3P.

Det ble videre vedtatt å gi Polen og Island en nasjonal kvote på 20.000 tonn hver for 1976, idet disse land hevdet å ha planer om et loddefiske i området i inneværende år, og tilstrekkelig kapasitet til å ta disse kvanta. Den norske delegasjon vurderte spørsmålet om å kreve en nasjonal kvote for 1976 i området. Etter å ha fått bekreftet hjemmefra at "Norglobal" kom til å oppholde seg i det søndre området (3LMNOPs) også i 1976-sesjonen, i hvert fall i den tiden de norske fiskebåtene som deltar i Norglobal-ekspedisjonen er på feltet, og i betraktning av at fisket i det

nordlige området vesentlig foregår så sent at en må regne med at de norske fiskebåtene da foretrekker å gå til sommerloddefisket i Barentshavet, fant delegasjonen at det ikke var grunn til å kreve norsk kvote utover den adgang Norge har til å fiske inntil 10.000 tonn i området.

b) 1977-kvoter.

STACRES anbefaling om samme totalkvote som for 1977, 300.000 tonn, ble vedtatt. Canada ønsket og fikk tildelt en egen nasjonal kvote på 15.000 tonn. For Sovjet ble vedtatt samme nasjonale kvote som den reviderte kvote for 1976, 197.500 tonn. For øvrig ble vedtatt samme ordning som for 1976, dvs. inntil 10.000 tonn for hvert av de andre land, med adgang til justering av disse andre lands kvoter på årsmøtet i 1977. En polsk anmodning om en egen nasjonal kvote på 25.000 tonn ble senere trukket tilbake, da anmodningen så ut til å utløse en rekke krav fra andre land om spesifikke nasjonale kvoter som tilsammen neppe ville kunne dekkes innenfor totalkvoten.

Lodde, område 3LNOPs (det sørlige område).

Totalfangsten i 1975 var ca. 166.000 tonn, hvorav Norge fisket 36.000 tonn, Sovjet 98.000 tonn, Island 16.000 tonn, Polen 4.600 tonn, Spania 4.300 tonn, Canada 3.800 tonn, Japan 2.800 tonn og Portugal 400 tonn.

Totalkvoten for 1977 ble i samsvar med STACRES anbefaling satt til 200.000 tonn, som for 1976. Canada ba om og fikk vedtatt en økning i sin nasjonale kvote fra 30.000 til 40.000 tonn. Økningen i kyststatskvoten ble fra kanadisk side foreslått innekket ved en prorata reduksjon i de øvrige kvoter. Dette ville gi:

Norge:	ned fra 60.000 tonn i 1976 til 56.500 tonn i 1977
Sovjet:	" " 90.000 " " " " 84.700 " " "

For andre land foreslo Canada en felleskvote på 18.800 tonn, i motsetning til ordningen i 1976 da andre land kan fiske inntil 5.000 tonn hver.

Den norske delegasjon støttet det kanadiske forslag.

Island ba om en nasjonal kvote på 15.000 tonn og Polen om 4.500 tonn. Flere land, bl.a. Japan, Bulgaria, Portugal, Danmark, Spania og Cuba påpekte at de enten allerede deltok i fisket og/eller tok sikte på å utvikle et loddefiske, og at også disse land måtte

kreve nasjonal kvote dersom Island og Polen skulle ha egne kvoter. De kunne imidlertid godta det kanadiske forslag.

Enkelte land antydte en oppmyking av allokeringen, slik at de nye land som hadde begynt loddefiske i de siste par år og vist at de hadde tilstrekkelig fangstkapasitet fikk en større allokering enn hittil, på bekostning av kvotene for de to land som startet dette fisket, Sovjet og Norge. Dette ble skarpt avvist av Norge under henvisning til at kommisjonen i januar 1973, trass i norsk motstand (fordi det dreiet seg om et nytt fiske), hadde vedtatt å legge historisk fangst til grunn. Næringen hadde nå tilpasset seg dette system og dette fangstnivå, og Norge kunne ikke akseptere at kommisjonen nå gikk over til et annet allokerings-system.

Under drøftelsene ble det fremmet flere allokeringsforslag som ble satt under prøvevotering. Forslagene var (1.000 tonn):

	Canadas forslag	Islands forslag	Vest-tysk forslag	Sovjetisk forslag
Canada	40.000	40.000	40.000	40.000
Island	-	15.000	13.100	10.000
Norge	56.500	53.000	49.300	57.000
Polen	-	-	3.900	-
Spania	-	-	3.500	-
Sovjet	84.700	79.400	73.900	85.000
Andre land	18.800	12.600	16.300	5.000 ¹⁾
I alt	200.000	200.000	200.000	...

1) Inntil 5.000 tonn hver.

Dessuten forelå et cubansk forslag som var identisk med det kanadiske, bortsett fra at "andre land", på samme måte som i 1976, skulle ha adgang til å fiske inntil 5.000 tonn hver (på dette punkt identisk med det sovjetiske forslag).

Canadas delegasjon gjorde det før prøvevoteringen klart at den ikke kunne akseptere for 1977 et system som beholdt adgang for "andre land" til å fiske inntil 5.000 tonn hver, idet dette innebar en for stor risiko for at totalkvoten på 200.000 tonn ville bli overfisket.

Ved prøvevoteringen fikk det islandske forslag 1 stemme, det ble avgitt 11 nei-stemmer (heriblant Norge), 6 avsto, og 1 var fraværende.

Sovjets forslag fikk 4 ja-stemmer, 8 nei-stemmer, 5 avsto, og 1 var fraværende. Norge stemte nei, da delegasjonen ikke fant

å kunne stemme for et forslag som kyststaten ikke kunne akseptere. Etter dette voteringsresultat trakk Cuba sitt forslag tilbake.

Det vest-tyske forslag fikk 3 ja-stemmer, 10 nei-stemmer, 4 avsto, og 1 var fraværende.

Voteringen over det kanadiske forslag ga 15 ja-stemmer, 1 nei-stemme (Island), 2 avsto, og 1 var fraværende. Under den endelige votering, der bare medlemmer av panel 3 deltok, ble det kanadiske forslag vedtatt mot 1 stemme (Island). Ett medlemsland var fraværende. Også under behandlingen i plenum stemte Island mot.

Av den norske kvote for 1977 på 56.500 tonn tillates maksimalt 6.600 tonn tatt i område 3L. I 3Ps kan ikke-kyststater ta tilsammen maksimalt 100 tonn.

Ordningen med et forbudsområde i den vestlige del av 3L utenfor Newfoundland ble vedtatt beholdt uendret fra 1976.

Reke i underområde 1 (Vest-Grønland).

På bakgrunn av de siste års sterke ekspansjon i rekefisket ved Vest-Grønland hadde Danmark i god tid før møtet bebudet forslag om innføring av regulering av dette fisket.

Assessment-underkomiteen og STACRES hadde foretatt en vurdering av bestandssituasjonen, men hadde bare hatt et meget begrenset vitenskapelig materiale å bygge på. Komiteene var imidlertid kommet til den konklusjon at det ville være ønskelig med en reguleringsordning for 1977, og anbefalte en totalkvote på 26.000 tonn (inklusive utkast) i konvensjonsområdet. Dette er noe mindre enn totalfangsten av havfiskede reker i 1975 (29.500 tonn). Videre ble det anbefalt innført maskeviddebestemmelser.

Den danske delegasjon uttrykte sin bekymring for rekebestanden. Totalfangsten hadde i løpet av få år økt fra 9.000 tonn til nesten 40.000 tonn i 1975, og inntrykket var at det ville bli en ytterligere økning i 1976. En totalkvote for 1977 på 26.000 tonn var det absolutte maksimum Danmark kunne akseptere, helst burde den settes lavere.

Den sovjetiske delegasjon fremholdt at sovjetiske vitenskapsmenn var kommet til at bestanden var betydelig større enn Assessmentkomiteen og STACRES hadde gått ut fra, og at totalkvoten kunne settes langt høyere, antakelig i størrelsesorden 60-70.000 tonn. Disse anslag var gjort på basis av materiale som ikke var tilgjengelig da Assessmentkomiteen hadde sitt møte i april, men de var blitt presentert for STACRES på kommisjonens årsmøte. Ytterligere sovjetisk materiale ville foreligge i løpet av året. Fra spansk

side ble det opplyst at også spansk datamateriale indikerte høyere totalbestand. Også Spania ville kunne fremskaffe vitenskapelig materiale til senere.

Den norske delegasjonsleder måtte konstatere at det vitenskapelige materiale som hittil forelå var for mangelfullt for en forsvarlig bestandsvurdering. Også Norge ville innsamle vitenskapelige data fra juni/juli og utover, og materialet ville bli tilgjengelig for ICNAF. Norge ville foreslå at spørsmålet om rekeregulering ble utsatt til et ekstraordinært møte i panel 1 i november-desember, i påvente av et mer omfattende vitenskapelig materiale. Forslaget ble støttet av Spania, Sovjet og Vest-Tyskland.

Den danske delegasjon kunne etter noen betenkningstid gå med på en utsettelse på vilkår av at 1) den reguleringsordning ICNAF da måtte vedta kom til å tre i kraft fra 1.1.1977, og 2) det senere i år kunne forventes tilstrekkelig med nye data til å danne en sikrere basis for en vurdering av bestandssituasjonen. Danmark ønsket dessuten mest mulig ekspertise på dette området representert under revurderingen av bestanden.

Da det syntes å være en alminnelig oppfatning at de vilkår Danmark hadde nevnt var til stede ble det vedtatt å utsette rekereguleringen til et ekstraordinært møte senere i år.

I underhåndssamtaler med representanter for den norske og danske delegasjon før rekereguleringen kom opp til drøftelse ble det fra dansk side opplyst at Danmark kom til å kreve en kvote på 20.000 tonn av en totalkvote på 26.000 tonn. Med en norsk historisk andel på knappe 40 prosent ville, hvis Danmarks krav ble imøtekommet og med for øvrig historisk fordelingsgrunnlag, den norske kvoteandel bli på maksimalt 2.000-2.500 tonn. Blant annet ut fra dette fant den norske delegasjon det viktig å få saken utsatt i håp om at en nye bestandsvurdering ville kunne ut i anbefaling av en høyere totalkvote. Delegasjonen tok også med i vurderingen at storparten av de vest-grønlandske fiskeriområder ved en eventuell etablering av en felles EF 200 mils sone vil kunne bli EF-farvann allerede i 1977, og at rekefisket dermed vil måtte trekkes inn i drøftelsene for 1977 mellom Norge og EF om gjensidige fiskerettigheter. En regnet med at sommer- og høstmånedene ville gi en nærmere avklaring av disse forhold.

Blåkveite, statistikkområde 0 og underområde 1 (Vest-Grønland).

Det ble for 1977 vedtatt samme totalkvote (20.000 tonn) og allokering som for 1976. Norge går inn under en felleskvote på

2.800 tonn for "andre land". Den norske fangst har de siste år utgjort 30-40 tonn årlig.

Blåkveite, underområde 2 og delområdene 3KL (Labrador og Newfoundland nord og øst).

Totalkvoten for 1977 ble som for 1976 satt til 30.000 tonn. Norge går inn under felleskvoten for "andre land" som er på 4.000 tonn. ~~i 1976~~. De norske fangstene har variert mellom 1.400 tonn i 1972 og null. I 1973 tok Norge 500 tonn, i 1974 vel 100 tonn og i 1975 intet.

Canada fikk vedtatt en økning i sin nasjonale kvote fra 11.500 tonn til 13.000 tonn. I betraktning av at de få andre land som har egne nasjonale kvoter har utnyttet disse fullt ut de siste år, mens bare en liten del av felleskvoten er blitt fisket, vedtok kommisjonen å inndeke økningen til Canada ved en reduksjon i felleskvoten fra 4.000 tonn til 2.500 tonn.

Andre kvoter.

Når det gjelder andre fiskearter/områder var kvote-drøftelsene særlig vanskelige for makrell og sild i de sørlige deler av konvensjonsområdet (underområde 3-6), dels også for lysing (silver hake), flyndre og uer i enkelte reguleringsområder. I endel tilfeller ble videre behandling utsatt til et senere møte i år. Dette gjorde at også fastsettelse av de såkalte nasjonale totalkvoter i underområde 5 og statistikkområde 6 måtte utsettes.

For makrell i områdene 5 og 6 ble drøftelsene særlig vanskelige fordi vitenskapsmennene ikke var enige om en anbefalt totalkvote. Meningsforskjellene var betydelige. Mens bl.a. amerikanske vitenskapsmenn foreslo en null-kvote for 1977, mente f.eks. de sovjetiske vitenskapsmenn at det var grunnlag for en totalkvote på minst 115.000 tonn. Saken kommer opp igjen på det ekstraordinære møtet senere i år. Amerikanerne ga uttrykk for at de ville vurdere sitt medlemskap i ICNAF for 1977 blant annet i lys av det vedtak som måtte bli truffet om makrellreguleringen.

5. Innsatsregulering.

Spørsmålet om en innsatsregulering (kvote for fiskedager) i 1977 i underområde 2, 3 og 4 i likhet med den ordning som er i kraft i 1976 kom ikke opp på årsmøtet. Dette må ses på bakgrunn av at Canada utvider sin fiskerigrense til 200 mil fra årsskiftet og kommer til å praktisere en lisensieringsordning som vil gi Canada tilstrekkelig kontroll med fiskeinnsatsen.

6. Andre reguleringsordninger.

Det ble gjort endel vedtak om maskeviddebestemmelser, maksimale bifangstprosent, forbudte områder m.v. som ikke berører norsk fiske i ICNAF-området.

7. Selfangst.

Det ble i et kort møte i selpanelet vedtatt å utsette spørsmålet om reguleringsordningene for 1977 til et senere panelmøte, om mulig i uken etter at ICES har holdt sitt årsmøte i København i begynnelsen av oktober. Først da vil det foreligge vitenskapelige bestandsvurderinger og forslag til totalkvoter.

På anmodning av Danmark ble det fra kanadisk og norsk side gitt en orientering om hvorledes kontrollen med overholdelse av totalkvoter og nasjonale kvoter blir praktisert. Det ble videre anbefalt at STACRES foretar en nærmere vurdering av forholdet mellom fiske- og selbestander, i særdeleshet med hensyn til kvantum fisk som konsumeres av sel.

Herr E.Lemche fra Danmark ble valgt til formann i selpanelet for periodene 1976/77 og 1977/78.

8. Inspeksjon og kontroll.

Kontrollkomiteen hadde møter i tiden 31.5. til 2.6. og 21.6.1976. Fra norsk side deltok kontorsjef A.Aasbø.

Komiteen behandlet de vanlige saker, bl.a. oversikter over de forskjellige lands deltakelse i kontrollordningen og gjennomføringen av denne med gjensidige opplysninger over oppgavene over overtredelser m.v.

Fra norsk side opplyste en at en i vår lovgivning har iverksatt de nødvendige bestemmelser for deltakelse i den internasjonale gjensidige inspeksjonsordning. En opplyste også at Norge foreløpig har oppnevnt ambassadesekretær Rolf Trolle Andersen som norske representant i ICNAF-området. Dette er gjort overensstemmende med den resolusjon om endring av inspeksjonsbestemmelsene som ble vedtatt på ICNAFs ekstraordinære møte i januar 1976. Etter dette skal hvert land som har flere enn 15 fartøyer i ICNAF-området og statistikkområdene 0 og 6 ha en inspektør eller autorisert representant i konvensjonsområdet.

Fra norsk side ble det også i likhet med de øvrige land opplyst at det ville bli gitt informasjon om fiskeriforskningsfartøyers virksomhet i ICNAF-området.

Komiteen drøftet også nærmere spørsmålet om adgang for de enkelte land til å trekke tilbake eller suspendere gitte tillatelser til å fiske i området ved overtredelser av vedtatte reguleringsbestemmelser. De forskjellige lands representanter ga opplysninger om saken og det fremgikk herav at det i flere lands lovgivning ikke er hjemmel til å foreta administrativ inndragning eller suspensjon av fiskeritillatelser. Noen av medlemslandene, bl.a. Vest-Tyskland, USA og Canada, ga opplysninger om at de hadde lov hjemmel for slik inndragning.

På grunnlag av et forslag fra Canada drøftet komiteen spørsmålet om innføring av helikopter i inspeksjonsvirksomheten. Enkelte land hadde endel bemerkninger til de foreslåtte regler. Disse bemerkninger refererte seg spesielt til sikkerhetsbestemmelsene og ansvarsforholdet mellom helikopter og de inspiserte fartøyer. Det ble under møtet på foranledning av et norsk forslag nedsatt en arbeidsgruppe som fremkom med nye reviderte regler.

På kommisjonsmøtet ble det etter forslag fra kontrollkomiteen fremsatt forslag om endring av paragrafene 2, 4 og 7 i "Scheme of Joint International Enforcement" med sikte på innføring av helikopter i inspeksjonsordningen og forslag til instruks til skippere og over signalkoder som foreslås anvendt i forbindelse med innføring av helikopter i inspeksjonsordningen. Forslagene vil komme opp til behandling på kommisjonens ekstraordinære møte senere i år.

9. Neste møte.

Det ble besluttet å holde det ekstraordinære kommisjonsmøtet i Spania i tiden 1.-9. desember 1976. STACRES vil ha sitt møte i dagene 24.-29. november.

Bergen/Oslo, 31.7.1976

Hallstein Rasmussen

Kjell Raasok

- Sak 32/76. Norsk-arktisk torsk. -
a) Reguleringen i 1976. -
b) Orientering om utviklingen i fisket.

a) Reguleringen i 1976.

En viser til tidligere behandling av denne sak i utvalget, senest på forrige møte hvor reguleringen ble behandlet under sak 21/76. En viser til de orienterende dokumenter og referat fra møtet 21. og 22.juni d.å.

I henhold til Fiskeridirektørens notat av 10.juni d.å. (bilag til sak 21/76) forela den norske delegasjon til NEAFC's årsmøte 1.-9.juli d.å. den norske torske-reguleringen for kommisjonen. En viser til den foreliggende rapport fra møtet s. 20, 21 og 22 (sak 30/76).

Da kommisjonen ikke hadde noen bemerkninger til den norske regulering av torskekvoten, kunne en fastholde reguleringen. Denne går som kjent ut på at 155.000 tonn tosk er fordelt på trålerne over 250 BRT. Godkjennelsen medførte at fiskerimyndighetene kunne garantere at trålernes kvoter ikke ville bli beskåret.

I henhold hertil er samtlige saltfisk-, fabrikk- og ferskfisktrålere meddelt at tildelt kvote ikke ville bli avkortet.

Videre har en meddelt nevnte fartøygrupper at fisket kan pågå til og med 30.november d.å.

Det er også bestemt at trålfartøyer under 250 BRT og fisket med not og snurrevad kan pågå frem til og med 30.november d.å.

Som kjent er ferskfisktrålernes kvote tidligere blitt oppdelt i 2 fiskeperioder. Den første fra 1.mai til 31.august og den andre fra 1.september til og med 30.november d.å.

På grunnlag av et møte i Fiskeridepartementet den 24.f.m. med de berørte parter endret departementet den 26.august d.å. forskriftene om regulering av fisket etter torsk nord for 62°n.br. i 1976. Forskriftene følger vedlagt ./.

(J.71/76).

For å strekke fisket mest mulig ut i tid av hensyn til foredlingsindustrien, ble Fiskeridirektøren bemyndiget til å fordele de fastsatte kvoter for fersk-fisktrålerne på kortere perioder enn tidligere forutsatt.

I henhold til denne bemyndigelse bestemte Fiskeridirektøren den 26.august d.å. at kvantumet på 26.000 tonn rund vekt (18.570 tonn sløyd vekt) som kan fiskes i tiden fra 1.9. skal fordeles på følgende perioder:

1. 1.september til og med 17.oktober 1976.
2. 18.oktober til og med 30.november 1976.

I begge perioder kan det fiskes 13.000 tonn rund vekt svarende til 9.285 tonn sløyd vekt.

I henhold til disse forskrifter er de berørte rederier tilskrevet og orientert om oppdelingen av kvantumet. Kvantumet utgjør 164,5 tonn rund vekt (117,5 tonn sløyd vekt) pr. fartøy pr. periode.

I tilfelle en tråler i perioden 1.mai-31.august har overfisket sin kvote går dette til fradrag i perioden fra 1.9. til 17.10.d.å. Eventuelt oppspart kvantum fordeles derimot likt på de to siste perioder.

b) Orientering om utviklingen i fisket.

Nedenstående tabell viser utviklingen i fisket i årets 7 første måneder sammenlignet med tilsvarende periode i fjor. Tallene er tonn rund vekt:

	1976	1975	Økning i tonn	Økning, prosent
Januar	20.947	18.921	2.026	10,7
Februar	35.383	27.669	7.714	27,9
Mars	89.796	53.324	36.472	68,4
April	76.137	49.810	26.327	52,9
Mai	45.661	35.286	10.375	29,4
Juni	33.415	32.710	705	2,2
Juli	11.764	14.613	÷ 2.849	÷ 19,5
I alt	313.102	232.333	80.770	34,8

Tallrekkene for de to årene er ikke helt ut sammenlignbare. Mens saltfisktrålernes fangster i 1975 er fordelt pr. måned er dette ikke gjort i 1976, bl.a. fordi oppgavene fra fartøygruppens andre tur ikke foreligger ennå. De endelige kvanta for juni og juli 1976 vil således bli noe høyere enn angitt i tabellen.

I juli 1975 tok saltfisktrålerne 1.217 tonn, og innføres samme tall for 1976 i tabellen blir nedgangen i år bare 1.632 tonn, eller ca. 12%. Det ses av tabellen at til tross for så godt som full stopp i ferskfisktrålernes fiske i juni ble kvantumet større enn i fjor. Den registrerte nedgang i juli ble heller ikke vesentlig, selv om samtlige ferskfisktrålere untatt en lå i opplag i den måneden.

Utviklingen i fangster med konvensjonelle redskaper og trålere under 250 BRT er skissert i nedenstående tabell:

	1976	1975	Økning	
			tonn	%
1.1.-1.5.	128.500	82.900	45.600	55,-
Mai	27.500	16.100	11.400	70,8
Juni	28.000	18.100	9.900	54,7
Juli	9.500	3.400	6.100	179,4
I alt	193.500	120.500	73.000	60,6

Tallene er neppe helt nøyaktige, men gir i alle fall et godt bilde av utviklingen i fisket med konvensjonelle redskaper i år. Det kan føyes til at trålerne under 250 BRT pr. 1.8. har tatt anslagsvis 6.500 tonn torsk, mot anslagsvis 4.600 tonn til samme tid i fjor.

Fisket i august ga ca. 7.400 tonn torsk levert i Råfisklagetets distrikt. En del ferskfisktrålere prøvde seg etter andre fiskeslag denne måned, men fikk også noe torsk. 3 ferskfisktrålere har og levert saltfisk i Ålesund i august. En kan anslå konvensjonelle redskapers fangst i august til ca. 7.000 tonn, en økning på ca. 1.500 tonn eller 27% i forhold til samme måned 1975. Totalkvantumet inklusive fabrikkskipenes fangster og leveringer til Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag i august anslås foreløpig til ca. 11.500 tonn (bedre tall vil være klare til utvalgets møte).

Totalt kvantum torsk i 1976 kan nå anslås til:

Trålere over 250 BRT:	155.000 tonn
" under 250 BRT	
+ konvsjonelle redskap:	<u>228.000 "</u>
I alt	<u>383.000 tonn</u>

Det er da forutsatt samme fangst på konvensjonelle redskap august-september som i 1975.

Sak 33/76. Industritrålfisket.
Orientering om innbladning av torsk, hyse og
hvitting.

En viser til sak 17/76 og sak 22/76.

Industritrålfisket i Nordsjøen gir fortsatt lavere kvantum enn i fjor. Fangstene i de 8 første måneder 1976 og 1975 framgår av nedenstående tabell:

	Øyepål		Tobis	
	1975	1976	1975	1976
Januar	2.935	3.729	-	-
Februar	16.479	9.477	-	-
Mars	14.632	9.968	62	149
April	15.857	14.375	12.139	431
Mai	37.417	28.970	12.141	13.639
Juni	39.550	27.465	15.418	27.657
Juli	31.156	18.366	8.104	877
August	42.951	28.500	6.255	110
I alt	200.977	140.850	54.119	42.863

I forhold til 1975 er kvantum øyepål pr. 1.9. 60.127 tonn eller 29,9% lavere, kvantum tobis 11.256 tonn eller 20,8% lavere.

Innblandingsprosenten av torsk, hyse og hvitting i øyepålfangstene er også gjennomgående lavere i år enn i fjor. Fra tobisfisket har en fått relativt få prøver. Det er imidlertid ikke registrert bifangster i tobislaster fra den sørlige del av Nordsjøen, hvor den langt største del av kvantumet er tatt.

Om prøvetakingen for øvrig bør det tilføyes at antall prøver (spesielt store prøver) har minket betydelig for de fleste områders vedkommende i sommer, og det kan sikkert reises tvil om representativiteten er tilstrekkelig.

Total anslått innblanding av torsk, hyse og hvitting hittil i år (tobisfangster inklusive) og pr. 1.9.1975 fremgår av nedenstående tabell (tonn).

	1975	1976	Kvote 1976 ¹⁾
Torsk	1.196	658	5.000
Hyse	6.617	2.037	7.500
Hvitting	9.251	3.943	11.800
I alt	17.028	6.638	24.300

1) En har adgang til å overføre inntil 3.000 tonn mellom artene.

Leveringer til konsum i perioden januar-juli har utgjort: (tonn)

	1975	1976
Torsk	1.038	1.247
Hyse	233	229
Hvitting	50	25

Totalt er det pr. 1.9. tatt 329 tonn torsk, 4.584 tonn hyse og 5.333 tonn hvitting mindre enn til samme tid i fjor. Det skulle således ikke være noen fare for at Norges kvoter av de 3 artene vil kunne bli overskredet i år.

Sak 34/76. Maskevidden i rekestrål.

Utvalget har tidligere behandlet maskevidden i rekestrål på møte 13. og 14.mars 1975 som sak 5/75. En viser til de forberedende dokumenter til saken og rapport fra møtet.

Fiskeridirektøren tok ved brev av 10.12.1975 saken opp med Fiskeridepartementet. En hitsetter brevet:

"Gjennomføring av 35 mm maskevidde i rekestrål.

På bakgrunn av krav fra fylkesfiskarlagene i de tre nordligste fylker og Norges Fiskarlag og etter tilråding fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt bestemte Fiskeridepartementet at maskevidden i rekestrål fra 1.1.1973 skulle være minst 35 mm i farvann øst for o-meridianen nord for 65° n.br.

Av hensyn til at fiskerne skulle få anledning til å slite ut gammel redskap som holdt 30 mm minste maskevidde, er det blitt dispensert fra maskevidden på 35 mm i rekestrål utenom fiskeposen i 1973 og 1974.

Etter motstand mot de nye maskeviddebestemmelsene fra rekefiskerne i Meløy- og Saltendistriktet i Nordland fylke, tilrådte Fiskeridirektøren i fjernskriv av 14.1.1975 en ytterligere forlengelse av dispensasjonen fram til 1.1.1976. Ved Fiskeridepartementets forskrifter av 15.1.d.å. ble dispensasjonen ytterligere forlenget i samsvar med Fiskeridirektørens tilråding. Dispensasjonen omfatter som nevnt ikke trålposen. Begrunnelsen for dette er at en trålpose er forholdsvis rimelig i anskaffelse og lett å skifte ut.

Til orientering vedlegges referat fra møte 7.3.1975 i Nordland Fylkes Fiskarlag, hvor bl.a. spørsmålet om maskevidden i rekestrål ble behandlet.

Spørsmålet om å gjennomføre ens maskevidde på 35 mm for hele landet ble behandlet av Reguleringsutvalget den 13.-14.3.1975. En viser til dokumentene til sak 5/75 og referat fra møtet. Utvalget fant ingen grunn til å ha forskjellig maskevidde nord og sør i landet. Det ble av utvalget tilrådd at det fra 1.1.1976 gjennomføres 35 mm i hele trålen. Generalsekretær Midtgaard reservert seg, idet saken måtte organisasjonsmessig behandles.

Saken ble derfor med brev herfra av 11.4.1975 forelagt Norges Fiskarlag til uttalelse, jfr. vedlagte kopi.

Fiskarlaget har behandlet spørsmålet på landsstyremøte 7.-11.10.1975. Landsstyret foreslår nå en minste maskevidde på 32 mm nord for 65° n.br. og 30 mm sør for denne breddegrad. Landsstyret foreslår videre en overgangsperiode på 2 år fra årsskiftet 1975/1976 for utskifting av pose, jfr. fotostatkopi av lagets brev hertil av 16.10.1975. Laget går også inn for forbud mot bobbinslenke i rekestrål i området nord for Stad.

En skal til dette vedtak bemerke at gjeldende minstemål for posen i tre år har vært 35 mm. Motstanden mot utvidelsen av maskevidden har som tidligere nevnt vestentlig kommet fra rekestrålfiskere i Meløy- og Saltenområdet.

En er kjent med at mange rekestrålfiskere har anskaffet seg redskaper som holder det nye målet på 35 mm, jfr. side 5 i forannevnte referat, hvorav det fremgår at rekefiskerne i Troms har hatt gode resultater med bruk av 35 mm minste maskevidde i hele trålen. En er også kjent med at mange rekestrålfiskere på Sør- og Vestlandet har gått over til bruk av 35 mm maskevidde i hele trålen og at også resultatene herfra er gode.

En skal også opplyse at havgående rekefartøyer har gått over til 35 mm.

En har på nytt drøftet saken med Havforskningsinstituttet som fortsatt fremhever betydningen av å gjennomføre 35 mm minste maskevidde i rekestrål for hele landet.

Fra 1972 har det skjedd en betydelig nedgang i oppfisket kvantum i nordlige kyst- og fjordfarvann. Om dette skyldes biologiske og hydrografiske forhold eller overbeskatning er ikke klart. Skyldes forholdet overfiske, vil det være særlig viktig å gjennomføre en økning av maskevidden for å verne om smårekene. Instituttet vil fortsette sine rekeundersøkelser for å få dette spørsmål nærmere belyst i 1976.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det vil være lite hensiktsmessig på det nåværende tidspunkt å innføre et minste maskeviddemål i rekestrål på 32 mm nord for 65° n.br. som foreslått av Norges Fiskarlag.

En har imidlertid funnet, på bakgrunn av den usikre situasjon en har hatt vedrørende maskeviddebestemmelsene for rekestrål å kunne tilrå at det også for 1976 dispenseres fra bestemmelsen om minste maskeviddemål på 35 mm nord for 65° n.br. Dispensasjonen bør omfatte hele trålen, idet en er kjent med at flere rekestrålfiskere i Nordland fremdeles nytter fiskeposer på 30 mm maskevidde. Fra 1.1.1977 vil en tilrå at det endelig gjennomføres 35 mm maskevidde nord for 65° n.br. og forbud mot bruk av bobbinslenke innenfor fiskerigrensen. Fiskeridirektøren finner at dette forbud bør gjøres gjeldende for hele kysten, slik som Reguleringsutvalget har gått inn for i samsvar med tilråding fra Havforskningsinstituttet. Norges Fiskarlag har foreslått at forbudet gjøres gjeldende bare nord for Stad.

I henhold hertil vil en foreslå at departementet endrer § 13 i Kronprinsregentens resolusjon av 22.12.1955 om saltvannsfiskeriene og utferdiger følgende forskrift:

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17.juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17.januar 1964 har Fiskeridepartementet bestemt:

I.

§ 13 i Kronprinsregentens resolusjon av 22.desember 1955 om saltvannsfiskeriene skal lyde:

Det er forbudt å bruke eller å ha om bord i rekestrål med mindre maskevidde enn:

35 mm i farvann (Barentshavet, Spitsbergen, Bjørnøya og Norskehavet) øst for 0-meridianen nord for 65° n.br. I disse farvann kan inntil 31.desember 1976

benyttes maskevidde mellom 30 og 35 mm i trålen.
30 mm i farvann øst for 0-meridianen sør for 65°n.br.

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning skal ett flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er nevnt ovenfor, lett kunne føre gjennom masken når noten er våt.

Det er forbudt å bruke dobbel fiskepose i reke-trålen. Dog er det tillatt å bruke en forsterkning (løft) utenpå fiskeposen når maskevidden i denne forsterkningen ikke er mindre enn 120 mm når noten er våt og strukket i lengderetning.

I området nord for 65°n.br. innenfor fiskerigrensens er det i 1976 forbudt å bruke bobbinslenke i reke-trål. Fra 1.1.1977 gjelder dette forbud for hele kysten innenfor fiskerigrensens.

II.

Denne forskrift trer i kraft straks.

I samsvar hermed utferdiget Fiskeridepartementet forskrifter den 19. desember 1975.

Ved brev av 2.6.d.å. uttaler Norges Fiskarlag:

En viser til gjenpart av skriv fra Fiskeridirektøren til Fiskeridepartementet datert 10.12.f.å.

Dette skriv har vært forelagt våre fylkeslag og gruppeorganisasjoner til orientering.

Saken ble behandlet i Landsstyret i møte 24.-26.5.d.å. og det ble da fattet slikt vedtak:

"Landsstyret har merket seg Fiskeridirektørens standpunkt i saken slik dette kommer til uttrykk i brev datert 10. desember f.å. til Fiskeridepartementet.

Landsstyret finner imidlertid fortsatt å måtte opprettholde det vedtak som ble fattet under sak 112/75."

././.

Kopi av brevet med bilag vedlegges. Videre

./.

vedlegges kopi av fiskarlagets brev av 16.10.1975.

Til utvalgets orientering har en innhentet uttalelser fra fiskerisjefene i Finnmark, Troms, Nordland og Rogaland om hvilken maskevidde som nyttes i nevnte fylker.

Fiskerisjefen i Finnmark uttaler at havfiskerne bruker 35 mm maskevidde. Kystrekefiskerne bruker fra 32, men mest 35 mm maskevidde i posen.

Fiskerisjefen i Troms opplyser at det nyttes 35 mm i posen og større masker i den øvrige del av trålen. Fiskerne finner det ikke forsvarlig å drive med mindre maskevidde enn 35 mm.

Fiskerisjefen i Nordland opplyser at fiskerne i det alt overveiende nytter 30 mm.

Fiskerisjefen i Rogaland opplyser at fiskerne nytter 30 mm og at maskevidden ikke må endres. Derimot

må det dispenseres for bruk av bobbinslenke, i hvert fall på strekningen Egerøy til Jærens Rev da rekefisket ellers vil bli umuliggjort.

På grunnlag av ovenstående legges saken fram for utvalget til ny behandling.

Norges Fiskarlag

Olav Trygvasonsgt. 24 - Postboks 519 - 7001 Trondheim - Sentralbord (075) 29 680 - Telegr.adr.: Landsfiskarlag

Fiskeridirektøren,
Postboks 185/186,
5001 Bergen.

7093/75

Deres ref.

Vår ref. J.nr. 545/76
BØB/SJ - ark. 5.1.08

Dato 2. juni-76

Gjennomføring av 35 mm. maskevidde i rekefiske.

En viser til gjenpart av skriv fra Fiskeridirektøren til Fiskeridepartementet datert 10.12. f.å.

Dette skriv har vært forelagt våre fylkeslag og fruppeorganisasjoner til orientering.

Saken ble behandlet av Landsstyret i møte 24.-26.5. d.å. og det ble da fattet slikt vedtak:

"Landsstyret har merket seg Fiskeridirektørens standpunkt i saken slik dette kommer til uttrykk i brev datert 10. desember f.å. til Fiskeridepartementet.

Landsstyret finner imidlertid fortsatt å måtte opprettholde det vedtak som ble fattet under sak 112/75."

Vedlagt følger til Deres orientering brev av 11. mai ./. d.å. fra Nordland Fylkes Fiskarlag.

NORGES FISKARLAG

Arnulv Midtgaard

Kopi av dette brev er sendt Nordland Fylkes Fiskarlag.

Bernt B. Bersvendsen

NORDLAND FYLKES FISKARLAG

Telefoner: Kontoret (081) 21047

Adm. sekt. privat: 20278

Postgiro: 94572 Bankgiro: 8831-1000823

Norges Fiskarlag
Postboks 519
7001 TRONDHEIM

Norges Fiskarlag
d. nr. 1828
d. t. 19.5.76

8001 Bodø, den 11. mai 1976
Postboks 103

Vår ref.: KB/vp/5.1.08
J.nr. 414/76

MASKEVIDDE I REKETRÅL.

Vi viser til Norges Fiskarlags brev av 30. april 1976.

Som det kanskje er kjent for Norges Fiskarlag, vakte Fiskeridirektørens forslag til ny maskevidde sterk harme blant fiskerne og de arbeidere som er avhengig av kystfanget reke. Etter at det ble kjent at Fiskeridirektøren ikke ville gå inn for Norges Fiskarlags kompromisforslag på 32 mm, men fortsatt holdt på 35 i Nord-Norge (slik som det framgår av direktørens brev til Fiskeridepartementet av 19. des. 1975) førte dette til store avisskriverier. I et intervju med Lofotposten, antyder Fiskeridirektøren at han vil vurdere disse spørsmål på nytt.

En antar at dette er bakgrunnen for vedtaket i Meløy og Omegn rekefiskarlag.

Styret i Nordland Fylkes Fiskarlag er heller ikke innstilt på å akseptere Fiskeridirektørens avgjørelse og ber derfor Norges Fiskarlag på ny å ta saken opp med Fiskeridirektoratet.

Med hilsen

Kurt Bergen
for Kurt Bergen

Fiskeridirektøren,
Postboks 185/186,
5001 Bergen.

02093 17.OKT75

Deres ref.

Vår ref. J.nr. 1053/75
BØB/SJ - ark. 5.1.08

Dato 16.okt.-75

Gjennomføring av 35 mm. maskevidde i rekefiske sør for
65° n.br. fra og med den 1.1.1976.

En viser til tidligere korrespondanse i saken,
senest vårt brev av 22.5.d.å.

Etter en omfattende organisasjonsmessig behandling -
hvor fylkeslag og gruppeorganisasjoner har fått seg fore-
lagt bl.a. en oversikt over vedtak og behandlingsmåte
i saken gjennom de siste årene, og "Notat om maskevidde
i rekefiske av dr. Birger Rasmussen, datert februar 1975 -
ble saken behandlet av Landsstyret i møte 7.-11. d.m.
Det ble da fattet slikt vedtak:

"På grunnlag av den organisasjonsmessige behandling
av saken i 1972 fant landsstyret ikke å kunne gå inn
for en generell økning av minste maskevidde i rekefiske.

Etter en fornyet organisasjonsmessig behandling
av saken konstaterer landsstyret at det i fylkeslagene
fremdeles gjør seg gjeldende en utbredt motstand mot
innføring av en ensartet maskevidde i rekefiske på
35 mm. for hele landet. Under henvisning til dette og
til de gjentatte krav om dispensasjon fra bestemmelsene
fra deler av Nord-Norge, vil landsstyret anbefale

1. at det nord for 65° n. br. fastsettes en minste
maskevidde i rekefiske på 32 mm.
2. at den nåværende maskevidde på 30 mm. opprettholdes
sør for 65° n.br.

En går videre inn for et forbud mot bruk av bobbinslenke
på rekefiske innenfor fiskerigrensen, med unntak for
området sør for Stad.
Landsstyret går inn for en overgangsperiode på 2 år fra
1.1. 1976 for utskifting av pose."

NORGES FISKARLAG
Steinar Sandvik
Steinar Sandvik

Bernt Ø. Bersvendsen
Bernt Ø. Bersvendsen

Sak 35/76. Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild i 1976. Orientering.

Denne sak ble sist behandlet av utvalget under sak 27/76 på møtet 21 og 22.juni d.å.

Utvalget anbefalte at et begrenset garnfiske til eget konsum ble åpnet 20.september d.å.

Imidlertid tok Fiskeridepartementet opp spørsmålet om at fisket burde åpnes tidligere. Fiskeridirektøren sa at en ikke ville ha noe å bemerke til at fisket ble åpnet alt fra 25.august d.å.

Gjeldende forskrifter om fiske etter atlanto-skandisk sild, fastsatt av Fiskeridirektøren den 20.august 1976, lyder:

I.

Fisket innenfor grunnlinjen nord for 62°n.br. av sild for eget konsum og agnforbruk åpnes onsdag 25.august 1976 kl. 0000.

II.

Fisket kan drives med 1 fartøy og inntil 2 faststående garn med en samlet lengde på inntil 60 m. Håndsnøre kan også nyttes ("hekling"). Omsetning er forbudt.

III.

Fiskeridirektøren kan på grunnlag av kontroll med fisket på kort varsel stoppe fisket. Fiskeridirektørens forskrifter av 12.april 1976 om fisket av sild til eget agnforbruk oppheves.

Sak 36/76. Regulering av makrellfisket fra 13.september 1976.
Orientering.

En viser til tidligere behandling av denne sak på utvalgets møte 22. og 23.mars d.å. under sak 9/76.

Utvalget foreslo at fisket etter makrell til oppmaling syd for 60^on.br. skulle åpnes 13.september d.å. Videre forutsatte utvalget at kvantumet skulle fastsettes når en kjente innblandingen av nordsjømakrell i fisket ved Shetland i juli/august.

I et notat av 2.september d.å. har instituttet uttalt at det ikke er bestandsmessig grunnlag for et oppmalingsfiske etter makrell etter 13.september. Kopi av notatet vedlegges.

Til orientering hitsettes Fiskeridirektørens telex av 6.d.m. til Fiskeridepartementet:

"Regulering av makrellfisket fra 13.september 1976.

På reguleringsutvalgets møte 23.3.d.å. ble det gjort klart at kvantumet av nordsjømakrell syd for 60 gr. n.br. måtte settes vesentlig lavere i år enn i fjor. Dette ble kjent for fiskerne.

På grunn av at makrellfisket nord for 60 gr. n.br. i år har vært senere enn tidligere år, har Havforskningsinstituttet først de siste dager fått inn tilstrekkelig merker til å vurdere innblandingen mellom nordsjømakrell/makrell fra den vestlige bestand. Analysene viser nå at i fisket inntil ca. 12.august var blandingsforholdet, som normalt, 30-70. Etter denne dato viser imidlertid prøvene at hele ca. 90 prosent har vært nordsjømakrell. Sammen med antatte utenlandske fangster (spesielt færøyske og russiske) betyr dette at det av nordsjøbestanden i år vil bli fisket mer enn 170.000 tonn, og instituttet konkluderer i dag med at det ikke er bestandsmessig grunnlag for fiske av nordsjømakrell til oppmaling etter 13.d.m.

Fiskeridirektøren sendte den 31.august ut en melding om at kvantumet fra 13.d.m. først kunne fastsettes denne uke. I meldingen ble det sagt at "kvantumet ville bli vesentlig lavere enn i fjor".

Fiskeridirektøren finner det til tross for den uforutsette store innblanding av nordsjømakrell, vanskelig å fastsette et absolutt totalforbud for norsk oppmalingsfiske fra 13.september. En vil derfor fastsette kvantumet til 25.000 tonn. En vil videre sette vestgrensen til 4 gr. vest mot 12 gr. vest i fjor. Årsaken til dette er at særlig Sovjet tar svært store makrellfangster (i fjor nesten 300.000 tonn) i det vestlige området. Av denne grunn finner en ikke å kunne stoppe norske fiskere i å forsøke makrellfisket der. Eventuelle fangster vil bli nøye analysert, og skulle det vise seg å være mye nordsjømakrell i dette området slik som høsten 1974, vil fisket bli stoppet på kort varsel.

En vil videre ta telefonisk kontakt med færøyske myndigheter og under henvisning til tidligere nordiske drøftelser og NEAFC-behandling henstille til Færøyane om å begrense sitt fiske på nordsjøbestanden i resten av året."

Departementet sa seg enig i at det skulle fiskes 25.000 tonn fra 13.september.

I henhold hertil, har Fiskeridirektøren ved forskrifter av 6.d.m. åpnet makrellfisket også sør for 60°n.br. fra 13.september. I området øst for 4°v.l. kan det fiskes 25.000 tonn makrell. Når dette kvantum er tatt vil fisket bli stoppet øst for 4°v.l.

En vil imidlertid som uttalt i forannevnte telex, ikke frata norske fiskere muligheten for å fiske makrell vest for 4°v.l. Det forutsettes at fisket i dette område ikke reguleres etter at fisket øst for 4°v.l., blir stoppet.

Ved forskrifter av 9.september 1976 har Fiskeridepartementet etablert en turkvoteordning pr. fartøy. Etter forslag fra Fiskeridirektøren sluttet Konesjonsutvalget seg i møte 30.f.m. til at turkvotene ble fastsatt til 1000 hl + 40% av godkjent lastekapasitet opptil 700 hl. Imidlertid tok salgslagene (Makrellaget og Feitsildlaget) opp spørsmålet om lavere prosentsats da det ble kjent at oppmalingskvoten fra 13.september ble såvidt liten. En lavere prosentsats var etter salgslagenes oppfatning nødvendig for å strekke oppmalingsfisket ut i tid av hensyn til å få mest mulig makrell levert til konsum samtidig med oppmalingsfisket. Fartøyenes turkvoter ble der fastsatt til 1000 hl + 20% av godkjent lastekapasitet. Lastekapasiteten pr. fartøy er begrenset oppad til 7000 hl, slik at største tillatte turkvote utgjør 2400 hl.

Som nevnt i telexet til Fiskeridepartementet ville Fiskeridirektøren ta saken opp med de færøyske fiskerimyndigheter. Dette ble gjort i telefonsamtale med fiskeriminister Reinert den 8.d.m. Det ble fra Fiskeridirektørens side vist til de drøftelser som hadde funnet sted på nordisk basis (i Kontaktutvalget for fiskerispørsmål) og i NEAFC med sikte på å få til en mer omfattende internasjonal regulering av makrellfisket. Det var videre orientert om den aktuelle bestandssituasjon.

Reinert opplyste at de færøyske båtene hadde hatt et godt makrellfiske, spesielt i august. På grunn av reguleringer i andre fiskerier (spesielt nordsjøsildefisket, det hørtes ut som om Færøyane fortsatt følte seg bundet av NEAFC-kvoten) var det vanskelig å få fiskerne med på frivillige reguleringer. Han lovet imidlertid å ta saken opp med de færøyske fiskere og lovet å komme tilbake med et svar så snart det var mulig. Det har han foreløpig (13.9.) ikke gjort.

CG142 3.SEP76

ARKIV:

2. september, 1976

MAKRELL, bestandsgrunnlag og forslag til regulering
etter 13. september 1976.

I Havforskningsinstituttets "Ressursoversikt for 1976" og i "Notat til møte i Reguleringsutvalget 23. mars 1976" er det gitt utredninger om bestandsgrunnlaget for årets makrellfiske.

Etter de beregninger som kunne utføres i slutten av 1975, var det antatt at utgangsbestanden for fisket etter nordsjømakrell ikke ville være større enn omlag 800 000 tonn. Med et så lavet bestandsnivå kan ikke nordsjøstammen beskattes med mer enn en total fangst, norsk og utenlandsk, på omlag 140 000 tonn i 1976. I tillegg til dette regnet en med et kvantum fra den vestlige (irske) stammen som taes i blanding med nordsjømakrell i området nordøst av Shetland om sommeren. Den vestlige stammen har tidligere vært mindre hardt beskattet, men opplysninger som ble tilgjengelige i begynnelsen av 1976 tydet på at beskatningen på denne stammen hadde øket sterkt i 1974 og 1975.

Som opplyst i notatet til møtet i Reguleringsutvalget 23. mars d.å. var derfor utgangspunktet for fisket etter makrell i 1976 betydelig dårligere enn i tidligere år. Havforskningsinstituttet anbefalte likevel at fisket for oppmaling ble åpnet nord for 60°N fra 12. juli d.å. uten kvotebegrensning. Det ble samtidig gjort klart at en måtte være innstilt på at det etter 13. september ble satt en kvote for hele Nordsjøen som ville bli betydelig mindre enn i 1975.

Bestandsgrunnlaget og beskatningen av makrellstammene ble i mars 1976 vurdert av en gruppe forskere fra medlemsland i Det internasjonale råd for havforskning (ICES). Gruppen kunne utnytte et stort materiale og flere metoder ble anvendt for å beregnet bestander og fangstkvoter. Situasjonen er karakterisert ved manglende

rekruttering og økende fangster som resulterer i stadig mindre bestander. Forskergruppen anbefalte maksimalkvoter på 165 000 tonn for Nordsjøen (inkludert 45 000 tonn fra den vestlige stammen) og 220 000 tonn for det vestlige området for 1977.

På møtet for Kommissjonen for fisket i det nordøstlige Atlanterhave (NEAFC) i juli d.å., ble det lagt fram fangstoppgaver som viste at det var tatt betydelig mer makrell i området vest for De britiske øyer enn tidligere antatt. Etter de nye oppgavene var totalfangsten i dette området i 1975 446 000 tonn (se fangsttabellene) istedet for 295 000 tonn (som f.eks. oppgitt i fangsttabeller i "Notat til møte i Reguleringsutvalget 23. mars 1976").

Fiskedødeligheten i den vestlige stammen var altså i 1975 meget større enn forskergruppen hadde beregnet. Fangstgrunnlaget for 1977 var følgelig dårligere enn tidligere antatt og nye kvoter måtte beregnes. Disse var: 155 000 tonn for Nordsjøen (inkludert 35 000 tonn fra den vestlige stammen) og 182 000 tonn for det vestlige området.

Disse reviderte kvotetall for 1977 dannet grunnlag for et forslag om internasjonal regulering av makrellfisket i Nordsjøen som ble fremmet for NEAFC i juli d.å. Som kjent ble saken av forskjellige grunner utsatt til det ekstraordinære møtet i november d.å.

De forhold og forslag til internasjonale kvoter som er omtalt ovenfor gjelder året 1977, men de illustrerer klart den situasjon vi er inne i nå: en hard beskatning er i ferd med å redusere gytebestanden til et faretruende lavt nivå. Det er også klart at reduksjonen av den vestlige stammen har hatt betydning for tilgjengeligheten av makrell i Shetlandsområdet i år.

Det norske fisket etter makrell i 1976 har hatt et noe annet forløp enn i fjor. Snurpefisket foregikk etter åpningen 12. juli vesentlig i området øst og nordøst av Shetland frem til omkring 12. august. Etter denne tid har fangstene stort sett vært tatt i området ved Vikingbanken.

Fangstene har vært karakterisert ved at makrellen gjennomgående har vært storfallen. Lengdefordelingen i prøver fra fabrikkråstoff i perioden 12. juli - 12. august (øvre tallrekke) og fra 12. august - 1. september (nedre tallrekke) viser dette (i prosent):

Lengde - cm

< 30	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	> 42
1.2	2.6	4.7	5.9	8.2	8.4	7.9	8.2	10.5	12.1	11.5	9.9	5.0	2.6	1.4
0.4	1.6	3.7	5.3	6.9	6.9	7.5	10.5	9.4	11.7	18.5	10.7	5.5	0.9	0.5

Over 50% (i antall) av industrifangstene har således bestått av makrell større enn 36 cm. På grunn av det forskjellige vekstmønster kan ikke makrell fra de to stammene skilles direkte fra lengdefordelingene. Makrell fra nordsjøstammen har en meget hurtig vekst. 1971 årsklassen er omlag 36 cm og 1969 årsklassen omkring 39 cm.

Etter foreløpige aldersavlesninger i en del utvalgte prøver ser det ut til at fordelingen på de enkelte årsklasser kan illustreres ved følgende to prøver (i prosent):

	1974	1973	1972	1971	1970	1969	1968 og eldre
Shetland 2. aug. 76	5	1	-	14	6	19	54
Viking- banken 16. -24. aug.	-	2	3	10	2	62	21

Dette viser de typiske bestandsforhold: Ved Shetland dominerer makrell som er 7 år og eldre og som for en stor del tilhører den vestlige stammen. Lenger øst og sør i Nordsjøen, i Vikingbankområdet, er det fortsatt makrell av 1969 årsklassen fra nordsjøstammen som dominerer.

Det synes etter dette ikke å være noen tegn til ny rekruttering til den fangbare delen av Nordsjøbestanden.

Den norske makrellfangsten (alle redskap) i Nordsjøen og i våre kystfarvann var

pr. 1. september 151 000 t

En meget stor del, d. v. s. omtrent 60%, er tatt av snurpere i tiden etter midten av august.

Foreløpig fins det ikke opplysninger om det fangstkvantum utenlandske fartøy har tatt i Nordsjøen i 1976. Det er likevel rimelig å regne at Færøyane vil øke sitt kvantum betydelig i forhold til 1975. Sovjetunionen vil muligens konsentrere sin innsats i det vestlige området og derfor oppnå et mindre kvantum i Nordsjøen i 1976. Endringer i de andre nasjonenes fangst gir lite utslag på den samlede fangst. Det er etter dette grunn til å anslå at den totale utenlandske fangst av makrell fra nordsjøstammen vil bli minst 60 000 t i 1976.

Som kjent består makrellforekomstene ved Shetland om sommeren av en blanding fra den vestlige stammen og fra nordsjøstammen. Blandingsforholdet kan beregnes ut fra gjenfangster av innvendige stålmerker etter merkinger utført ved Irland og i den sentrale del av Nordsjøen. På grunnlag av merker gjenfunnet i fangster fra Shetlandsområdet i perioden 12. juli til 12. august, har en beregnet at forholdet mellom de to stammene har vært som vanlig, d. v. s.

30% av nordsjøstammen

Dette er også i full overensstemmelse med det aldersfordelingen i prøver viser.

I denne samme tidsperioden ble det tatt 38 000 t for oppmaling som altså gir en beskatning på

omlag 12 000 t fra nordsjøstammen

De merker Havforskningsinstituttet har mottatt fra fisket etter 12. august gir ikke et fullt representativt beregningsgrunnlag for denne siste fangstperioden da et stort fangstkvantum ble tatt i Vikingbankområdet. Dette skyldes en viss "treghet" i systemet, idet en del merker ikke fanges opp på magnetene og blir inn-sendt før etter en tid. Likevel er det helt klart at fisket i denne perioden har foregått på makrell som i det alt vesentligste er fra nordsjøstammen. Etter de foreløpige beregningene er

90 % av nordsjøstammen

Dette stemmer også med det aldersfordelingen i prøvene viser.

I tiden 12. august til 1. september ble det tatt ca. 93 000 t makrell til oppmaling, og dette har gitt en beskatning på

omlag 84 000 t på nordsjøstammen.

Etter dette blir den antatte beskatning på nordsjøstammen:

1) det norske fisket etter makrell til oppmaling	
a) 12. juli - 12. aug.	12 000
b) 12. aug. - 1. sept.	84 000
2) et norsk fiske med snurpenot, harp og dorg for konsum	
a) til 1. sept.	20 000
b) etter 1. sept.	10 000
3) et anslått utenlandsk makrellfiske for hele 1976	60 000
og 4) et oppmalingsfiske i tiden 1.-13. sept.	5 000

tilsammen omlag 190 000 t.

Når en ser dette på bakgrunn av de tidligere utførte beregninger av bestand og beskatning for Nordsjøstammen, er det ikke bestandsmessig grunnlag for et oppmalingsfiske etter makrell etter 13. september.

Fangst av makrell i Nordsjøen og St. Lærrak (ICES statistikkområder IVa, b, c og IIIa). Tonn.

	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975 ¹⁾
Belgium	138	67	201	77	139	19	85	129	78	-	134
Denmark	6 509	7 552	20 282	9 887	10 851	26 753	17 590	2 023	7 460	3 910	9 681
Faroe Islands	-	-	-	-	3 080	2 134	3 603	7 551	10 014	18 625	23 314
France	7 635	5 390	7 486	4 684	11 353	4 677	8 953	6 830	622	2 218	2 536
Germany, Dem. Rep.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	233	141
Germany, Fed. Rep.	2 221	1 501	2 132	1 353	1 161	225	409	374	563	273	433
Iceland	-	-	105	352	612	1 492	649	676	3 079	4 609	267
Netherlands	16 977	12 247	10 801	5 986	4 928	2 956	4 945	4 436	2 316	3 253	2 390
Norway	156 605	484 428	866 548	779 084	683 045	278 631	200 635	160 141	337 600	255 102	241 476 ²⁾
Poland	3 695	2 294	2 261	1 629	12	205	130	244	561	4 520	2 313
Sweden	13 364	13 754	15 246	11 783	10 820	4 407	3 157	4 748	2 960	3 579	4 636
U.K. (England + Wales)	76	99	46	55	35	35	23	32	30	61	33
U.K. (Scotland)	1 019	618	742	583	231	148	616	395	2 942	330	578
U.S.S.R.	227	1 778	4 098	6 094	12 516	718	2 600	611	11 030	8 160	9 330
Total	208 466	529 728	929 948	821 567	738 783	322 400	243 394	188 190	379 255	305 013	297 262

1) Foreløpige tall, revidert etter data fra ICES til NEAFC møtet i juli 1976

2) Inkludert 34 653 t tatt i Norskehavet (ICES området IIa)

Fangst av makrell i området vest for De britiske øyer
(ICES statistikkområder V, VI, VII og VII). Tonn.

	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975 ¹⁾
Belgium	3	5	7	2	11	8	2	-	3	-	17
Faroe Islands	-	-	-	-	-	-	-	-	2 063	8 659	1 748
France	14 651	38 309	28 655	29 751	27 290	35 593	24 538	29 904	36 501	34 186	22 774
Germany, Dem.Rep.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2 885	9 693
Germany, Fed.Rep.	1 959	302	333	613	428	783	258	98	559	993	1 121
Iceland	-	-	-	-	-	90	86	74	52	-	-
Ireland	1 860	1 507	2 245	2 164	1 615	1 055	3 107	4 592	8 314	8 526	13 341
Netherlands	1 411	2 831	3 859	2 597	4 441	3 828	3 837	6 166	7 807	7 262	13 263
Norway	-	-	-	-	-	-	1 611	-	-	32 598	1 800
Poland	212	3	520	1 518	2 149	6 054	10 832	13 129	10 536	22 406	21 573
U.K. (England and Wales)	1 583	1 884	2 634	2 585	2 692	3 374	4 791	6 923	13 124	21 126	31 546
U.K. (N.Ireland)	111	97	158	151	279	243	315	57	93	75	30
U.K. (Scotland)	426	670	490	537	402	803	805	1 412	5 168	8 466	16 174
U.S.S.R.	54	-	-	-	6 147	13 555	36 390	71 247	86 000	101 730	297 079
Total	22 270	45 608	38 901	39 918	45 454	65 386	86 572	133 602	170 220	248 912	430 159 ²⁾

1) Foreløpige tall, revidert etter data fra ICES til NEAFC møtet i juli 1976

2) I tillegg Bulgaria 14 356 t, Romania 2 166 t

Sak 37/76 Regulering av trålfisket.
Revidert rapport fra intern arbeidsgruppe.

På siste møte under sak 26/76 vurderte utvalget en rapport utarbeidet av en intern arbeidsgruppe som skulle ta stilling til følgende spørsmål:

1. Er beskyttelsesnett ("Topside Chafer") nødvendig i trålfiske?
2. Er "Rundstroppe" nødvendig i trålfiske? I tilfelle det svares "ja" på dette spørsmål, bes det gitt forslag til regler for bruk av slike stroppe slik at maskevidden ikke innsnevres.
3. Kan et forbud mot flytetral kontrolleres?

Enkelte av medlemmene i Reguleringsutvalget var imidlertid ikke enig med arbeidsgruppens konklusjoner og utvalget fant at arbeidsgruppen på ny burde komme sammen og at gruppen burde utvides med to medlemmer fra Reguleringsutvalget (fiskebåtreder Leidulf Grønnevet og fiskebåtreder Roald Olsen) samt en aktiv trålbas og en aktiv trålskipper, disse skulle utpekes av Norske Trålrederiers Forening.

Den utvidede arbeidsgruppen avholdt møte den 17. og 18. august d.å. Vedlagt følger referat fra nevnte møte.

Som det vil fremgå av referatet er arbeidsgruppen denne gang kommet til at det normalt ikke vil være behov hverken for rundstroppe eller dekknett på trålen.

Når det gjelder spørsmålet om kontroll av eventuelt forbud mot bruk av flytetral var det enighet i gruppen om at det normalt ikke ville være problemer med å skille mellom bunnetral og flytetral.

På den annen side ville det være vanskelig å komme til livs bevisste omgørelser da det finnes tråltyper på markedet (eller som er under utvikling) som kan brukes både som flytetral og som bunnetral.

Arbeidsgruppen har således ikke kommet fram til noen definisjon av flytetral, selv om gruppen har pekt på endel karakteristiske forhold.

Fiskeridirektøren anser et eventuelt forbud mot bruk av dekknett og rundstroppe som en stor kontrollmessig fordel. Det kan opplyses at det for tiden gjøres praktiske forsøk med forskjellige typer dekknett og rundstroppe og Fiskeridirektøren vil foreslå at Norge ikke tar opp spørsmålet om forbud mot bruk av dekknett og rundstroppe i NEAFC før en kan presentere resultater fra disse undersøkelser.

KONSTRUKSJON AV TRÅLREDSKAPER

**Utredning av spørsmål vedrørende konstruksjon
av trålredskaper**

**fra en utvidet arbeidsgruppe oppnevnt av Fiskeridirektøren
den 29.juli 1976.**

Utredningen avgitt den

Arbeidsgruppens forslag og konklusjoner.

Behov for forsterkning av trålrudskaper.

Det var enighet i arbeidsgruppen om at det normalt ikke er behov for beskyttelsesnett og rundstroppe. Og ut fra mulighetene for manipuleringer og av ressurs-hensyn bør beskyttelsesnett og rundstroppe forbys.

Forbud mot flytetrål.

Arbeidsgruppen finner at på grunn av flere nye tråltypers konstruksjon og anvendelsesmuligheter er det vanskelig å trekke et klart skille mellom bunntrawl og flytetrål. Det karakteristiske ved typiske flytetråler i dag er at de ikke er utstyrt med innretninger som bobbinslenker og slitematter som beskytter dem mot bunnen, selv om det på grunn av dagens utvikling på området er mulig å fiske pelagisk med påsatt bobbinlenke. Arbeidsgruppen er imidlertid enig om at med uttrykket flytetrål i denne sammenheng, forstår en at dette er et trålrudskap hvor ingen av redskapets deler under fiske berører bunnen. Under henvisning til det ovennevnte finner arbeidsgruppen at misbruk mot et eventuelt flytetrålforbud er svært vanskelig å kontrollere. Ved vurderingen av spørsmålet om et eventuelt forbud mot bruk av flytetrål kan kontrolleres, skal det presiseres at for dette spørsmåls vedkommende har arbeidsgruppen bare lagt til grunn det fiske etter torskefisk som i dag drives langs norskekysten nord for 64°n.br. og i Barentshavet.

Det ble også under drøftingene av dette punkt vist til behovet for en grundig opplæring av inspektørene, bl.a. ble det nevnt at tilsvarende kurs som har vært holdt for trålbaser, også kunne være nødvendig for inspektører.

I. Innledning.

I forbindelse med de internasjonale forhandlinger om regulering av trålfiske har det bl.a. i Reguleringsutvalget vært reist endel spørsmål som det vil være ønskelig å få nærmere utredet av folk med spesiell innsikt i trålfisket. Disse spørsmål er følgende:

1. Er beskyttelsesnett ("topside chafer") nødvendig i trålfiske?
2. Er "rundstroppe" nødvendig i trålfiske?
I tilfelle det svares "ja" på dette spørsmål, bes det gitt forslag til regler for bruk av slike stroppe slik at maskevidden ikke innsnevres.
3. Kan et forbud mot flytetral kontrolleres?

I anledning disse spørsmål bemerkes:

Som kjent har Norge på flere NEAFC-møter gått inn for at beskyttelsesnett (topside chafer) ikke skulle være tillatt på trål, da en ut fra bl.a. materialtyper ikke anså slikt nett nødvendig. Under debattene i NEAFC om dette spørsmål har flere medlemsland hevdet at slikt beskyttelsesnett fortsatt er nødvendig. Påstand står således mot påstand, og fra norsk side er det nødvendig å få en avklaring av spørsmålet.

I tilknytning til dette er det også nødvendig å få avklart spørsmålet om såkalte "rundstroppe" er nødvendige, og om de innsnevrer maskevidden i trålen. I Reguleringsutvalget har det vært drøftet om slike stroppe er nødvendige for å berge store trålhal. I så fall bør det fastsettes regler for bruk av slike stroppe, både hva angår avstand mellom stroppe og hvilken omkrets de skal ha.

Det er dessuten av interesse å få avklart spørsmålet hvorvidt et flytetralforbud utenfor 12-mils grensen kan kontrolleres.

Til å utrede disse spørsmål gikk Fiskeridirektøren inn for at det ble nedsatt en uformell arbeidsgruppe med representanter for:

1. Fiskeridirektoratet.
2. Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
3. Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt, Fangstseksjonen.

4. Redskapsindustrien.
5. Fiskere som driver trålfiske.

Denne interne arbeidsgruppe avga sin utredning den 24.5.1976. I Reguleringsutvalget var det imidlertid delte meninger om de konklusjoner arbeidsgruppen hadde trukket. Fiskeridirektøren fant derfor at det burde holdes et nytt møte i gruppen, og at det i tillegg til arbeidsgruppen ble innkalt representanter fra Reguleringsutvalget samt en trålskipper og trålbas.

Møtet i den interne utvidete arbeidsgruppen ble avholdt i Fiskeridirektoratet den 17. og 18.8.1976.

Følgende representanter møtte:

For Fiskeridirektoratet:

Fiskerikonsulent Hans Edvard Olsen, formann
Konsulent Øystein Moberg

For Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt:

Forskningssjef Arvid Hylene

For Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt, Fangstseksjonen:

Redskapskonstruktør Lars Brunvoll

For Tekstilfabrikkenes Forening:

Salgssjef Kaare Hatlegjerde

For Norske Trållerederiers Forening:

Skipper Magnar Paulsen
Trålbas Mikal Martinussen

For Norges Fiskarlag:

Skipper Roald Olsen
Skipper Leidulv Grønnevet

Arbeidsgruppens sekretær:

Sekretær Alice M. Lund, Fiskeridirektoratet.

Skipper Torodd Huse var innkalt for Norske Fabrikkskips Forening, men han kunne ikke møte.

Det skal bemerkes at ved utarbeidelsen av denne utredning har arbeidsgruppens restriktive holdning hatt sitt utgangspunkt i oppfatning av at det er først og fremst utlendingenes lovovertridelser og manipuleringer som har nødvendiggjort nedenstående forslag om forbud.

II. Behov for forsterkning av trålredskaper.

Under diskusjonen av spørsmålet om behov for forsterkninger av trålredskaper med rundstroppe og beskyttelsesnett har arbeidsgruppen sett bort fra redskaper (industrietrål) hvor det er tillatt å nytte småmasket nett og hvor det gjelder egne regler. Videre har gruppen for dette spørsmåls vedkommende funnet det riktigst å se bort fra områdebegrensninger.

Gruppens oppfatning var at det som skulle vurderes var fisketrål, dvs. både flytetrål og bunnetrål som nyttes til fangst av torsk, sei og hyse uten hensyn til bifangster som uer, blåkveite o.a.

1. Rundstroppe.

Hovedspørsmålet er om rundstroppe må anses nødvendig under trålfiske eller ikke.

Det var i gruppen ulike oppfatninger angående hensikten med de rundstroppe som nyttes på svært mange av flytetrålene. Det ble bl.a. hevdet at rundstroppene hovedsakelig nyttes for å muliggjøre manipulering med trålredskapene og på denne måte gi mulighet for fangst av småfisk under markedsstørrelse. Men det ble også hevdet at rundstroppe er nødvendig som forsterkning av trålposen og for å få store trålfangster inn over trålslippen.

På den annen side ble fremholdt at det uten bruk av rundstroppe likevel var berget fangster på opptil 50 tonn, men det var imidlertid da nyttet delingsstropp slik at fangsten ble tatt inn i to omganger.

Det ble også opplyst at forskjellen ved flytetrålfangster tatt uten rundstroppe og med rundstroppe hadde vært fra 80 til 600 kasser fisk i enkelte tråltrekk under spesielle forhold.

I gruppen var det imidlertid enighet om at dersom rundstroppene blir montert som spesifisert i utredning av 24.5.1976 fra det opprinnelig interne utvalg, så skulle disse ikke redusere den effektive maskevidde. Det skal for øvrig nevnes at for å få klarlagt dette spørsmål vil det bli foretatt forsøk med flytetrål utstyrt med både rundstroppe og beskyttelsesnett.

Det ble for øvrig nevnt at ved store fangster kan kvaliteten av fisken bli dårlig.

Et av gruppens hovedargumenter for et forbud mot rundstroppler på flytetrål er at disse gjør det enkelt å manipulere med trålen. I den forbindelse har en også kommet inn på leisetauet som det ble fremholdt var en god forsterkning, men som kan være en like stor fare som rundstroppler dersom man vil manipulere for å oppnå spesielle virkninger. Det er derfor også viktig å være oppmerksom på hensikten med leisetauet og nødvendigheten av å påse at dette er riktig montert. Det ble for øvrig hevdet at ved bruk av de solide nylonsekker som i dag er på markedet, vil ikke posen sprenges selv ved store fangster.

Under diskusjonen ble det videre påpekt at inngående og grundig kjennskap til trålredskaper er avgjørende for at inspektørene skal være kvalifisert til å kontrollere redskapene.

Konklusjon.

Det var enighet om at det normalt ikke er behov for rundstroppler på flytetrål. Videre ut fra mulighetene for manipulering og av ressurs hensyn finner derfor arbeidsgruppen at rundstroppler bør forbys.

2. Beskyttelsesnett.

Av argumenter som ble trukket fram for bruk av beskyttelsesnett var bl.a. følgende:

- bratte opphalingsslipper nødvendiggjør bruk av beskyttelsesnett, særlig i tidsrom med godt fiske;
- det er i dag vanskelig å forsterke trålen på annen måte for å berge store trålhal.

Mot det første av ovennevnte argumenter ble det fra en av gruppens representanter hevdet at det på hans fartøy er en av de bratteste opphalingsslipper uten at det har vært nødvendig å nytte beskyttelsesnett.

Til argumentet om bruk av beskyttelsesnett for besparelse av trålposen ble det hevdet at dette nettet også er kostbart, og det er derfor ikke så sikkert at anskaffelse av slikt nett i realiteten reduserer utgiftene.

Videre ble det også under diskusjonen av beskyttelsesnett fremholdt at store trålhal svært ofte forringer kvaliteten på fangsten.

Av andre argumenter for et forbud mot bruk av beskyttelsesnett ble det videre hevdet at det er enkelt å manipulere med dette nettet for å redusere den effektive maskevidde. En bør derfor ha et "renest" mulig redskap.

Det var enighet om at mulighetene for manipuleringer ved bruk av slikt nett er mange. Mange av brukerne finner også at bruk av beskyttelsesnett heller ikke er nødvendig hverken på hekktrålere eller sidetrålere.

Gruppen kom for øvrig under diskusjonen inn på spørsmålet om forbud mot beskyttelsesnett innenfor en utvidet norsk sone og i internasjonalt farvann. Det ble bestemt hevdet av enkelte representanter at det synes lite hensiktsmessig med forbud bare innenfor en fremtidig norsk 200-mils sone dersom det utenfor slik sone fortsatt vil være tillatt å nytte beskyttelsesnett. Særlig ble det påpekt at flere av de viktigste oppvekstområder for fisken vil ligge utenfor norsk sone. Meningene var derfor delte hvorvidt en skal nøye seg med forbud innenfor norsk sone, eller også bør ta sikte på å få gjennomført et internasjonalt forbud.

Det ble også fremholdt at selv om en ikke oppnår et internasjonalt forbud, vil likevel et forbud bare i norsk sone være av verdi for beskatningen i enkelte tilfelle.

På den annen side ble det fremholdt at en helst så at forbudet straks ble internasjonalt, selv om det kan være en god løsning først å få gjennomført forbud innenfor norsk sone og deretter arbeide videre for å få gjennomført et internasjonalt forbud.

Konklusjon.

Arbeidsgruppen er enig om at det normalt ikke er behov for beskyttelsesnett. Og ut fra mulighetene for manipuleringer og av ressurshensyn finner gruppen at beskyttelsesnett bør forbys.

III. Forbud mot flytetral.

Arbeidsgruppen skulle i forbindelse med spørsmålet om forbud mot flytetral, vurdere om et slikt forbud lar seg kontrollere.

Ved drøfting av kontrollspørsmålet ble det vist til en rekke forskjellige forhold som gjør at et forbud mot flytetral vil være svært vanskelig å kontrollere.

Når det gjelder selektiviteten, har vitenskapelige forsøk vist at det er ingen forskjell mellom flytetral og bunntral, men en flytetral kan likevel, avhengig av områder og årstid, beskatte ungfisk sterkere enn bunntral når f.eks. småfisken står pelagisk. For øvrig ble det hevdet at en flytetral var like ressursvennlig som en bunntral.

Arbeidsgruppen drøftet inngående følgende spørsmål:

1. Hva er flytetral og hvor går skillet mellom flyte- og bunntral?
2. Ved hvilke former for tråling er det mulig å omgå et forbud, og vil det være mulig å følge opp forbudet med effektiv kontroll?

Ad. spørsmål 1:

En tenker vanligvis på flytetral som et trålredskap som går klar av bunnen og kan fiske i forskjellige høyder fra bunnen og opp til havoverflaten, mens bunntralen hele tiden har kontakt med bunnen. Det eksisterer imidlertid i dag forskjellige tråltyper og tråldører som medfører betegnelsen bunntral, men hvor trålen lett kan tilrigges og brukes pelagisk. Dagens vanlige brukte flyte- og bunntraler lar seg imidlertid lett skille ad.

Ad. spørsmål 2:

De mest kjente flytetraldører for pelagisk tråling kan ikke gå på bunnen. Det finnes imidlertid flere andre typer flytetraldører (brukt bl.a. av våre havforskningsfartøyer) som kan anvendes både pelagisk og på bunn. Dessuten kan flere av de vanlige bunntraldører uten vanskeligheter også brukes pelagisk. Kontrolltiltak

basert på hvilke tråldører som blir tillatt brukt, vil således vanskelig føre fram.

For flere nye tråltypers konstruksjon er det ikke noe klart skille mellom bunn- eller flytetrål. Det eneste måtte være selve gearet (eller bobbinslenken) som brukes på bunn-torsketrål. Gearet er vanligvis så tungt at det ikke forlater bunnen under fiske. Men det kan også godt settes bobbinslenke på flytetrål.

Endelig kan det nevnes at en også kan tråle pelagisk med tråldører som går på bunnen hele tiden. Dette kan f.eks. gjøres ved å bruke lange sveipeliner og mye fløyt.

Av argumenter mot flytetrål ble det hevdet at en flytetråls effektive utsiling blir redusert ved de store fangster slike redskaper kunne gi.

Det ble også drøftet hvorvidt et forbud mot bruk av netsonde i trålfiske kunne være en løsning. Imidlertid ble det hevdet at bruk av oppmerket trålwire kunne muliggjøre slikt fiske. For øvrig ble det bemerket at det synes urimelig i dagens situasjon å gå inn for forbud mot instrumentering av trålredskaper da dette var et steg tilbake i utviklingen. Trålens størrelsesbegrensning kunne også være en løsning særlig da mindre enkeltfangster ga bedre kvalitet.

Av andre tiltak for å begrense fangst av ungfisk ble fleksible trålfrie soner nevnt da disse kunne være den beste kontrollbare løsning. Det var imidlertid ikke enighet om dette da enkelte hevdet at et internasjonalt flytetrålforbud er best, og at trålfrie soner er en dårlig løsning.

Enkelte representanter hevdet videre at flytetrålen i og med at den fisker pelagisk, beskatter ungfisken sterkt, og den må derfor anses som et lite ressursvennlig redskap og bør forbys både innenfor norsk sone og i internasjonalt farvann.

Andre derimot hevdet at det på nåværende tidspunkt ikke er tilstrekkelig grunnlag for et slikt forbud og henviste bl.a. til de foretatte forsøk som har fjernet argumenter om at flytetrål er mindre selektiv enn bunntrål. Det ble også vist til at man gjennom et forbud mot bruk

av rundstroppe og beskyttelsesnett muligens vil redusere interessen for bruk av flytetral. Det ble for øvrig vist til at flytetralen var et nyttig redskap for fangst av sei og hyse, og at kontrollmessige hensyn vanskeliggjorde et forbud. Det ble også hevdet at det kunne være vanskelig å nå fram med et bevis for at et eventuelt forbud var overtrådt, bl.a. på grunn av moderne tråltypers anvendelsesmuligheter og den forventede utvikling på området.

Konklusjon.

Arbeidsgruppen finner at på grunn av flere nye tråltypers konstruksjon og anvendelsesmuligheter er det vanskelig å trekke et klart skille mellom bunnetral og flytetral. Det karakteristiske ved typiske flytetraler som vanligvis nyttes i dag, er at de ikke er utstyrt med innretninger som bobbinslenker og slitematter som beskytter dem mot bunnen, selv om det på grunn av dagens utvikling på området er mulig å fiske pelagisk med påsatt bobbinslenke. Arbeidsgruppen er imidlertid enig om at med uttrykket flytetral i denne sammenheng, forstår en at dette er et trålredskap hvor ingen av redskapets deler under fiske berører bunnen.

Under henvisning til det ovennevnte finner arbeidsgruppen at misbruk mot et eventuelt flytetralforbud er svært vanskelig å kontrollere. Ved vurderingen av spørsmålet om et eventuelt forbud mot bruk av flytetral kan kontrolleres, skal det imidlertid presiseres at for dette spørsmåls vedkommende har arbeidsgruppen bare lagt til grunn det fiske etter torskefisk som i dag drives langs norskekysten nord for 64° n.br. og i Barentshavet.

Det ble også under drøftingene av dette punkt vist til behovet for en grundig opplæring av inspektørene, bl.a. ble det nevnt at tilsvarende kurs som har vært holdt for trålbaser, også kunne være nødvendig for inspektører.

Sak 38/76. Tobisfiske med ringnot.

//.

Det vises til kopier av følgende korrespondanse angående saken:

Brev hertil av 13.3.d.å. med bilag fra Norges Fiskarlag.

Brev herfra av 26.4.d.å. til Norges Fiskarlag.

Brev hertil av 3.d.m. fra Norges Fiskarlag.

Som det går fram av brevet av 3.d.m. fra Norges Fiskarlag har landsstyret i laget på møte 26.-30.april 1976 gjort vedtak om å gå inn for at det inntil videre gjennomføres forbud mot fiske med ringnot etter tobis. Som begynnelse har landsstyret anført faren for redskapskollisjoner mellom ringnot og trål på de samme konsentrerte felt og for å forhindre fremtidige og uforsvarlige investeringer i dette fiske.

Norges Fiskarlag

Olav Trygvassonsgt. 24 - Postboks 519 - 7001 Trondheim - Sentralbord (075) 29 660 - Telegr.adr.: Landfiskarlag

Fiskeridirektøren,
Postboks 185/186,
5001 Bergen.

FISKERIDIREKTORATET
08174 4.MAJ76
KONTOR

Deres ref.

Vår ref. J.nr. 421/76
BØB/SJ - ark. 5.0.1.1

Dato 3. mai-76

Tobisfiske med ringnot.

En viser til tidligere korrespondanse i saken, senest Fiskeridirektørens brev datert 28.4.f.å.

Etter at saken har vært ute til organisasjonsmessig behandling, ble den behandlet av Landsstyret i møte 26.-30. f.m. Det ble da fattet slikt enstemmig vedtak:

"Landsstyret har merket seg at Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det for tiden ikke er aktuelt å foreta reguleringer i fisket etter tobis.

Landsstyret kan ikke si seg enig i dette og vil for det første gjøre oppmerksom på faren for redskapskollisjoner som vil oppstå ved fiske etter tobis med ringnot og trål på de samme konsentrerte felt.

Ellers vil en peke på det forhold at industritrålflåten i dag synes å være for stor i forhold til fangstmulighetene, og at det derfor allerede nå bør iverksettes reguleringer som kan forhindre fremtidige og uforsvarlige investeringer i dette fiske.

På denne bakgrunn vil Landsstyret gå inn for at det inntil videre gjennomføres forbud mot fiske med ringnot etter tobis."

NORGES FISKARLAG

Arnulv Midtgård
Arnulv Midtgård

Steinar Sandvik
Steinar Sandvik

Gjenpart av skriv fra
FISKERIDIREKTORATET

Norges Fiskerlag
Postboks 519
7001 TRONDHEIM

28.4.1975
2112/2992/75 AAs/LGH

Tobisfiske med ringnot.

Under henvisning til lagets brev av 13.f.m., jnr. 262/75 ark. 5.0.1, angående ovennevnte sak, meddeles at en har forelagt saken for Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt som har uttalt følgende i brev hertil av 22.d.m.:

"Havforskningsinstituttet vil peke på at tobis nok kan forekomme pelagisk, men at drivverdige forekomster vanligvis er knyttet til bunnmiljøet og holder til på relativt begrensede lokaliteter med gunstige strøm- og bunnforhold. Merkeforsøk tyder på at tobis er svært stasjonær. Om dagen står fisken ikke over bunnen hvor den beiter på drivende planktonorganismer, men om natten ligger den nedgravd i grusen. De viktigste fiskefelt finnes i de sentrale og sørlige deler av Nordsjøen, og her foregår det særlig i sommerhalvåret et intensivt trålfiske med tildels store ansamlinger av fartøyer.

Beskatningen på denne internasjonale ressurs synes ikke hittil å ha virket vesentlig inn på bestandsgrunnlaget.

Etter instituttets oppfatning synes trål å være det mest hensiktsmessige redskap for fangst av tobis. Da en må regne med at et eventuelt ringnotfiske etter tobis kan medføre økt beskatning av pelagiske arter som sild, makrell og brisling, vil en stille seg tvilende til å ta i bruk ringnot i fisket etter tobis.

Hvorvidt det vil være mulig å utvikle et ringnotfiske etter tobis, kan imidlertid ikke vurderes av instituttet."

Fiskeridirektøren har ikke noe spesielt å bemerke til saken utover det som er uttalt av Havforskningsinstituttet. En finner således ikke at det for tiden er aktuelt å ta opp spørsmålet om regulering av angjeldende fiske.

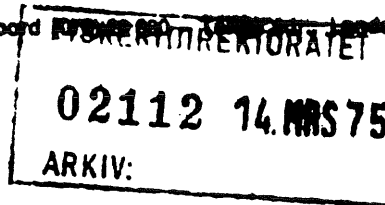
Olav Lund
fung.

A. Aasbø

Norges Fiskarlag

Olav Trygvassonsgt. 24 - Postboks 519 - 7001 Trondheim - Sentralbord ~~Fiskeridirektoratet~~ - Landsfiskarlag

Herr Fiskeridirektøren,
Postboks 185/186,
5001 Bergen.

Ansli

Deres ref.

Vår ref. J.nr. 262/75
SSa/SJ - ark. 5.0.1

Dato 13.mars-75

Tobis-fiske med ringnot.

Fra Rogaland Fiskarlag har en mottatt brev i anledning ovennevnte sak slik vedlagte kopi viser.

Saken har vært forelagt landsstyret til en foreløpig gjennomdrøfting. Landsstyret var av den oppfatning at saken ikke kunne realitetsbehandles før Fiskeridirektørens uttalelse var innhentet.

I samsvar med ovennevnte ber en om de bemerkninger som saken måtte foranledige.

NORGES FISKARLAG

Steinar Sandvik
Steinar Sandvik

Bernt Ø. Bersvendsen
Bernt Ø. Bersvendsen

Fiskeridirektoratet

Postboks 92 825, Eigersund
Nasjonalråd: Lasse H. Hvalby
Telefon 65, Kvitsøy
Sekretær: Olav Landsnes
Hvalbyensveien 9, Medlemarka
Telefon 55504
KONTOR: Verksgl. 24
Telefon 28733

Stavanger, den 7. nov. 1971

Rogaland Fiskerilag,
Postboks 519,
7201 Brundheim.

FISKERIDIREKTORATET
02112 14 NRS 75
ARKIV:

Tobis - fiske med ringnot.

Fellesstyremøte av Rogaland Fiskerilag og Sør-Norges Trålerlag drøftet i møte den 29/10 d.å. bl.a. også et forventet fiske etter tobis med ringnot, og vil uttale:

Møtet er av den formening at et eventuelt fiske med ringnot etter tobis må bli forbudt inntil havforskerne har sikret bevis for at en ytterligere beskatning kan tåles.

Møtet vil peke på at tobis er et meget viktig ledd i Nordsjøens næringskjede, og beskatningen må ikke være så stor at den skader oppveksten av andre fiskestammer. Etter møtets mening bør det overveies å ta dette spørsmål opp med berørte nasjoner på internasjonal basis.

Hertil mener møtet at et ringnotfiske etter tobis også i høy grad vil være til hinder for utevelse av trålfiske i Nordsjøen og følgelig skade muligheter for gjensidige reguleringsavtaler med andre nasjoner.

I tillegg hertil kommer frykten for at en på langre sikt vil rive eksistensgrunnlaget bort fra trålerflåten og næringsområdene som helhet.

Fellesstyremøtet ber Norges Fiskerilag på dette grunnlag å ta saken opp med myndighetene med krav om at ringnotfiske etter tobis med øyeblikkelig virkning ikke blir tillatt.

Med hilsen
for fellesstyremøtet
Rogaland Fiskerilag
Olav Landsnes
sokr.

Sak 39/76. Fisket i den canadisk økonomiske sone i 1977.

Den canadiske ambassade i Oslo har i brev av 17.august 1976 til Utenriksdepartementet angående norsk fiske innenfor canadisk fiskerijurisdiksjon fra 1.januar 1977 anført følgende i uoffisiell oversettelse:

"Den 1.januar 1977 vil all utenlandsk fiske i en sone 200 nautiske mil fra Canadas kyst være under kanadisk jurisdiksjon og bli gjenstand for kanadisk lisensiering og kontroll.

Det vil bli krevd at utenlandske fiskefartøyer skal ha lisens for å gå inn i kanadisk 200 mils sone, lisenser som må skaffes gjennom avtaler mellom flaggstatens myndigheter og de kanadiske myndigheter. Lisensene vil spesifisere hvilke fiskerier de enkelte fartøyer har tillatelse til å delta i, og videre inneholde andre betingelser som fartøyer må overholde under fiske i kanadisk sone.

Som en overgangsordning kun for 1977 vil reguleringsbestemmelsene (inkludert nasjonale kvotefordelinger) vedtatt av ICNAF på årsmøte i Montreal d.å. danne grunnlaget for Canadas regulering av utenlandsk fiske i 200-mils sonen med kanadisk jurisdiksjon ved atlanterhavskysten. Kanadiske avgjørelser med hensyn til regulering av de bestander for hvilke det ikke ble truffet endelige avgjørelser i Montreal vil bli utsatt til etter det spesielle ICNAF-møtet som skal holdes i Spania i desember.

For å få fortgang i utstedelsen av lisenser som skal dekke de nasjonale kvoteandelene som en er blitt enige om i ICNAF for 1977, er det anmodet om at de norske myndigheter innen 15.september 1976 fremlegger en plan over norske fiskeaktiviteter ved Canadas atlanterhavskyst i 1977. Denne planen skulle være basert på Montreal ICNAF forslagene med hensyn til nasjonale kvoteandelene, bi-fangstbestemmelser og andre konserverende tiltak, og skulle dekke alt foreslått norsk fiske i ICNAF områdene 2 til 4 inkludert også den nordlige delen av underområde 5.

Planen må spesifisere antall fartøy, etter fartøy- og redskapsgrupper, foreslått i de enkelte fiskeriene, etter fiskeslag og ICNAF-områder, og foreslått antatt tidsrom for hvert fiske. Sammen med planen må gis følgende informasjoner om hver fartøygruppe: Lengste lengde, bruttotonnasje, redskapstype og redskaps-spesifikasjoner, motorstyrke på hovedmotoren(e), fiskekapasitet pr.

dag, foredlingsutstyr og foredlingskapasitet pr. dag. Planen må også spesifisere eventuell anvendelse av forsynings-transport eller foredlingskip. Eventuelle spesielle ønsker om andeler av ICNAFs "others" kvoter må også vedlegges planen.

Etter gjennomgåelse av planforslaget vil de kanadiske myndigheter avgjøre, om nødvendig etter konsultasjoner med flaggstaten, antall fartøy i hver fartøy- og redskapsgruppe som skal få utstedt lisens for hvert av fiskeriene. Kanadiske myndigheter vil deretter utstede lisens til hvert enkelt fartøy basert på utvelgelsen av flaggstatens myndigheter som vil måtte sende inn detaljert informasjon om hvert enkelt fartøy, inkludert fartøyets navn, hjemstedskommune, registreringsmerke, eier og skippers navn, internasjonale kjenningsbokstaver, klasse, redskapstype og redskaps-spesifikasjoner, motorstyrke på hovedmotoren(e), lengste lengde, brutto og netto tonnasje, fiskekapasitet pr. dag, foredlingsutstyr og foredlingskapasitet pr. dag."

UTFORMING AV FISKEPLAN

Fiskeri		Fordeling fartøygruppe			Lignende kolonner for andre fartøy- grupper
ICNAF område eller subområde	Fiske- art	Antall fartøyer	Tidsrom	A	
XX	XX	XX	XX	M/D---M/D	
XX	XX	XX	XX	M/D---M/D	
XX	XX	XX	XX	M/D---M/D	

Fartøyspesifikasjon				Fartøygruppe (inkludert forsyning og transportskip)	
Lengde				A B C osv.	
Brutto Tonnasje					
Redskapstype					
Redskapsspesifikasjon					
Fiskekapasitet pr. dag					
Foredlingsutstyr					
Foredlingskapasitet pr. dag					
Motorstyrke på hovedmotoren(e)					

Detaljinformasjon om anvendelse av forsynings- og transportfartøy					

Saken er med brev av 31.august 1976 fra Fiskeridirektoratet forelagt Norges Fiskarlag, Fiskebåtredernes Forbund og Sunnmøre Fiskarlag med anmodning om innen 10.september 1976 å gi slike opplysninger som ambassaden har bedt om og for hvert fartøy. Samtidig ble sendt lagene/forbundet avtrykk av vedlagte oversikt over fangstkvoter for 1977 av de fiskeslag som er viktigst for Norge i ICNAF-området.

På grunn av den knappe tid som har stått til disposisjon har Fiskeridirektøren den 13.september bedt Fiskeridepartementet utvirke at det blir gitt utsettelse med svarfristen til 5.oktober.

Utvalget må på møtet drøfte hovedpunktene i det svar som skal gis til de canadiske myndigheter.

O V E R S I K T

over

fangstkvoter for 1977 av de fiskeslag som er viktigst for Norge i ICNAF-området.

Fiskearter:

Underområder/
delområder

Kvoter i tonn (rund vekt)

Torsk:

1 (Vest-Grønland)

Totalkvote 31.000 tonn. Fordelingen på de enkelte medlemsland er utsatt til møtet i ICNAF i desember 1976.

2GH

Norges kvote: 800 tonn

2J3KL

" " 1.610 "

3M

" " 800 "

3Ps, 4Vn, 4Vs, 4W og 4X

Små totalkvoter. Det er reservert en felleskvote på 100 tonn i hvert område til fordeling på "andre land" enn kyststatene.

Lodde:

2 og 3K

Norges kvote: 10.000 tonn

3LNOPs

" " 56.500 " , hvorav maksimum 6.600 tonn tillates tatt i 3L.

Reker:

1 (Vest-Grønland)

Kvotene vil bli fastsatt på møtet i ICNAF i desember 1976.

Blåkveite:

0 og 1

Totalkvote 20.000 tonn. Norge skal fiske på en felleskvote på 2.800 tonn for "andre land".

2 og 3KL

Totalkvote 30.000 tonn. Norge skal fiske på en felleskvote på 4.000 tonn for "andre land".

Sak 40/76. NEAFC-møte 22.-29.november 1976.

- l) Orientering om følgende saker som er ført opp på den foreløpige sakliste.

For punktene a, b, c, d, e, g og h vises til sak 28/76 og for punkt j til sak 26/76.

- f) Regulering av torskebestanden ved Øst-Grønland.

Som kjent omfatter områdene ved Øst-Grønland de eneste uregulerte fiskefelter i det nordøstlige Atlanterhav. Dels på grunn av frykt for økt fangststigning i området og dels fordi det er stor sammenheng mellom torskebestandene ved Øst-Grønland, Sørvest-Grønland og Island, blir det nå foreslått innført kvotereguleringer også her.

Liaisonkomiteen opplyser at gytemoden torsk i stor utstrekning vandrer fra Vest-Grønland til Øst-Grønland. Videre antar man at ca. 25% av all moden torsk ved Øst-Grønland emigrerer til Island. På den andre side er det en viss yngeldrift andre veien.

På grunn av nevnte forhold antar Liaisonkomiteen at det riktigste er at de sørlige områdene av Vest-Grønland (ICNAF-statistikkområdene 1E og 1F) og Øst-Grønland (NEAFC-statistikkområde XIV) blir betraktet som et reguleringsområde.

Til neste møte i Reguleringsutvalget vil det bli utarbeidet oversikter over historisk fiske i området.

- i) Regulering av brislingfisket i Nordsjøen.

En viser til sak 11/76 for oppgaver over historiske fangster av nordsjøbrisling.

Liaisonkomiteen foreslår en totalkvote for 1977 på 400.000 tonn, mot 650.000 tonn i år. Fastsettelse av totalkvote og fordeling for 1977 skal drøftes på neste NEAFC-møte.

- k) Fangst- og innsatsregulering av fisket etter torsk i områdene omkring Færøyane.

Denne saken var oppe på det 13.årsmøte i NEAFC (mai 1975). Under behandlingen ba den danske delegasjon om at den bilaterale kvoteregulering som ble innført utenfor NEAFC skulle fortsette. Storbritannia var enig i dette, men

ville likevel gjerne ha en diskusjon i kommisjonen om fisket ved Færøyane, og ba i den anledning om at statistikk om dette fisket ble skaffet til veie. Siden har Færøyane med brev av 23.8.d.å. fra den danske ambassade sagt opp Færøyavtalene. Den utløper den 28.2.1977.

e) Regulering av uerfisket ved Øst-Grønland, ICES-
underområde XIV.

På NEAFC's årsmøte i juli tok Danmark opp spørsmålet om regulering av denne bestanden. Bakgrunnen var sterk økning i fangstinnstans i 1976, spesielt av russiske trålere.

For dette fisket foreligger det foreløpig ingen anbefalinger fra Liaisonkomiteen. Det vil imidlertid komme en ny rapport fra komiteen før NEAFC-møtet i november. Til nevnte møte i Reguleringsutvalget vil det bli utarbeidet oversikt over historiske fangster, og en vil komme mer utførlig tilbake til saken når Liaisonkomiteens rapport foreligger. Både kvoteregulering og innføring av minstemål kan bli aktuelt.

2) Saker foreslått av Norge.

I anledning av den oppsatte sakliste for ovennevnte møte har Fiskeridirektøren tilskrevet Fiskeridepartementet den 6.d.m., hvor en foreslår at spørsmålet om økning av maskevidden i trål og spørsmålet om innsatsrapportering fra 1.1.1977 tas opp.

././.
Til orientering vedlegges fotostatkopi av nevnte brev med bilag og av Fiskeridepartementets brev av 7.d.m. til Utenriksdepartementet om saken.

Det Kongelige Fiskeridepartement
OSLO - DEF

6.9.1976
utg/76   AAA/LGH

NEAFC. Ekstraordinært møte 22.-29.november 1976.

En viser til sirkulærebrev av 9.f.m. fra NEAFC bilagt sakliste for ovennevnte møte. Som det fremgår bes kommisjonærer som vil foreslå tilføyelser til saklisten, om å gjøre det innen 10.9.d.å.

Fiskeridirektøren vil foreslå at spørsmålet om øking av maskevidden i trål i Region 1 tas opp på ny på dette kommisjonsmøtet. Videre vil en tilrå at Norge tar opp forslag om å få gjennomført en innsatsrapportering fra 1.1.1977 for fisket i Region 1. Derimot vil en ikke foreslå at spørsmålet om nye regler/eventuelt forbud mot bruk av beskyttelsesnett m.v. tas opp på dette møtet. Som kjent har denne saken vært behandlet av en spesielt oppnevnt arbeidsgruppe. Etter at gruppens innstilling var behandlet i Reguleringsutvalget i juni d.å. (jfr. sak 26/76) ble gruppen utvidet. Det foreligger nå en revidert innstilling. Denne vil bli behandlet på møte i Reguleringsutvalget 22.d.m. Deretter vil fiskerimyndighetene kunne ta standpunkt til gruppens forslag.

En vedlegger utkast til memoranda for de to saker som foreslås oppført. Til utkastene vil en bemerke:

Maskeviddeøkning.

En vil foreslå at forslaget om maskeviddeøkning føres opp under saklistens punkt 10 med følgende ordlyd:

"10. Mesh of nets.

- a) Proposed minimum mesh size of 80 mm in fisheries for sole, plaice, cod, whiting and haddock (Report of the Fourteenth Annual Meeting)
- b) Proposed minimum mesh size of 135 mm in trawl in Region 1 from 1st January 1978."

Innsatsrapportering.

På siste årsmøte i kommisjonen bebudet Norge at en ville ta opp forslag om en innsatsregulering i fisket etter norsk-arktisk torsk i 1977. I vedlagte utkast til memorandum, som foreslås ført opp under punkt 6(b), har en ikke tatt sikte på innsatsregulering. Av denne grunn har en heller ikke foreslått en så omfattende innsatskontroll som i ICMAP-området for i år. Selv om en hadde foreslått en innsatsregulering som i ICMAP (kvote-regulering av fiskedager) ville det neppe være mulig å komme fram til vedtak på novembermøtet. Videre må en ta i betraktning den begrensede kapasitet som NEAFC-sekretariatet har og at den norske fiskerigrensen ventas utvidet fra kommende årskifte. For utenlandsk fiske i norsk sone har Fiskeridirektøren tidligere foreslått en omfattende innsatsregulering og kontroll. En må videre være forberedt på at enkelte land, f.eks. Sovjet, ikke vil binde seg til en like omfattende innsatsregulering som i ICMAP-området i egen sone og i Svalbardområdet. På denne bakgrunn finner en forslaget om en innsatsrapportering som tilstrækkelig for 1977.

En tillater seg å be om departementets samtykke til å oversende disse memoranda.

Knut Vartdal

A. Aasbø

North-East Atlantic Fisheries
Commission
Mid-Term Meeting
22nd-29th November 1976

Mesh of Nets

Proposal by the Norwegian Delegation.

At the Twelfth Annual Meeting in 1974 Norway proposed an increase by 10 mm of the minimum mesh size in trawl gears in Region 1. The proposal was adopted by the Commission but did not come into force as three member states objected.

At the Thirteenth Annual Meeting in 1975 Norway also proposed an increase of the mesh size of trawl nets in Region 1. At that meeting Norway followed up an Icelandic suggestion of a unified mesh size of 135 mm for all trawl material. The Commission, however, did not take up the proposal but agreed to defer further discussion to its Mid-Term meeting in November 1975. At that meeting the proposal was not carried.

As Norway has pointed out many times it is of the greatest importance to have a larger mesh size introduced in order to get a higher yield and spawning stock. Reference is made to memoranda Agenda item 10/Paper 1 Mid-Term Meeting November 1975 and Agenda item 9/Paper 11 Annual Meeting 1975.

Norway now once more proposes an increase of the minimum mesh size in Region 1 to 135 mm for all trawl nets irrespective of material with effect from 1st January 1978. ~~For the information of member countries, Norway will require such a minimum mesh size for all foreign fishing vessels to be permitted to fish within Norway's extended fisheries limit.~~

North-East Atlantic Fisheries
Commission
Mid-Term Meeting
22nd-29th November 1976

Enforcement of quotas.
Monthly reporting on fishing effort in Region 1.

Proposal by the Norwegian Delegation.

The enforcement of quotas is a matter of the utmost concern and which the Norwegian delegation has repeatedly drawn attention to in the past. Present control measures appears to be inadequate and the Norwegian delegation informed the Commission under its Fourteenth Annual meeting that an effort limitation scheme of the kind adopted by ICNAF would be proposed for 1977 at the November Mid-Term meeting.

A limitation of fishing effort can either be done directly by limiting the number of vessels allowed to fish or the allowable fishing days or indirectly by limiting the allowable catch quantity.

Development has demonstrated (cf. ICNAF-regulations) that a combination of the above types of measures has proved necessary

- to secure adequate biological effect of the regulation measures (inter alia to prevent detrimental diversion of fishing effort to unregulated stocks, on account of the by-catch problems etc.) and
- to permit an effective control that the agreed quota regulations are complied with.

Only quota regulations for the purpose of limiting the catch have been practiced in the North-East Atlantic area up to the present time. The development in the fishery for Arcto-Norwegian cod indicates that the amount of fishing effort deployed in that fishery is not in reasonable proportion to the agreed catch quotas. The number of fishing vessels present in this area has exceeded what one reasonably could expect when comparing it with the agreed catch quotas. These circumstances add to a growing

suspicion among loyal fishermen that fishermen of other member states are overfishing their quotas of Arcto-Norwegian cod. The introduction of an effort regulation limiting the allowable number of fishing days including reporting prior to the fishing season on the name, size etc. of the fishing vessels to be used, seems therefore to become increasingly urgent.

As, however, time will be too short to allow for an introduction and implementation of an effort regulation already for 1977, it is all the more important to increase confidence in the present quota arrangement. Provisional arrangements should therefore be introduced for the purpose of improving the enforcement of quotas. The Norwegian delegation therefore proposes that a fishing effort reporting system be introduced with effect as from January 1st 1977, which makes it possible to evaluate and control the fishing effort deployed by the member states in the cod/haddock fisheries in Region 1.

To avoid that vessels fishing for species other than cod/haddock are registered as "cod/haddock vessels" by those who observe them in the area, reporting also on vessels fishing for saithe, redfish, Greenland halibut etc., should be undertaken. The same applies to vessels fishing with gill net, hand line and long line.

A draft form for reporting on fishing effort is attached. A copy of the completed form should accompany the monthly catch reports submitted to the Secretariate of NEAFC and should cover the same time period.

NORTH-EAST ATLANTIC FISHERIES COMMISSION

MONTHLY EFFORT-STATISTICS. 1977

MONTH:

COUNTRY:

TYPE OF FISHERY/ VESSEL GROUP	ICES-subarea I			NUMBER OF DAYS ON THE GROUND	ICES-subarea IIb			NUMBER OF DAYS ON THE GROUND	ICES-subarea IIa			NU OF ON GR
	NUMBER OF FISHING-VESSELS AT				NUMBER OF FISHING-VESSELS AT				NUMBER OF FISHING-VESSELS AT			
	PRIMO OF MONTH	MEDIO OF MONTH	ULTIMO OF MONTH		PRIMO OF MONTH	MEDIO OF MONTH	ULTIMO OF MONTH		PRIMO OF MONTH	MEDIO OF MONTH	ULTIMO OF MONTH	
<u>COD/HADDOCK</u>												
a) TRAWL												
200-499 GRT												
500-999 GRT												
1000-1999 GRT												
2000-												
b) <u>GILL-NET</u>												
200-499 GRT												
500-999 GRT												
<u>OTHER FISHERY^{x)}</u>												
SPECITY VESSEL GROUP, GEAR AND SPECIES:												

x) Excluding capelin and polar cod.

DET KONGELIGE FISKERIDEPARTEMENT

DRAMMENSVN. 20, OSLO-DEP. TELEFON 56 36 80

Det Kgl. Utenriksdepartement,
Oslo - Dep.

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

7908/76 EK/NA

067.1322

Dato

7, september 1976

Ekstraordinært møte i Kommissjonen for fisket i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) 22. - 29. november 1976.

En viser til Kommissjonens sirkulærbrev av 9. august d.å.

Vedlagt følger gjenpart av Fiskeridirektørens brev av 6. d.m.

Fiskeridepartementet slutter seg til Fiskeridirektørens forslag og tør be Utenriksdepartementet foreslå at punkt 10 på dagsorden utformes slik:

// 10. Mesh of nets.

- telix
- a) Proposed minimum mesh size of 80 mm in fisheries for sole, plaice, cod, whiting and haddock (Report of the Fourteenth Annual Meeting)
  - b) Proposed minimum mesh size of 135 mm in trawl in Region 1. from 1st January 1978. //

Videre tør en be Utenriksdepartementet foreslå oppført et nytt punkt på dagsorden lydende:

telix

// Enforcement of quotas.
Monthly reporting on fishing effort in Region 1. //

Fiskeridirektøren har utarbeidet utkast til memorandum

././.

for de to foreslåtte punktene på dagsorden. Utkastene vedlegges.

Fiskeridepartementet antar at siste setning i utkastet til memorandum om Mesh of nets bør strykes. For övrig har departementet ikke noe å bemerke.

En tör be Utenriksdepartementet sammen med forslaget til endring av dagsorden sende de her to omhandlede memoranda til Kommisjonen gjennom ambassaden i London. Av hensyn til tidsfristen bes det sendt telex.

Etter fullmakt

Kjell Råasok

Egil Kvammen

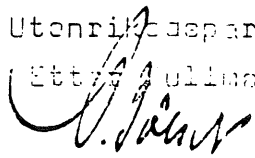
H A S T E R M E G E T
Vedlegg

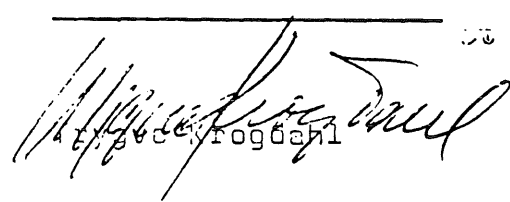
sendes med vedlegg den Kgl. Ambassade, London, under henvisning til foranstaende samt til telex herfra i dag (nr. 262).

Memoranda overrester sammen med vedlagte to utkast bes overlevert NEAFC-sekretariatet snarest mulig.

Det Kgl. Utenriksdepartement, Oslo, 8. september 1976

Etter fullmakt:

Nils Solest

c.c. Det Kgl. Fiskeridepartement, Oslo Dep
Fiskeridirektoratet, postboks Bergen

R E F E R A T
*****

fra møte 21. og 22.juni 1976 i Reguleringsutvalget.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen:

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann

Ekspedisjonssjef Gunnar Gundersen, Fiskeridepartementet

Underdirektør Kjell Raasok, Fiskeridepartementet

Direktør Gunnar Sætersdal, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt

Fra fiskernes organisasjoner:

Generalsekretær Arnulf Midtgaard, Norges Fiskarlag

Fiskebåtreder Leidulf Grønnevet, Norges Fiskarlag

" Arnljot Eidnes, Norges Fiskarlag

" Harald Birkeland, Norges Fiskarlag

" Roald Olsen, Norges Fiskarlag

Sekretær Bernt Midtbø, Norsk Sjømannsforbund

Som sekretær for utvalget møtte kontorsjef Aslak Aasbø.

Dessuten møtte:

Kontorsjef Arthur Holm

" H. Angerman

Konsulent O.H.James-Olsen

" Øystein Moberg

" J.A.Krog

" Knut A. Skogstad

Førstesekretær Sigbjørn Lomelde

Forskningssjef Arvid Hylan

Forsker Ø. Ulltang

Under behandlingen av sak 26/76 "Regulering av trålfisket. Rapport fra intern arbeidsgruppe" møtte salgssjef Kaare Hatlegjerde, Tekstilfabrikkenes Forening.

Møtet ble ledet av utvalgets formann som la fram følgende sakliste:

- Sak 21/76. Norsk-arktisk torsk. Nasjonal regulering. Orientering.
- Sak 22/76. Industritrålfisket. Orientering om innblanding av torsk, hyse og hvitting.
- Sak 23/76. Torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen. Spørsmål om protest mot nasjonal torsk-, hyse- og hvittingkvote for 1976.
- Sak 24/76. Fiske etter nordsjøsilde andre halvår 1976 (1.7.-31.12.) Fastsettelse av nasjonal kvote.
- Sak 25/76. Havbrislingfisket høsten 1976. Åpningsdato for fisket.
- Sak 26/76. Regulering av trålfisket. Rapport fra intern arbeidsgruppe.
- Sak 27/76. Atlanto-skandisk sild. Åpningsdato for fisket til eget konsum med garn.
- Sak 28/76. Forberedelse av saker til årsmøtet i Kommissjonen for fiske i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) 1.-9.juli 1976.
- a) Nordsjøsilde.
    - 1. Totalkvote for 1977 og fordeling.
    - 2. Innblanding av sild i industrifangster.
  - b) Sild vest av 4^ov.1. Totalkvote for 1977 og fordeling.
  - c) Makrell. Totalkvote for 1977 og fordeling.
  - d) Torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen. Totalkvote for 1977 og fordeling.
  - e) Norsk-arktisk torsk. Totalkvote for 1977 og fordeling.
  - f) Sei. Totalkvote for 1977 i området nord for 62^on.br. og fordeling. Totalkvote for 1977 i Nordsjøen (sør for 62^on.br.) og fordeling. Spørsmål om å fange undermåls sei til agn.
  - g) Spørsmål om å opprettholde 10%-regelen om innblanding av undermåls fisk i industrifangster.
  - h) Saker som har vært behandlet av Kontrollkomiteen herunder arbeidsgruppen for statistikk, og som kan komme opp på årsmøtet.
- Sak 29/76. Eventuelt.

Underdirektør Raasok ga innledningsvis utvalget følgende orientering om årsmøtet i ICNAF som ble holdt i Montreal i tiden 8.-23.juni 1976:

På møtet opplyste USA og Canada at de ville gå til utvidelse av fiskerigrensen til 200 n.mil henholdsvis fra 1.3.1977 og 1.1.1977. Både USA og Canada vil si opp ICNAF-avtalen, men begge land ville godta at kommisjonen behandlet kvotereguleringer for 1977. I denne forbindelse uttalte USA i et memorandum at kyststaten må ha en avgjørende innflytelse ved fastsettelse av totalkvotene og fordelingen av kvotene. Når det gjelder ICNAFs fremtidige rolle ble det hevdet at det fremdeles vil være behov for internasjonalt samarbeid om reguleringer for de fiskebestander som vandrer mellom ulike lands soner og/eller utenfor 200-milsgrensen. For bestander som bare oppholder seg i ett lands sone, vil det være kyststatene som skal treffe avgjørelser om kvotens størrelse og fordeling. Det ble også pekt på ICNAFs betydning for et fortsatt vitenskapelig samarbeide.

Det ble på ICNAF-møtet enighet om å nedsette en arbeidsgruppe med medlemmer fra Canada, USA, Sovjet, Portugal, Cuba og Danmark (EF) til å utrede spørsmålet om fremtidig internasjonalt fiskerisamarbeide i det nordlige Atlanterhav. Gruppens rapport og forslag vil bli sendt ICNAFs kommisjonærer for vurdering og spørsmålet om organisasjonens fremtid vil så bli drøftet på et ekstraordinært kommisjonsmøte til høsten.

Det ble på møtet fullt ut akseptert av de forskjellige medlemsland at kyststaten får ta ut av en totalkvote det landet mener å ha kapasitet til å ta. Et eventuelt overskudd vil bli fordelt på de øvrige medlemsland.

Spørsmålet om regulering av rekefisket og torskefisket i underområde 1 ble utsatt. Begge saker kommer opp til avgjørelse på et ekstraordinært møte til høsten. For rekefisket hadde Danmark underhånden gitt uttrykk for at de ville overveie å foreslå en totalkvote på 23.000 tonn, hvorav Danmark (med Færøyane) skulle ha hele 20.000 tonn. Når saken kommer opp igjen på høstmøtet, forutsatte kommisjonen at det forelå mer vitenskapelig materiale. I mellomtiden vil bl.a. Norge sette igang vitenskapelige undersøkelser av rekebestanden ved Vest-Grønland.

I delområdet 2GH fikk Norge for 1977 800 tonn, i 3M 800 tonn og i 2J3KL 1.610 tonn. Norge ble videre tildelt 56.500 tonn (mot 60.000 tonn i inneværende år) lodde i det sørlige område. I det nordlige område vil Norge også i 1977 kunne fiske 10.000 tonn.

For 1977 vil det ikke bli gjennomført innsatsregulering (antall fiskedager for de forskjellige fartøygrupper). Denne ordning vil bli erstattet av at kyststatene gir lisenser til andre lands fiskefartøyer.

Rapport fra møtet vil bli utarbeidet senere.

På bakgrunn av opplysningene om situasjonen i ICNAF, fant utvalget å ville drøfte spørsmålet om NEAFCs fremtidige status etter at det ble aktuelt med utvidelse av fiskerigrensene for landene i det nordøstlige Atlanterhav. En viser i denne forbindelse til sak 28/76.

Sak 21/76. Norsk-arktisk torsk. Nasjonal regulering. Orientering.

Utvalget ble innledningsvis gjort oppmerksom på at de siste beregninger viser at pr. 1.6. hadde Norge fisket i alt 265.000 tonn (rund vekt) av norsk-arktisk torsk og kysttorsk. Pr. samme tidspunkt i fjor var kvantumet 185.000 tonn. Forutsatt en økning i det konvensjonelle fisket i juni på 25% og uendret fiske for de konvensjonelle redskaper de resterende måneder i år i forhold til i fjor, kan totalkvoten på 345.000 tonn bli tatt alt i midten av september måned hvis ferskfisktrålernes fiske åpnes 1.8. Trålfisket (og fisket med snurrevad og not) kan derfor bare garanteres ut september måned. Hvis man derimot holder på åpningsdatoen 1.september, vil kvoten trolig bli nådd i begynnelsen av oktober.

Et flertall i utvalget viste til vedtaket på møtet 19.mai d.å. hvor det i referatet (sak 16/76) bl.a. heter:

"Når det gjelder trålernes kvoter og fiskeperioder, understreket hele utvalget at fra et rent fiskerimessig synspunkt der det kun ble lagt vekt på å få mest mulig ut av den norske kvoten, ville dette bare oppnås ved et helt fritt trålfiske inntil kvoten på 345.000 tonn var nådd, og at fisket med konvensjonelle redskaper fortsatte deretter. Dette kunne i år gi Norge et tilleggskvantum på 25.000-35.000 tonn utover den tildelte kvote på 345.000 tonn. En slik løsning som trolig ville ha betydd at trålfisket måtte stoppes i september, er imidlertid ikke akseptabel ut fra foredlingsindustriens og arbeidstakernes interesser. Derfor var utvalget av den oppfatning at trålfisket måtte reguleres slik at det ble trålfiske om høsten. De tildelte torskekvoter for ferskfisktrålerne for 2. periode vil kunne gi grunnlag for om lag 2 måneders fiske. Hvis fisket kan åpnes 1. august, kan ferskfisktrålerne ved å konsentrere seg om fisket etter hyse, sei og blåkveite, trolig klare å strekke torskekvotene ut til utgangen av oktober. Dermed vil problemene for industrien bli redusert til månedene november og desember. I denne sammenheng er det imidlertid meget viktig å være oppmerksom på at under ingen omstendighet vil trålerne etter de foreliggende beregninger kunne regne med å få fiske i disse månedene.

På bakgrunn av ovenstående, og forutsatt at ferskfisktrålerne blir garantert å kunne beholde kvoten på 26.000 tonn fra 1.8., var utvalget av den oppfatning at denne ordning, totalt sett ville gi den gunstigste løsning. Eidnes og Nes gikk imidlertid inn for at ferskfisktrålerne burde få fiske sine tildelte kvoter sammenhengende."

I dette vedtaket var det forutsatt at ferskfisktrålerne fikk garantert adgang til å fiske på kvoten i 2.periode ut oktober måned. De nye opplysninger om fisket i mai viser som nevnt at en slik garanti ikke kan gis lenger enn til utgangen av september.

Utvalget merket seg opplysningene om at Fiskeridepartementet under hensyn til arbeidstakerne og foredlingsindustrien i Nord-Norge legger stor vekt på å kunne ha et trålfiske i gang det meste av november. For at dette skal kunne gjennomføres må åpnings-tiden for 2.periode settes til 1.september. Denne ordning forutsetter i tillegg at saken tas opp på NEAFC's årsmøte 1.-9.juli d.å. med sikte på å få NEAFC's tilslutning til dette opplegg fordi det vil avvike noe fra NEAFC-vedtakets bestemmelse. Etter dette alternativ vil imidlertid det norske kvantum i 1976 bli noe mindre enn om Norge hadde fulgt NEAFC-vedtaket helt ut og latt trålerne fiske fritt til totalkvoten var nådd og deretter fortsatte fisket med passive redskaper. Av denne grunn mener departementet at det bør overveies å ta saken opp i NEAFC.

Hvis saken tas opp i NEAFC og Norge ikke får tilslutning til et slikt opplegg, forutsetter utvalget at trålfisket blir åpnet ikke senere enn 1.august og at fisket må stoppes når kvoten er nådd.

Norges Fiskarlags representanter viste til utvalgets uttalelse på forrige møte om at det kan være uheldig å ta saken opp i NEAFC. Det ble den gang gitt uttrykk for frykt for at andre land som selv bare driver trålfiske ikke ville forstå Norges interne reguleringsproblemer.

Norges Fiskarlags representanter gjorde det i denne forbindelse klart at de fortsatt krever at ferskfisktrålerne skal få beholde den kvote de tidligere er tildelt på 26.000 tonn i 2.periode og at fisket må åpnes den 1.august d.å. for å kunne oppfylle denne målsetning.

Fiskeridirektør Knut Vartdal, ekspedisjonssjef Gundersen, underdirektør Raasok sluttet seg, slik saken nå har utviklet seg, til det syn at saken bør nevnes i NEAFC i forbindelse med reguleringen for 1977 med sikte på å få en godkjennelse på at de norske trålere kan få fiske til midten av november. Hvis ikke kommisjonen godtar dette, må de norske ferskfisktrålerne fiske åpnes ikke senere enn 1.august.

Under behandlingen av saken i utvalget innlöp følgende telex den 21.6.1976:

"Tillitsmenn fra fiskeindustrien har i dagene 19. og 20. juni 1976 vært samlet i Alta for å drøfte fiskeindustriarbeidernes situasjon som følge av kvoteregulering av torsk.

Konferansen fattet følgende vedtak:

I høstperioden fra 1.9. kreves normal tilførsel av råstoff fra ferskfisktrålerne selv om dette innebærer at disse fartøyer må få noe større kvote. Den tildelte kvote på 26.000 tonn vil ikke holde ut året fra 1.9., og vi hevder at kvoten må økes med ca. 10.000 tonn på en eller annen måte. Tildelt kvote må "øremerkes" slik at fiske og produksjon kan planlegges forsvarlig ut året. Vi håper dette kan ordne seg på en eller annen måte."

Sak 22/76. Industritrålfisket.

Orientering om innblanding av torsk, hyse og hvitting.

Det ble i forbindelse med orienteringen opplyst at det pr. 1.6.1976 er tatt ca. 170 tonn torsk, 2.420 tonn hyse og 3.834 tonn hvitting mindre enn til samme tid i fjor. Det er følgelig ingen grunn til å endre den konklusjon som ble trukket under sak 17/76, nemlig at inntil videre behøver ikke industritrålfisket å begrenses ut over den bestemmelse som nå gjelder om at det i hver landing av industrifisk maksimalt kan være 20% tilsammen av torsk, hyse og hvitting.

Utvalget tok orienteringen til etterretning.

Når det gjelder spørsmålet om generelle regler for å avgjøre om et fartøy driver industritrålfiske eller direkte fiske av konsumfisk, ble utvalget enig om å ta opp dette til drøftelse når NEAFC har tatt standpunkt til det bebudete britiske forslag om nye regler for begrensnings av bifangstene.

Sak 23/76. Torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

Spørsmålet om protest mot nasjonal torsk-, hyse- og hvittingkvote for 1976.

Denne saken ble behandlet på forrige møte i reguleringsutvalget under sak 18/76 (Rapport fra det ekstraordinære møte i NEAFC 21.-23.april 1976), og det ble den gang bebudet at det sannsynligvis ville komme en dansk protest mot det vedtaket som ble fattet på nevnte NEAFC-møte. En slik protest foreligger nå. Det ble opplyst at Danmark vil gjennomføre en nasjonal regulering, hvor kvotene for torsk og hyse blir overensstemmende med NEAFC-vedtaket, men at den danske kvoten for hvitting økes med 20.000 tonn til 96.000 tonn.

På grunnlag av den prøvetaking som er foretatt til nå og den forventede utvikling i fisket, jfr. sak 22/76, ser det ikke ut til at Norge i år vil komme til å overskride kvotene av torsk, hyse eller hvitting i Nordsjøen.

Utvalget ble enig om å rå til at Norge ikke fremmer protest nå, men at saken forutsettes behandlet på et senere møte i utvalget som på bakgrunn av utviklingen i fisket vil kunne ta endelig stilling til norsk protest. Protestfristen løper inntil utgangen av september 1976.

Sak 24/76. Fisket etter nordsjøsilde andre halvår 1976.

Til saken forelå en orientering hvor det ble redegjort for NEAFC-reguleringen og disponeringen av den kvote på 23.900 tonn som ble tildelt Norge for kalenderåret 1976.

På forrige møte sluttet et flertall i utvalget seg til Fiskeridepartementets forslag til Utenriksdepartementet om at Norge burde protestere mot NEAFC-vedtaket. Utvalget uttalte at i tilfelle protest burde Norge begrense sitt fiske til 27.600 tonn, dvs. det kvantum den norske delegasjon var villig til å godta under forhandlingene på NEAFC-møtet, jfr. referat fra sak 18/76. Utvalget var fremdeles av denne oppfatning. Spørsmålet om en eventuell norsk protest er ennå ikke avgjort idet Utenriksdepartementet har hatt visse betenkeligheter ved å fremme protesten.

På møtet ble det referert et brev av 18.juni d.å. fra Noregs Sildesalslag om reguleringen av nordsjøsildefisket. På bakgrunn av at Fiskeridirektøren åpnet fisket for et kvantum av 9.000 tonn fra 1.juni til og med 30.juni, uttaler laget i ovennevnte brev m.a. at det er usikkert om kvantumet vil bli oppfisket i perioden. Laget ba videre om at det gis anledning til et kontinuerlig fiske. Derved unngås en fiskestopp før 2.fiskeperiode tar til 1.7.d.å. På møtet ble det imidlertid opplyst at kvantumet for juni måned i mellomtiden var overfisket med 9.621 hl. Over telefonen kalte laget derfor sitt brev tilbake, først og fremst av hensyn til at den silde som var fisket hittil i liten grad var kjøpt til salting. Hvis totalkvoten ble raskt oppfisket, kunne en risikere at salterne som vanligvis betalte godt, fikk lite silde fordi kvaliteten enda ikke var god for salting.

Det ble opplyst at enkelte firma også har bedt om at et størst mulig kvantum silde kunne bli fisket fra juli og utover av samme grunn.

Utvalget gikk inn for at fisket drives kontinuerlig og fiskerimyndighetenes reguleringer må legges opp slik at de vedtatte totalkvoter overholdes. Laget måtte så selv i medhold av råfiskloven eventuelt regulere fisket slik at utbyttet blir størst mulig for fiskerne.

På grunnlag av utvalgets tilråding utferdiget Fiskeridepartementet den 22.juni d.å. forskrifter hvoretter det kan fiskes 23.900 tonn nordsjøsild i 1976. Av dette kvantum gjenstår ca. 8.000 tonn.

Det viser seg at innblandingen av nordsjøsild i industri-trålfisket i 1976 er adskillig lavere enn i fjor, og det beregnede kvantum pr. utgangen av mai var bare 19 tonn. Også i havbrislingfisket er innblandingen lavere i år enn i fjor.

Alt i alt synes det ikke å være nødvendig å reservere mer enn 1.000-1.200 tonn til bifangster for 2.halvår, hvilket betyr at det i det direkte nordsjøsildfisket samlet for 1976 kan tillates fisket omkring 22.700 tonn, eventuelt 26.400 tonn hvis protesten blir fremmet.

Utvalget merket seg for øvrig at det hittil i år var fisket svært lite av den norske sildekvoten på 15.200 tonn i området vest for 4^ovest.

Sak 25/76. Havbrislingfisket høsten 1976. Åpningsdato for fiske.

I henhold til NEAFC-vedtak på det ekstraordinære møte i april 1976 kan Norge i 1976 totalt fiske 123.300 tonn. Av dette kvantum har Norge til nå tatt 61.000 tonn og høstkvoten kan da settes til 62.300 tonn. Ikke alle medlemsland har bekreftet NEAFC-reguleringen.

Under forutsetning av at reguleringen blir bindende, tilrådte utvalget at åpningsdatoen for høstfisket settes til mandag 4.oktober. I 1975 ble fisket for andre halvår åpnet 3.november. Utvalget gikk inn for en tidligere åpning i år fordi det må antas at makrellfisket sør for 60^on.br. vil bli av kort varighet på grunn av den lave kvoten som ventes fastsatt for makrellfisket i dette området. Makrellfisket i det sørlige området åpnes 13.september og i det nordlige området 12.juli. Ved å frem-skyve åpningstiden for havbrislingfisket til den foreslåtte dato, vil ventetiden mellom de to fiskeriene bli kort og en skulle derved oppnå et mest mulig kontinuerlig fiske.

Et annet forhold som også synes å tale til fordel for

en tidligere åpning er at brislingen har høyere fettinnhold om høsten enn senere utpå vinteren.

Utvalget tilrådte at havbrislingfisket og makrellfisket etter 12.september blir turkvoteregulert. Det er innkommet krav om endring av beregningsgrunnlaget for turkvotefastsettelsene. Utvalget forutsatte at dette spørsmål vil bli avklart i Konsepsjonsutvalget i god tid før fisket tar til.

Sak 26/76. Regulering av trålfisket. Rapport fra intern arbeidsgruppe.

Til møtet forelå en orientering bilagt nevnte rapport. Rapporten konkluderer bl.a. med at det er behov for beskyttelsesnett eller rundstroppe i trål, men at maskevidden i dette nettet bør økes i forhold til det som gjelder i NEAFC-bestemmelsene.

Utvalget diskuterte saken inngående. Det var i utvalget delte meninger om behovet for beskyttelsesnett og/eller rundstroppe. Utvalget drøftet også spørsmålet om kontroll av et eventuelt forbud mot bruk av flytetral. En kom heller ikke fram til enighet om dette spørsmål.

Utvalget fant derfor at arbeidsgruppen på ny bør komme sammen og vurdere saken på nytt. Et nytt møte i arbeidsgruppen forutsettes avholdt i løpet av august måned. Arbeidsgruppen vil bli utvidet med reguleringsutvalgets medlemmer fiskebåtreder Roald Olsen og fiskebåtreder Leidulf Grønnevet. I tillegg vil en be om at Norske Tråltrederiers Forening utpeker en aktiv trålskipper og en aktiv trålbas til å delta i gruppen.

Fiskeridirektøren understreket at det var meget viktig å få klarlagt om det virkelig er behov for rundstroppe eller beskyttelsesnett. Bestemmelsene må være slik at de vedtatte maskeviddereguleringer ikke kan omgås. Av denne grunn og ut i fra et kontrollhensyn er det absolutt å foretrekke å få et forbud mot bruk av begge deler. Det haster nå meget med å få disse spørsmål avklart fordi nye norske bestemmelser bør fastsettes for fisket innenfor vår utvidede fiskerigrense fra det tidspunkt utvidelsen trer i kraft. Bestemmelsene vil gjelde samtlige trålfartøyer (norske og utenlandske). Fiskeridirektøren ville, hvis arbeidsgruppen fant beskyttelsesnett eller rundstroppe nødvendig, se det som en klar fordel om bare en av delene eventuelt ble tillatt. De foreslåtte regler for bruk av rundstroppe synes kompliserte og han var redd de ville bli vanskelig å kontrollere i praksis.

I tilfelle arbeidsgruppen går inn for at det bør tillates å nytte dekknett, vil det bli gjennomført praktiske prøver med bruk av dekknett som er så store at maskene i nettet dekker henholdsvis 9 og 16 masker av trålposen. Forsøkene vil i tilfelle bli gjennomført i september måned d.å.

Sak 27/76. Atlanto-skandisk sild.
Åpningsdato for fisket til eget konsum med garn.

En viser til referat fra møte den 22. og 23.mars d.å. i reguleringsutvalget, hvor denne sak ble behandlet som sak 1/76.

Etter gjeldende forskrifter kan det etter registrering hos vedkommende fiskerisjef fiskes sild innenfor grunnlinjen nord for 62^on.br. til eget agnforbruk. Fisket kan drives med 1 fartøy og inntil 2 faststående garn med en samlet lengde på inntil 60 m. Omsetning er forbudt. For å kunne drive agnfiske er det satt visse vilkår, m.a. må fiskeren være oppført på blad B i fiskermanntallet (dvs. at vedkommende må være yrkesfisker).

Når det gjelder fiske til eget konsum, mente utvalget at det ikke bør stilles bestemte vilkår til dem som skal drive fisket. Utvalget foreslo imidlertid at også konsumfisket skal kunne drives bare med to faststående garn med en samlet lengde på inntil 60 m.

Av kontrollmessige hensyn vil det være umulig å skille mellom de to tillatte anvendelser av silden ved kontroll på feltet.

Utvalget tilrådte at det utferdiges nye forskrifter om åpning av fisket både til eget konsum og eget agn. Etter disse vil det ikke være nødvendig med registrering hos fiskerisjefene.

Utvalget anbefalte at fisket åpnes mandag 20.september 1976. Inntil denne dato gjelder de fastsatte bestemmelser.

Til orientering ble utvalget gjort kjent med en foreløpig rapport om sildelarve og småsildundersøkelser i april-mai 1976. I tillegg orienterte direktør Gunnar Sætersdal utvalget om bestands-situasjonen for atlanto-skandisk sild.

Foreløpige undersøkelser tyder på at gytebestanden i år må ha vært av omtrent samme størrelse som i fjor. Undersøkelser av 1975-årsklassen viser at denne er den mest tallrike siden 1969. Kan denne årsklassen få vokse opp, vil vi få en økning i bestanden. Som kjent ble det fisket mye på 1969-årsklassen før den nådde gytemoden alder. Årets gyting kommer vesentlig fra 1969-årsklassen, men også en del av 1973-årsklassen har gytt. Det er ikke funnet sildelarver i de nordlige områder, noe som kan tyde på at silda

har trukket sørover og gytt der. Først ut på høsten vil forskerne kunne ha grunnlag for å vurdere styrken av 1976-årsklassen.

På møtet ble det opplyst at det er satt igang et ekstra sildetokt med "M.Ytterstad" den 14.d.m. Toktet skal vare til 14.juli d.å.

Reguleringen av atlanto-skandisk sild for 1977 skal behandles på NEAFCs ekstraordinære møte i november d.å. Før dette møtet vil havforskerne utarbeide en sammenfattende rapport om sildebestanden nord for 62^on.br. Reguleringsutvalget vil på grunnlag av denne vurdere hvilket standpunkt Norge bør ta på NEAFC-møtet.

Sak 28/76. Forberedelse av saker til årsmøtet i NEAFC.

Utvalget drøftet innledningsvis under denne sak en rekke spørsmål som reiser seg omkring reguleringsproblematikken etter at Norge er gått til utvidelse av fiskerigrensen til 200 n.mil. Utvalget drøftet også hvordan det nye havrettsregime ville influere på arbeidet i NEAFC, herunder i hvor stor grad man i fremtiden hadde behov for kommisjonen. Utvalget uttalte i denne anledning:

1. Ressurssituasjonen i det som vil bli den norske økonomiske sone, er vesentlig mer komplisert enn i den økonomiske sone til andre viktige fiskeriland rundt det nordlige Atlanterhav, som Island, USA og Canada. Disse land vil med en økonomisk sone på 200 n.mil kontrollere det alt vesentlige av utbredelsesområdet for sine viktigste fiskebestander. For de viktigste fiskebestander som Norge beskatter, såvel i Norskehavet, Barentshavet som Nordsjøen, er forholdene langt mer komplisert fordi utbredelsesområdet til disse fiskebestander ikke begrenses til det som vil omfatte den norske økonomiske sone. Et viktig unntak er seibestanden nord for 62^on.br. Utenom seibestanden har fiskeslag som lodde, torsk, hyse, uer og blåkveite i Norskehavet og Barentshavet et utbredelsesområde som omfatter såvel den norske økonomiske sone som den russiske sone og/eller Svalbardsområdet. Det samme forhold gjør seg gjeldende for de viktigste fiskebestander i Nordsjøen. Selv om mulighetene for en effektiv norsk ressurskontroll blir vesentlig bedre ved en utvidet fiskerigrense, vil det fortsatt bli helt avgjørende for de norske fiskeriers fremtid, at det blir etablert effektive totale regulerings tiltak.

2. På denne bakgrunn synes det helt nødvendig med et fortsatt sterkt internasjonalt samarbeid mellom kyststater som har felles fiskebestander for fastsettelse av totalkvoter og fordeling av disse. I de tilfeller der det er "overskudd" i de økonomiske soner, er det videre nødvendig å ha et forum for å få høre 3-lands ønskemål når det gjelder fiske på "overskudd".
3. Av disse grunner mente utvalget at hvis Norge og de andre kyststater i det nordøstlige Atlanterhav velger å satse på NEAFC som det fremtidige organ for slikt internasjonalt samarbeid, er det nødvendig med en endring av NEAFCs vedtekter slik at det blir vedkommende kyststaters stemmer som blir avgjørende når de forskjellige reguleringstiltak skal fastsettes. I denne anledning viste utvalget til at det er en 12 måneders oppsigelsesfrist for NEAFC-avtalen.
4. Når det spesielt gjelder samarbeidet med EF, så pekte utvalget på at hvis EF vil opptre med felles EF-kvoter, må den logiske konsekvens av det bli at EF også får en stemme i den fremtidige kommisjon. Hvis EF allerede på kommisjonsmøtet nå i juli krever felles EF-kvoter, bør Norge foreslå at dette spørsmålet bør utstå inntil NEAFCs fremtidige status er avklart.
5. Utvalget viste til at Norge allerede i flere år har krevet kyststatspreferanse både for norsk-arktisk torsk og bestander i Nordsjøen samtidig som Norge har vært villig til å innrømme andre land kyststatspreferanse. Utvalget var av den oppfatning at Norge under det kommende årsmøte i NEAFC med begrunnelse i den forestående fiskerigrenseutvidelse må gi uttrykk for krav om en enda sterkere kyststatspreferanse. Utvalget viser for øvrig til det som er uttalt under de enkelte bestander.

Sak 28/76. a) Nordsjøesild.

Til møtet forelå en orientering hvor det ble redegjort for NEAFC-reguleringen i 1976. Norges andel er ved denne regulering 23.900 tonn av en totalkvote på 160.000 tonn. Dette utgjør 14,44%. Norges historiske andel utgjorde for perioden 1963-72 26,47% og 27,19% i perioden 1964-73. Fra og med 1973 har det norske kvantumet blitt betydelig redusert på grunn av omfattende nasjonale reguleringer.

Utvalget var enig om at Norge bør som tidligere gå inn for å følge ICES' anbefalinger og således støtte forslaget om

forbud mot et direkte sildefiske i Nordsjøen i 1977. Dette forutsetter at bifangstene begrenses mest mulig.

Skulle det imidlertid bli fastsatt en kvote også for 1977, noe utvalget anså for mest sannsynlig, bør Norge ut i fra vår historiske andel og vår status som kyststat for denne bestanden, kreve å få tildelt en kvote på minst 20% (inklusive bifangster).

Når det gjelder bestemmelsen om innblanding av sild i industrifangster, fant utvalget å ville foreslå at en igjen går inn for å fremme et forslag om 10% maksimum bifangster av sild i hver landing av brisling og 5% maksimum bifangst i alle andre fiskerier. Danmark er det eneste NEAFC-land som ikke har godtatt denne bestemmelsen i år. Utvalget forutsatte at delegasjonen gis fullmakt til å gå med på visse mindre justeringer av bestemmelsen for å få Danmark til å godta en reell bifangstbegrensning.

Sak 28/76. b) Sild vest av 4^ov.l.

Totalkvoten for 1976 ble fastsatt til 136.000 tonn. For 1977 har havforskerne anbefalt en kvote på 83.000 tonn.

Utvalget var enig om at Norge bør gå inn for den anbefalte totalkvote og at de enkelte lands kvoter reduseres proratarisk i forhold til andelene i 1976. Dette vil gi Norge en kvote på 9.280 tonn i 1977 mot 15.200 tonn i 1976.

Utvalget var videre enig i at delegasjonen til NEAFC-møtet får fullmakt til å vurdere hvor langt Norge bør gå inn for å innrømme Storbritannia som kyststat en økning av sin andel på bekostning av de andre medlemsland.

Sak 28/76. c) Makrell.

Makrellfisket har til nå ikke vært internasjonalt kvoteregulert. De nasjonale reguleringer Norge har gjennomført har derfor vært den eneste kvantumsbegrensning av betydning på dette fiske. NEAFC har imidlertid fra og med i fjor etter forslag fra Norge vedtatt en begrensning på oppmalingsfisket i 1.halvår. Bestemmelsene i år sier at ingen land kan fiske mer til oppmalning i 1.halvår enn 200% av fangsten i 1.halvår 1972 eller 1973, dog minimum 2.500 tonn, maksimum 12.000 tonn. Dessuten er det innført minstemål for makrell.

Som kjent regner en med at det er to makrellstammer som beskattes i Nordsjøen og rundt de britiske øyer, nordsjømakrellen og den irske makrell. Om sommeren blander deler av disse bestander seg i beiteområdene rundt Shetland og i nordlige del av Nordsjøen.

På grunnlag av de tilgjengelig data anbefaler Liaisonkomiteen en totalkvote for nordsjøbestanden på 120.000 tonn i 1977. For den vestlige bestand er anbefalt totalkvote 265.000 tonn.

På grunn av den nevnte sammenblanding av bestandene, og fordi reguleringene må gjennomføres etter de vanlige statistikkområdene, er det nødvendig å overføre et kvantum av den irske bestand til totalkvoten for nordsjøområdet. Dette kvantum er beregnet til 45.000 tonn, slik at anbefalt totalkvote i området vest av 4^ovest (statistikkområdene VI og VII) er 220.000 tonn, og i området øst av 4^ovest 165.000 tonn (statistikkområdene IIa, IIIa og IV).

Utvalget drøftet saken inngående og gikk inn for at Norge på NEAFC-møtet fremmer følgende forslag:

For begge bestander bør Liaisonkomiteens anbefalte totalkvoter støttes.

Når det gjelder den vestlige bestand bør Norge foreslå en fordeling av totalkvoten basert på historiske andeler. Storbritannia og Irland bør innrømmes rimelige kyststatspreferanser.

For nordsjøbestanden må Norge vise til alle de nasjonale reguleringer som er gjennomført siden 1969 for å hindre overbeskatning (kvoter, sesonger, minstemål osv.). I utgangspunkt bør Norge kreve 85% av totalkvoten, som er litt i underkant av Norges historiske andel for perioden 1966-75. Videre bør et norsk forslag inneholde bestemmelser om:

fordeling av kvoten nord og syd for 60^onord,
om åpningsdato for oppmalingsfisket i de ulike områder,
og en må sikre seg at nåværende NEAFC-bestemmelser om minstemål blir opprettholdt.

Hvis ikke en kan få vedtatt en slik regulering bør Norge gå inn for å få saken utsatt.

Sak 28/76. d) Torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

I NEAFC er følgende totalkvote og andeler til Norge vedtatt for 1976: (Tonn)

TORSK: Totalkvote:	236.000,	herav Norge:	5.000	(8.500)
HYSE: "	206.250,	" "	7.500	
HVITTING: "	189.000,	" "	11.800	(3.800)

I tillegg har hvert land adgang til å overfiske hyse- og hvittingkvotene med 10% mot at det eventuelle merkvantum kommer til fradrag i kvotene for 1977. Dessuten er det adgang til å overføre mellom artene inntil 10% eller 3.000 tonn.

Norges kvote for 1976 fremkom etter et bytte med Danmark av torsk mot hvitting. Tallene i parentes ovenfor er Norges opprinnelig tildelte kvote.

For 1977 har Liaisonkomiteen anbefalt reduksjon i totalkvotene i forhold til de vedtatte kvoter for 1976. Reduksjonen er særlig stor for torsk (til 174.000 tonn) og hvitting (til 130.000 tonn).

Utvalget tilrådte at en fra norsk side for å kunne godta en NEAFC-regulering for 1977 må ha

1. Minimum den absolutte og relative andelen av kvotene Norge er tildelt for 1976, dvs.:

Torsk	236.000,	herav til Norge	5.000	(8.500)
Hyse	206.250,	" "	7.500	
Hvitting	187.000,	" "	11.800	(3.800)

og i tillegg bør Norge kreve de norske kvotene øket med 10%.

2. Videre må Norge gå inn for å få øket overføringsadgangen mellom artene fra 3.000 til 5.000 tonn.
3. Utvalgets tilråding under punkt 1 og 2 er basert på at det ikke blir noen fiskerigrenseutvidelse i 1977 i Nordsjøen. Dersom forhandlingene med EF-landene resulterer i en utvidelse av fiskerigrensen alt i 1977 også i Nordsjøen, må Norge som kyststat kreve en større andel. Norge må derfor på NEAFC-møtet ta forbehold om at disse kvotene bare gjelder med det nåværende fiskerigrenseregime i Nordsjøen, og er uten prejudiserende virkning for senere år. Fra norsk side bør det understrekes at for tiden utnytter vi ikke vår rettmessige andel som kyststat, hvorfor vi kan tillate at andre land får fiske på "overskuddet".

Sak 28/76. e) Norsk-arktisk torsk. Totalkvote for 1977 og fordeling.

Totalkvoten av norsk-arktisk torsk i 1976 er 810.000 tonn. I tillegg har 5 land adgang til å ta inntil 500 tonn hver. Dessuten har Norge adgang til å ta 40.000 tonn kysttorsk og Sovjet 40.000 tonn såkalt murmanskorsk. Totalt er det med andre ord tillatt å ta 892.500 tonn torsk i statistikkområdene I, IIa og IIb.

Norges andel av kvoten av norsk-arktisk torsk er 305.000 tonn. Inklusive kysttorsken kan Norge med andre ord ta 345.000 tonn i 1976.

Liaisonkomiteen foreslår uendret totalkvote i 1977, dvs. 810.000 tonn + 40.000 tonn murmanskorsk. Den norske kysttorsken holdes utenfor. Denne totalkvoten vil tillate gytebestanden å vokse til 1970/72-nivået i 1977/78, og vil også redusere fiske-dødeligheten. Liaisonkomiteen uttaler at selv om gytebestanden vil nå 1 million tonn i 1978 dersom de foreslåtte totalkvoter for 1977 vedtas, skyldes dette i stor grad den rike 1970-årsklassen. Etter 1977 er det derfor sannsynlig at totalkvoten vil måtte reduseres.

Fra Fiskeridirektoratet ble det på møtet lagt fram visse vurderinger om utsiktene for det norske fisket i 1977. Havforskerne regnet med at skreifisket kan bli vesentlig bedre enn i år. Derimot regner forskerne med at vårtorskefisket vil bli noe dårligere. Samlet vil dette bety at prognosene for det norske torskefisket i 1977 viser et høyere kvantum enn i år.

Med uendret NEAFC-regulering og fordeling vil dette bety at det norske fisket neste år må begrenses i større omfang enn i år. Hvis denne begrensningen bare skal legges på trålerne, vil det bety at det blir meget vanskelig å regulere ferskfisktrålernes fiske, slik at disse fartøyer kan fiske også i høstmånedene. Med uendret NEAFC-bestemmelse om de passive redskaper og fritt trålfiske inntil totalkvoten nås, kan Norge neste år ta anslagsvis 400.000 tonn torsk. Men dette vil bety at trålfisket må stoppes på forsommeren.

Diskusjonen i utvalget kom i stor grad til å dreie seg om hvordan NEAFC-reguleringen burde legges opp slik at det blir adgang til å drive trålfiske om høsten. I denne sammenheng ble det vist til de drøftelser som fant sted i Reguleringsutvalget i desember 1974 og mars 1975 om overførbare kvoter og fordelingen av totalkvoten mellom Sovjetunionen og Norge. ble inngående drøftet. Den situasjon som nå har oppstått med utsikter for et godt skreifiske og dermed store nasjonale reguleringsproblemer for Norge, var fremme

i debatten den gang. Resultatet ble - av forskjellige grunner - at Norge på det ekstraordinære møtet i Bergen i januar 1975 gikk med på samme kvote for 1975 som Sovjetunionen. Det ble i denne sammenheng vedtatt følgende enstemmige resolusjon:

"Medlemslandene peker på at selv om rasjonelle reguleringer vil kunne redusere fluktuasjonene i fisket, vil det også i fremtiden kunne oppstå svingninger i totalutbyttet og sammensetningen av fangstene. Erfaringene viser at svingningene i totalutbyttet og utbyttet av kjønnsmoden torsk ofte er i motsatt fase. Dette vil kunne forårsake spesielle problemer ved tilpasning av kystfisket etter norsk-arktisk torsk til et årlig kvotesystem.

Medlemslandene erkjenner dette og vil ta sikte på å ta tilbørlig hensyn til det ved etableringen av eventuelle fremtidige reguleringer under hensyntagen til vitenskapelige råd."

Den situasjon som resolusjonen viser til, har Norge allerede merket i år, og den vil slå sterkere ut neste år. Det ble derfor fremholdt at Norge nå måtte benytte resolusjonen som begrunnelse for krav om en egen trålerkvote.

Diskusjonen kom ellers i stor grad til å dreie seg om regulering av torskefisket i NEAFC-regi sett i forhold til den norske fiskerigrenseutvidelse, og om det ville være hensiktsmessig å få saken utsatt til november-møtet i Kommissjonen. Det ble også drøftet hvordan man burde forholde seg overfor de land som ikke er kyststater i relasjon til torsken. I denne sammenheng opplyste fiskeridirektør Vartdal og underdirektør Raasok at representanter for det russiske Fiskeridepartement hadde opplyst under en samtale i Moskva 27.5.d.å. at Sovjetunionen regnet med at det ville bli vanskelig å få land som Portugal, Spania, Øst-Tyskland og Polen med på en kvoteregulering for 1977 uten en påplussing på disse lands kvoter i forhold til 1976-kvotene. Sovjetunionen var derfor villig til å plusse på totalkvoten 20-30.000 tonn til fordeling på disse land. Fra norsk side var det fremholdt at Norge vanskelig kunne godta noen økning av 3.landskvoter samtidig som Norge gikk til utvidelse av sin fiskerigrense. Den logiske konsekvens av utvidelsen måtte tvertom bli en reduksjon av 3.lands kvoter for 1977.

Utvalget drøftet også om Norge av hensyn til de fiskerettigheter som vi ønsker å få i britiske og danske (inkludert færøyske og grønlandske) farvann, burde unnlate å foreslå reduksjon i disse lands kvoter av norsk-arktisk torsk.

Etter en lenger og inngående drøftelse av saken, kom utvalget fram til følgende konklusjon:

1. Utvalget var enig om at Norge må gå inn for å få gjennomført en kvoteregulering for norsk-arktisk torsk også for 1977. Det er i forbindelse med den norske fiskerigrenseutvidelsen meget viktig å få en slik totalregulering for å forhindre at fisket opptrappes i Svalbardområdet eller det østlige Barentshav (Sovjets sone). Utvalget mener at en slik totalregulering for 1977 bør søkes oppnådd gjennom NEAFC, jfr. det som for øvrig er nevnt foran om NEAFCs fremtidige rolle når det gjelder fiskerireguleringer.
2. Utvalget var enig om at Norge må følge havforskerne tilråding om en totalkvote på 810.000 tonn, dvs. samme totalkvote som ble fastsatt for 1976 og 1975. Utvalget peker imidlertid på at med opprettholdelse av bestemmelsen om at passive redskaper kan fiske etter at kvoten er nådd, vil Norge i 1977 med uendret kvote trolig kunne ta et kvantum i størrelsesorden 400.000 tonn (inklusive kysttorsk). Dette vil bety at Norges kvote og totalkvoten vil bli øket med ca. 50.000 tonn. Samtidig vil dette bety at norske trålere (og snurrevad- og notfartøy) må stoppe sitt fiske på forsommeren. Ut i fra en helhetsvurdering og ut i fra erfaringene i år, er dette en ordning som ikke er tilrådelig.
3. Utvalget drøftet inngående spørsmålet om Norge bør gå inn for å få saken utsatt på NEAFC-møte i juli og først få den behandlet på det ekstraordinære møte i november d.å. Utvalget var imidlertid enig om at en på NEAFC-møtet i juli bør tilkjenne visse synspunkter på kvoteordningen for 1977 som følge av den forventede utvidelse av Norges fiskerigrense fra årsskiftet 1976/77 eller begynnelsen av 1977.
4. Utvalget var enig om at en fra norsk side ut i fra de opplysninger og den begrunnelse som er gitt i pkt.2, bør foreslå en reduksjon av tredjelands fiske, slik at kyststatenes kvoter kan økes. Under henvisning til passusen om adgangen til å fiske med passive redskaper etter at kvoten er nådd og likeledes til resolusjonen fra NEAFC-møtet i januar 1975 i Bergen, bør det fremmes krav om at Norge får reservere 175.000 tonn til trålerne. Innenfor dette opplegg forutsetter utvalget at også snurrevad og not vil få fiske også etter at totalkvoten er nådd. Det ble fra enkelte av utvalgets medlemmer

gitt uttrykk for tvil om dette var et realistisk opplegg. Disse medlemmer sluttet seg imidlertid til dette opplegg som et første utspill. Hvis ikke denne linje fører fram, forutsetter utvalget at Norge går inn for å få saken utsatt til neste NEAFC-møte.

5. Utvalget ga uttrykk for at en fra norsk side må søke å få i stand en ordning som innebærer at det kan etableres en innsatsbegrensning som står i forhold til den kvote de enkelte land tildeles. Dette bør Norge gi uttrykk for allerede på det kommende NEAFC-møte med sikte på at et konkret forslag fremlegges på novembermøtet. Dette er en kontrollordning som vil komme i tillegg til de reguleringsbestemmelser som Norge vil fastsette for utenlandsk fiske innenfor den utvidede fiskerigrense.

Sak 28/76. f) Sei. Totalkvote for 1977 i området nord for 62°n.br. og fordeling. Totalkvote for 1977 i Nordsjøen (sør for 62°n.br.) og fordeling. Spørsmål om å fange undermåls sei til agn.

På dagsordenen til årsmøtet i NEAFC står oppført reguleringer av seibestanden i konvensjonsområdet. Dette betyr at en ønsker å fastlegge totalkvoter og nasjonale fordelinger for følgende seibestander:

- 1) Sei nord for 62°nord.
- 2) Sei i Nordsjøen og Skagerak.
- 3) Sei vest av 4°vest.

Vest av 4°vest har Norge bare registrert helt utbetydelige fangster i to år (2 og 22 tonn henholdsvis), og dersom bestanden i dette området blir regulert, må Norge gå inn for å få fiske på en kvote for "andre".

Forrige gang regulering av seifisket i Nordsjøen og nord for 62°nord var oppe i NEAFC (ekstraordinært møte 11.-19.11.1975) gikk Norge inn for at saken skulle utsettes bl.a. på grunn av at flere land kom med reviderte fangsttall under møtet.

Til møtet forelå det en utredning fra Havforskningsinstituttet om de siste undersøkelser av utvekslingen mellom seibestanden i Nordsjøen og seibestanden lenger nord. Forskerne har tidligere operert med 62-graden som et naturlig skille mellom de

to bestander. De siste merkeforsøkene viser imidlertid at meste-
parten av den umodne seien på Møre og tildels Trøndelag og
Helgeland vandrer sørover til Nordsjøen. Tidligere merkeforsøk
(1955-58) viste en betydelig vandring fra Nordmøre og nordover
til Nordland og Troms.

De siste forsøkene viser en sterk indikasjon på at småsei-
bestanden på Møre og tildels lenger nord i realiteten tilhører
Nordsjøbestanden.

Utvalget var enig i at Norge bør på grunn av utvidelse
av den norske fiskerigrense som vil finne sted, gå mot at det blir
gjennomført internasjonale kvotereguleringer i seifisket. Spesielt
gjelder dette fisket nord for 62^onord, som i sin helhet foregår
innenfor 200 milssonen, og som Norge derfor vil kunne regulere på
egenhånd når den økonomiske sone blir innført. En eventuell
regulering i NEAFC kan vanskeliggjøre en senere norsk regulering.

Når det gjelder Nordsjøen, må Norge gå inn for å få
saken utsatt. I forbindelse med behandlingen av dette spørsmål
merket utvalget seg opplysningene om en betydelig opptrapping av
det sovjetiske seifisket i Nordsjøen.

Utvalget merket seg også at den norske delegasjon til
NEAFC-møtet vil ta opp i kommisjonen spørsmålet om å få tillatt
fiske av undermåls sei til eget agnforbruk.

Sak 28/76. g) Spørsmål om å opprettholde 10%-regelen om innblanding
av undermåls fisk i industrifangster.

I industrifangster (fangster tatt med småmasket trål
under 50 mm maskevidde) er det sør for 64^on.br. tillatt å lande
inntil 10% undermåls fisk i vekt av hver total landing.

Den 31.12.1976 utgår angjeldende NEAFC-rekommendasjon.

Uten en slik adgang må undermåls fisk (av beskyttede
fiskearter) utsorteres og kastes på sjøen.

Utvalget tilrår at Norge går inn for en forlengelse
av 10%-regelen.

Sak 28/76. h) Saker som har vært behandlet av "Kontrollkomiteen",
herunder arbeidsgruppen for statistikk og som vil komme opp på
årsmøtet.

En viser til sak 18/76 (orientering om møte i Kontroll-
komiteen) på siste møte i utvalget.

I forbindelse med kvotereguleringer i NEAFC er det fremsatt forslag om å få gjennomført en bedre rapporteringsordning fra fiskernes side når det gjelder fangst, herunder sammensetning og fangstområder. Bl.a. er foreslått innføring av fangstdagbok for samtlige fiskefartøyer over 17 m som har fangstturer på mer enn 48 timer.

Videre skal det søkes å få gjennomført en mer ensartet prøvetakingsmetode i industrifangster. Et britisk forslag om gjensidig rapportering av alle fangster som landes av utenlandske fartøyer til vedkommende fartøys flaggstat, vil også komme opp.

Fiskeridirektøren har allerede underrettet Fiskeridepartementet om at en vil pålegge salgslagene en slik rapporteringsplikt.

Også følgende andre saker ventes å bli behandlet:

Godkjennelse av standardisert rapportskjema i forbindelse med maskeviddekontroll.

Registreringsordning av forskningsfartøyer.

Koordinering av inspeksjonsvirksomheten i konvesjonsområdet.

Utvalget er enig i at en fra norsk side arbeider aktivt for å få gjennomført alle tiltak som kan effektivisere og bedre kontrollen med at NEAFC-bestemmelsene overholdes. Utvalget bemerker dog at om mulig burde grensen for størrelsen på de fartøyer som skal ha fangstdagbok, økes fra 17 til 20 m.

Sak 29/76. Eventuelt.

Ekspedisjonssjef Gundersen reiste spørsmålet om en fra norsk side bør gå inn for å få ens minstemål for sei for hele kysten.

På siste møte i reguleringsutvalget ble det presentert et vedtak fra landsstyret i Norges Fiskarlag om å få gjennomført ens minstemål på 35 cm for sei for hele kysten, men med adgang til å fiske undermåls sei til agn og eget forbruk.

På siste årsmøtet i NEAFC ble det vedtatt å innføre minstemål på sei. I region I (nord for 64°n.br.) ble minstemålet fastsatt til 35 cm og i området sør for 64°n.br. til 30 cm.

Fiskeridepartementet fastsatte imidlertid ved forskrifter av 19. desember 1975 at minstemålet på 35 cm også skulle gjelde

i området mellom 64°n.br. og fylkesgrensen mellom Sogn og Fjordane og Hordaland. Fiskeridirektøren ble bemyndiget til å gi dispensasjon for fangst av sei under 35 cm inntil 30 cm i området sør for 64°n.br. En slik dispensasjon ble også gitt ved Fiskeridirektørens bestemmelse av 22.desember 1975.

Etter dette er således gjeldende minstemål for sei nord for 64°n.br. 35 cm og sør for 64°n.br. 30 cm.

Spørsmålet om å utvide minstemålet for sei til 35 cm for hele kysten er i og for seg et nasjonalt anliggende. Det ble fra Fiskeridirektøren sterkt understreket at et ens minstemål på 35 cm for hele kysten i realiteten kunne bety stopp i seinotfisket i lange perioder av året i Vest- og Sør-Norge. Ut i fra et ressursmessig hensyn er et øket minstemål riktig, og han kunne derfor støtte et slikt minstemål. Det er imidlertid viktig å være oppmerksom på at fra et NEAFC-minstemål kan det ikke dispenseres.

For at en skal få også ens internasjonalt minstemål for sei vil utvalget tilrå at spørsmålet tas opp i NEAFC.

Møtets første dag tok til kl.0900 og ble avsluttet kl.1600. 2.dag begynte møtet kl.0900 og ble avsluttet kl.1500.

Neste møte i utvalget vil bli holdt 22.september 1976. Sted og tidspunkt vil bli avgjort senere.

Møtet ble ledet av utavlgets formann som la fram følgende sakliste:

Sak 15/76 Forberedelse av saker til årsmøtet i Kommissjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav (ICNAF) 8. - 23. juni 1976.

- a) Regulering av torskefisket i underområdene 1, 2, 3 og 4.
- b) Regulering av fangsttinningsraten i torskefisket i underområdene 2-4.
- c) Regulering av rekefisket i underområde 1.
- d) Regulering av loddefisket.
- e) Internasjonal kontroll.

Sak 16/76 Norsk-arktisk torsk. Nasjonal regulering.

- a) Den vedtatte regulering.
- b) Fisket pr. 1.5.76.
- c) Prognoser for resten av 1976.
- d) Konklusjon.

Sak 17/76 Industritrålfisket.

- a) Regler for begrensning av bifangstene.
- b) Innblandingen av torsk, hyse og hvitting hittil i 1976.

Sak 18/76 Rapport fra det ekstraordinære møte i NEAFC
21. - 24. april 1976.

Orientering om møte i Kontrollkomiteen i NEAFC
26. - 27. april 1976.

Sak 19/76 Reguleringer i trålfisket. Rapport fra intern arbeidsgruppe.

Sak 20/76 Eventuelt.

Generalsekretær Arnulf Midtgaard opplyste i forbindelse med saklisten at landsstyret i Norges Fiskarlag har gjort vedtak (13 mot 5 stemmer) om at en fra norsk side må søke gjennom NEAFC om et unntakskvantum for 1976 og 1977 på 100.000 hl atlanto-skandisk sild.

Videre opplyste Midtgaard at landsstyret har gjort vedtak om å få gjennomført ens minstemål på 35 cm for sei for hele kysten med adgang til å fiske undermåls sei til agn og eget konsum.

Formannen opplyste at reguleringen av fisket for 1977 etter atlanto-skandisk sild er ført opp på saklisten for det ekstraordinære møte i NEAFC i november d.å. Saken vil derfor ikke komme opp på årsmøtet i juli.

Utvalget viste til tidligere behandling av saken i utvalget og fant ikke grunn til å behandle saken på dette møte.

Når det gjelder minstemål for sei, vil Fiskeridirektøren gå inn for at det kan fiskes undermåls sei til eget agnforbruk. Å fiske slik sei til eget konsum er tillatt. Fiskeridirektøren mente det ikke kunne være nødvendig å ta saken formelt opp i NEAFC, men han ville nevne spørsmålet under NEAFC-møtet. Inntil dette møtet måtte det finnes en praktisk løsning for de fiskere som trenger sei til eget agnforbruk.

Sak 15/76. Forberedelse av saker til årsmøtet i Kommissjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav (ICNAF) 8.-23.juni 1976.

- a) Regulering av torskefisket i underområdene 1, 2, 3 og 4.

Det ble redegjort for bestandssituasjonen på grunnlag av en rapport fra møte i april 1976 i ICNAF's underkomite for utredning av spørsmål vedrørende beskatning av fiskebestandene.

I tidligere år har komiteén stort sett anbefalt kvoter som svarer til den fiskedødelighet som gir maksimalt utbytte pr. rekrutt (F_{max}). Komiteén fant det imidlertid nødvendig på dette møtet å diskutere om en fortsatt skulle basere anbefalingene på denne beskatningstrategi, eller om en skulle forandre basisen for anbefalingene. Der er mange fordeler med å fiske med en lavere fiskedødelighet, en F_{max} , spesielt vil en få en mer stabil bestand hvor

konsekvensene av feilberegninger blir mindre, og utbyttet pr. innsatsenhet vil øke. Dette vil en kunne oppnå uten at det totale utbyttet på lengre sikt vil ligge noe særlig under det maksimalt oppnåelige langtidsutbyttet.

Selv om det ennå er for tidlig å gi en skikkelig vurdering av effekten av de reguleringer en har hatt de siste år er det tydelig at mange bestander har fortsatt å minke. Det ble derfor bestemt at anbefalingene for 1977 generelt skulle baseres på en lavere fiskedødelighet.

De konkulsjoner komiteén kom til angående prinsippene for regulering av fiskebestander er helt i tråd med anbefalingene fra en arbeidsgruppe innen Det internasjonale råd for havforskning hvor en diskuterte mer grundig disse problemene.

Utvalget tok redegjørelsen til etterretning og drøftet saken nærmere. Bl.a. ble det reist spørsmål om nedgangen i fangstene utelukkende skyldes redusert bestand eller om fangstforholdene (isforhold m.v.) hadde vært medvirkende årsak.

Til dette ble det uttalt av forskerne at nedgangen i fangstene i hovedsaken skyldes reduserte torskebestander.

Det ble fremlagt følgende tabell over norske torskekvoter i 1976 i ICNAF-området og alternative beregninger av kvotene for 1977:

Norske torskekvoter i ICNAF-området.

Beregninger basert på anbefalt TAC for 1977 og alternative krav fra kyststatene.

Kvoteområde	1976	1977			
	Norsk torskekvote	Pro rata reduksjon	Halv reduksjon for kyststatene	Uforandret kyststatskvote	10% økning i kyststatskvotene
1	2.500	-	-	-	-
2GH	900	900	900	900	896
2J3KL	4.000	2.128	1.829	1.522	1.391
3M	1.330	833	833	833	833
3Ps	1.400	944	344	-	-
4T + 4Vn (jan.-april)	250 (F)	-	-	-	-
4Vn (mai - des.)	1.000 (F)	350 (F)	-	-	-
4Vs + 4W	200 (F)	47 (F)	-	-	-
4X (offshore)	100 (F)	100 (F)	100 (F)	100 (F)	-
Total norsk kvote	10.130	4.805	3.906	3.255	3.120
Felleskvoter (F)	1.550	497	100	100	-

Utvalget tilrådte at den norske delegasjon til ICNAF's årsmøte støtter forskernes forslag til totalkvoter og at den må gå inn for at Norge blir tildelt størst mulige andeler. Delegasjonen kan godta en pro rata reduksjon. Hvis det blir fremsatt forslag om ytterligere reduksjon av kvotene for de land som har begrenset historisk fiske å vise til, bør delegasjonen kunne støtte dette. Delegasjonen bør under forhandlingene sterkt fremheve at Norge i vesentlig grad driver fiske med passive redskaper. Det forutsettes at Havforskningsinstituttet utarbeider et notat om dette spørsmål som kan nyttes av delegasjonen under forhandlingene. Utvalget tilrådte at delegasjonen bør søke å få overført vår kvote i 2GH til 2J3KL, hvor der er tradisjonelle gode linefelt og samtidig få beholde en størst mulig kvote i delområde 3M. Hvis det skulle bli fastsatt en totalkvote for underområde 1 (Vest-Grønland) må delegasjonen gå inn for at Norge får en størst mulig andel.

b) Regulering av fangsttinsatsen i torskefisket i underområdene 2-4.

Først når en kjenner størrelsen på Norges kvoter i de forskjellige områder kan en foreta fordeling av kvotene mellom trål og garn/line. Utvalget vil derfor senere komme tilbake til dette spørsmålet.

Utvalget bemerket at den innbyrdes disponering av torskekvotene mellom de forskjellige redskapsgrupper kan reguleres nasjonalt.

c) Regulering av rekefisket i underområde 1.

Rekefisket ved Vest-Grønland har tidligere vært behandlet av reguleringsutvalget på møte 9. og 10. september 1975 under sak 43/75. Utvalget drøftet da rekefisket i området og ga uttrykk for bekymring over utviklingen og ekspansjonen i dette fisket. Utvalget ga videre uttrykk for at Norge bør støtte regulerings tiltak som tar sikte på å verne rekebestanden mot overbeskatning.

På kommende årsmøte i ICNAF vil spørsmålet om fastsettelse av totalkvote bli tatt opp.

Forsker Ø. Ulltang redegjorde for bestandssituasjonen og opplyste at det er vanskelig å få et nøyaktig estimat av bestanden og hvor meget en kan fiske.

Undersøkelser har vist at den fiskbare bestanden kan ligge på omkring 80.000 til 90.000 tonn. En tredjedel av dette kvantum vil muligens kunne fiskes uten at det får uheldige konsekvenser for bestanden. Forskerne konkluderer for øvrig med at en fangst av den størrelse en hadde i 1975 kan være for risikabel før en har fått bedre informasjon om beskatningsgrad, naturlig dødelighet, forholdet bestand-rekruttering og årsklassevariasjoner. For 1977 er det av forskerne anbefalt en totalkvote på 26.000 tonn inklusiv utkast.

Nedenstående tabell viser medlemslandenes oppgitte fangster i tiden 1970 - 75.

	1970	1971	1972	1973	1974	1975
Grønland (inshore)	8.429	8.941	7.368	8.135	10.243	9.885
Færøyane	130	496	755	1.371	2.023	5.300
Danmark (M)	-	-	-	196	308	1.000
Norge	-	-	1.409	2.940	5.616	8.678
Spania	-	-	-	-	?	8.500
Sovjet	-	-	-	-	-	6.033
Total havfiske	130	496	2.164	4.507	7.947+	29.511
I alt	8.599	9.437	9.532	12.642	18.190+	39.396

Utvalget tilrådte at den norske delegasjon til ICNAF-møtet går inn for at Norge søker å få en kvote i 1977 som svarer til vår historiske andel, ca. 40%.

Den norske delegasjon kan gå inn for en oppdeling av totalkvoten på delområder, da det beskatningsmessig vil være uheldig om en for stor del av totalkvoten blir tatt i et konsentrert område. Særlig gjelder det den sørlige del av underområde 1 som antas å være viktig for rekrutteringen til de nordlige områder.

For å løse problemene med utkast av småreker bør Norge kunne støtte et forslag om maskevidderegulering, eventuelt selv fremme et slikt forslag.

Norge bør i første omgang kunne gå inn for en minste maskevidde på 40 mm i posen. Utvalget forutsatte at det før møte undersøker hvilken maskevidde som nyttes av norske reketralere i området.

d) Regulering av loddefisket.

I det nordlige området 2 + 3K er totalkvoten for 1977 foreslått til 300.000 tonn. I 1976 er totalkvoten 160.000 tonn. Hele kvoten ble allokert til Sovjetsamveldet, men i tillegg kan øvrige land, herunder Norge, fiske 10.000 tonn.

I det sydlige området 3LNOPs er totalkvoten for 1977 foreslått til 200.000 tonn. I 1976 er totalkvoten 180.000 tonn. hvorav Norge samlet er tildelt 60.000 tonn i område 3LNO.

Utvalget tilrådte at den norske delegasjon går inn for at Norge må søke å få størst mulig kvote i 1977. Utvalget ble gjort oppmerksom på at Kanada vil formentlig kreve større andel av totalkvoten enn tidligere.

e) Internasjonal kontroll.

Norge har hittil ikke hatt inspeksjonsskip eller inspektør i ICNAF-området.

Det er i ICNAF gjort vedtak om at hvert land som har fler enn 15 fartøyer som fisker samtidig i området skal ha en inspektør eller autorisert representant i konvensjonsområdet, eller en autorisert representant på land i et av de land som konvensjonsområdet grenser mot. Foreløpig er ambassadesekretær Rolf Trolle Andersen ved ambassaden i Ottawa oppnevnt som norsk representant.

Medlemslandene er bedt om å gjennomgå sin nasjonale lovgivning med sikte på å foreslå lovendringer som kan gi hjemmel for bl.a. å suspendere eller trekke tilbake et fartøys registreringstillatelse ved grove overtredelser av reguleringsbestemmelsene. Det er forutsetningen at de enkelte land på Kommissjonsmøtet skal rapportere om saken.

Spørsmålet om norsk lovgivning gir grunnlag for administrativ inndragning eller suspensjon av fisketillatelser er for tiden under utredning og hvis det ikke foreligger avklaring av dette spørsmål før møtet må den norske delegasjon kunne opplyse at en med det første vil foreslå nødvendig lovendring. Norge bør støtte alle tiltak for gjennomføring av en effektiv kontroll.

Utvalget ble gjort oppmerksom på at det er fremmet et forslag om at i de tilfeller et land overfisker en nasjonal fangstkvote eller en "andre lands" kvote, kan kommisjonen justere vedkommende lands kvote for et senere år for å kompensere den skade overfiskingen måtte ha påført vedkommende bestand.

Sak 16/76. Norsk-arktisk torsk.
Nasjonal regulering 1976.

Saken har tidligere vært behandlet på utvalgets møte 9. desember f.å. (jfr. sak 53/75) og på møte 22. og 23. mars d.å. (jfr. sak 7/76).

Til møtet forelå en redegjørelse om den vedtatte regulering og om fisket frem til 1.5.1976. Videre var det utarbeidet prognoser for fisket for resten av året samt forslag til visse endringer i reguleringsbestemmelsene.

Utviklingen i fisket fram til 10. mai viser at fisket både med konvensjonelle redskaper og trålere har øket langt mer enn utvalget hadde grunnlag for å regne med på forrige møte. Således har både ferskfisktrålerne og de konvensjonelle redskaper en økning på over 50% i årets 4 første måneder i forhold til i fjor. Fabriktrålerne og saltfisktrålerne derimot har en vesentlig mindre økning. Basert på prognoser der de konvensjonelle redskaper øker sine fangster i mai og juni i år med 50% i forhold til i fjor, vil det beregnede kvantum på 190.000 tonn til konvensjonelle redskaper og til trålere under 250 tonn bli oppfisket allerede i august måned. Dette vil innebære at trålerne ikke vil kunne få fiske de tildelte kvoter før totalkvantumet passerer 345.000 tonn, noe som betyr at trålfisket må stoppes.

Det alternativ man dermed har, er enten å redusere trålernes kvoter vesentlig eller å korte inn på tidsperiodene trålerne kan fiske. Dermed kan Norge gjøre seg nytte av adgangen til å fiske over de 345.000 tonn med passive redskaper. Dette ville ikke Norge kunne gjøre hvis trålfisket ble tillatt helt til årets utgang slik som den fastsatte regulering forutsetter.

En vesentlig reduksjon av trålernes kvoter anså Fiskeridirektøren for urealistisk, og han foreslo derfor at det foretas en endring av tidsperioden som er bestemt for ferskfisktrålerne. Forslaget går ut på en forskyvning av perioden fra 1.9.-31.12. til 1.8.-31.10., eventuelt 15.10. Samme dato forutsettes som sluttdato for samtlige trålere og for fisket med snurrevad og snurpenot. Det var Fiskeridirektørens forutsetning at en skulle holde på disse periodene og de fastsatte trålerkvoter hvis ikke noe helt uforutsett skjer med fisket med konvensjonelle redskaper.

Utvalget var enig om at en måtte finne fram til en ordning som sikrer at ferskfisktrålerne vil kunne fiske de 26.000 tonn som er reservert for annen periode. Det gjorde seg imidlertid gjeldende ulike oppfatninger om hvordan dette kunne gjøres.

Etter at utvalget hadde drøftet saken inngående, sto en overfor følgende problemstilling:

- 1) Begrense fisket med konvensjonelle redskaper.
- 2) Ta saken opp i NEAFC med sikte på å kunne få godkjent en ordning som innebærer at trålerne kan få disponere sin tildelte kvote på 155.000 ut året uten at fisket med konvensjonelle redskaper begrenses.
- 3) Endring av fiskeperiodene for ferskfisktrålerne.

Ad. 1.

Når det gjelder 1) fant utvalget ikke å kunne tilrå begrensning av det konvensjonelle fisket på grunn av at fisket med passive redskaper etter NEAFC-avtalen har anledning til å fortsette selv etter at kvoten er nådd. Nes gikk imidlertid inn for en slik begrensning i den utstrekning det måtte bli nødvendig for å sikre at trålerne kunne ta resten av kvoten som er tildelt dem.

I denne forbindelse ble referert følgende vedtak i Norges Fiskerilags landsstyre:

"Landsstyret mener det er beklagelig at Norge med sin totale avhengighet av torskefisket som grunnlag for beskjeftigelse og økonomisk aktivitet i kyststrøkene skal være nødt til å redusere fangstinnsatsen på grunn av for liten andel av totalkvoten.

Landsstyret er videre av den oppfatning at fisket med passive redskaper ikke må underkastes noen begrensninger, idet dette også er akseptert av NEAFC. Av samme grunn kan en heller ikke gå inn for noen felles ferieordning i fiskeindustrien for derigjennom å begrense den totale fangstinnsats og spare på kvoten til høst-månedene.

Landsstyret forstår de vanskeligheter som vil oppstå for ferskfisktrålerne og er av den oppfatning at dersom noen del av det kvantum som foreløpig er avsatt til passive redskaper senere viser seg å kunne frigjøres må denne tildeles ferskfisktrålerne i sin helhet. Landsstyret mener for øvrig at det av kvoten til ferskfisktrålerne må reserveres et kvantum på ca. 25.000 tonn for perioden etter 1.september. Man må imidlertid - når oversikt foreligger over hva de passive redskaper kan påregnes å ta på årsbasis - innrette reguleringen av trålerne slik at man har sikkerhet for at deres kvote kan utnyttes i sin helhet.

For så vidt gjelder disponeringen av kvoten til trålerne frem til 1.setember, bør Norske Trålerrederiers Forening/Fiskebåtredernes Forbund i samarbeid med industrien kunne finne frem til en hensiktsmessig ordning."

Ad. 2.

Spørsmålet om å ta saken opp i NEAFC ble inngående drøftet. Flere medlemmer hevdet at det ville være muligheter for å møte forståelse for Norges spesielle situasjon. En måtte kunne gi uttrykk for at den regulering av trålfisket som Norge har gjennomført totalt sett ville føre til et mindre oppfisket kvantum. En måtte kunne peke på at en disponering av trålernes andel slik Norge har gjennomført er av den største betydning for fiskeindustrien og sysselsettingen i Nord-Norge.

Bl.a. fra Fiskeridirektøren ble det derimot sterkt fremholdt at dette ville gi andre land som nå har langt større problemer med å begrense sitt trålfiske, en meget god anledning til å kreve forhøyelser av sine kvoter. Dermed kunne hele reguleringen som Norge hadde kjempet for i mange år, i realiteten bli verdiløs. Derfor gikk Fiskeridirektøren bestemt imot en slik framgangsmåte. Utvalget samlet seg til slutt om dette syn under forut-

setning av at det endringsforslag som er nevnt under punkt 3 blir gjennomført. Nes gjorde det imidlertid klart at for hans vedkommende var det også under forutsetning av at trålfisket under enhver omstendighet kunne fortsette til utgangen av oktober. Gundersen avsto fra å ta standpunkt til dette spørsmålet.

Ad. 3.

Når det gjelder trålerne kvoter og fiskeperioder, understreket hele utvalget at fra et rent fiskerimessig synspunkt der det kun ble lagt vekt på å få mest mulig ut av den norske kvoten, ville det bare oppnås ved et helt fritt trålfiske inntil kvoten på 345.000 tonn var nådd, og at fisket med konvensjonelle redskaper fortsatte deretter. Dette kunne i år gi Norge et tilleggskvantum på 25.000-35.000 tonn utover den tildelte kvote på 345.000 tonn. En slik løsning som trolig ville ha betydd at trålfisket måtte stoppes i september, er imidlertid ikke akseptabel ut i fra foredlingsindustriens og arbeidstakernes interesser. Derfor var utvalget av den oppfatning at trålfisket måtte reguleres slik at det ble trålfiske om høsten. De tildelte torskekvoter for ferskfisktrålerne for 2. periode vil kunne gi grunnlag for om lag 2 måneders fiske. Hvis fisket kan åpnes 1. august, kan ferskfisktrålerne ved å konsentrere seg om fisket etter hyse, sei og blåkveite, trolig klare å strekke torskekvotene ut til utgangen av oktober. Dermed vil problemene for industrien bli redusert til månedene november og desember. I denne sammenheng er det imidlertid meget viktig å være oppmerksom på at under ingen omstendighet vil trålerne etter de foreliggende beregninger kunne regne med å få fiske i disse månedene.

På bakgrunn av ovenstående, og forutsatt at ferskfisktrålerne blir garantert å kunne beholde kvoten på 26.000 tonn fra 1.8., var utvalget av den oppfatning at denne ordning, totalt sett ville gi den gunstigste løsning. Eidnes og Nes gikk imidlertid inn for at ferskfisktrålerne burde få fiske sine tildelte kvoter sammenhengende.

Et aktuelt spørsmål i forbindelse med gjennomføringen av reguleringen er om ferskfisktrålerne kan overføre kvote fra et fartøy til et annet.

Formannen redegjorde for sitt standpunkt som går ut på ikke å tillate overføring hverken innen samme rederi eller rederiene imellom. Begrunnelsen for dette standpunkt er at det prinsipielt er uheldig med en slik overføringsordning da dette kan føre til alminnelig "omsetning" av restkvoter. Det samme spørsmål var tatt opp i forbindelse med reguleringer i ringnotfisket, og en var da kommet til at slike overføringer ikke var tilrådelig. Så vidt formannen kjente til, hadde heller ikke Råfisklaget godkjent slike overføringer i de tilfelle laget hadde regulert fisket av hensyn til avtaket. Ved at de enkelte ferskfisktrålere hadde fått adgang til å overføre restkvote fra 1. til 2. periode, mente formannen at det bare var en fordel at unyttede kvoter ble utnyttet senere og ikke nå. Desusten vil en overføringsadgang gi en fordel til de større rederier og vanskelig gjøre kontrollen med overholdelse av kvotebestemmelsene.

Da eventuell restkvote fra 1. periode kan fiskes i tillegg til kvoten i 2. periode, synes heller ikke overføring å være påkrevet.

Disponent K. Arctander innvendte at en overføring av restkvote til 2. fiskeperiode blir illusorisk dersom den kvote som er avsatt til konvensjonelle redskaper allerede blir nådd i august måned. Dette vil medføre at trålernes kvoter i 2. periode blir redusert.

Flere av utvalgets medlemmer var ikke prinsipielt imot en overføringsordning.

Sak 17/76. Industrietrålfisket.

a) Regler for begrensning av bifangstene.

På forrige utvalgsmøte den 22. og 23. mars d.å. ble industrietrålfisket behandlet under sak 6/76.

Fiskeridepartementet har ved forskrifter av 30. april 1976 opphevet 25%-regelen (forbud mot å ilandføre industrietrålfangster som inneholder mer enn 25% i vekt av beskyttede fiskearter). I forskriftene ble det i stedet fastsatt en begrensning på 20% av torsk, hyse og hvitting i industrietrålfangster.

Det er derved ikke lenger fastsatt noen begrensning av hvor meget annen beskyttet fisk, herunder sei som kan tas som bifangst i forbindelse med industritrålfisket.

Utvalget forutsatte på forrige møte at det til neste møte skulle vurderes hvor stor innblandingsprosenten av beskyttede fiskearter, bortsett fra torsk, hyse og hvitting kan være uten at fangsten kan anses å være i strid med maskeviddebestemmelsene.

Til møtet var det fremlagt et forslag til nye bestemmelser. Saken ble på grunn av tidsnød utsatt til neste møte i reguleringsutvalget.

b) Innblanding av torsk, hyse og hvitting hittil i 1976.

Det forelå en redegjørelse om innblandingen hittil av disse fiskeslag i industritrålfangsten.

I perioden januar-april er fangsten av torsk, hyse og hvitting som har gått til oppmaling beregnet til henholdsvis ca. 150, 2150 og 3900 tonn mindre enn i samme periode i fjor. Fangstene som har gått til konsum er omtrent som i fjor. Med samme øyepålkvantum og innblandingsprosjenter resten av året som i 1975 og forutsatt at tobisfangsten er "rene", vil det ikke bli overskridelse av de norske kvoter av torsk, hyse og hvitting i 1976. Det skal imidlertid ikke skje store endringer i en av disse variablene før bildet kan endre seg, og Norge vil dermed også i år kunne få problemer med disse kvotene.

Utvalget merket seg redegjørelsen og uttalte at en inntil videre må opprettholde begrensninger på 20% torsk, hyse og hvitting for hver landing av industrifisk.

Utvalget var enig om at de gjeldende bestemmelser angående den trålfrie sone i Nordsjøen endres slik at forbudet begrenses til øyepålfisket.

Sak 18/76. Rapport fra det ekstraordinære møte i NEAFC
21.-23.april 1976.

Til saken forelå en orientering og oversikt over de viktigste vedtak og rekommandasjoner som ble vedtatt.

I a) Nordsjøsil.

Totalkvoten av nordsjøsil for hele kalenderåret 1976 ble fastsatt til 160.000 tonn. Herav utgjør Norges kvote 23.900 tonn.

Dette kvantum omfatter Norges tidligere tildelte kvote på 13.000 tonn for første halvår.

Av sistnevnte kvote er ca. 3.900 tonn fisket, slik at det gjenstår vel 9.000 tonn.

Ved forskrifter av 6.5.1976 har Fiskeridirektøren tillatt fiske av 9.000 tonn nordsjøsil til konsum og agn i perioden fra og med 1.juni til og med 30.juni 1976.

Forutsatt at dette kvantum blir tatt, kan Norge ifølge NEAFC-vedtaket fiske 23.900 tonn ÷ 13.000 tonn = 10.900 tonn i perioden 1.7. til 31.12.1976. Kvantumet omfatter også bifangster av sil.

På møtet i London stemte den norske delegasjon mot den vedtatte regulering av nordsjøsil av to grunner. Delegasjonen mente at totalkvoten er for stor og at Norges andel er for liten.

Utvalget fikk opplyst at Fiskeridepartementet i brev av 18.mai har bedt Utenriksdepartementet om å avgi en norsk protest mot NEAFC-vedtaket.

Direktør Sætersdal ga uttrykk for at Norge ikke burde protestere. Han pekte på at den fremtidige fordeling av ressursene i Nordsjøen neppe ville bygge på historiske fangster der det for nordsjøsil er med store norske oppmalingskvanta. Oppmalingsfisket i 1960-årene var fortsatt en stor belastning for Norge, og en norsk protest ville legge all skyld for at reguleringen faller, på Norge. Han var enig i at den vedtatte regulering langt fra er tilfredsstillende, men den er utvilsomt bedre enn ingen regulering. Til slutt uttalte Sætersdal at Reguleringsutvalget på forhånd burde fått anledning til å uttale seg om Norge burde protestere.

Representantene for Fiskeridepartementet viste til at det hadde vært et eget møte i departementet 4.mai der spørsmålet om protest hadde vært drøftet. Representantene for fiskernes organisasjoner hadde da gått sterkt inn for protest. Departementet var nå av den oppfatning at Norge ikke lenger kunne være med på reguleringer der

totalkvoten stadig settes for høyt, og Norges andel stadig er for liten.

Utvalget drøftet saken inngående, og ble til slutt enig om at det i protesten bør tas med en passus om at Norge vil gjennomføre en nasjonal regulering av nordsjøsildefisket.

Utvalget forutsatte at spørsmålet om nasjonal regulering blir behandlet på neste møte i utvalget. Utvalget ville imidlertid allerede nå uttale at med den nasjonale regulering burde fisket i alle tilfelle begrenses til det kvantum Norge var villig til å godta i London, nemlig 27.600 tonn. Med et slikt kvantum vil Norge kunne fiske 14.900 tonn i 2. halvår 1976.

Brislingfiske i Nordsjøen.

Kommisjonen vedtok en ny regulering for havbrislingfisket med en totalkvote på 650.500 tonn for kalenderåret 1976. Norges kvote ble fastsatt til 123.300 tonn som utgjør knapt 20% av totalkvoten. (Norge har hittil i år fisket ca. 61.000 tonn havbrisling.).

Det ble vedtatt at samtlige medlemsland innen 1.juni d.å. positivt må godta reguleringen for at den skal kunne bli bindende.

Kommisjonens ovennevnte vedtak erstatter et tidligere vedtak, hvoretter Norge har anledning til å fiske ca. 110.000 tonn havbrisling.

Danmark protesterte like før årsskiftet mot den tidligere regulering som ga Norge ca. 110.000 tonn. Norge protesterte senere for ikke å bli bundet av denne regulering dersom kommisjonens april-vedtak ikke skulle tre i kraft.

Utvalget tilrådte at Norge innen 1.juni d.å. godtar kommisjonens nye rekommandasjon om regulering av havbrislingfisket.

På neste møte i utvalget vil spørsmålet om åpningsdato for havbrislingfisket til høsten bli behandlet.

Torsk, hyse og hvitting i Nordsjøen.

Som det går fram av rapporten fra kommisjonsmøtet i april, har danskene ikke kunnet gjennomføre begrensning av bifangster av disse fiskeslag på grunn

av at et land (Polen) hadde protestert. Danmark har således drevet et fritt fiske og har derfor kommet i den situasjon at det meste av deres hyse- og hvittingkvote er oppfisket. Danmark ba derfor om å få sine kvoter justert.

Kommisjonen vedtok at de enkelte lands kvoter av hyse og hvitting for 1976 kunne økes med 10% på betingelse av at en eventuell økning kommer til fradrag i det enkelte lands kvote for 1977. Kvote for 1977 skal fastsettes på kommisjonens årsmøte i juli d.å.

Kommisjonen vedtok at samtlige medlemsland positivt må godta ovennevnte rekommendasjon før 1.juni 1976.

Formannen opplyste at etter de opplysninger han hadde fra det danske fiskeridepartement var det sannsynlig at Danmark vil protestere mot vedtaket, idet de vil få for liten hvittingkvote.

Utvalget ble enig om at en avventer en eventuell dansk protest, hvoretter de vanlige protestfrister vil løpe. Utvalget forutsetter at saken blir tatt opp på neste møte.

Det ble opplyst at Storbritannia har protestert mot vedtaket om den trålfrie sone i Nordsjøen på grunn av en tidligere dansk protest. På forrige møte vedtok utvalget at til tross for den danske protesten burde Norge godta reguleringen. Etter at kyststaten, Storbritannia, nå hadde protestert, var utvalget enig i at saken var kommet i en annen stilling. I sin protest har Storbritannia sagt at de vil fremme et revidert forslag til årsmøtet i juli. Utvalget tilrådte derfor at Norge også protesterer. I den norske protesten må det fremgå at Norge har vært villig til å godta reguleringen, men har funnet å måtte protestere for at ikke norske fiskere skal være dårligere stillet enn danske og britiske fiskere.

Utvalget forutsatte imidlertid inntil videre at Norge burde fortsette med et nasjonalt forbud mot øyepålfisket i denne sonen fordi innblandingen av torsk, hyse og hvitting erfaringsmessig har vært stor i fangster fra dette området.

Sak 19/76. Regulering i trålfisket.
Rapport fra intern arbeidsgruppe.

Saken ble på grunn av tidsnød bare kort omtalt. Den vil bli behandlet mer inngående på neste møte. Det ble fra enkelte av fiskernes representanter bedt om at rapporten ble sendt trålerorganisasjonene til uttalelse før neste møte. Utvalget forutsatte at de forsøk som er foreslått med dekknett og rundstroppe gjennomføres som foreslått av arbeidsgruppen.

Neste møte i utvalget ble fastsatt til 21. og 22. juni 1976 i Fiskeridirektoratet. Første dag begynner møtet kl. 0900.